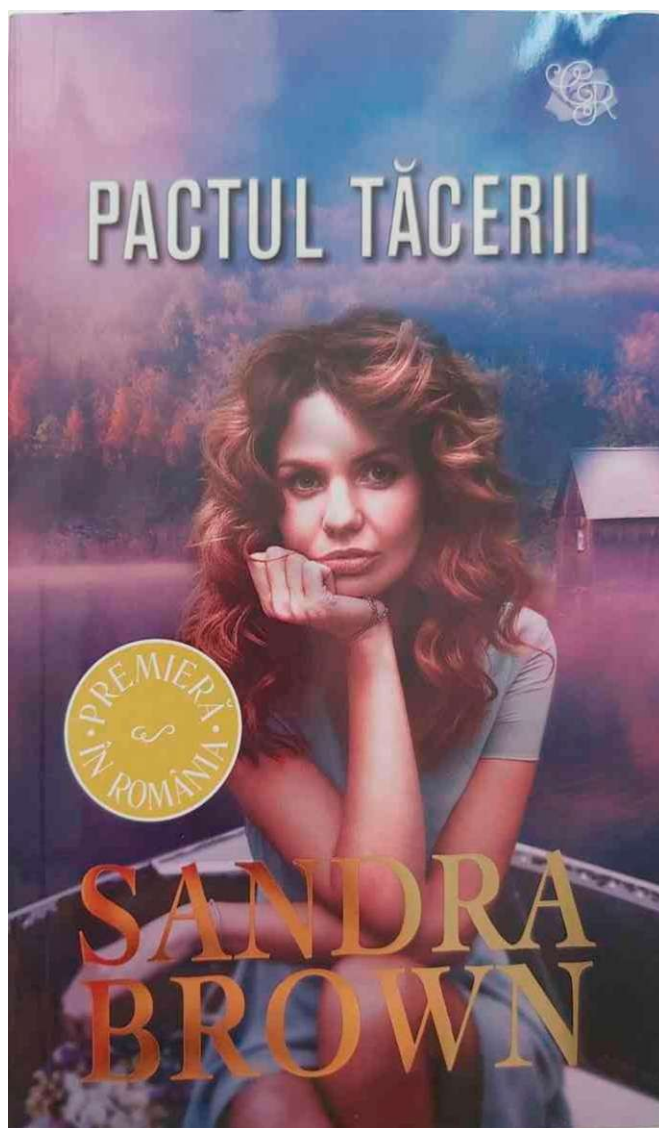

SANDRA BROWN

Pactul tăcerii

Traducere din limba engleză Andreea Șeler

LITERA

Bucureșt

iprolog

Noaptea aceea în 2000

- Dacă discutăm despre chestia asta, sigur-sigur o să fim prinși.

Lăsa aceste cuvinte să-și facă efectul, după care se uită direct în ochii celor trei persoane de lângă el, pe rând, folosindu-se mai degrabă de atitudinea lui hotărâtă decât de alte cuvinte pentru a le băga frica în suflete.

Cei patru, care stăteau îngrămădiți unii în alții, tot-mai își reveneau după niște momente pline de adrenalină. Nu o făceau brusc, ci mai degrabă treptat. Acum, că nu mai exista pericolul iminent de a fi prinși în flagrant, inimile le băteau mai puternic decât era normal, dar încetinisera până la un ritm acceptabil. Aerul pe care îl expirau în atmosfera umedă era la fel de fierbinte, dar răsuflarea nu le mai era atât de precipitată.

Și totuși, ce nu se ameliorase, nici măcar vreun pic, era tensiunea dintre ei.

Nu puteau risca să fie văzuți împreună în seara aceasta, dar înainte de a se despărți și de a-și vedea fiecare de drumul lui, trebuiau să se pună de acord. Dacă, în procesul creării acestei legături, intervenea discret și o amenințare, cu atât mai bine. Aceasta l-ar descuraja pe oricare dintre ei să încalce pactul de a-și ține gura. Respectai jurământul de a păstra tăcerea, altfel avea să fie vai și-amar de tine.

- Să nu vorbiți despre asta.

Sandra Bmvr

Părul celui care vorbea era ca stuful de culoarea paprii, care creștea direct din crăpăturile unui zid. Printre firele țepoase se ițea scalpul pistruiat.

-Să nu spuneți absolut nimănui nimic, ce dracu'!

Sublinie fiecare cuvânt cu o mișcare decisă din mâni, ca de înjunghiere, spre pământ. Pierzându-și oarecun răbdarea, persoana cea mai în vârstă din față spuse:

- Bineînțeles că nu.

Cel care își rodea unghiile cu mare zel scuipă o bucată, dând din cap în semn de încuviințare.

Al patrulea, cel mai tânăr dintre toți, își păstrase un aer de detașare relaxată și un calm remarcabil pe tot parcursul isprăvilor din seara aceasta. Ridică laconic din umeri, ca și cum ar fi spus „este clar, nici nu se pune problema”.

- Dacă vreunul dintre noi începe să se laude sau să de înțeles așa ceva, chiar și în glumă, poate crea un efect de domino care e-n stare să...

- Poți să taci cu astea, îl întrerupse persoana cea mai matură. Am priceput din prima și oricum nu aveam nevoie de o lecție de la tine.

Șanțul în care stăteau ghemuiți era plin de buruieni, unele ajunse la maturitate, altele ofilite și culcate în noroi, doborâte de ultima ploaie torențială. Era adânc de 1,20 metri și reprezenta o tăietură cicatrizată urât între drumul îngust și un gard de sârmă ghimpată care demarca o pășune pentru vaci care duhnea a bălegar. Fără nici o adiere de vânt care să împrăstie mirosul, atmosfera caldă și apăsătoare era plină de un miros pătrunzător.

6în centrul cercului format de cei patru era cauza pre- dicii primite cu atâta resentiment: o geantă de pânză impermeabilă plină cu bani furăți. Era o pradă mult mai mare decât preconizaseră, iar suplimentul neașteptat fu- sese în același timp motiv de entuziasm și de trezire la realitate. îi făcea să-și dea seama că miza era mai mare. ceea ce alimenta și tensiunea. După replica tăioasă despre predici inutile, nimeni nu se clinti și nu spuse nimic până ce tânărul detașat ridică mâna și plesni un țânțar care i se așezase pe gât, lăsând în urmă o dâră de sânge.

- De la mine n-o să afle nimeni. Nu-mi surâde de- loc ideea de a merge la închisoare. Am mai fost și nu-mi place.

-Ai fost la închisoarea pentru minori, zise roșcatul.

-Tot se pune.

Persoana cea mai matură zise:

- Doar un prost ar da din fleanca despre asta. Și nu-i cazul cu mine.

Roșcatul cântări asta în minte câteva secunde, apoi dădu aprobator din cap, ca și cum s-aT mai fi liniștit.

- Bine, atunci. încă ceva. Dacă ne întâlnim pe stradă, ne purtăm ca de obicei Nu ne dăm peste cap ca

să ne evităm, dar nici nu ne apucă prietenia așa, dintr-oda- tă. Ne recunoaștem din vedere, poate ne știm suficient cât să schimbăm câteva vorbe, dar atâta tot De-asta chestia asta o să meargă. E singurul lucru pe care îl avem în comun.

împinse geanta de pânză cu vârful placat cu metal al cizmei lui. Cealaltă pereche de cizme de cowboy din cercul lor nu avea vârfurile placate cu metal. Nu erau purtate de frumusețe, era clar că aveau ceva ani vechime. în mod clar, nu era prima oară când fuseseră acoperite cu un strat gros de noroi. Perechea de cizme de cowboy maro, cu model, fuseseră lustruite bine înainte să ajungă în șanțul acesta. Pantofii sport bleumarin aveau kilometrajul destul de avansat

-E mult să aștepți șase luni până să-i împărți, rosti persoana cea mai matură, măsurându-l din priviri pe roșcat între timp, de ce să rămână la tine? Nu am votat chestia asta.

-Nu ai încredere în mine să-i păstrez?

-Tu ce crezi

?Smidrn Prmrw

Păci b&thamil m părul ca un stuf rosc[^]r nit. nn o arără în nici un fel
^{'nit|} H_t,

- Păi. gândeșre-rc la asta: ctt siinr cel care-mi a^{.silm}
rc riscurile. Chiar dacă v-ați angajat să nu siit^{|atj} ^ vorba despre ce s-a întâmplat, daca vreunuia din/-' îi scapă vreun cuvânt aiurea și cineva cu ^{|eqj|} de polirist află ceva și începe să-și bage nasul, eu sun "" cu geanra asupra lui.

Ceialți rrei remarcaseră cât de apăsător rostise cuvint^{e|} despre polițist. Se uitară unii la alții cu o lipsă de încre^e dere evidentă față de cel care se proclamase singur tre-o rier, dar nimeni nu îl contestă. Persoana cea mai tânără dintre ei ridică din nou dintr-un singur umăr, gest pe care roșcatul îl interpretează ca fiind pecetea consensului.

- De cum o să vă primiți partea, zise el, nu puteți să vă apucați să cheltuiți ca apucații. Fără mașini noi, fârn nimic ce-ar putea sări în ochi, nimic care...

Persoana mai vârstnică îl întrerupse din nou, pe un ton și mai iritat decât înainte:

- Știi ceva? N-am nevoie de indicațiile astea ale tale.

- Nu'i nevoie să te-apuce sensibilitatea acum. Tot ce vă spun vouă e și pentru mine, să nu cumva să uit.

Roșcatul schiță un zâmbet împăciuitoare, dar acesta nu se potrivea deloc cu ochii lui, care reflectau lumina sărăcăcioasă a lunii ca niște

pumnale gemene. Apoi întoarse capul spre cel care își rodea unghiile, care deja nu «ui avea degete pe care să nu le fi atacat.

-Ce-i cu rine?

-Nimic.

-Atunci termină cu foiala asta agitată. O să te ta«-- 'intri în vizorul tuturor.

Persoana cea mai în vârstă dintre ei susținu idee:

-Are dreptate. Dacă dai semne de agitație, ai P^{lia} fel de bine să mărturisești totul.

Cel vizat de aceste comentarii își luă imediat mina de la gură.

- O să mă controlez. Mărul lui Adam i se coborî preu. În timp ce încerca să înghită nodul nervos format acolo. Doar că... știți și voi. Ochii i se ațintiră asupra genții. Tor nu-mi vine să cred că am făcut-o.

- Uite că da, răspunse roșcatul. Și, când o să te prezinți la muncă luni dimineată și o să fii informat că seiful a fost golit peste weekend, trebuie să te prefaci a fi la tel de șocat ca toți ceilalți. Dar fără reacții exagerate, îi preciză, ridicând arătătorul, pentru a-și sublinia ideea. Doar un „ei, drăcie" spus cu jumătate de glas e de-ajuns. Ceva de genul ăsta, ca să arăți că nu-ți vine să crezi, după care-ți ții fleanca. Nu face nimic prin care să atragi atenția asupra ta, mai ales dacă polițiștii încep să interogheze toți angajații magazinului, ceea ce sigur vor face. Când ți-o veni rândul, tu trebuie să faci pe neștiutorul și pe nevinovatul. Ai priceput?

-Da.

-Ai priceput? întrebă poruncitor persoana cea mai în vârstă.

- Sigur că da. Știu ce să fac.

Și totuși, chiar când își declara capacitatea de a face față, își șterse palmele, frecându-le în sus și-n jos de crăcii pantalonilor, un gest care nu le inspiră deloc încredere celorlalți trei. Persoana mai în vârstă dintre ei scoase un oftat.

-Doamne, Dumnezeuule...

Agitatul se grăbi să îi liniștească pe ceilalți trei.

-Uitați ce e, nu e cazul să vă faceți griji în privința mea. M-am achitat de partea mea și o să continui să o fac. Sunt cam sperios, atâta tot. Asta pentru că suntem aici, sub cerul liber, așa... Schiță o mișcare cuprinzătoare cu brațul, indicând pășunea și drumul de țară pustiu. De ce ne-am oprit aici, până la urmă

?Sandra Brown

- **M-am gândit că ar trebui să ne punem de acord, răspunse roșcatul.**

- **Și-am făcut-o. Cea mai vârstnică persoană dintre ei se puse în mișcare, pe marginea drumului, și ft adresă o privire cruntă de avertizate. Ai face bine să nu o dai în bară!**

- **Nu. Până luni o să fiu în regulă. își umezi buzele și își compuse un zâmbet nesigur. Și, peste șase luni, o să ne scaldăm în bani.**

Împreună, ieșiră din șanț, dar această proiecție optimistă nu se transformă în realitate.

Până dimineață, planul lor fusese făcut fărăme.

Unul dintre ei era în spital.

Un altul în închisoare.

Unul la morgă.

10

Iar cineva fugise cu prada

.capitolul 1

Prezent

- Doamne, Arden. Mă gândisem că este o dărapănătură, dar...

Lisa își exprimă dezamăgirea cutremurându-se când intră pe ușa din spate în bucătărie și trecu în revistă condițiile în care sora ei mai mică trăia de cinci luni încoace.

Arden își urmă sora înăuntru și trase un scaun de sub masă. Așezându-se, observă că blatul acesteia nu se lăsase împlânzit de lustruiala pe care i-o aplicase recent, înainte de ziua de ieri, se agitase în legătură cu toate creștăturile și zgârieturile de pe el. Astăzi, nu-și dădea seama cum ar fi putut acestea să schimbe cumva lucrurile.

Lisa turuia în continuare. Arden reîncepu să o asculte.

- Ai adus pe cineva, să verifice mașina de gătit, să nu fie vreo scurgere de gaze? Ar putea fi un pericol. Ai sistem de alarmă, cu senzori de foc sau fum?

- *Se numesc contracții Braxton Hicks. Consideră-le ca un fel de contracții de învățare. Dar o să treacă o lună sau cam așa ceva până ce o să ai așa ceva. Și, când se va întâmpla asta, să știi că nu e cazul să te sperii.*

Asta îi spusese obstetricianul la ultimul consult prenatal. Dar contractiile din urmă cu o zi nu fuseseră contractii Braxton Hicks. Se dovediseră a nu fi o repetiție și creaseră o agitație teribilă în raionul de fructe și legume al supermarketului. Făcu un efort să-și alunge

12

acest lucru din minte și să se concentreze asupra Lisei, care stătea în mijlocul bucătăriei, cu coatele lipite de

coșul, și temut să nu se atingă din greșeală de lăptosul fierș conțaminat.

CU vreo șvîpra ^ij doar câteva dintre încăpetil spuscă ai ocuf

de la parter. Aicicum ^ aruncă o privire la 8U.

Pr^ dincolo de ea, la camera de zi. fo ; de ani, fuseseră golite de toate mobil. re^u ^^iantS: ^re se afla tot la locul ei Arde, * o regăsească acolo, dar se gândise a i^eTea când se mutaseră de aici. Cum sa transporti ceva atât de mare?

- Presupun că încăperile de la 'étaj' sunt la fel de golase ca astea, comentă Lisa. La prima vedere, nu pate că ai locui deloc aici. Aruncă o privire cuprinzătoare către scara interioară, după care se întoarse în bucătărie. Unde dormi?

Arden dădu din cap către camera învecinată cu bucătăria. Sora ei împinse ușa întredeschisă cu încheietura arătătorului

încăperea era un spațiu pătrat, fără elemente definitorii cu o fereastră pătrată, fără elemente definitorii. Mama lor, Marjory, o folosisese pe post de debara universală, să depoziteze decorațiunile de Crăciun, hainele pe care urmau să le doneze la un magazin de caritate, crosele de golf ale tatălui lor, care erau folosite foarte rar, o ^ de cusut portabilă și altele asemenea, cătenl, ?^{8e} muta f aici>^{8e}

hi* arăse să-și stabilea* t f SZZt mtomi aici in loc si o TM pe vechea ei

Asta nu mai era o problemă. S nuSi coboa- . ulll P sarcina ei avansa.

mai greoaie. ** 61 avansa! & ea devenea tot

i acum

.Când primul junghi o străpunsese, Arden scăpase din mâna mărul la care se **uita** fi iș, lipise palmele de abdomenul umflat Deși contracția aceea ascuțită și neașteptată o lăsase fără s» fiu, scosese un țipăt de spaimă.

- Ce s-a întâmplat, draguță?

Se întorsese către glasul acela plin de îngrijorare.

Văzuse un chip plăcut, încadrat de păr cărunț, o bluză cu dungi albe și albastre și ochi plini de blândețe. Apoi o cuprinsese un alt val de durere, mai puternică decât cea de dinainte. Genunchii i se înmuiaseră.

- O, Doamne... Ți s-a rupt apa. Ai intrat în travaliu.

- Nu! Nu se poate. E prea devreme.

- În câte luni ești?

- E prea devreme! Vocea îi devenise ascuțită de la panică. Sunați la 911! Vă rog!

Lisa făcea comentarii despre dormitorul mohorât pe care și-l improvizase Arden.

- Pur și simplu nu înțeleg de ce ai ales să te întorci aici și să trăiești așa.

Arden mobilase camera cu un pat de o singură persoană, o noptieră și o veioză, plus o comodă cu sertare pe care o asamblase de una singură în două zile. Își amintea că avusese o senzație puternică de satisfacție și se închipuise asamblând un pătuț de copil în curând.

Oglinda pe care o agățase pe perete deasupra comodei reflecta expresia întristată a Lisei când se întoarse din nou spre ea, dând încet din cap în semn de refuz și privind-o pe Arden așa cum s-ar fi uitat la un manuscris antic indescifrabil.

-Ai ceva de băut pe-aici? Fără să aștepte răspunsul,

Lisa se întoarse în bucătărie și deschise frigiderul.

Bun... Cola fără zahăr. Sau ai prefera altceva?

Aparatul de gheată funcționează?

Arden încerca să țină pasul cu gândirea iute a Lisei, dar mintea îi era plină de amintiri vii.

Simdra Prorrn

-O <â fii bine. întinde-u! Trage aer adânc în piept! **O**
tânără **într-o** ținuta de yof>a veni imediat ce
bdtrdn_a «**med** după ajutor. Aceasta **o** ajuta pe
Arden să se lase **j_oi** până cc ajunse să sc sprijine de
brațele unu. alt străin _{care} se fjo[^]ționa5f în sf>atolr
ei. *Îngenunchind lângă ea*, tdnăr_a connnud sd-i
whească *pe* un ton liniștitor ?i calm. Dar nimi_c **din**
ce-i spunea nu o ajuta, nu cu durerea care o asalta,
nu cu **disperarea** carc era la fel de intensă.

Disperata, iii îndesă palmele între coapse, *într-un efort de a nnc înăuntru viața f>e* care corpul ei încerca să o *expulzeze* înainte de tTcme.

Lisa găsi paharele în dulapul în care își avuseseră locul dintotdeauna și umplu câte unul pentru fiecare. Aducându-le la masă cu ea, se așeză față în față cu Arden. Sorbi din pahar, după care întinse mâna și îi acoperi palma cu a ei. -Surioara mea cea mică...

Lisa rosti aceste cuvinte de alint într-o șoaptă plină de afecțiune, dragoste și îngrijorare. Iar Arden știa că toate acestea erau sincere. Lisa era în egală măsură nedumerită și iritată de alegerile de viață pe care le făcea ea. Lisa continuă:

-De când m-ai sunat, ieri, am fost într-o agitație continuă. Nu știu cât îți aduci aminte din ce s-a întâmplat **asearb**, **dar** când am ajuns la spital, erai când isterică la maximum, când de* dreptul catatonică. Eram disperată. Și-apoi, de dimineață, când încercam să te scot de acolo...

- Cum *ie theamd?*

ur, *chil*, imberb[^] ' ^ ^ **«• Era lini,, CU

-**Atclcti** Maxwell.

14

-Arden, o sd avem *vrij** A ■ sarcina? ** * tline_
bbe? Câte sdptdmdni are

Colegul asistentului, care părea a fi un culturist dedicat, îi luă pulsul și tensiunea arterială. îi rugară pe toți cei care se adunaseră în jurul ei să se îndepărteze, după care o ridicară pc targă și o scoaseră astfel din magazin.

Era ora amiezii, iar soarele era sus pe bolta cerească. Razele erau de-a dreptul orbitoare. Totul se dizolva într-o imagine apoasă.

Își tamponă discret ochii, pentru a-și ascunde lacrimile. Probabil că Lisa observă asta, pentru că se opri din enumerat elementele enervante asociate cu externarea din spital.

- Ce vreau eu să spun e că abia acum pot să-ți spun cât de rău îmi pare. Îmi pare sincer, sincer rău, Arden.

Îi mângâie ușor palma. Ochii lui Arden se umplură din nou de lacrimi. Își aținti privirea în paharul ei neatins, plin cu cola, în care bulele de acid se ridicau rapid la suprafață, doar pentru a se sparge de cum ajungeau sus. Vii și în mișcare, stingându-se cât ai clipi.

În ambulanță, îi tăiară jeansii. Fu acoperită cu un cearceaf. Când asistentul cu față tânără o consultă, fruntea netedă i se încreți.

Făcu un efort să se ridice un pic, să vadă ce îi determinase îngrijorarea, dar culturistul o ținu întinsă, cu palmele lipite de umeri, apăsând-o ferm, deși fără nici o urmă de răutate.

- Fetița mea o să fie bine, nu-i așa? suspină Arden. Vă rog... Spuneți-mi că n-o să pățească nimic.

Și totuși, privind lucrurile din perspectiva momentului prezent, își dădu seama că știuse chiar de-atunci - la un nivel instinctiv, organic - că fetița ei nu avea să respire niciodată.

-Probabil că n-o să-ți vină să crezi asta, zise mai departe Lisa trecându-și buricul degetului mare peste

Sandra Brown

încheieturile degetelor lui Arden, dar te admir pentru că ai ales să păstrezi copilul. A, nu mă înțelege greșit.. M-am îngrozit când mi-ai spus de sarcină și ce

aveai de gând să taci. Auzi tu, să te întorci aici și să crești copilașul! Tocmai aici, dintre toate locurile? Aruncă o privire în jur, ca și cum ar fi încercat să găsească în mo. delul șters al tapetului vechi o explicație pentru ceea ce ei i se părea inexplicabil. E masochism, pur și simplu. Pedepsa asta pe care ți-ai impuso singură are vreo legătură cu tatăl copilului.⁷

Arden luă paharul și încercă să-l țină nemișcat cât luă o gură de cola. Marginea de sticlă a paharului zăngăni la contactul cu dinții ei de jos. îl puse înapoi jos. Pe un ton apropiat de șoaptă. Lisa întreabă;

- E căsătorit, Arden?

Aceasta își lăsă ochii în pământ Lisa scoase un oftat.

- Mă gândisem eu... A știut măcar că erai însărcinată? Interpretă tăcerea lui Arden drept o negație. Mai bine, spuse Lisa. Nu mai ai nici o obligație să-i spui acum. Dacă nu a știut despre copil, nu trebuie să știe ce soartă a avut. Acest episod al vieții tale e deja în trecut Poți să o iei de la capăt Un nou început Din nou, acoperi mâna lui Arden cu a ei și o apăsă, într-un gest plin de afecțiune. Primul lucru acum e să te luăm de aici Vreau să te muți cu mine până ce-ți dai seama ce vrei să faci cu viața ta. îi lăsă timp lui Arden să răspundă, dar când văzu că aceasta nu zice nimic, continuă; De la moartea lui Wallace, casa e atât de goală...

Soțul Lisei, care fusese mult mai bătrân decât ea, decedase cu doi ani în urmă. Sigur că reședința lor uriașă, deloc îngrămădită, situată într-un cartier select al Daiiasuiui, părea goală.

- O să-ți acord câtă intimitate dorești, bineînțeles, dar Helenei o să-i placă la nebunie să te aibă acolo, să se agite în jurul tău. Amândouă o să te răsfățăm până ce-o *Să-ți revii* complet Schiță un zâmbet și îi mângâie dinnou mâna înainte sg se uite iarăși la ceasul de la mână
Sigur nu ai mare lucru de împachetat
Dacă plecăm repede, ajungem până la lăsarea serii. Helena o să ne aștepte cu masa pusă. Dădu să se ridice de pe scaun, dar se opri. Și, Arden, să știi că nu ai nici un termen-limită. Acordă^ timp să-ți pui gândurile în ordine. Cântărește bine o idee înainte de a o transforma în realitate. Nu te arunca cu capul înainte în nimic. Sinceră să fiu, am avut o presimțire rea privind mutarea asta a ta în Houston, la momentul respectiv, nici măcar nu știam de relația asta a ta cu un bărbat căsătorit. Recunosc, postul era promițător, dar faptul că ai lăsat totul baltă și te-ai mutat mi-a părut o idee proastă dintru început.

Medictti de *gardă de la Urgențe* îi strânse mâna.

- Domnișoarei Maxwell, îmi pare rău.

-Nu.

- Fiica dumneavoastră s-a ndscut

fără suflare.

-Nu!

- Nu trebuie să vă învinovațiți. Nu ați făcut nimic care să determine asta. A /ost vorba de un *accident* al naturii.

O idee proastă dintru început.

Simțindu-se de parcă sternul mai-mai că avea să-i explodeze, Arden își împinse scaunul în spate și se duse la chiuvetă. Deschizând oblonul ferestrei de deasupra

acesteia, se uită în curtea în care Lisa și ea se jucaseră în copilărie.

Gardul avea scânduri lipsă. Gazonul fusese năpădit de buruieni. Rondul de trandafiri al mamei ei, pe care aceasta îl îngrijise cu atâta dragoste, devenise o bucată

^ O ^P^t m^ndu^e în spatele ei ^f * ca sora ei să-i cuprindă talia și s^i sprtjme bâr^e umărul ei, ca să poată să privească și ea lung pe fereastra.

Sandra Brown

-Mi-aduc aminte când a adus tata leagănul tine. ^"tru

Acesta era și acum fixat în pământ cu blocu beton, dar era ruginit, iar lanțul unuia dintre l/I^ era rupt. gin«

-Aveam cam 12 ani, așa că tu aveai cam doi. A un scăunel mic pentru tine, cu o bară orizontală ^ siguranță. Lisa își frecă bărbia de marginea osului utnj rului lui Arden. Erai prea mică să-ți aduci aminte, dai sigur îți amintești când te-am învățat să te dai peste'cap Pe atunci» Lisa era aproape prea înaltă pentru asta| dar era suficient de athletică pentru a-i arăta cât de ușor era. O supraveghease pe Arden cum încercase temătoare de câteva ori, după care o provocase să o facă singură. Cu palmele umede de transpirație pe fond nervos, aceasta se prinsese bine de bara transversală, trăsese aer adânc în piept și se avântase peste ea cu putere. Dar nu reușise să facă o roată completă. Palmele îi alunecaseră de pe bară și căzuse în fund, zguduită bine. Cu orgoliul îndurerat în aceeași măsură ca și dosul, își înghițise cu greu

lacrimile. Dar Lisa insistase să încerce din nou. - Măine, se văicărise Arden. -Nu. Chiar acum.

La a doua încercare, izbutise. Lisa mai-mai că o sufocase într-o îmbrățișare strânsă. Acum își aduse aminte cât de specială fusese pentru ea aprobarea Lisei și acea îmbrățișare de felicitare.

Familia sărbătorise realizarea ei cu o cină în oraș, la restaurantul ales de ea: McDonald's, bineînțeles. Fusese o zi fericită, una dintre ultimele reuniuni fericite de familie pe care și le amintea Arden. Accidentul fatal al mamei ei avusese loc doar câteva luni mai târziu. Și totuși, pierderea ei nu fusese atât de neașteptată ca faptul că tatăl lor le abandonase.

18

În martie anul acesta se făcuseră douăzeci de ani de atunci, dublul vârstei pe care o avusese când Joe Maxwell își părăsise cele două fiice fără să^i mai arate fața vreodată de atunci. Fuga lui rămăsese punctul central în jurul cănim continua să graviteze viața lui Arden. Nu avea nici un rost să facă speculații despre cât de diferite ar fi fost ea și Lisa ca persoane, sau ce fel de viitor ar fi avut dacă tatăl lor nu le-ar fi părăsit O f&cuse.

Încet, pe un ton plin de înțelegere, Lisa spuse: -Ai trecut printr-un chin teribil și nu vreau să fac presiuni asupra ta când ești atât de vulnerabilă. Și totuși, Arden, nu e asta locul în care să-ți revii. Crede-mă, nu e. Tu erai mai mică. Nu poți să înțelegi cât de rău au stat lucrurile după ce a murit mama. Sau poate că da, dar ai blocat amintirile acelea ca să te

protejezi. Eu, nu. Eu îmi aduc aminte. Când tata a dispărut și am făcut demersurile necesare ca să ne mutăm din orașul ăsta, am jurat că n-o să ne întoarcem niciodată. Oamenii care locuiau aici pe vremea aia sigur își aduc aminte de noi. De ce să te supui bârfelor și speculațiilor? Ca să nu mai zic nimic de faptul că această casă se prăbușește efectiv în jurul tău. Își trecu degetul demonstrativ peste o crăpătură din blatul de bucătărie ieftin. M-am gândit de-atâtea ori să o vând, dar mă apuca sentimentalismul, mă gândeam la mama în camerele astea, gătind în bucătărie, fredonând în timp ce împăturea hainele proaspăt spălate și nu mă lăsa sufletul să renunț la ea. Chiar dacă, Dumnezeu mi-e martor, aveam nevoie de banii respectivi, mi se părea că s-o vând ar fi însemnat să preceduiesc definitiv despărțirea de mama. Pe lângă asta, casa era și a ta. Nu-mi pica deloc bine să iau de una singură pentru amândouă decizia de a o vinde.

Trase aer adânc în piept.

- Dar acum îmi doresc să mă fi descotorosit de ea, ca tu să nu fi făcut greșeala asta cumplită de a te muta înapoi aici. Te-ai amăgit văzând un cămin în casa asta. Nu e. Nu a mai fost de douăzeci de ani și, în lipsa cod așului tău, nici n-o să fie vreodată. Familia ta sunt eu

Gandrti Brown

.O*mP*ie rine *** <*o " * ded2ic"11«

*'oss*** * puten ĩc*0 ĩnu 13 plept o

m ĩndoi degetul mic, iar Lisa, ři-t
prinse pe al ei Tel Du^bĩndonul tatĩlui lor,
ĩncepuserĩ sĩ fac* asta des. Simboliza cĩ
se aveau doar una pe alta ři cĩ leeĩtura
lor era indestructibilĩ. ĩři ĩnursĩ degetele
unite, zĩmbindu-ři nostalgic, dupĩ care
Arden ĩři retrase mĩna.

-Ai terminat, Lisa?

- Ce sĩ termin?

-Ai terminat cu indicaĩtile despre unde o
sĩ locuiesc ři ce-o sĩ fee cu viaĩa mea de
acum ĩncolo? Dacĩ ai terminat, te rog sĩ
pleci. Trase aer ĩn piept, sĩ-ři dea curaj.
Dacĩ nu, pleacĩ oricum.

Arden era treazĩ cĩnd auzi mařina
apropiĩndu-se pe drum. Aruncĩ o privire
la ceasul de pe noptierĩ. Arĩta cĩ
trecuserĩ doar cĩteva minute dupĩ ora
unu noaptea, ĩn seara asta, trecea un pic
mai tĩrziu decĩt de obicei.

Imediat dupĩ ce aflase cĩ era ĩnsĩrcinĩtĩ,
ĩři fĩcuse planuri sĩ plece din Houston.
ĩnr-o sĩptĩmĩnĩ, ĩři dĩduse demisia de
la serviciu, ĩři plĩtise taxa de reziliere a
contractului de ĩnchiriere a
apartamentului ĩn care stĩtuse pĩnĩ
atunci, ĩmpachetase tot ři se mutase
ĩnapoi ĩn orařul ei natal.

Deři Penton era reředinĩĩ de district,
mare parte din acesta era ruralĩ, astfel cĩ
„orařul de reředinĩĩ” propriu-zis era mic
ři ĩmpĩnzit de o reřea ĩnfloritoare de
bĩrfitori. rĩrește, oricine řtia trecutul
familiei Maxwell ar fi fost curios m
privĩnĩa noii ocupante a casei care
rĩmĩsese

v*6*! Nu o deranjau cei care se uitau lung

în direcția ei în timpul zilei. Dar un curios venea seara. În fiecare seara. Deja ajunsese să recunoască sunerul motorului mașinii. Ba chiar se trezea că ciulea urechile, așteptându-l. Prea des, nu adormea până ce el sau ea nu trecea pe lângă casă. Nu era o încheiere a zilei pe care să și-o fi dorit. Nu o simțea ca pe o binecuvântare.

Bineînțeles că nu-i suflase nici un cuvânt despre asta Lisei, care prevăzuse faptul că instalarea lui Arden aici avea să reînvie bănuielele, zvonurile și speculațiile despre tatăl lor și infracțiunile pe care se bănuia că le-ar fi comis înainte să dispară.

Ca de obicei, Lisa avea dreptate, dar intuiția lui Arden îi spunea că acest trecător nu era motivat doar de curiozitate și de speranța de a o zări pe fata cea mică a celebrului - din motive deloc onorabile - Joe Maxwell. Aceste treceri din fiecare seară aveau ceva care o ducea cu gândul la pânda unui animal de pradă, ceva care o neliniștea.

Și totuși, nu tocmai se hotărâse să nu mai îndure intimidările? Împinse pătura cât colo, se dădu jos din pat și se duse la fereastră, având grijă să se țină în dreptul peretelui, ca să nu fie văzută. I se părea o idee practică și precaută să nu îi arate persoanei din mașină că era conștientă de prezența sa.

Casa era plasată la o distanță prea mare de drum pentru ca Arden să distingă altceva decât farurile vehiculului cu pricina. Când ajunse în dreptul clădirii, mașina încetini foarte mult, așa cum făcea în fiecare seară, și nu își reluă viteza inițială decât după ce trecu de ea. ' Privind cum stopurile intrară într-o curbă și dispărură din câmpul ei vizual, își spuse că poate își lăsa imaginația să transforme ceva nevinovat în ceva de rău augur. Acel motor care torcea ca o felină putea fi al unui lucrător de noapte care se întorcea acasă după tură.

Sntirrn Prtnrn

Si roniși. nu știa existe fabrici sau afaerri în p_ltr. respectivă și cc tel dc serviciu ar fi necesitat ^ i, ^11 zc șapte rile pe săptămână.' Trecea pe lângă ras* 71 weekenduri. Nu lipsise în nici o seară de luni h, '12 Regularitatea acestor drumuri făcea ca totul să aihâ i_n aer sinistru și obsesiv.

încercând sâ-și alunge neliniștea, spunându-șj c4 asemenea idei erau prostești, se băgă înapoi în p_{at} Și totuși, gândurile turbulente nu o lăsau să doarmă.

Lisa nu se lăsase dusă fără să comenteze. Timp de o jumătate de oră după ce Arden își făcuse declarația ei de independență, Lisa se contrazisese cu ea.

- Dacă Wallace ar mai fi în viață, să știi că ar fi de partea mea.

.Arden nu se îndoia deloc de asta. îl plăcuse pe cumnatul ei, care fusese un tată-surogat bun pentru ea - mai degrabă un bunic, de fapt -, după ce el și Lisa se căsătoriseră. Un investitor imobiliar de succes, imperturbabilul Wallace Bishop negocia mereu afaceri făcând ambele părți să aibă impresia că ieșiseră câștigate. De multe ori, mediase neînțelegerile dintre surori, dar, pentru a menține armonia căsniciei lor, mai mereu era de partea Lisei.

Chiar dacă Lisa pomenise numele lui, Arden rămăsese neclintită în decizia ei de a rămâne, ceea ce nu-i dăduse de ales Lisei, făcând-o să cedeze în cele din urmă. La plecare, îi spusese:

- Eu vreau doar să fii tu fericită, Arden. -Și eu vreau să fiu fericită.

*Acum, stând întinsă pe întuneric, uitându-se lung l-
> tavan, recunoștea că sora ei avea dreptate într-o
privință: în cea mai mare parte a anilor ei de
maturitate, se mișcase într-un ritm frenetic, dar
fără să ajungă nicăieri Nu-și descoperise drumul în
viață. Se mișcase fără vreo direcție anume și fără
un scop clar.Portul t(ferrit*

Pin reflex. își rrocn palma peste abdomen.

*irntin«l lipsa umflăturii miri care fusese atât »Ic
minunar de nouă. dar care îi devenise curând
minunar de familiar*. Ierița ci îi dăduse un tel.
cum stau lucrurile acum... rosti în șoapta

Suferința o inundă, dar refuză să îi permită să
prindă rădăcini în sufleml ei. Nu-și putea lăsa
mintea, inima să se concentreze asupra pierderii
copilașului. Dacă ar fi facuto. durerea ar fi
încremenit-o. Trebuia să-și vadă de planul inițial.
Exact la fel cum învățase să se dea peste cap în
leagăn, trebuia să o facă singură, chiar acum.

Oricât de extenuat îi era corpul, mintea
continua să îi funcționeze frenetic, punând la punct
cu rapiditate un plan de atac asupra unei case care
fusese neglijată timp de douăzeci de ani.

Avea să jelească până la ultima suflare moartea
ficei pe care o pierduse, dar simțea un impuls
impetuos de a acționa, de a se pune în mișcare, de a
trăi înainte de a fi prea târziu.

Acest gând o făcu să se oprească o clipă. Prea
târziu pentru ce.⁷

capitolul 2

Numele „L. Burnet” era inscripționat pe cutia
poștală metalică cocoțată pe un stâlp, la intrarea pe
aleea de pietriș care ducea către casă. Deși drumul
până acolo fusese neregulat, îngust și șerpuitor,
Arden ajunsese la destinație.

Până în momentul acesta, cele două luni care
trecuseră de la pierderea copilașului fuseseră
aglomerate, dar descurajant de neproductive. Spera
că această viziri la L. Burnet avea să schimbe acest
lucru.

Viră pe alee, opri în spatele unei camionete cu
roți duble pe spate și își lăsa motorul în ralanti în
timp ce evalua din priviri casa. Arhitectura era

acadiană, ceea «nu era deloc surprinzător,
având în vedere că^{m*} se intersecta
a. lacul Caddo, iar^{*},
derea de apă era destul de aproape.

Clădirea cu cadru alb, cu un singur
cat, avea oblo^{oant} verde-închis și un acoperiș
de tablă de aceeași, cul^{oart} Era extrem de
îngrijită și plăcută ochiului. Dulur[^],
fațadei avea verandă cu un acoperiș jos.
Singurul obi^{ect} de pe verandă era un
balansoar din lemn vopsit, cu u^u spătar
înalt, de lemn, și brațe late. Amenajarea
grădinii se limita la niște tufe pitice
perene care erau plasate de-a lungul
marginii verandei de-o parte și de alta a
unor trepte din cărămidă roșiatică
reciclată.

Opri motorul mașinii. Când se dădu
jos, urechile îi tură atacate de un vaier
ascuțit care venea din spatele casei. Ocoli
camioneta la fel de masivă ca un tanc și
porni pe o potecă formată în iarbă.
Aceasta o duse de-a lungul părții stângi a
casei până la curtea din spate, care era
punctată cu pini înalți.

Dădu de o anexă de dimensiuni mari, care
avea fațada albă și acoperiș verde din
tablă, ca și casa. Garajul dublu pe care îl
găzduia avea ușa ridicată. Arden se duse
spre ușa respectivă și aruncă o privire
înăuntru. Originea zarvei era un circular.
Bărbatul care lucra la el era cu spatele la
ea. Zgomotul era insuportabil. -Pardon?
Bărbatul nu dădu nici un semn că ar fi
auzit-o și cmtmuă să ^a aplecat peste
bancul de lucru, tăind cu înd^e o bucată
de cherestea fix pe mijloc. Arden
- Domnule Burnet?

P[^]de, se hotărî să aștepte V îndreptă
spa[^]f[^]Când * ^tâmplă asta, bărbatul
ma«sușurarea^hi A ^T[^]duP[^]ă «re, spre
- Domnule Burcietf ° circularul.
întorcându-se, bărbatul își ridică
ochelarii de protecție pe frunte. Când
dădu cu ochii de ea, reacționează într-un
mod pe care Aiden nu putu să-l eticheteze
clar, iar totul fu atât de rapid încât, dacă
at fi clipit chiar atunci, n-ar mai fi sesizat
nimic. Aiden rosti:
- Sper că nu v-am speriat. Am strigat,
dar nu m-ați auzit din cauza zgomotului
puternic.
Bărbatul îi susținu privirea, o măsură
încet din cap până în picioare, după care
se răsuci să pună circularul pe bancul de
lucru. Își dădu jos ochelarii de protecție
și o pereche de mănuși de lucru din piele
întoarsă și le puse lângă aparat înainte de
a da din nou ochii cu ea.
-Te-am auzit.
Arden nu știa ce să răspundă la asta.
Dacă o auzise, de ce nu dăduse nici un
semn că știa că se afla acolo?
- Numele meu e Arden Maxwell.
Porni spre el și întinse mâna dreaptă. El
se uită la ea ca și cum o strângere de
mână era o experiență inedită pentru el,
după care luă o cârpă de un roșu
decolorat și își șterse rumegușul de pe
antebrațe înainte de a da mâna cu ea.
Făcu toate acestea cu mișcări drămuite,
aproape încărcate de o anumită tensiune.
- Cu ce îți pot fi de folos?
Arden scoase un hohot nesigur.
-Cu multe, sper.

Bărbatul nu zâmbi și el, doar ridică dintr-o sprânceană. Și, cumva, asta adăugă o sugestie neintenționată spuselor ei.

Arden să grăbi să explice:

-Am văzut anunțul dumneavoastră. Pe internet Am căutat pe Google constructorii din zonă și mi-a aparut și numele dumneavoastră.

Nu ztee mai mult, fără să dea dovadă
d e vreun dram de interes în privința
câștigării ei sau nu printre clienții lui.
Arden se avântă mai
departe. ^trSrAmfbstocupat
Allen se uită *dincolo* de el la scândura
pr^{0as}păt ^
iôt! Da! ^Tbine, mai av^m altă treabă în
oraș, ^ c, m-am hotărât să încerc să
^ț^P^ ac^ având în vedere că era oricum
în drumul meu.
-în drumul tău?
Arden râse din nou ușor.
-Un drum șerpuitor. Într-adevăr, casa
dumneavoastră e cam departe de rutele
circulate și aproape că am ratat drumul
care duce aici. Dar am reușit să vă
găsesc. -Ai avut noroc că eram aici, altfel
ai fi bătut atâta
cale degeaba.
- Da, sunt convinsă că am avut noroc.
- E, acum că ești aici, de ce-ai nevoie?
-Am un proiect de renovare, unul destul
de amplu. O să necesite mult timp și o
groază de muncă grea.
Terminând cu cârpa, bărbatul o aruncă pe
bancul de lucru.
- Câți constructori ai sunat înainte să
ajungi la mine? Rușinată, Arden își lăsa
capul în pământ. Apoi,
dându-și seama că nu-i datora nici o
explicație, îi întâlnește din nou privirea, care
era de un albastru închis și neclintită,
fixând-o printre pleoapele îngustate
neprietenos. Era mai tânăr decât
imaginea pe care și-o formase Arden în
mintea ei, dar își dădea seama că firele albe
din păr, ridu- nk de expresie de la ochi și
gura care nu zâmbea deloc
îi adăugau ani buni la vârsta reală.

T¹ 1ⁿ U « acek ** ««ui bărbat * - doua.
Peste bete- defi ^ SnZ^m ColâceL Bicepsii bine

^{71 f} S¹» Per total, arăta la fel de dur ca o cizmă de piele și la fel de șarpe cu clopoței.

- *A fost soldat, să știi.*

- *Nu, nu știam.*

- *A fost în Afganistan. Și în Irak înainte de asta.*

- *Deci a participat la lupte!*

- *A, da. A trecut prin multe schimburi de focuri.*

*Poate c-a stat cam mult în zone de război, dacă-
nțelegi ce vreau să spun. Dar e-n regulă. Nu e
periculos sau nebun sau altceva...*

În anunț, un fost client al domnului Burnet își lăsase numele și numărul de telefon, fiind dispus să îi dea referințe. Arden apelase la el. Pe lângă laudele în privința priceperii și a seriozității lui Burnet, îi dăduse și ceva informații despre cariera lui militară.

Adevărul era că Arden nu știuse ce voise să spună cu comentariul acela, cum că Burnet stătuse prea mult timp în zone de război. Acum și-ar fi dorit să-l fi rugat să-i dea mai multe detalii.

Poate că războiul îl făcuse pe L. Burnet taciturn și aproape grosolan în purtare. Sau poate că era distant din naștere. Totuși, cât timp putea să facă lucrările, ei nu-i păsa dacă avea sau nu o personalitate prietenoasă. Nu îl angaja ca să îi țină companie.

Privirea lui era pătrunzătoare, însă Arden nu detecta nici o sclipire de nebunie în ea. Dimpotrivă, chiar. Sesiză inteligență, o atenție deosebită și o receptivitate mai deosebită decât a unui om obișnuit. Puține lucruri treceau neobservate de el, iar asta îi dădea un oarecare disconfort. Și totuși, era dispusă să riște, mizând că era relativ sănătos la minte.
prietenos ca un

Dar - si asta era ce conta, în fond - ceea ce îl recomanda cu adevărat era că, în decursul ultimelor doua luni, discutase cu mulți constructori, iar el era ultimul Pe lista ei de candidați pentru acest proiect. Săuirti Primi

Cm tir fvMviuhn fiduciar pe cart« cumnatul el
|.| ıiivunto do moarte. își putea permite sil angajeze
pe f cine Ou toate acestea, din principiu, vom sfl fĵ_n
u-0<t proiect folosind bani cAftigați de ca, ceea ce
suma pc care o putea cheltui tăără să aibă probleme.

⁴ Pentru a-i răspunde la întrebare, Arden spuse: -

Sinceră să tiu, domnule Burnet, am discutat cu
mulți constructori calificați.

- Proiectul tău nu s-a putut încadra în programul
|ot> -Nu s-au putut încadra ei în bugetul meu.

-Așa că rn-ai sunat pe mine. -Vă rog să nu vă
simțiți jignit. Din comentariile p_t care le-am găsit pe
internet reieșea că tăceți treabă bună, că sunteți
serios și că tăceți totul de unul singur. Inițial, ăsta
nu mi s-a părut un lucru bun. -Și acum, da.⁷

-Da. Pentru că nu aveți echipă, rni-am zis că ați
fi o opțiune bună.

Burnet își sprijini fundul de marginea bancului
și își potrivi degetele mari în buzunarele din față ale
jeanșilor. -Și ți-ai zis că o să-ți fac lucrarea ieftin.
Deci diplomația se dusesse pe apa Sâmbetei. Poziția
lui era provocatoare, dacă nu de-a dreptul
războinică. Poziția mâinilor sale era o demonstrație
de masculinitate deloc subtilă. Părea hotărât să fie
brutal de direct. Arden hotărî să acționeze în
consecință la toate acestea.

-Recunosc, așa e, domnule Burnet. M-am gândit că
o să lucrați ieftin. Mda.

- Sigur c-aș lucra ieftin. Dar nu-s omul potrivit
pentru lucrarea asta.

Arden pufni scurt în răs.

ascultări^ă vă î"?^ ^ ^ P^U*a [™] car * ascultați sa va
exphc ce vreau să fac?

-1 ierdere de vreme.

- De unde știți asta? Un proiect amplu care ar necesita mult timp? Multă muncă grea? Din ceai *zis*, aș zice că ai de gând să faci o renovare completă a casei.

- Mai mult sau mai puțin.
- Eu nu mă ocup de renovări complete.
- Ați putea măcar să veniți să vedeți...
- Am văzut.

Inima ei tresări, alarmată. Se prezentase cu numele complet în mesajul vocal, dar nu spusese nimic despre unde se afla clădirea cu pricina. Mașina care trecea pe lângă casa ei în fiecare seară îi veni imediat în minte.

- Știți unde locuiesc?

El dădu aprobator din bărbia pătrătoasă. Arden îl cercetă o clipă, după care spuse măsurat:

- Când v-ați întors și m-ați văzut aici, m-ați recunoscut, nu-i așa?

Încă o mișcare scurtă în semn de acceptare. Inima ei tresări, alarmată, își dăduse numele în mesajul acela vocal, dar nu menționase unde se afla casa ei. Imediat îi veni în minte vehiculul care trecea pe lângă casa ei în fiecare seară. - Știți unde locuiesc?

Bărbia lui pătrată se coborî și se ridică afirmativ. Arden îl studie o clipă, după care spuse încet:

- Când v-ați întors și m-ați văzut aici, m-ați recunoscut, nu-i așa?

O altă mișcare din cap scurtă și hotărâtă.

- Cum așa?

-Mi te-a arătat cineva. -Unde?

-Cred că în magazinul de plăcinte prăjite.

-Nici nu știam că există un magazin de plăcinte prăjite.

Țatidra Brown

- **Aaa. Atunci, înseamnă că în altă parte.**

Dar de ce m-a arătat? Bărbatul își scoase degetele mari din buzunarele jeansilor și se desprinse de bancul de lucru, după care își feri privirea câteva secunde înainte de a și-o îndrepta din nou asupra ei. ^

- Ești doamna care a avut... urgența aia în supermarket. Respirația ei se întrerupse pentru o clipă și, instinctivi Arden făcu un pas înapoi. -Oh...

Amintirile o năpădiră, anulând lumina și sunetele din jur, totul. În mintea ei, aducerile aminte se succedau cu o viteză amețitoare, dar erau la fel de clare ca și cum ar fi fost din ziua precedentă, nu de acum două luni.

Își aminti cum fusese dusă zdruncinat din ambulanță în secția de Urgențe, întrebările sacadate ale personalului medical, mirosul pătrunzător de antiseptic, răceala mușcătoare a suporturilor pe picioarele ei goale, glasul binevoitor al asistentei care o întreba dacă ar fi vrut să-și țină în brațe fetița fără suflare.

Nu fu conștientă cât stătu acolo, rememorând totul, dar când caleidoscopul de amintiri se domoli, își dădu seama că umerii i se lăsaseră în jos și se aplecase ușor, ținându-și coatele în palme, ca într-o îmbrățișare. Pielea i se acoperise cu o peliculă de umezeală și era rece. Stânjenită, își îndreptă poziția și își dădu o șuviță de păr de pe fruntea umedă cu dosul palmei.

Dintr-odată, deveni dureros de conștientă de prezența lui, Stând nemișcat și tăcut, privind-o. Pentru a evita să îl privească în ochi, se uită în jur și cercetă atelierul. Neoane lungi suplimentau lumina naturală care se revărsa din patru luminatoare. Două ventilatoare de plafon, mari cât niște elice de avion, erau montate pe niște bare lungi. Putea identifica unele dintre uneltele necesare în meseria ui, dar erau și unele aparate și instrumente a căror utilitate îi era necunoscută '

bolțul opus era ocupat de o masă mare de schițe-

3*atidra Brown*
U VC10Za cu ab***jur din** metal perforat era
suspendat

a»ImMiprn ci. I.Angă ne afla un birou cu un computer. (.11 excepția rumegușului de pe podeaua de sub bancul unde lucrase pAnA acum, tonii era pus în ordine și părea bine întreținut. În sfârșit, privirea i se întoarse la el. BARbntul își schimbă ușor poziția, cu un hArșAital tălpilor cizmelor pe podea, deranjAnd rumegușul.

- Îmi pare rău pentru...

Făcu un gest vag spre abdomenul ei.

- Mulțumesc. Nu rămase fixată pe acest subiect. Deci, i Anii ați ascultat mesajul vocal de ieri, mi-ați recunoscut numele.
- Da. Umblă vorba de luni bune că fata cea mică a lui Maxwell s-a întors. Că locuiește singură. Și că urma sfi aibă un copil.

În tot timpul de când se întorsese aici, era prima oară cAnd se confrunta direct cu bârfele despre ea.

- Știți și restul?
- Nu știu cine sau unde e tatăl copilului.

Arden ignoră întrebarea sugerată de aceste cuvinte.

-Cunoașteți trecutul familiei mele?

-Am copilărit aici.

Rosti asta ca și cum ar fi fost o explicație suficientă, și chiar așa era. Toată lumea știa trecutul familiei ei.

-Ai aflat, până la urmă, unde s-a dus taică-tău, ce s-a întâmplat cu el? o întrebă. Ați găsit banii?

Arden nu luă în seamă nici aceste întrebări.

-Sunteți dispus să discutăm despre proiectul meu, domnule Burnet?

-Ți-am zis. Ar fi o pierdere de timp să discutăm despre asta.

-Nici măcar nu vreți să luați în considerare ideea?

- Nu știu cum să fac să-ți spun mai clar de-atAr.

**Vă e teamă că să fiți asociat cu fata cea mică
a lui Maxwell vă va știrbi reputația? Sandra**

Pactul tifcerii

1

Brown

tfu ar neC

pusii«t specializat în lucrări
mărunte. Lu_{CrTJ}° m u k .M nu risc f mi
asum un a^ om nu durea» ^ ^ gau mă în tind
prea mult

jatnent exagera d ceva pre_fer să f_{ac} în a f)

u n p -X de muncă flexibil.

^en'iinSbrațele peste piept fi îl studie di_n
cap până în picioare.

-Mie asta-mi sună a praf în ochi.

se

At biUard> doar una era

^vocali și foarte ^iau¹⁶ partici_{pau} câțiva tinen

u uardat și o femeie, așezați pe ucuminate.

dintre separeurile întunecate e... față în față într-unul

tnfj

u tare u_{sa} cu podul

^ A Citate * ^Puteai avea parte

^fe ^d^S'T1^ ceartă

ieși 2S^{d'n 8e}Pareu și ^J³ Un armistițiu ten-

-Păi chiar asta a fost.

capitolul 3

După terminarea meciului, după a zecea
repriză, ca să iasă din egalitate,
mulțimea de clienți adunați la barul și
sala de biliard Burnet's începuse să se
mai rărească.

Acum nu mai rămăseseră decât vreo
câțiva clienți în localul popular de pe
malul lacului, care părea gata-gata să se
răstoarne în apa opacă a lacului Caddo
dintr-un moment într-altul. Totuși, având
în vedere că nu alune- case de pe pilonii
pe care era cocoțat în cei patruzeci de

tnX?^imCni Prea mult£ **

-Cred că ea a câștigat și pe el îl așteaptă o noapte
grea comentă barmanul singurului băutor rămas la
bar

Fără prea mult interes, Ledge spuse:

- Așa se pare.

Rămase aplecat peste paharul lui de burbon aproape gol. Culoarea băuturii îl ducea cu gândul la ceva ce nu voia să-și aducă aminte. Ochii lui Arden Maxwell aveau culoarea aia.

- Pot să-ți umplu paharul gratis o dată, să știi.
- Ledge își ridică ochii din pahar către barman.
- Cum așa?

-Ultimul client rămas în bar primește încă o umplere din partea casei.

-A, da?

- E-o regulă nouă.
- De când?
- Vrei sau nu?

Ledge arată spre pahar.

- Să fie unul mic.

Barmanul îi reumple paharul fără să-i adauge nici gheață, nici apă. Puse sticla deoparte, își așează șervetul pe umăr și se aplecă, sprijinindu-și coatele pe bar, pentru ca ochii să îi fie fix la același nivel cu cei ai lui Ledge.

-Nu stai așa târziu decât foarte rar. Ai avut o zi proastă?

-A fost în regulă.

- Mai încearcă o dată.

Ledge luă o gură din paharul proaspăt reumplut.

Whisky-ul avea exact doza potrivită de tărie și îi dădea o senzație al naibii de plăcută pe gât. Al naibii de plăcută. Prea plăcută. Și tocmai de aceea el mereu își plătea băutura, chiar dacă membrul familiei Burnet care deținea barul era unchiul lui, Henry, care îl crescuse.

Deschiderea unui cont îl ajuta să-și țină sub control consumul de alcool. Își impusese singur aceasta metoda **34**

C

de contabilizare și îi era teamă să o suspende. Și ^{nici} | lua vreodată o sticlă de scotch acasă.

- Ai fost să-l vezi pe Henry azi?

Ledge clătină din cap.

- Știi că a fost rău data trecută când ai fost

- Și data de dinainte.

Bilele de biliard se ciocniră cu zgomot.

Pactul tifcerii

13

Jumătate dintre tinerii din jurul mesei reacționară cu gemete de înfrângere și cuvinte obscene, cealaltă cu chiote de victorie și cuvinte obscene. Când se liniștiră, barmanul spuse:

- Poate că nu ți se pare, Ledge, dar Henry e tot pe undeva pe-acolo, în mintea aia. Într-una din zilele astea s-ar putea să te surprindă cu o scânteie de recunoaștere.

Ledge nu era de acord, dar dădu aprobator din cap, ca și cum ar fi fost Nu voia să descurajeze gândirea optimistă a lui Don.

Don White lucrase alături de unchiul lui la bar de când se știa Ledge. Mai mult decât un simplu barman, lui Don i se încredințaseră contabilitatea și alte aspecte ale administrării acestei afaceri. Când Alzheimerul lui Henry avansase până ce nu mai puteau să se bazeze pe el să se achite chiar și de cele mai simple și obișnuite sarcini, Ledge îi propusese lui Don să cumpere barul, însă acesta nici nu voise să audă. Acum, Ledge îl întreabă:

- Ia zi, te-ai răzgândit?

- De ieri până azi? -Ei?

-Nu. Nu mă mai întreba!

-Te las să-l achiți în rate, pe patru ani.

Cinci, dacă ai nevoie de mai mult timp.

- O să continui să mă ocup de barul ăsta de parcă ar fi al meu, știi bine. Dar Burnet's o să fie al lui Henry Burnet până la ultima lui suflare. După ce nu mai fiU

- Dar nu mai e printre noi, Don.

-Mai întreabă-mă, după. Și-atunci om vedea...

Don avea șaiszeci și ceva de ani. Vorbea lumea că cu câteva zile înainte de

nunta cu iubita lui din liceu' aceasta murise într-un accident la o trecere la nivel cu calea ferată. Ledge nu știa detaliile, pentru că, în toți anii de când îl cunoștea el, Don nu pomenise niciodată nici de ea, nici de tragedia care îi adusese sfârșitul. Dar sigur fata Tespectivă fusese deosebită și dragostea vieții lui Don. Acesta era prietenos cu clientele. De-a lungul anilor, destule încurajaseră seducător ceva mai mult decât prietenie. Dar, dacă Don fusese la vreo întâlniri sau dacă avusese vreo aventură deo noapte, Ledge nu știa nimic. Viața lui era barul. îi adoptase pe Henry și pe Ledge ca fund familia lui, în ochii unui observator obiectiv, sigur că toți trei păreau niște bărbați triști, de-a dreptul jalnici. Fir-ar să fie, la fel îi considera chiar și Ledge.

-Mi-e dor de cotoiul ăla bătrân, îi zise Don, referin- du-«e la Henry. Mi-e dor de glumele lui proaste.

- Și mie.

Don întoarse capul ca să se uite la o fotografie înrămată de pe peretele din spatele barului.

- Mi-aduc aminte ziua în care-a pus poza aia cu tine acolo. Era atât de mândru...

O fi pus Henry fotografia aceea acolo ca să se mândrească, dar Ledge o ura din tot sufletul. Un amic de-ai lui o făcuse cu telefonul, când se pregăteau pentru o misiune. Ledge era în echipament, cu fața mânjită cu vopsea de camuflaj, înarmat până-n dinți, și arăta ca un războinic postapocaliptic de temut. Amicul lui îi trimisese imaginea pe e-mail, spunându-i să i-o dea mai departe unchiului lui. „Poate că o să o expună în barul lui, să se laude în fața mușterilor cu nepotul lui,

spaima talibanilor." , ,

Pactul tifcerii

Ledge își duse paharul până aproape⁵
de buze și spuse.
- Nu s-a mai întors.

Don se răsuci către el. Sandra Brown

⁶
îTi^care-a făcut fotografia aia. Și-a gă_{8it}
dădu peste cap ce mai rămăsese din
butbo, Abandonară subiectul imediat, șt
fiecare se pier_udu ,,
gândurile lui până ce Don mormăi:
.Ei drace! Uite cine a intrat pe ușa!
înainte ca Ledge să apuce să se întoarcă,
să vadă c«* venise, respectivul se așeză
pe scaunul de lângă cel al
lui Ledge.

-Salutare, Ledge. Ce mai faci, ce mai
zici.' Ledge își menținu o mină
impasibilă, dar în sinea lui înjura
birjărește. Pur și simplu, azi nu era ziua
lui norocoasă. Mai întâi întâlnirea aia
neasteptată cu Ardea Maxwell. Și-acum
trebuia să îndure prezența ticălosului
ăstuia.

Situația asta, în care Rusty Dyle îl
aborda pe nepregătite așa, îi amintea
într-un mod grotesc de o dimineată de
sâmbătă din urmă cu douăzeci de ani.

Primăvara anului 2000 - Ledge

SeaTa de vineri fusese tare agitată la
barul și sala de biliard BurnetV Ledge și
unchiul lui, Henry, nu se culcaseră decât
după ora trei, când terminaseră de
măturat în bar.

Era o dimineată ploioasă, una numai
bună de dormit până târziu, dar stomacul
de adolescent de 17 ani al lui

te^ Ceată ^f10*»

trezindu'l-

idSÎK 71 ** h - H trezească pe

I»i mașina și

Tocmai îșl^{ama} ^ Dmer'isă * micul dejun-
nepoftit, Rusty Dyl* rea și singurătatea când.
r - yie se așeză ne

a separeu lui, înșfăcă o bucată de bacon

Pactul tifcerii

17

de pe farfuria lui, mușcă din ea și începuse să o ronțăie zgomotos.

Primul impuls al lui ledge fu să îl atace verbal și fizic. Totuși, la închisoarea pentru minori învățai să nu reacționezi, indiferent ce se întâmpla în jur. Nu te băgai într-o încăierare în care nu erai implicat. Nu provocat un gardian care de-abia aștepta un pretext să te altoiască. Nu răspundeai când psihiatrul te întreba despre copilărie, dacă avusesseși o șansă corectă sau dacă primiseși niște cărți de toată jena la jocul de poker al vieții.

Prima dată când îl întrebase psihoterapeutul, Ledge îi răspunsese că nu-l deranjase deloc copilăria lui neobișnuită. Nu avea cum să îi fie dor de niște părinți pe care nici măcar nu și-i aducea aminte. își iubea unchiul, care îl luase la el și-l crescuse ca pe fiul lui. Nutrea cel mai profund respect pentru Henry Burnet

Psihoterapeutul se încruntase de parcă n-ar fi crezut nici o vorbă din toate astea. Ledge nu văzuse nici un rost în a-l convinge de ceva ce era adevărul gol-goluț, așa că se închisese în el și făcuse ca următoarele ședințe să fie frustrante pentru psihoterapeut nemairăspunzându-i la nici o întrebare. Nu-i mai „împărtășise” absolut nimic nemernicului ăla.

Introvertit prin natura caracterului său, ieșise din închisoarea pentru minori chiar mai puțin dispus să-și comunice gândurile. Asta se aplica mai ales în privința părerii lui despre Rusty Dyle. Nimic nu i-ar fi făcut plăcere mai mare ticălosului ăluia decât să afle cât de mult

îl disprețuia Ledge, cu părul lui roșcovan

Ștmadra Brawn

și țepos cu tot.

-Ce multă mâncare ți-ai comandat, Ledge! Să-nțeleg că încerci să-ți lecuiești mahmureala așa?

-Nu sunt mahmur. i ■ i
Ledge continua să se concentreze asupra clătitelor și a ochiurilor din farfurie. , ,

-A, da. N-ar da deloc bine să fii prins bând alcool când ești încă minor. Pufni în răs și termină felia Dar arări cam zdruncinat în dimirw. Proba ^i" ^"

Crystal.

¹²¹uz% închipui cu voluptate cum ar fi fost în ^
IrcvlițB într-o parte a gâtului lui Rusty,
*J
unde ar fi carotida.

Se arie ca* e tare bună la asta, rosti Rusty, ca i bărbat la bărbat Când o apucă, fota aia poate să te tuiască de puteri, nu-i așa?

Ledge știa sigur că Crystal Ivers nu avusese nici o legătură cu Rusty Dyle, ceea ce-l enerva cumplit & Rusty. încercările lui de a-l provoca erau făcute pentn, a obține o reacție din partea lui Ledge, să-l împing} să-i apere onoarea lui Crystal. Nici în ruptul capului! Onoarea ei n-avea nevoie de apărare. -Ia fă pași, Rusty!

-O să-ți pară rău c-ai zis așa ceva când o să-ți spun de ce-am venit - Nu-mi pasă de ceai venit. -Ei, o să-ți pese, Termină-ți mâncarea] Deși își pierduse pofa de mâncare, nu voia să-i dea lui Rusty satisfacția de a-i fi stricat micul dejun. își văzu de mâncat. Rusty continua să turuie nimicuri. Când ledge își împinse

farfuria goală într-o parte, Rusty îi puse

Pactul tifcerii

9

o întrebare aparent fără însemnătate.

-Câți bani gheață crezi că se încasează la Welch's într-o săptămână obișnuită?

își îndreptă privirea spre ploaia de dincolo de

-Un sfert de milion, -Bravo lor!

..^cit&totPosfort^.,

j** w? Cei p^*

^iunicuTu^H d t^miUe^

de

□e iaig consum, care rezista

în fața atacului viru lent al lanțurilor de hipermarketuri grație clienților fideli.

Era și un centru comercial preferat de turiștii care veneau pe malul lacului,

pentru că puteau să-și facă o

aprovizionare completă la ei. în magazin

găseai orice, de la floricele de porumb cu

caramel, la plase de țânțari și fixativ de

păr.

-Și eu o să pun mâna pe ei.

Calculând cam cât de mult s-ar uda dacă

o lua la fugă până la mașina lui, Ledge îi

ascultase fără prea mare atenție.

-Pe ce vrei să pui mâna?

- Pe încasările de la Welch's.

Se întoarse din nou către Rusty la timp

pentru a-l vedea făcând cu ochiul.

-Ai auzit bine. Și așa avea nevoie de-un tip ca tine.

Ledge ascultă restul prezentării trase de

păr a lui Rusty, convins că i se pune în

scenă o farsă elaborată. Ba chiar se uită

în jur prin local, să vadă dacă putea

identifica ceva complici de-ai lui Rusty

care să urmărească desfășurarea farsei

și care să aștepte semnalul acestuia

pentru a declanșa capcana și a îl face de

râs.

Dar nu dădu de nici un chip cunoscut și,

până ce Rusty se opri și îl întrebă:

-Ce zici? Te bagi?

Ledge își dădu seama că vorbea serios.

-Ți-ai ieșit din minți?

Șandra Brawn

-Ascultă-mă bine! Rusty se trase un pic mai spre marginea banchetei. Săptămâna de dinainte de Piște e mereu una foarte profitabilă pentru magazin. Enorm de profitabilă. Au tot felul de promoții și de reduceri toată săptămâna. Fără să luăm în calcul plățile cu cârdul și cecuri, încasează o grămadă de bani.
- Pe care îi ridică o mașină blindată.
-Lunea. Întreabă-l pe unchiu-tău Henry! Pun panu că localul lui e pe ruta aceleiași mașini

.T^e nu avea nevoie să întrebe. Știa.
 ^înseamnă că tot ce* adunat tna_{ga}«nu,
 - Î J*g* într-un seif în Duminica
 Paștelui. Sli £55 adăuW răsândîn barb.
 Și, _{inai} ^ S, să știi ci nu-și înregistrearf
 senile bancnot*^ n W nu le pun în saci
 cu capsule de vopsea albastră, ^ sâ
 explodeze la deschiderea neautomată.
 Le pun d_{Upi}
 valoare, atâta tot. ~ De unde ai aflat
 toate astea? -De la omul meu din
 interior. îl cheamă Bri_{atl}
 Foster.
 Rusty începu să-l descrie pe individ.
 Ledge pufni. -l)n angajat mărunț de la
 magazin? Din ce-mi spui tu, paie un
 ratat.
 -Chiar așa e. Face asta ca să-l enerveze
 pe șeful lui, care e un dur și se ia mereu
 de el. Și ca să dovedească că e curajos și
 tare.
 Din nou, ledge pufni cu scepticism, dar
 Rusty nu se lăsă descurajat
 -Nu putem să facem nimic & ră Foster. El
 o sâ ne dea drumul în magazin și-o să
 ne deschidă seiful. -Nu o să „ne” nimic,
 Rusty. Lasă baltă!
 - Nu spune nu până nu mă ascuți până
 la capăt -Am zis deja nu.
 - Bine. Dădu din mână, de parcă ar fi
 mângâiat aerul.
 Amb_l T* Câte multne putem p_e ss ti e frică
 H * umbra lui.
 rele ^ s^eT * Un manechin Pentru came-
 -Toate catneTAl» ^nji scurt. Foster _{doa}<
 de fațadă.
 nu-a spus că bătrânul Welch e prea
 zgârcit ca să se scurme-n buzunar
 pentru un sistem de supraveghere
 adevărat.

- Eu, unul, nu l-aș crede pe Foster
ăsta în nici o privință,
Rusty se prefăcu a trage un glonț spte
el.

- N^{ci} eu. Așa că am verificat totul
dintr-o altă sursă -Adică?

-Altcineva care cunoaște magazinul. Știi
familia Maxwell? Lisa a câștigat o
groază de titluri de miss. A absolvit
liceul acum câțiva ani. Mai e și altă fotă.
Mult mai mică. Mama a murit într-un
accident de mașină.

- Da, îi știu.

- Ei bine, tată, bietul Joe, a rămas
fără nevastă uite-așa, zise, pocnind din
degete, și cu două fete de crescut. Ceea
ce l-ar împinge pe orice om pe calea
băuturii. Ei, asta s-a întâmplat și cu Joe,
și acum e un bețivan în toată puterea
cuvântului. E un mare secret pe care
toată lumea îl știe.

-Nu și eu.

Ledge aranjase bilele de biliard la
localul unchiului lui de când crescuse
suficient cât să vadă peste nivelul
mesei. Din câte știa el, Joe Maxwell nu
călcăse niciodată pe acolo. Ca și cum i-
ar fi citit gândurile, Rusty spuse:

- Bea acasă. Nu în oraș, să nu-și facă
fetele de rușine. Și-a neglijat afacerea
de asigurări până ce-a trebuit să o
închidă cu totul. De atunci, a tot
schimbat locurile de muncă. Și ghici
unde a lucrat ultima oară.

Ledge nu avea nevoie să ghicească. Și-a
dat seama unde bătea Rusty. La
magazinul Welch's.

-Aranja mărfii pe rafturi. Făcea curat în băi. Spala toaletele, zise Rusty. Acum vreo câteva luni, a fost dat afară că a fost obraznic cu un client și a vorbit urât bi, ai crede că Joe ar vrea să se răzbune, nu?

-Nu-l cunosc pe om și nu pot să citesc gândurile nimănui. Snnilrn Proron

.noj Rusty, aruncând,,,

Hi bine. **vrn m.** < ■ forwat într-un **alct,**oli
i S m b c n ill u i v u - l r a n . r e a m â câ idee*
»h,ra dc la h ' n ' ' kfa[iu cum făcuse să ocolea-

S la urmă, totul s-a redus la ban., așa cu_m se întâmpla mereu, spuse Rusty. l-am fluturat pe sub n_{as} tacturile restante de la toți, de la compania de electricita- re până la contul pe care îl are la un magazin de băuturi dărăpănat de dincolo de granița statală. Facturile astea cu rermenul depășit parcă au fost niște baghete magice. Qnd omul e destul de disperat, e de acord cu orice. În tine, îen am primit confirmarea a tot ce mi-a spus Foster despre magazin și despre măsurile de securitate jenante de acolo. Putem să dăm drumul la treabă.

-Cu ăia doi pe post de complici? în ceea ce privea motivația, Ledge considera că disperarea era la fel de jalnică precum a dovedi că ai curaj și ești tare. Clar, ești nebun.

- Mai degrabă ingenios.

Rusty se bătu ușor cu degetul în tâmplă.

- Mi-ai explicat de ce-o fac ceilalți doi. Dar tu? Ți-a tăiat taică-tău banii de cheltuială sau ce?

Tatăl lui Rusty era șeriful Mervin Dyle, cel mai corupt polițist din zonă. Mita era o a doua carieră

pentru
vroiT T PrOfitabi,ă Aduna informații coî* P emitătoare
despre toți, dosea dovezi și le folosea ori

ien oca UH T* *

Sau ^rțeze poliță

persoane care n ' patroni orice alte

TT>nevoie *

""»•« ş a n s e f f t t t t S U f l e t U « C * nu aveau

nici un 1 de influență ^ ^ **

Pariul t f i r r r i i

Venălirarea lui era bine cunoscută, dar nimeni nu lua nici o măsură de frica represaliilor, ceea ce arăta răd de machiavelică și de multe ori de-a dreptul medievală era strategia sa. Rusry, singurul copil al lui Mervin. ducea mai departe tTadiria de familie. Intimidarea celorlalți era la fel de firească pentru el ca respirația. În loc să se simtă jignit de vorbele lui Ledge despre banii de cheltuială anulari, Rusty rânji larg.

-De ce-o fac? De distracție. Doar ca să văd dacă-mi iese și dacă reușesc să scap basma curată.

Era un răspuns amoral, care îți dădea fiori pe șira spinării și pe care Ledge îl credea fără nici o rezervă.

- Ei bine, pe mine nu te baza. Nu vreau să am nici o legătură cu planul tău prostesc. Și nici cu tine.

-Ai refuza un sfert dintr-o jumătate de milion de dolari?

- *Chiar* refuz sfertul ăsta.

-îmi dau seama că e o sumă mărunță. Nu e ca și cum ar fi vorba de cinci milioane sau ceva de genul. Dar e-o sumă de cheltuială bunicică, nu? Bani pe care să poți să-i ții asupra ta. Care se pot cheltui pe diverse nimicuri, câte puțin, ca să nu se prindă nimeni că dintr-odată ai foarte mulți bani gheață. Prins de acest subiect, se aplecă spre el. E o sumă bună pentru început. Un jaf de învățare. Și vedem cum merge. Și-apoi...? Ridică de câteva ori din sprâncene. Am putea să luăm în vizor ceva mai mare.

-Nu m-aș asocia cu tine nici pentru toți banii din lume.

-Ei, asta e o prostie crasă, Ledge. Gândește-te numai câte droguri ai putea cumpăra!

Ledge îi aruncă o privire furioasă.

- Drace, cu așa bani ai putea să-ți faci propriul laborator de metamfetamină.

- Du-te dracului, Rusry!

Dă-o-ncolo de ploaie; își luă cheile și se trase către ieșirea din separeu

.Sandra Brown

num ce ți-am spus totul despre plan, doar nu .

- Ei, ia uită-te bine cum o tac.

^Te b5 înSemă'sau îi dau foc barului de

^

al lui unchiu-tău.

Udge încremeni instantaneu și se uită înapoi sp^

Rusty era în continuare zâmbitor și arogant.

-Ei nu eu personal, bineînțeles. Dar știu doi m* xicani intrați ilegal în țară care ar face-o pentru 50 dt dolari și o sticlă de mescal. Se lăsa pe spătarul acoperi, cu vinilin al banchetei și se uită gânditor în gol. Ar fi ^ păcat, nu?

Unchiu-tău Henry şta pus toată viața în barul ăla ani la rând, încercând să-ți ofere ție o viață mai bună, nepoțelul lui orfan. E o cârciumă de doi bani, dar, dacă ar pierdeo, probabil că și-ar da duhul.

Apoi privirea i se concentrează din nou asupra lui Ledge, care efectiv își simțea pielea de pe față întinzându-i-se sub presiunea privirii pline de ură și dispreț pe care o ținea ațintită asupra lui Rusty.

-Nu întinerește, să știi. După o secundă, Rusty spuse. Stai dracului jos!

Ledge se trase înapoi pe bancheta
separeului și se aplecă peste masă. -De
ce eu? -Am motivele mele.
-Crystal? Chestia ^ ^ legătură cu ea?
Kusty pufai.

Ce Dumnezeu, au luat-o toți. țuiSf

care*Zr^ ț*'' o Clipă atitudinea dispr*
Dar UdgeaCdL^i' nu putea ^porta asta.
~Aidoi_{0a}men^ leCtul ^ deocamdată.
asta. Cai ntoilT¹⁰ Eu nU adl* nimic în
Rusty își nu_{se} îLa ® de mine.
f¹?¹ Puse mâna pe inimă.

_ Dar am, Ledge, chiar am nevoie de tta, _{se}
întâmplă ceva și suntem prinși o sa ..1 _{cai că}
Sfl. Zâmbetul îi de^ni mai de un țap
ispășitor, iar tu ai deja un Secut

capitolul 4

Când Rusty se instalează mai confortabil pe
scaunul de la bar, Ledge îl salută cu o
simplă ridicare scurtă din bărbie. Don
șterse scurt partea de bar din fața lui
Rustv cu prosopul și se forță să afișeze
un zâmbet

- Zi-mi ce otravă preferi. -Nimic,
mersi. Sunt cu mașina. Rosti aceste
cuvinte pe un ton uleios.

- Faci ore suplimentate în seara asta?
întrebă Don.

- Fac în fiecare seaTă. Și în fiecare zi.
Făcu cu ochiul și îi adresă lui Ledge un
rânjet viclean. În fine, am văzut
camioneta lui Ledge parcată în față. A
trecut ceva vreme... M-am gândit să
intru o clipă, să-l salut, să văd cu ce se
mai ocupă în ultima vreme.

Sesizând aluzia, Don spuse:

- Dacă te răzgândești cu băutura, să-mi
spui. După ce-i aruncă o priviTe plină de
scuze lui Ledge,

se duse în celălalt capăt al barului și își făcu de lucru. -Cum îți mai merge, Ledge? -Bine.

- Unchiu-tău e mai bine?
- Ei, nu e mai rău.
- Păi presupun că e bine și-așa.
- Nu chiar.

Culoarea aprinsă a părului lui Rusty fusese poto- toă de firele cărunte de la tâmple, ^{aar} atitudinea lu. nesuferită și condescendentă nu se modificase deloc. Ledge nu suporta să fie în prezența lui[^] Se »d'cM băgă mâna în buzunarul din spate al pantalonilor, scoată portofelul

.SgndraBroam

Trebuie **din loc.**

„Ce re grăbești așa.

ⁱE .rit de târziu. Stai nițel! Rusty t_M despre ceva.

{întrebe pe Rusty ce

a ceastă confruntare fusese inef^E SX^Sntre[^]en Maxwell apăruse în ft[^] S S că Rusty nu îl abordase mai devre[^] f* că o făcuse, măcar nu mai trebuia sa se teamă de această perspectivă. Se așeză din nou, nu ca o concesie ftcud celuilalt, ci pentru a termina aceasta conversație cât mai rapid posibil.

Dar Rusty nu părea a se grăbi deloc să înceapă. Se roti cu tot cu scaunul către grupul de tineri care își terminaseră turneul și numărau banii care i se cuveneau câștigătorului Rusty strigă: - Ia ziceți, băieți, vă distrați acolo?, - Tinerii se opriră din ce făceau, dar nici unul nu răs- punse. Rusty se concentra asupra unuia dintre ei.

-Ei, ca să vezi pe cine avem noi aici. Hawkins. Credeam că ești în Hunisville.

Lupte de câini, nu-i așa? -M-au lucrat oamenii legii. -Oamenii legii, zici? -Avocatul din oficiu de toată jena m-a pus să accept o învoială cu Procuratura. Mwu dat doi am.

• Și-ai ieșit deja?
pentru P^a* bună.

o pERSEZ' Rus* să **

^i^Uui rt a^ifu PUCerăspundă, unul dintre utmându-i îndeap^{oad}? V} afară- «• ceilalți urmator, Rusty seroti^din n se închise în

co^{tmd} amuzat dln nou «caunul spre bar, chi'

-Organiza niște curse penibile într-un hambar vechi care era al fraților lui gemeni. Aștia^s un trib întreg de părânoi albi. Probabil incestul e în floare pe la ei. Familia Hawkins. Îi știi?

-Nu.

. Ei, în fine, Dwayne ăla s-a născut cu o fire sălbatică seamănă cu altcineva pe care îl știu eu.

Ledge nu zise nimic și-și menținu privirea ațintită înainte, dar cu coada ochiului putea vedea rânjetul lui Rusty, care voia într-adins să-l provoace și care îi strigă lui Don:

-Poate c-aș vrea un Dr. Pepper, până la urmă. Și nu te zgârci la gheață.

Cu un amuzament plin de îngâmfare, continuă să se uite fix la profilul încordat al lui Ledge cât i se umplea paharul. Don i-l puse în față, dar nu zăbovi lângă ei. Rusty puse paiul deoparte și bău direct din pahar. Scoase un râgâit zgomotos, fără să facă vreo încercare de a-l acoperi. -Ei? Ce zici? Ledge nu spuse nimic,

-Nu face pe prostul. Știi la ce, sau mai degrabă la cine, mă refer. Se aplecă spre el și coborî tonul. S-au întooooors. Sau cel puțin una dintre ei. Din păcate, nu și moșneagul.

Rusty se aplecă și mai mult spre el. Ledge identifică imediat încercarea lui evidentă de a-l intimida și nu schiță absolut nici o mișcare.

- Ce părere ai despre faptul că m întors aș să-și facă cuibușorul?

- Absolut nici una.

- Nu? Rusty se trase înapoi și ma Dr. Pepper, măsurându-l pe Ledge peste marginea paharului. Când îl lăsa jos, spuse:
Nu-mi vine să cred una
i luă o gură de
ca asta

.Pori SA crezi re poftesti Suntem **fn țar,**
liberta_{rii}

hohot, rin ic. un sunet care aducea cu un -
libertatea nu există Cine să știe asta mm h.ne
de_{căf}

^mSeî lungimea barului, către Don,
car_e

tot ștersese același pahar de whisky de câteva
minute hune tot furișând priviri îngrijorate în
d.rect_a lor.

-Trebuie să recunosc, continuă Rusty. în timp
ce rrasa cu degenil o dungă în stratul de condens
format pe exteriorul paharului lui, că a făcut o
scenă pe cinste în supermarket.

Ledge se uită la Rusty plin de dezgust.

- A făcut? Nu a ales timpul și locul unde
să-și piardă copilul.

- Știi ce vreau să spun. A fost o scenă. încep
să-i descrie torul lui Ledge. Când termină, îl
înghionti cu cotul în braț. Știu toate cele, *toate*
detaliile, dintr-o sursă sigură. Dar, chiar dacă nu
mi-ar fi spus cineva direct, povestea s-a
împrăștiat în toată lumea mai repede ca
sculamenrul.

- Dacă nici tu nu știi... murmură Ledge.

Rusry rânji, mai luă o gură de suc și, cu o
relaxare transparentă, își rupse o pieleță
desprindă de la degetul mare.

- Sora ei mai mare și-a făcut apariția la spital
în seara aia, mai târziu. Știai asta?

-Nu.

-A, da. A-mpărțit ordine în stânga și-n dreapta. E-
o cățea pretențioasă, așa cum a fost
dintotdeauna.

- Nu prea am cunoscut-o.
curi[^]rf[^] Că nU[^] Nu Câteați prin aceleași cer-

[^][^]ui[^] [^]r[^] [^]r[^]privir[^]lungăprinbar[^]

Atinsă de-a lungul î^mStala^{*}ia de Crăciun Lisa Maxwell a
fus [^][^] CU băl,turi[^] în ora^{*}

3 foSr mereu văzută ca o fată cuminte,
deștept* Sr opri o clipă Spre dwhire de

M tu v
fost crescut în camera din spate a arenei săli de biliard

Acesta era tipul de jocuri psihologice „re Rliw IVlc era maestru. 1 edge se așteptase la el. dar **nici în** n.r. n.l capului nu era dispus să se lase manipulat **în** a ma xreo reacție. în loc de asta. se uită la ceasul de la mână

- **Am plecat.**

-Stai puțin! Rusty îl prinse de antebraț. Ledge <e uită la palma care îl ținea și nu-și dezlipi privirea de ea până nu fu retrasă. Dar acest avertisment mut nu îl dev curajă pe Rusty, care îi spuse șuierat: Trebuie să discutăm despre chestia asta.

- Ba nu, nu trebuie.

- De ce crezi că s-a întors aici? De ce acum?

- Habar n-am.

- Pare ciudat, atâta tot, rosti Rusty. în această țară mare a libertății absolute, n-ai zice că e ciudat că a ales să vină tocmai aici să-și facă cuibul?

-Voia să-și vadă copilul crescând în aceeași casă ca și ea. Ce e ciudat la asta?

-Nimic. Doar că nu mai face nici un copil acum.

Și-atunci de ce rămâne?

-Cred că îi place aici.

- Cred că da. Are de gând să renoveze casa.

în ciuda hotărârii sale de a nu reacționa, pulsul lui Ledge se acceleră.

-De unde știi?

- I-a tot sunat pe unul și pe altul. A cerut prețuri estimative. Rusty făcu cu ochiul. Am fost atent la tot ce tace.

Gândul că Rusty îi urmărea orice mișcare lui Arden Maxwell îi răci sângele în vene lui Ledge. În dupa-u.mazu aceasta, Arden îi ținuse piept când se purtase cat nu» nesuferit cu ea. Nu era ușor de intimidat. Dar Ledge - și caracterul lui Rusty, sau mai degrabă lipsa de așa ,eva. Știa de ce mișelii era capabil Rusty.

^

Sandra Brown

-Acum douăzeci de ani, era încă în școala primară, rosti Ledge. Dacă-ți închipui că știa ceva despre unde a fugit taică-său cu banii ăia, te înșeli.

- Crezi tu? Rusty se aplecă din nou spre el, Ja gândește-te! Femeia asta n-a avut nici un loc de muncă de când a plecat din Houston - adică de șase, șapte luni -șis-a mutat aici. Nu are nici o formă de venit vizi- bilă, dar o să renoveze căsoaia aia, ceea ce o să necesite niște fonduri serioase. De-asta mă și face să mă întreb de unde are bani.

- De la soră-sa.

-Posibil. Sa măritat cu un bogătan. Bogătan bine. Mare șmecher în Dallas. Apoi ăla a dat ortu' popii acum câțiva ani, lăsându-i nu numai averea, ci și conducerea companiei. Și tocmai de-aia nu prea o văd eu finanțând o încercare de restabilire în orașelul nostru de la țară.

Pentru a încerca să dezamorseze interesul lui Rusty față de Arden și de întoarcerea ei neașteptată în oraș, Ledge încerca să găsească în minte alte explicații posibile.

- Poate că Arden câștiga așa bine la slujba pe care o avea că nu are nevoie să muncească. Nu pentru o vreme, cel puțin.

Rusty scutură din cap.

- Puțin probabil. Vindea haine la reprezentanța Neiman Marcus din complexul Galleria. Haine scumpe, dar lucra numai pentru comision. Nu s-a retras din activitate de pe-un post de director executiv sau așa ceva.

-O fi având vreo pensie alimentară generoasă. -N-a fost căsătorită.

-Știi sigur asta?

-Sigur că da. Am verificat.
titat[^]siwT^{in tenționtorice}, întrebări despre
iden- r[^]oLa[^] ^ 86 af^{la tatăl C0}Pil^aȘului ei.
Ledge indiferent * ** de se prefăcu

4

Pactul tăcerii

nici un bârbaŧ^ » .
- Ai urmărit ca*.? InXtdl ^{C®} a relaxat.
- >>> <<tină<fc..i tonul
oW nu reCUnŧoSCU
gânditor <<tpi,,s
născă copilul de una singură.
- Sau poate era un ratat și i-a dat ea papucii.
- Fufe Dar aste ne aduce înapoi la originea necunoscută a banilor ei. Rusty izbucni într-un răs deșucheat, și-i spuse în șoaptă: Ia ghicește!
- O să las ghicitul pe seama ta.
- Bine, ia să vedem cum ți se pate? Tăticul a ținut banii aici grămadă în toți anii ăștia și abia acum i-a împărțit.
- Dacă lucrurile ar sta așa, spuse Ledge, ar avea opțiuni mai bune decât să se mute înapoi aici.
- Banii nu mai valorează Ia fel de mult ca înainte. Rusty alese un cub de gheață din pahar, îl scutuTă și îl băgă în gură. Ronțându-l, zise: Am de gând să o țin sub o supraveghere atentă pe domnișoara Arden Maxwell și cheltuielile ei. Lovi în joacă brațul lui Ledge. La fel cum te-am supravegheat îndeaproape pe tine, amice.
Deși Ledge ar fi vrut să-l doboare la pământ pentru că-l atinsese, nu făcu altceva decât să-l fixeze îndelung și intens.
-Și așa cum te-am supravegheat eu pe tine. Amice. Distanța mică dintre ei fu străbătută de curentul pr.
Don veni la ei și îl întreabă pe Rusty dacă voia A re ple paharul.
52 Sandra Brmon
- Nu, mersi. Fără să-și ia ochii de U dădu jos de pe scaun. După cum am ^
R, doar ca să văd ce mai face Ledge. ^{8pus.}
^,%

Apoi își arată zâmbetul de crocodil g" ■

Pactul tifcerii

5

Ieșise și ușa se închisese în urma lui
pânLî^ L, ni să răsuflă. ^hJ

- Când voi doi vă uitați unul la altul d
* fum din urechi. O să-mi spui vreodată
de Jm? ^ K cut dușmănia asta veche a
voastră? ^ t%

- Nu. Dar nu trebuia să tot duci mâna
la pusca . țeava tăiată pe care o ții sub
bar. ^ ^a cu

Zâmbind strâmb, Don spuse:

- Cum ți-ai dat seama?

-Știu cum faci tu.

- Probabil că n-aș folosi-o niciodată,
zise Don, dar când m-am uitat la
spatele ticălosului ăla acum, chi_{ar} mi-a
trecut prin minte ce țintă bună ar fi și
tiu cred ci* mulți în districtul ăsta care
să jelească dispariția ilustrului nostru
procuror.

Ledge continuă să se uite lung la ușa pe
care ieșise procurorul Rusty Dyle.

- Probabil că o să fiu nevoit să-l scot
din circulație destul de curând. Apoi,
întorcându-se către Don, adăugi Dar,
când o s-o fac, o să-l privesc în ochi.

capitolul 5

Abia ieșită de la duș, Arden tocmai
terminase a se îmbrace când cineva bătu
la ușa din față ^a Aruncând o privire pe
fereastra dormitorului ei temp_f rar, fii
uluită să vadă camioneta neagră și
foarte maie F alea cate ducea la
garajul ei. . r fi

Luă în calcul să nu răspundă, dar el
sigur și* dat seama că era acasă, pentru
că mașina ei _{era} ac ^ În plus, să-l evite ar fi
însemnat să pară o lașă- picioare o
pereche de pantofi fără toc. La ie? ^{lfea}
cameră, se uită scurt în oglinda de
deasupra comodei și se muștră pentru

că-i păsa chiar și atât de cum arăta.
Părul nu i se uscase complet și, pentru
că nu dormise bine, era trasă la față.
Dar nu mai avea ce face în această
privință acum.

Cât mai silențios, se apropie de ușa din
față, aruncă o privire pe fereastră în
formă de romb din centrul acesteia și fu
surprinsă să-și vadă propria imagine
reflectată în lentilele ochelarilor lui de
soare. Se uita direct la fereastră, ca și
cum ar fi așteptat apariția feței ei
Detașată - și cu un dram de ciudă Arden
repetă întrebarea pe care i-o adresase
el cu o zi în urmă.

- Cu ce te pot ajuta?
- Hai să discutăm despre renovarea ta!
- Ai spus că ar fi o pierdere de vreme să
discutăm despre asta.

El își scoase ochelarii de soare.

- M-am răzgândit.

Arden se trase de la fereastră, din raza
de acțiune a acelor ochi albaștri
pătrunzători. îl lăsă să aștepte foarte
mult înainte de a debloca încuietoarea.
Când deschise ușa, capul lui era lăsat
pe spate. Se uita la streșini și bătea
ușor cu ochelarii de coapsă.

- Lemnul ăla e putrezit.
- Asta aș fi putut să spun *și eu*.
- Soneria nu funcționează.
- Din nou... Știu și eu.

Bărbatul își lăsă capul în jos și o privi;
ea îi răspunse cu aceeași monedă,
sperând că privirea ei era la fel de
hotărâtă și la fel de provocatoare ca a
lui. Nici unul nu schiță vreo mișcare și
nici nu spuse nimic, dar Arden începea
să creadă că înfruntarea aceasta avea
să continue la nesfârșit când el își plie
brațele ochelarilor și i așeză în
buzunarul de la piept al cămășu lui albe
uni,
din bumbac.

... ..

-M-am răzgândit în privința acceptăm
lucrării.reconsideri poziția?
Ce *TT* *t* Mi-am verificat veniturile *gi* *W*
.Extrag *aeCO* *"t* asta•
tuelik în *d, ^m, e* *J* *ea* seama dacă glumea,
dacă *h*
ca, S *t* ^presia lui nu îi oferea nici un
mdiciu. P *f* *Zsrâti*, î?i ușor interiorul
buzei *d* *e* *ios*
« e *î* *^* *iomnie* fusese consecinș gri *jilor* *f* -
**
2*LI* lui sec din ziua anterioară o lăsase
fără vreo alg Lune. Nici una pe care să
șk> poată permitl El făcu* această
mișcare de compromis, iar asta
însemna ceva. Amândoi aveau în
continuare opțiunea de a-l refuza po-
liticos pe celălalt
Sperând că nu avea să regrete mai
târziu această deci- âe, Arden deschise
ușa mai larg și îi făcu semn să intre.
Spațiul golaș al camerei de zi păru să se
micșoreze în secunda în care el intri
Manșetele cămășii lui fuseseră
suflecate aproape până la coate. Poalele
acesteia erau băgate în betelia unei
perechi de jeanși care, ca și cei pe care
îi purta ieri, fuseseră înmuiți și
decolorați de multe spălări. Erau
purtați cu o curea de piele maro
cu modele pirogravate. Alama cu patină
a cataramei avea un mii.«.. *r* nit
^lapiant?
întrebare ^*Î*** un *Coi* *mentariu* despre
pianină, nu o -*N* *u*. Eu ^*f* ^ ° luă pe
nepregătite.
TÎ # * *mTiS*, *64* ^ *dintr-odată*, el
la ea *"* *Corectând* ce avea de *Arde* *SDUS**.
-Am renunțat la lecțiile de muzică
atunci când eu și sora mea ne-am
mutat.
-Hmm. Păcat că nu le-ai reluat după ce
te-ai restabilit în noua locuință.
- Acum regret că nu am continuat,
dar au fost alte lucruri prioritare.

Bărbatul se duse la scara interioară și călcă pe prima treaptă doar cu un picior. Aceasta scârțâi. Ca și a doua. Coborând, își trecu palma peste balustradă.

- Asta-i lemn de calitate. Merită recondiționat, așa zice. Ar putea fi lustruit și lăcuit din nou. Poate într-o nuanță mai deschisă?

Arden îngăimă neangajat:

- Îmm...

întorcându-se în centrul încăperii, se întoarse aproape pe loc, studiind plafonul.

- Plintele de la îmbinarea cu pereții par promițătoare, dar nu o să știu dacă merită să le păstrăm decât după ce-o să apuc să le văd mai de aproape și nu am adus o scară cu mine azi.

- Nu țin la ea în mod deosebit

- Dar candelabrul ăla? Arată către candelabrul care lumina camera de zi. Are vreo valoare sentimentală?

- Absolut nici una.

- Bine. Aș renunța la el. E prea mare pentru spațiul ăsta. Își frecă palma de polița de deasupra căminului, la fel cum făcuse cu balustrada. Făcând un pas înapoi și evaluând șemineul cu totul, zise: Căramida e plictisitoare. Un alt material i-ar da ceva farmec. Se duse la șirul de ferestre dinspre fața casei și cercetă pervazurile. Scoțând un cuțit din buzunarul din spate al jeansilor, scobi ușor cu vârful lamei lemnul plin de așchii.

- Toate cercevelele trebuie înlocuite.

Dacă optezi din nou pentru lemn, necesită mai multă muncă și deci e mai scump. Sau ai putea alege prefabricate, dar și astea

Sandra Brown

necesită ceva muncă de dulgherie. O

Pactul tîfcerii

turile și într-un caz, și în celălalt. Câte

-N-am avut niciodată nevoie să le
număr

- O să am nevoie de numărul exact
tnai putea face o estimare de cost. Băgă
cuțitul fo t^* puse înapoi în buzunar.
Apăsă pe toate întrerup1 de pe perete,
atent la corespondența cu becurile c*1*
lucruri au fost prioritare?

alte

- Poftim?

-Ai zis că ai renunțat la lecțiile de
muzică pentru alte lucruri au fost
prioritare. Care?

- Lucruri ca mâncarea și chiria.

Răspunsul ei sec îl făcu să se răsucească și
să se uite la ea.

- Când tatăl tău a spălat putina, nu
s-a oferit ni- meni să vă ia la ei? Vreo
rudă? O familie care să vă ia în
plasament?

-Nu.

- Nu erai prea mici ca să vă
descurcați de unele singure?

- Eu aveam 10 ani, dar sora mea era
deja în al doilea an de facultate. Făcea
naveta la Commerce, dar a trebuit să
renunțe la facultate când a devenit
tutorele meu legal

-Cam multe pentru o studentă.

-Da.

- Cred că e tare puternică.

Arderv rase ușor.

-Cam așa ceva.

-Mereu a fost ambițioasă, cred.

Acest comentariu o luă prin
surprindere.

-Ocunoșteai pe Lisa?

- Era cu câțiva ani mai mare decât mine și eu nu genul de puști pe care să-l remarce ea, dar o știam- lumea știa cine e. E cam greu să nu o știi pe câștigat titlul de Regină a Balului de la începutul se^ nului de fotbal
Arden schiță un zâmbet.
-A, da, în ultimul an de liceu. Cred că toată lumea din oraș a participat la parada aia.
- Nu și eu.
-Aăă?
-Nu, nu era genul meu de eveniment
- Dar nici la meciul de fotbal la care a fost încoronată?
- L-am ratat și pe-ăla.
Deschise ușa debaralei de sub scara interioară și băgă capul înăuntru.
- Nu-ți plăcea nici fotbalul?
El se retrase din debara. Când dădu să închidă ușa, verifică balamalele scârțâitoare.
-îmi place la nebunie fotbalul. Și să joc, și să mă uit la meciuri.
- Șktunci de ce nu te-ai dus la meciul de la începutul sezonului? Arden îi aruncă un zâmbet plin de tachinărie, N-ai avut parteneră?
- Nu m-au lăsat să plec de la închisoarea pentru minori.
Se opri din mișcat ușa debaralei și se întoarse cu fața la ea. Arden se holba la el, așteptând o corectare amuzantă care nu mai veni.
-Erai în închisoare?
Cu un aer destul de blazat, el ridică dintr-un umăr.
- Ce-ai făcut?
-M-au prins fumând marijuana. Pe-atunc, era o chestie foarte gravă,
Arden dădu din cap, cu o expresie destul de absentă.
- Asta a fost singura infracțiune?

Nemaifiind la fel de nonșalant, el

Pactul tifcerii

,11

răspunse:

- La momentul respectiv.

**Arden era conștientă că se afunda în
chestiunea aceasta, dar nu se putu
abține să nu întrebe:**

-Cât ai stat acolo?

-Destul.Țat, uitlndu-sc direct în

ochii .1 . Sen* * nu ai mstatat „ci un ^ ^
 securitate-
 ȚS* la ^ casei și îșitode lucru cu încui ^
 ^Broasca asta e foarte veche N-ar putea
 sta în ^ nici unuia care ar vrea să intre
 în casa. înveți una ^ despre așa ceva în
 închisoare.

Pe Arden o tulbura că putea să
 vorbească despre t*. cutul lui
 infractional cu atâta nonșalanță. Oaie
 putea să se încreadă în referințele pe care
 le primise despre el? Era foarte posibil
 ca bărbatul cu care vorbise să fi fost un
 vechi coleg de celulă.

Așa cum se întâmplase cu o zi în urmă,
 când își dăduse seama că el știa cine
 era și unde locuia, în gând îi apăru
 mașina care trecea pe lângă casa ei
 seară de seară. Inclusiv în cea
 anterioară. Și acum străinul acesta,
 cate arăta de parcă ar fi putut să rupă o
 scândură în două pe genunchi, îi
 verifica broasca de la intrare. Arden
 spuse fără să se gândească:

-Mă gândesc să-mi iau un câine. Ledge
 se ghemui lângă un perete, își trecu
 degetele dea lungul plintei crăpate și
 zgândări vopseaua scorojită cu unghia de la
 degetul mare.

asâ s T ^ de dacă coate broaștele din
 casa cuc. Ai ^ ^f* bune de nimic? Și s ^îaici singUră .
 O armă?

de fo.
 "Atunci a

„Vreau»? 1. „* * * * pază e o idee bună-

Pactul tîfcerii

1

„Panie. ^{n aine} de pază. Vreau un animal deEl se ridică încet și porni spre ea, curățându-și palmele de praf frecându-le una de alta în mers. Când ajunse cam la un metru de ea, se opri.

- N-aș fi crezut că simți nevoia să-ți țină cineva companie. Apoi: Hai să mergem sus!

Un fior se insinuă prin pântecul ei. Totuși, dacă sesizase o invitație camuflată în cuvintele lui, se înșelase. Nu era nici o urmă de flirt în ochii aceia, nici o urmă de lascivitate în tonul lui când adăugă:

-Trebuie să văd cum sunt dispuse încăperile.

- Bineînțeles.

Îi întoarse spatele și începu să urce treptele scării interioare, cu el în urma ei. În momentul acela, Arden și-ar fi dorit să-și fi pus jeanșii largi.

Totuși, dacă el remarcase vreun aspect al înfățișării ei, nu o arătă în nici un fel. În timp ce ea îl conducea dintr-o încăpere în alta, Ledge continuă să fie profesionist, scrupulos și pragmatic. Punea întrebări pertinente, indica locuri cu probleme și oferea sugestii despre cum ar putea fi remediate.

- Vezi cum e umflată podeaua aici? Ai o infiltrație în acoperiș. Intră apa și se scurge pe interiorul pereților. Se încruntă studiind bateriile din ambele băi. Pun pariu că astea arată bine în comparație cu țevile.

- Unul dintre ceilalți constructori cu care am discutat mi-a prezis că o să mă confrunt cu un dezastru în ce privește țevile.

-Să nu te aștepti să-ți spun altceva, are dreptate. În vechea ei cameră, Ledge cercetă plafonul. Ai grijă! Lustra aia de-abia se mai ține.

Își curbă palma pe o parte a taliei ei și o trase de sub aceasta.

Mulțumesc, rosti ea, încercând să nu se arate fâstăcită. Ledge își trase mâna un pic mai lent decât ea, nevoie doar ca să o salveze de la un posibil accident mestic. Uităndu-se în continuare în jos la ea, H - Cred că am văzut tot ce am nevoie. Când se întoarseră pe palier, Ledge se opri și ȳ mele împreunate în dreptul taliei, se uită înapoi la el lung. îl studie o vreme, apoi, ca pentru sine, zj^.

-Are potențial.

Mai cântări chestiunea câteva clipe, după care suci și îi făcu semn să pornească ea prima spre scară. Când ajunseră la parter, Ledge se duse spre bucătărie. Odată ajuns acolo, aruncă o privire scurtă în jur, ca și cum echipamentele și mobilierul vechi nu meritau o cetătare mai temeinică.

-Aici ce e?

-Acolo m-am...

Se opri pentru că el deja se oprise în pragul camerei pe care ea o folosea pentru orice. Arden nu apucase să facă ordine în ea când își făcuse el apariția. Patul nefăcut și cămașa ei de noapte, pe care o lăsase pe pat când se dusesse să facă duș, arătau clar că acolo dormea. Era un spațiu intim, care nu ar fi trebuit să fie privit de altcineva. Și, mai ales, nu de el.

Simțindu-se ca și cum ar fi fost expusă mai mult decât

cât fusese propriu-zis, prin spațiul ei de dormit, arfi

vrut să se strecoare pe lângă el și să tragă cuvertura pe

asternut, pentru a ascunde tot în loc de asta, se puse

făfemtă și li oferi o cafea, sperând că el avea să lefi*-

*mnd în «**ntinuaare interiorul camerei, cu
spatele tî ea, acesta spuse;**

Pactul tifcerii

13

-Da. Mulțumesc.

^S^ST modern pe care Arden î!

făcea mai ^{86 mutase aici} **era un** ^{c**}espressor ^{c**}
multe **^uri de cafea. Simțind că oaspe^**

**ei se întorsese din nou cu fața spre
bucătărie, îl întrebă dacă avea vreo
preferință. -Nimic pretențios. Doar o cafea
neagră. Arden dădu din cap către masă. -Ia
Iod**

**Ledge nu se așeză. Se înghesui lângă ea
lângă blat, pentru a arunca o privire pe
fereastra de deasupra chiu- vetei. Fu
nevoit să se aplece ușor.**

- **Pălcul ăla de chiparoși îți
blochează vederea spre lac. Te-ai gândit
vreodată să-l mai rărești?**

- **E atât de departe de casă că nici
nu mi-a trecut prin cap.**

-Hmm. -Cee?

-**Nimic. Ce suprafață ai aici?**

- **Nu prea multă. Vreo douăzeci de
acri, poate?**

- **Unii ar spune că e o suprafață mare.
Lui Arden nu i se părea că dimensiunea
proprietății ei avea vreo relevanță aici,
dar el păru să își noteze mental acest
aspect, după care porni către ușa din
spate și verifică broasca, așa cum
făcuse cu cea de la ușa din față. Când o
zgâlțâi, aceasta zornăL Ledge mormăi
ceva, dar Arden nu distinse ce. El
deschise ușa și aruncă o privire afară.**

- **în garaj ai ceva?**

**Garajul era separat de casă. La câteva
zile după ce se mutase înapoi aici,
Arden se uitase prin el, dar, așa cum își
amintea și ea, fusese golit**

- **Eu și Lisa nu aveam nevoie de
unelte, mașină de tăiat iarba și așa mai**

departe. Fie le-a vândut, fie le-a donat pe toate.

Nu spuse „inclusiv mașina tatei”. Arden izbucnise în plâns când noul proprietar plecase cu ea.

Duse două câni cu cafea la masă. Ledge veni și el acolo. Arden nu crezuse niciodată că scaunele din jurul mesei erau prea mici, dar așa i se părură acum, când

Sandra Browrt

^{5 pp} cel din fața ei. își aduse aminte ca

Sp[^]pon* Mansoarulu.de pe [^] V

S nu apucă de toartă cana, c. o luă

punând,,,¹¹

„... j”.» lungtli buzei. Sorbi prin spațiul din^{tre}r

%

Țaritător. Și feu »«te astea (Stă [^] h >,|

la ea.

A cui e casa astăi

-Cum adică?

-Ce nume apare pe actul de

proprietate? Al tău

i »

al surorti taie:

-Ambele. Fiecare avem jumătate. După ce a murit mama, tata a apelat la un avocat din zonă să-i facă tes- tamentul. Ne-a spus că e doar o măsură de precauție. Dacă era să i se întâmple ceva, eu și Lisa aveam să avem ceva pe lume.

- Deci testamentul ăsta a fost pus în aplicare? Arden dădu afirmativ din cap.

-Deci a murit⁷

-A fost declarat mort. Wallace a...

- Cine e Wallace?

- Cumnatul meu, care a murit. Avea o armată de avocați cu care avea contract permanent. Acum o are Lisa.

- Și avocații l-au declarat mort pe tatăl tău?

-Am așteptat zece ani înainte să solicităm asta la tri- bunal E un întreg proces, dar la final, proprietatea sa a fost supusă prevederilor testamentare.

Lisa și eu am ținut proprietate pe

Pactul tîfcerii

,5

casă, de care aveam nevoie
să o putem vinde

oUm ^ ^ melCU ^

ve ȝen^ITi^nu- Dar a amânat vânzarea
din mo«j ^«jX^ ^ ^ nu prea m«m
gândit la asta c#

~ Ce drum?8 CIOe8C drum în ~ Orice drum

m> răspunse ea, rîzînd ușor.

-Adică?

-Păi, hai să vedem... Prima mea
slujbă după ce am terminat facultatea a
fost de relații publice. Scriam co-
municate de presă pentru o companie
de înregistrări cu un viitor promițător
din Nashville. A dat faliment Am lucrat
ca asistenta directorului unei galerii de
artă din New Orleans. A fost închisă în
urma unor probleme cu FiscuL Am
investit împreună cu o prietenă într-o
patiserie specializată în briose,
Afacerea s-a dus pe apa Sîmbetei, ca și
prietenia noastră. Se opri din enumerat
încercările ei eșuate de a pune bazele
unei cariere și îi oferi un zîmbet trist.
Cam așa au stat lucrurile. în fine, din
cînd în cînd Lisa punea din nou în
discuție subiectul scoaterii casei la
vînzare, dar nu a trecut niciodată la
fapte. Nu era ceva prioritar. Ochii care
nu se vîd se uită, cam așa ceva. Oricum,
și-așa a stat nelocuită atîta vreme.

- Părăgînîndu-se. Ledge aruncă o
privire prin bucătărie, însă într-un final
ochii i se întoarseră la ea. De ce acum?
De ce te-ai întors și te-apuci de
renovare?

- Nu e treaba ta.

Bărbatul pufni la auzul muștrării
tăioase.

- De fapt, e. Dacă mă apuc de
proiectul ăsta pentru tine și se

dovedește că această clădire nici măcar nu este a ta și mă trezesc dat în judecată de cineva, am încurcat-o rău. Vezi tu, eu nu am o armată de avocați mereu la dispoziție.

- O să-ți trimit pe e-mail o copie de pe actul de proprietate.

-Ai și planul casei, să mi-l trimiți și pe ăla?

-Nu știu.

- Schițele mi-ar fi de ajutor.

- O să am grijă să primești copii după toate.

Avea să fie mai delicat să facă asta. încă nu abordase subiectul renovării cu Lisa și anticipa că reacția ei avea să fie negativă. Extrem de negativă. Ca și cum i-ar fi citit gândurile, Ledge spuse: sora ta? E și ea de acord cu toate astea? „e jumătate a ei. Ea ce părere are despre proiect? < -Pui o gîndă de întrebări, domnule Burnet. ^ -Așa sunt eu, precaut. Ai acordul surorii tale? > - Sinceră să fiu, nu a ajuns să îi placă ideea mea. mă întoarce aici, în orașul acesta. ae»

-De ce?

Arden îi aruncă o privire sugestivă. -Sunt convinsă că știi de ce.

- Da, cred că da. Aveți o reputație destul de încărcată. Mi se pare admirabil că încerci. Dar, din câte înțeleg sora ta nu e de aceeași părere.

-Nu, nu e. După ce mi-am pierdut copilășul, a fecut presiuni asupra mea să nu mai rămân aici. Dar eu am avut câștig de cauză.

El o privi atât de îndelung și cu atâta intensitate încât Arden avu nevoie de un efort de voință să nu se fbiască pe scaun. într-un final, Ledge spuse:

- Spune-mi ce ai de gând să faci.

- Când am venit aici, mă gândeam să fac din casa asta căminul meu și al fiicei mele. Fosta cameră a Lisei urma să fie camera ei. Aveam de gând să transform camera părinților mei într-o cameră de joacă cu un birou integrat pentru mine, în colț, unde peretele e înclinat, urmând linia acoperișului.

- O idee bună de folosire a unui spațiu care altfel n-ar fi avut nîci o utilitate. -Asta era și ideea. Și în camera aia e multă lumină naturală.

m[^]L*¹, constru»se în minte tot felul de imagini

Sandra Brown

£ cu feti* « care gângurea,

înconjurate

amintinîj ^ .rticul*lot de praf aurite de soare.

Acum, Ce uu21câte ima2'ni domestice născocise

»

C Î^{cură} mîna e^e sub P[^] ^ îşi^{masă} ceafa¹

~Dm motive ^idente, nevoile mi s-au

schimbat.

Ledge stătea în fața ei fără să spună nimic, anormal de nemișcat .ar Arden se întrebă dacă această capacitate a lui de a sta așa o perioadă mare făcuse parte din antrenamentul său militar. În mod clar, i-ar fi de ajutor unui soldat. Dar era tulburător pentru persoana care se trezea ținta privirii lui când făcea asta. Cel puțin, pe ea o umplea de neliniște. într-un final, el își luă cana și sorbi din nou din cafea.

-Te-ai gândit la un anumit stil?

- Ceva diferit

- Față de ce?

- Față de cum e.

-Asta ar însemna o renovare totală.

- îmi dau seama de asta.

Picioarele lui lungi fuseseră întinse

paralel cu masa, cu gleznelor

încrucișate, Acum le trase sub el, își

puse antebrațele pe blat și se aplecă

spre ea.

- Iartă-mă că sunt așa direct. Poți să-ți permiți asta?

- N-o să știu până nu-mi dai un cost estimativ.

- Exact. Cântări totul în minte. O să fac o listă de lucrări. Nu alea frumoase și sexy. Lucrările de bază. Instalația electrică. Țevile. Acoperișul. Genul ăsta de lucruri. O să-ți făc un cost estimativ maxim, dar și unul minim. Prețurile vor

depinde mult de ce materiale alegi.
Dacă nu-ți plac ideile mele, dacă nu
poți să-ți permiți să faci lucrările, dacă
te hotărăști că sfaturile surorii tale
erau bune și te muți înapoi în Houston,
nu-mi datorezi decât o sută de dolari,
pentru timpul dedicat E bine așa?
Arden înghiți, dar vocea tot răgușită îi
sună.

- Domnule Burnet? De unde știai că m-
am mutat aia
din Houston?
în ochii lui albaștri apăru o scânteie
abia vizibilă înainte de a respinge
nonșalant întrebarea.

-Știe toată lumea.

Ea dădu negativ din cap. absolut nimănui.

-f SRTba. Habar n-am cum s* răspândi^

^Tnu-mi aduc aminte cine m_M spus. ^a

^{nU}^'cum nu-ți aduci aminte unde erai

când ^ lnce_{fnd} * reSpingăPfoblema_

-Easa mate chestie.

-Suțtlu. Spune-mi, de ce ar vorbi cmeva
des_{Pte}

brațele de pe lângă corp. -Toți, până
la unul, discută despre tine. Din cauza...
incidentului.

- Incidentul fiind tragedia din viața mea.

-Care s-a întâmplat în public. Bârfele se
construiesc mereu pe nefericirea
oamenilor,

- Da, așa e. își apăsă bazele palmelor
pe tâmpile. Exact ca atunci când n&a
părăsit tata.

-V-a părăsit⁷

- Tu cum ai caracteriza situația? -Că a
fugit

Aiden își lăsă palmele jos și se uită
furioasă la el. Nu ci asta avu prea mare
efect. Ledge spuse:

- lumea spune că nu neapărat v-a
abandonat pe voi, ci că a fugit ca să nu
fie prins.

-Asta crezi tu?

- Faptele concrete arată că așa ar fi.

Pandra Brown

în seara în care a dispărut, seiful
magazinului Welch's a fost golit,
ÎL ^n ^T a murit în circumstanțe
misterioase. îZZTtt''**1 ^ niciodată' moartea
aceea su* Sfil ^^^^tă, iar Joe Maxwell
de ^stnr¹ ^ zice căe

învăluit
îi Pentrn P<*5311 dar același lucru se
aplică

-Atunci ^ ^ i Place!
"trebuie să te întorci.

Arden țâșni de pe scaunul ei, îl împinse
deoparte și ieși furioasă din cameră.
Când Ledge o prinse din urmă,
deschisese deja ușa casei.

- Ieri mi-ai spus că nu ești omul
potrivit pentru lucrarea asta. Nici c-aș
putea să fiu mai de-acord cu asta.
Mulțumesc că ai venit în dimineața
asta, dar...

El întinse mâna peste umărul ei și
împinse ușa, închi- zând-o. Această
mișcare neașteptată o sperie pe Arden.
Se trase în spate, lipindu-se de peretele
de lângă ea. Inima îi bubuia în piept.

-Ai tot trecut pe-aici Cu mașina în fiecare
seară?

Bărbia lui se ridică un pic.

- Poftim?
- M-ai auzit bine!
- Da, te-am auzit.

Mișcându-se încet, își ridică palmele
până la nivelul umerilor și făcu vreo
câțiva pași înapoi, îndepărtându-se de
ea. între sprâncene îi apărură o cută.

- Cineva a tot trecut cu mașina pe
lângă casa ta?

- în fiecare seară. Aproape din ziua
în care m-am mutat aici. Chiar înainte
să pierd sarcina.

- Șku reclamat la poliție?

Arden clătină din cap.

-De ce nu?

- Inițial, nu mi s-a părut nimic ciudat Am pus-o pe seama curioșilor din zonă. Apoi, după incidentul din supermarket, nu am vrut să trag alarma și să atrag și mai mult atenția asupra mea.

Ledge digeră aceste cuvinte, după care spuse:

-Ți-ai dat seama ce fel de mașină e?

Ea trase aer adânc în piept

-Tu ești?

- De ce să trec eu pe lângă casa ta seară de seară.'

- Asta nu e un răspuns. Tu ești?

-Nu

•
 O simplă negare. Fără nici o înfloritură. Fără însoțită de o expresie anume. Și astfel, o minciună⁵fectă. Un mincinos impecabil. p*

- Minciuna e încă una dintre abilitățile pe care l deprins la închisoarea pentru minori? ^
 Maxilarul lui se încordă. Arden nu avea de gând g; lase intimidată de furia lui ie
 evidentă.

- Marijuana a fost primul tău delict, dar nu și »1 • mul, așa e? u"

-Da.

Cu respirația întretăiată, Arden întreabă:

-Ce altă infracțiune ai comis?

capitolul 6

Noaptea *aceea* în 2000 - Ledge

Faptul că se oprise lângă drum după ce tocmai comisese un jaf, pentru a ține o întrunire cu complicii săi, era doar unul dintre motivele pentru care planul lui Rusty era putred până în măduva oaselor.

Când se ocupaseră de organizare, Rusty îi dăduse lui Ledge sarcina de a conduce mașina, iar acesta fusese de acord. De fapt, nici nu ar fi acceptat să fie altfel Dacă avea să fie nevoie să fugă de la fața locului, considera că știa mai multe drumuri lăturalnice decât ceilalți trei. În mod clar, avea mai multă încredere în sine să judece limpede într-o situație tensionată.

- E logic să ne întâlnim în parcare barului unchiului tău, îi spusese Rusty

într-una dintre cele doar trei întâlniri clandestine pe care le avuseseră înaintea jafului. O să fie plin ochi, având în vedere că e sâmbăta seara și e sărbătoare. Tot felul de mașini și de camioane se vor vântura pe-acolo până după ora ultimei comenzi. Dumnezeuule mare, tu acolo locuiești. Așa că nimănui nu cam

După cum anticipase Rusty, jaful în sine fusese incredibil de ușor de pus în practică. Când Foster seiful, Rusty pufnise într-un hohot scurt ^{aeSCnise} ouă^{^do} M^a U^o ^ de W^{»»} *

N-au stat să se felicite reciproc, totuși. Îndesaseră în mare graba teancurile legate de bancnote într-o geantă de voiaj adusă de Foster. Când plecaseră cu ea, Ledge mai-mai că se așteptase să se trezească prinși într-o ambuscadă. Din clipă în clipă, se temuse să fie țintuiți de lumina unor faruri, să fie încercuiți de mascați și ca un polițist să strige la ei printr-o portavoce să se așeze cu fața în jos pe pământ, cu mâinile împreunate la ceafa.

Dar nu se întâmplase nimic din toate acestea. Ledge pornise motorul și mașina se pusese înjنيّcare în timp ce aceeași pisică cu aspect fioros care mânca tacticoasă dintr-o grămadă de gunoarie nu-și terminase încă masa de seară. Nici măcar nu se retrăsese, să se ascundă în spatele șirului de tomberoane din spatele magazinului.

Dar acum, după ce reușiseră să plece fără probleme cu prada, când erau la jumătatea distanței dintre Welch's și bar,

la dracu'-n praznic cum s-ar spune, Rusty îi spuse să tragă pe dreapta.

- Să trag pe dreapta? De ce dracu'? rosti Ledge pentru sine ca și pentru cei doi de pe bancheta din spate, care erau la fel de neîncrezători ca și el și vociferau.

- Fă-o și gata, zise Rusty, stăvilind avalanșa de proteste ale complicilor săi. Trebuie să stabilim niște reguli de bază înainte să ne despărțim.

Mașina nu apucase încă să se oprească pe marginea drumului când Rusty deschise portiera și coborî, luând și banii cu el în șanț. Ledge începu să s«
-- cătun de teamă pe ceafă, și acestea persistară tot amful în care stătură în șanțul acela rău-mirositor și afurisit.
i Atașat și netulburat, avusese grijă „
Nu kr fi **pirat să***1 ^

sfea mere c ^ omoare pe loc pe toți tr_ej

la" S - dov^i că nu voia decât să,, imp^
a"în"mod'cludât^ totuși, Ledge se simțea
chiar mai neliniștit acum, când ieșeau din
șanț. Foster a unecj, Tar Ledge trebui să îi
dea o mână de ajutor. Nu-i plăcea să nu
aibă mâinile libere și, pentru o clipă
trecătoare, împleticirea lui Foster ar fi putut
fi o stratagemă pentru
a-i atrage atenția.

Dar tot ce făcu Foster, de cum urcă de tot
panta, fu să-i mulțumească Fără alte
peripeții, se îngrămădiră tuspatriu din
nou în mașină. Totuși, tensiunea din
interior era de-a dreptul palpabilă. Cel
puțin între trei dintre ei. Rusty părea

netulburat Așezat pe locul din dreapta-fa-
ță, fluiera ușurel printre dinți și bătea cu
degetele pe genunchi ritmul unei melodii
pe care doar el o auzea.

Nu se întâlnea cu absolut nici o mașină
până cotiră pe drumul spre malul lacului
și spre barul Burnet's. Ledge alese cea
mai îndepărtată și mai întunecată parte a
parcării, unde crengile ajungeau atât de
jos, încât mușchiul care atârna de pe ele
atingea parbrizul.

Opri mașina, dar lăsa motorul pornit. În
atmosfera de ostilitate și neîncredere
care domnea în vehicul, Ledge spuse:
- ^{urmărit nimeni}dar ar fi mai bine să

ne
unprăstiem rapid.

să ^{1.11 8USlinU ^ EU am ^ tot ct twbuta}spui

- Ai«pi» chiar mai mult decât trebuia.

l-ar fi întrebat ^ ?* * Un t0n măsurat< * * cum

bea aid? ^{De ce} ^{oe Ce cre» ^ nU}

^{6 nu i?}banii în casa de marcat, l«l Henry? Crezi că
are impresia că nimeni nu știe că e alcoolic: *

^{Portiera din spate Se trânti atât de tare, încât} mașina se zgudui.

Furios, Ledge îi spuse lui Rusty:

- Ce-ar fi să termini cu chestiile astea?

- N-am vrut să jignesc pe nimeni. Sincer!

spuse Rusty al o înfocare exagerată. Apoi se
uită spre bancheta din spate, iar tonul îi
deveni amenințător, Foster, dacă o dai în bară,
suntem toți terminați.

- Nu e cazul. Promit!

Contabilul ieși precipitat și se făcu
nevăzut în labirintul de vehicule. Rusty
deschise portiera din dreapta-față și trase
geanta de pânză impermeabilă de pe jos. O
mângâie afectuos și zâmbi larg, uitându-se la
Ledge. -Ei bine, ne mai vedem noi, colega.
Mișcându-se mai rapid decât putea clipi Rusty,
brațul drept al lui Ledge țâșni peste cotieră și

degetele i se încleștară pe încheietura lui
Rusty ca o cătușă de oțel

-Ascultă la mine și concentrează-te,
nemernicule! Ai face bine să te rogi să nu i se
întâmpie nimic unchiului meu sau barului ăsta,
pentru că, dacă intervine ceva, o să presupun
din capul locului că e vina ta, o să dau de tine
și-n gaură de șarpe și-o să te omor.

Știind că se făcuse înțeleș, îi dădu drumul lui
Rusty la fel de rapid pe cât îl înșfacase. Acesta
pătea să fie prea șocat poate chiar speriat
pentru a schița vreo mișcare. Apoi se dădu jos
din mașină, cu tot cu geantă, și închise
portiera,
Ledge băgă motorul în viteză și puse mașina
în
mișcare, ieșind din parcare.

Deși își dădea seama că unchiul lui și Don ar fi
avut nevoie de o mână de ajutor într-o seară
atât de aglomerată, nu putea să dea ochii cu
ei încă. Și-ar fi dat seamă imediat că îl deranja
ceva și, când aveau să-l pusea le spună care era
motivul, ar fi trebuit să mintă și sigur și-ar fi
dat seama și de asta

„r . . prins fumând marijuana și c j tre-
de minori re pze ntaș f fm^ Penm" ochiul hu.
Dar Henry îl ^ dezi ? Tăcuseră prin acest
capitol întunecat dS ca Henry ** piardă toată
încr^

\iața rea în el.

A?a că spera din tot sufletul ca Henry să
nu afle nici. odată ce tăcuse în seara
asta. Ingrețosat de simplul gând că exista
această posibilitate, porni înapoi spre
oraș, sp^ casa lui Crystal. Putea să se
adăpostească la ea un timp. Ea nu îi
cerea să vorbească.

Farurile mașinii de patrulare nu se
aprinseră decât când aceasta era chiar în
spatele lui, iar lumina aproape că îl orbi,
facându-l să vireze către marginea
drumului Frână puternic și se opri
derapând pe pietriș.

Înima începu să-i bată nebunește.
Respirația îi deveni sacadată. Repetându-
și în minte: „N-au cum să știe. N-au cum
să știe", îi privi în oglinzile laterale pe
cei doi ajutori de șerif care se apropiau
de el, de-o parte și de cealaltă a mașinii.
își puse mâinile pe volan, în poziția
reglamentară învățată.

Ajutorul de șerif care veni pe partea lui îi
îndreptă fasciculul unei lanterne în față.

- Seara bună, Ledge.

Mentinu lumina lanternei pe fața lui
Ledge, în timp ce colegul lui, din
dreapta, cerceta habitacul cu fasciculul
lanternei lui. Ledge se întreba dacă pe
jos era

de tteabăT^11 ^ ^ SC opfi8erl "Fir'iar să

de'Jrif^KiH^116 k Vedere! ^ « ^onă ajutorul

- * ^tS tiera încet și ^ ios din mașină!

"Decem-ațioprit?

~ Așaîă-te în poziția de percheziți, ționare.

- Doar nu vorbești serios!

-Ți se pare că-mi arde de glume?

-Nici măcar nu mergeam cu viteză mare

-Treci în poziția de percheziționare!

strigă ajutorul de șerif.

Ledge se întoarse, își puse palmele pe plafonul mașinii și își depărtă picioarele. în timp ce un ajutor de șerif îl percheziționa, celălalt îi cotrobăia prin torpedou.

-Nu-i nimic acolo, zise Ledge.

- Unde-ți ții rezerva de iarbă acum?

-Nu am nici o rezervă.

- Poftim? Te-ai lăsat de fumat iarbă, că suntem în postul Paștelui?

- M-am lăsat după ce am fost băgat la pușcărie doar pentru că am făcut poștă o țigară cu prietenii, la o petrecere.

-Toți drogații au povești lacrimogene, îi spuse ajutorul de șerif partenerului său. Deschide portbagajul!

- Nu e nimic în el, doar un levier și un cauciuc de rezervă.

- Nu ne-ai minți tu pe noi, nu-i așa?

-Nu.

- Ei bine, noi am primit un pont că vinzi iarbă din mașină, în parcare barului unchiului tău.

-Astea-s aiureli.

- Cineva te-a văzut stând la taclale cu niște persoane în mașină.

Pielea lui Ledge se acoperi instantaneu cu o peliculă fină de sudoare rece.

**-Ai trecut de la consum la trafic, Ledge?
Aveai o întâlnire cu niște clienți sau cu
concurența?
Ledge știa că nu era cazul să mai zică
nimic. Unele dintre lecțiile învățate în
închisoare erau valoroase.
-Dă-ne niște nume, Ledge. Cu cine te-ai
întâlnit?**

Sandra Brown

„Cu complicii mei”, răspunse mental el
Ajutorul de șerif îl înghionti în
coloană. Ți-a mâncat pisica limba? Cu ce te-
ai îndeletnicit^ deschis, al doilea ajutor

de Șerif

^^STu are un alibi beton, intră direct la
răcoare

pentru vânzare de stupefiante.

-f, „li^d25* gând să te droghezi în fiecare -
i pentru tot restul vieții tale. Ajutorul de
șerif care îl percheziționa fluieră ușor.

Sper că ai un avocat bun și

un alibi și mai și.

Ledge își lăsă bărbia în piept și pufni
într-un râs plin de amărăciune. Polițistul
îl înghionti în coloană

din nou. -Ți se pare amuzant⁷

Nu, nu era nimic amuzant în tărășenia
aceasta. Dar era cel puțin paradoxal.

Avea un alibi beton. Fusesse să fure o
jumătate de milion de dolari.

capitolul 7

Ca răspuns la întrebarea lui Arden despre
trecutul lui infracțional, Ledge răspunse
corect, chiar dacă nu chiar sincer până la
capăt îl întrebase ce infracțiuni
comisese. Iar asta nu era cea pentru care
fusesse arestat

* rff- săr* Nu —» 18

-Și erai vinovat⁷ "Mi s-a înscenat.

Nu asta zic toți infractorii?

Sandra Brown

- În portbagajul mașinii mele a fost găsită o pungă cu o groază de iarbă. Mai multă decât aş fi putut avea pentru uz personal. Am fost arestat pentru posesie de droguri cu intenția de a vinde.

-O infracțiune mai gravă, rosti ea. _Eu nu sunt ca toți infractorii. întâmplător, asta e adevărul.

Ridică spre el ochii ei mari, de culoarea unui bur ^{bon} catifelat și scump, genul de băutură care-ți încălzea măruntaiele. Cu doar câteva minute în urmă, ochii ei aruncau scântei de furie. Acum vedea în ei doar teamă Gesturi mărunte, dar edificatoare, specific feminine - își dădu părul pe după ureche, își mută greutatea de pe un picior pe celălalt, își umezi buzele - arătau dar că nu se simțea în largul ei. Dar, de obicei, asta nu îl deranja. Și totuși, cu ea, da. -Ți-e frică de mine? Fără să evite răspunsul, Arden spuse:

- Nu m-am hotărât încă.

- Dacă ești atât de nesigură, înseamnă că ți-e. Am simțit-o din momentul în care ți-am trecut pragul. Ai fost încordată de când am intrat. De ce?

-Păi, zise ea cu un hohot lipsit de veselie, pentru că cineva trece pe lângă casa mea în fiecare seară și asta-i straniu și înfricoșător.

- Te-ntreb din nou... de ce aş face eu una ca asta?

- Nu-mi vine în minte nici măcar un singur motiv.

Sandra Brown

- Și-atunci de ce m-ai luat în vizor ca suspect? -Pentru că, înainte să apucăm să schimbăm măcar două vorbe ieri, m-ai tratat cu ostilitate. -Nu am fost ostil. Poate neprimitor. -De ce?

- Nu-s mulți oameni care să se înființeze pur și simplu la mine acasă. Și, în nici un caz, nu fata lui Joe Maxwell. Fata Lui Joe Maxwell care între timp crescuse și... se împlinise. -Sunasem înainte.

- Dar n-ai pomenit nimic c-o să vii personal. J?i, cana ai ajuns, ai recunoscut că eram ultima ta opțiune.

- Ceea ce ar fi trebuit să te facă să vrei să mă convingi te angajez.

Un-i penu! meu.

Ai arătat cu vârf și îndesat. îl cercetă, în crur

Cu ceteai ocupat în armată

- De unde știi despre asta:

Mi-a spus bărbatul pe care l-am sunat să-mi dea referințe despre tine. Mi-a zis că ai participat la lupte din Orientul Mijlociu.

-Exact.

-Ce specialitate?

-Am fost în armată. Forțele speciale.

- Și în ce erai specializat?

- în omorârea inamicilor,

Arden trase rapid aer în piept.

-înțeleg.

-Nu, nu înțelegi. Și, dacă aș încerca să-ți descriu lup tele la care am participat, te-ar băga în sperieți. Dătu-și seama că tonul lui dominator făcea asta oricum, făcu un efort sări mai

Sandra Brown

tempereze. îmi cer scuze pentru purtarea de ieri. Uneori par nepoliticos când nu asta mi-e intenția.

Arden îi aruncă o privire cu subînțeleles, iar Ledge adăugă:

- Bine, și uneori chiar asta vreau. Dar nu e cazul să-ți fie frică de mine. Nu sunt ciudatul care trece pe-aici în fiecare seară. Dacă aș fi fost eu, și aș avea intenții dubioase, de ce nu ți-am făcut nici un rău în ora care a trecut de când am venit aici?

Când văzu că Arden nu îi dădu nici un răspuns, îl cuprinsese iritarea.

-Uite ce e, dacă nu poți să treci peste asta, nu vreau să lucrez pentru tine. No *si* mă înham la lucrarea asta ^ apoi să stai mereu cu grija de a nu te speria.

-Cum ai făcut© când ai trântit ușa.

Ledge își trecu degetele prin păr

- îmi pare rău pentru asta. Am reacționat prea repede. Mi se trage de la timpul petrecut într-o zonă de război» când puteai să o mierlești dintr-o clipă într-alta.

Își schimbă poziția, îndepărtându-și ușor picioarele, și tocmai se pregătea să spună că se săturase să se apere, dar se gândi că o atitudine combativă n-ar face altceva decât să-i sporească temerile. Avea nevoie ca ea să-l angajeze ca să o țină sub observație. Trebuia să acționeze ca un fel de tampon între ea și Rusty, cel puțin până ce acesta renunța la ideea că Arden avea cine știe ce bani furați prin casă. Schimbă strategia.

Sandra Brown

- Pot să mă ocup de lucrarea asta. Am văzut o groază de lucruri aici de care să pot să mă ocup, și ar fi o schimbare binevenită față de repararea unor verande lăsate sau a unor uși de debarale strâmbe. Deci? Cum rămâne?

Arden își lăsă ochii în pământ. El se uită fix la creștetul ei cât ea se gândi ce să facă, dar parcă trecu o veșnicie până răspunse. Când își înălță capul, Arden zise:

- O să-ți dau un răspuns mâine.

Asta îl înfurie la culme. Se gândea că acum fie făcea pe sfioasa, fie își arăta încăpățănarea.

- Te las până mâine la amiază să mă anunți

Puse mâna pe clanță, apoi se opri și, cu o lentoare exagerată, o întoarse și deschise ușa. Cu un aer iritat Arden întrebă:

- Și ce se întâmplă la amiază?

- Încep să accept lucrările pe care le-am lăsat în așteptare.

dădu scurt din cap, în semn de acceptare. Cu un picior afară și unul înăuntru, Ledge își scoase portofelul din buzunarul din spate al jeanșilor și scoase o carte de vizită, pe care io întinse.

-Uneori nu aud telefonul din atelier.

Sună la al doilea număr. E mobilul, o să vibreze și îl simt.

Ieși pe verandă și își puse ochelarii de soare.

-Ledge

?Se răsuci și văzu că Arden îi citise prenumele de p,
* de vizită. Ridicându-și ochii la el, spuse: Până
aam, nu am știut de la ce vine „L” -ui.
-Lgje Burnet? De unde ai scos numele
ăsta?
- L-am cunoscut ieri.
- cum s-a întâmplat una ca asta?
-M-am dus să-l caut la sediul afacerii
lui.
-La sala de biliard?
-Ce sală de biliard?
Lisa izbucni într-un râs de câteva
clipe.
- Hai să o luăm de la început!
După ce-l petrecuse pe Ledge Burnet
la plecare, Arden revăzuse în minte vizita
acestuia de mai multe ori și ajunsese la
concluzia că, deși poate că exagerase
fiindu-i frică de el, chiar avea motive să
fie circumspectă în privința lui.
O mințise că aflase din bârfele care
circulau prin oraș că ea se mutase aici
din Houston. Singura persoană care știa
asta era medicul ginecolog care îi fusese
recomandat de doctorul ei din Houston.
Acesta nici măcar nu avea cabinetul în
Penton, ci în cel mai apropiat oraș mare,
Marshall. Nici el, nici vreunul dintre
angajații acestuia nu ar fi dezvăluit
asemenea informații confidențiale
Altcineva era sursa informațiilor pe
care le avea Ledge Burnet. Dar cine? Și de
ce evita într-atât să-i spună despre cine
era vorba? Apoi mai era și chestiunea
broaștelor de la uși. Fusese foarte acent
la cât de puțin sigure erau.

**Mișcarea aceea bruscă, atunci când
trântise ușa în spatele ei, o speriase, dar
chiar și când stătea perfect nemișcat,
simpla lui prezență fizică o intimida.**

Pe de altă parte, nu putea găsi nici un motiv plauzibil pentru care să fi trecut seară de seară pe lângă casa ei. Nu se putea să-tulbure că cineva făcea asta. Când pornise motorul camionetei lui, la plecare, mugetul puternic pe care acesta îl scosese nu se asemena deloc cu zgomotul pe care ea îl auzea în fiecare seară. Și totuși, înainte de a-i încredința lucrarea, voia să obțină mai multe informații și nu avea pe cine altcineva să-l întrebe decât pe Lisa. Oricum trebuia să vorbească cu sora ei, să o pună la curent cu ce făcea. Nu mai vorbisera de câteva zile.

- Dacă te referi la băiatul la care mă gândesc eu, spuse Lisa, era plevușcă, să știi.

Băiat⁷ În mod clar, nu mai era un băiat. De asemenea, i se păru că exprimarea Lisei era un pic cam exagerată.

- Mi-a zis că nu era genul pe care să-l remarci tu. -Știam cine e, dar numai prin prisma reputației lui,

răspunse Lisa. Reputației proaste. Cred că a intrat la închisoare cel puțin o dată.

-Sigur și-a schimbat viața la un moment dat. A fost în armată ani buni.

- Deci acum e un cetățean onorabil și locuiește în Penton?

Locuia în Penton. Arden nu era sigură însă dacă era onorabil sau nu.

- Ce e cu sala de biliard?

-Sigur îți aduci aminte de localul ăla... Treceam pe lângă el când mergeam la MabePs.

Tradiția familiei lor pentru serile de vineri fusese să ia cina la Mabel's, pe malul lacului.

- Bufet nelimitat cu preparate de piscică de mare, pentru doar 12,99 dolari de persoană, murmură Arden. Aia de la MabePs ieșeau în pierdere cu tata. Chiar mânca incredibil de mult.

Lisa izbucni din nou în râs. -Ne distrăm pe cinste pe-atunci. Apoi mama lor murise, și totul se schimbaseră. După o tferă de scurtă durată, Lisa spuse:

- în fine... led Burnet Barul ăla câte pare a ȝ^ din lac.⁷ E al unchiului lui Ledge. Sau cel puțin era al lui odinioară. Să putea să se fi prăbușit în apă între timp. Barul și sala de biliard Burnet s! exclamă Arden, adu- cându-și aminte dintrodă. E înrudit cu proprietarul?**

- Ei și unchiul lui locuiau chiar acolo.

-Doar ei doi? Și părinții lui?

-Dumnezeu știe... N-am auzit niciodată nimic de ei. Doar despre el, unchiul lui și barul ăla. Nu e chiar un mediu sănătos să crești un băiat, ceea ce cred că și explică problemele lui cu legea.

-Acum are afacerea lui.

Arden își trecu degetele peste cartea de vizită cu numele lui și datele de contact imprimate cu un font simplu, cu cerneală neagră. Fără vreun logo cu înflorituri sau altceva. Nici un element de atragere a

clientelei. Nimic în plus față de esențial.
Aidoma bărbatului din spatele afacerii

- Ce fel de afacere?

întrebarea Lisei o distrase de la
gândurile meditative despre ce tip de
fizic s-ar potrivi mai bine cu o ținută
alcătuită dintr-o pereche de jeanși
albaștri și o cămașă albă.

-Aăă, se ocupă cu lucrările de
construcție. Sau ceva de genul ăsta...

- De care gen?

-Lucrări de dulgherie. Reparații. Prefera
să prezinte rât mai restrâns ocupația lui,
pentru a ajunge mai ușor la ideea ei de a
face o renovare completă. Lucrează singur.

- Deci ai discutat cu acest fost pușcăriaș *Si*
facă reparapi în casa noastră?

cu el desptea asta ^ ' ' ' ' ^ ^ ^ ^ am ^ ^

-Ei, acum că ți-am spus eu...

^{bi} «Pus- A fost foarte direct în privința asta.

Nu la fel de direct însă în ceea ce privea informațiile
pe care le avea despre viața ei din ultima vreme.

- Din ce-mi spui, e un meșter mărunț cu ceva pretenții
de om de afaceri, spuse Lisa, și sigur nu e singurul din
Penton care poate să se ocupe de asta.

- Nu e, dar are prețuri mici și referințe
foarte bune

Asta era o exagerare. Nu primise
referințe decât de la o singură persoană.
Nu știa chiar cât de mic era tariful lui
pentru că nu primise deocamdată
costurile estimative. Cineva din afară ar
putea să se întrebe de ce încerca să o
convingă pe Lisa că el era cea mai bună
soluție când nici ea nu era chiar convinsă
de asta.

-Arden, rosti Lisa pe tonul pe care îl avea mereu înainte de a se plânge de ceva. Te rog, fă-ți bagajul și pleacă de acolo! Chiar în seara asta.

-Am mai discutat despre asta. De-o mie de ori.

-Am făcut ce mi-ai cerut Te-am lăsat în pace și ți-am acordat timp. Am încercat să fiu înțelegătoare și să susțin încăpățânarea ta de a sta acolo. Dacă asta credeai tu că o să te facă fericită, voiam să-ți reușească.

-Am impresia că urmează un „dar”.

- Dar mă tem c-o să fie...

- încă un proiect condamnat să fie un eșec

- Perspectivele nu arată prea bine.

Pentru numele lui Dumnezeu, vrei să angajezi un pușcăriaș!

-Nu m-am hotărât în privința lui.

- Despre ce reparații discutăm, până la urmă, cat

ut mari vor fi lucrările:

- Să înlocuim țevile. Să înlocuim niște lustre. O să-mi prezinte niște opțiuni, așa că nu e nimic bătut în cuie încă.

Lisa ezită o clipă, după care spuse încet:

- Aș putea face în așa fel încât să nu mai fii nevoită să iei nici o decizie.

-Asta pare o amenințare voalată.

SandraBrom

82

- mntderi așa, sau ai putea să o vezi

. Ai pu¹@³ sa ? h oferi o plasă de siguranță,

pentru modul meu de a-p^q m decizie

neinspirată.

a^asigutacă n^.^^. Lisa!

_ Spune descm & mea Instația sanitară,

„Casa e P^e necesită verificări din partea primărie- instalația electrică d să mă trezesc prinsă

" NU 7, HrimS aceluia orașel de toată jena.

inEșiSr^lgeprorocise că Lisa avea să aibă

^i^Tdouăzeci de ani, nu te* interesat

casa asta, dar acum, că vreau eu să mă

ocup de ea, te-ai pa-

nicat toată. Lisa scoase un oftat.

-Ai dreptate. Hai să lăsăm deoparte

aversiunea mea personală față de casă și

de orașul ăla! Cât de scumpe vor fi

reparațiile astea?

-Am primit niște estimări care depășeau

bugetul. Bumet nu mi-a trimis raportul

lui estimativ.

- Și care e bugetul tău? -Asta-i treaba mea.

-Intri în fondul fiduciar de la Wallace?

Sau iubitul tău însurat te ajută cu bani?

Arden văzu roșu în fața ochilor.

- Să știi că o să închid acum, Lisa, înainte să spunem niște lucruri pe care mai apoi o să le regretăm.

-Stai puțin! îmi pare rău. Am fost total deplasată.

Wa^oti^{Pa}- f-f* ^ aer ^ Piept Promit să nu mai fiu atft de intabilă, dacă tu promiți să nu te pripești!

o hJSr ^ r> de <*&ndatâ nu am luat nici X lui Bumet că o ^mi acord

-S^-^credcăn-arfi.

'aptelor lui ^ să știm e cei din jur. ^a? Ști cum e p... în... stadii și onorabil al comunității locale? E înscris la Camera de Comerț? E căsătorit? Are familie?

Arden nu avea răspunsurile la aceste întrebări. Lisa era cu un pas înaintea ei.

- O să văd ce pot afla despre el, cel din prezent.
- Aș prefera să nu faci.

-O să fiu discretă. între timp, te rog, promite-mi că nu să semnezi nici un contract cu el, că nu să-i plătești vreun avans și că nu să faci nimic care să te lege cumva de el. Nu până nu să mai apucăm să mai discutăm chestiunea asta. Nu vreau să faci încă o greșală.

- Dacă te referi la fetița mea, Lisa, să știi că n-a fost o greșală.
- Nu m-am referit...

Dar Arden îi închise telefonul, prea furioasă să o mai asculte.

- L-ai judeca pe cel din prezent n«> c adolescentă? Tu... nni. rlinftm ^i.! . ^

din ...
... a să fii judecat și nehotărât...

ci»» " T suspiciune de cei

- Corect, dar m-aș simți mai bine dacă aș «

..■.•ivit- acum în oras. E un m»mk... -^i .1 .

Atmosfera din local era însuflețită. Era intervalul cu băuturi la preț redus, și asta se vedea clar. Prin difuzoare se auzeau vocile lui Brooks și Dunn. La toate mesele de biliard erau partide zgomotoase. Mai mulți bărbați erau adunați în fața unui televizor cu ecran mare, urmărind un meci de baseball. La o masă paralelă cu peretele opus, un grup de doamne în vârstă, gătite cu șalun din Pene și diademe bătătoare la ochi, se distrau pe cînste,

chicotind amuzate.

Arden trebui să aștepte câteva minute bune până să se elibereze un scaun la bar. Îl ocupă repede. Barmanul o salută cu o smucitură din bărbie în timp ce umplea două halbe cu bere de la un robinet fixat pe un butoi.

Sandra Broum ^{d''PIT^"}Cu mișcări

elegante, ca de ma^{gl}cia

J »MS.« în urmi de clientul precedent
KXlun XoP aiurat. Prima oară pe l_{no'}i?^{<*}
- Cum ti-ai dat seama? p_{en}tni că nu te-am
mai văzut și sigur te-aș ț_{ine} mitv
te. Bine ai venit! Pe mine mă cheamă
Don.

-încântată!

Arden nu se prezentă, dar îi strânse
mâna pe care o întinsese peste bar. Don
împinse un suport de pahar din carton în
fața ei. -Cu ce te servesc?

Ea aruncă o privire către masa doamnelor
care râdeau atât de tare că mai multe
dintre ele își ștergeau delicat ochii. -E
ziua vreuneia dintre ele? întrebă ea. Don
zâmbi larg.

- Petrecerea burlăcițelor. Cea cu bluza cu
paiete e mireasa. Se mărită sâmbătă.

Arden izbucni în râs. -Prima căsătorie?

-A doua. Ea și mirele se cunosc din
copilărie. S-au căsătorit, au făcut copii,
și-au pierdut partenerii la un an distanță.
Acum sau regăsit și s-au îndrăgostit.

-Asta în mod clar trebuie sărbătorit. Dă-mi un pahar din vinul pe care îl beau ele! Don îi făcu cu ochiul. -O să-ți dau unul mai bun chiar. Scoase o sticlă de vin din frigiderul de dincolo de Dar și îi arătă eticheta. Deși nu recunosc vreo marcă

-Ușor ^{în pahar} suficient ca ea să guste.
răCoros f < **te gustos, rosti ea.

Mulțumesc

.Don îi umplu paharul, dar, după ce se uită să vadă că ni *c*/ un alt client nu avea nevoie de el, rămase în dreptul ei.

- Faci parte din grupul de biologi?

Arden clătină din cap.

- La centrul civic se desfășoară o conferință de două zile despre ecosisteme și ecologism. Mă gândeam că poate de-aia ai venit la noi în oraș.

-Nu.

- Locuiești aici sau prin apropiere?

- Locuiesc în zonă de câteva luni. Mă gândeam să mă stabilesc definitiv aici.

- Sper că o s-o faci și că o să devii o clientă fidelă.

- Din câte se pare, nu duci lipsă de...

Zări o fotografie înrămată în spatele barului, și asta o făcu să se oprească instantaneu. Barmanul întoarse capul, după care se uită din nou la ea.

- Dacă ar fi mărită, ar arăta ca un afiș de film, nu-i așa?

- Unul din seria Mad Max. Don chicotL

- E nepotul patronului. Fără echipamentul ăla, nu e decât puțin înspăimântător. De fapt, să știi că doamnele de toate vârstele oftează după el.

Arden luă o gură de vin.

- Și soția lui ce părere are despre asta?

-Nu s-a căsătorit A fost în armată mult timp și apoi, când s-a întors acasă, erau alte lucruri de care *s*i se ocupe. Îți mai pun în pahar? -Nu, e în regulă, mulțumesc.

- Să-mi spui când mai vrei încă un pahar.

Se scuză și se duse să se ocupe de doi bărbați cu pălării de pescuit care tocmai intraseră. Le spuse pe nume și îi întrebă dacă avuseseră noroc pe lac. Hi bine, Arden obrim. se răspunsul la una dintre în% KaiHle Lisei despre Ledge. Deși probabil că aceasta af|a,e dîpre^a c,vilă a lui Udge Burnet înaintea ei.

ĂideTse răsuci. Una dintre doamnele de la petrece, rea burlăcițelor stătea în spatele ei, zâmbind timid.

- Domnișoara Maxwell? Mi s-a părut mie că tu ești... Arden o privi câteva clipe bune înainte de a o recunoaște ușor, ușor. Păr cărunt. O cămașă cu dungi albe și albastre. Chip amabil și ochi blânzi.

- Sunteți doamna care m-a ajutat la magazin.

-Nu eram sigură dacă o să-ți aduci aminte de mine. Zâmbi și îi întinse mâna. Lois Miller.

Arden îi strânse mâna, după care îi prinse palma într-ale ei.

- Îmi aduc aminte cât de extraordinar de bună ați fost cu mine atunci.

-Abia după aceea am aflat cine ești. Se opri o clipă, ca și cum ar fi vrut să spună mai multe, dar se răzgândi. Arden fu ușurată că nu aduse vorba de familia ei sau de întoarcerea sa în Penton.

- Mă bucur că ați venit să facem cunoștință, doamnă Miller. Chiar mi-a părut rău că nu știam cum să iau legătura cu dumneavoastră, ca să pot să vă mulțumesc.

-Mta părut atât de rău când am auzit de copilaș... Mi-aș fi dorit să fi putut să fac ceva...

Sanâra Bruwn

-Nu se putea face nimic. Nu se putea
preveni ce s-a întâmplat Prezența
dumneavoastră de spirit și bunătă-
** ai!*? atl dW dovadă m* u a > utat foarte mult.

- Ah, dar n-am făcut mare lucru. Nu te-
am ajutat ca tânânt aceea care te* calmat
făcându-te să respiri adânc.
regre^ano^ i^TM ^ « era plină
de

lumină și făcu semn către
Pactul tăcerii

87

fotografia din spatele barului. Din toți cei prezenți aco-
lo, Ledge e singurul pe care l-am recunoscut.

Arden își simți măruntaiele ca de plumb și parcă
prăbușindu-se în abis. Uluită, se uită întâi la fotografie
și apoi la chinul zămbii-remel " pline de cele
bune intenții.

mai

- Ledge? repetă ea, cu un glas răgușit.

- Da. Bar... barmanul mi-a spus cine e.
înghiți în sec. Era în magazin în ziua aia?
Sunteți sigură?

Femeia în vârstă se uită ciudat la Arden.

- Păi da, draguțo. Nu pot să spun că-l
cunosc bine pe Ledge, dar e greu de
confundat cu altcineva. Și a fost acolo tot
timpul. El te-a ținut în brațe până au
venit cei de la ambulanță.

Era acolo? O ținuse în brațe?

- Eram sigură că o să-ți aduci aminte de
el.

Cu ochi goi, Arden clătină din cap.

-Nu.

O ținuse în brațe?

- Ei, având în vedere în ce stare erai, e
și de înțeles. Stătu pe gânduri câteva
secunde. Mai-mai că l-a strâns de gât pe
unul care ți-a făcut o poză cu telefonul
mobil. După ce te-au scos pe targa aia pe

roți, Ledge s-a năpustit asupra lui, i-a zis vreo două cuvinte urâte și l-a amenințat că o să-i bage telefonul ăla unde nu bate soarele. Și-a rămas în magazin, cu mine și mai multe persoane, așteptând vești despre starea ta. Din nou, sa știi că îmi pare foarte rău.

- Mulțumesc.

Un nou val de râsete se stârni la masa unde avea loc petrecerea. Lois Miller se uită peste umăr în direcția respectivă, după care îi spuse lui Arden:

- Spunem glume deocheate. Aia cred că-a fost ceva

Satidra Brown

de pomină. Anten se strădui să ^și
mențină zâmbetul ferm i ^
Pe f OS c-ar fi bine să vă întoarceți la petrecere,

8a
^Corângâieuşorpeumăr

Mă buair că am putut să vorbim. Și
chiar îmi pare bine să te văd arătând așa
bine. Aruncă o privire la foto. grafia de pe
perete. Dacă vii pe-aici destul de des,
sigu ^j. gur o să dai și de Ledge. Vei putea
să îi mulțumești și lui.

capitolul 8

Rusty se trase de pe trupul soției lui și se
lăsă moale pe spate. Femeia asta necesita
mai mult efort decât merita. După ce-și
acordă câteva minute pentru a-și
recăpăta suflul, își împinse picioarele
peste marginea patului și se aplecă să-și
recupereze pantalonii și boxerii aruncați
în grabă, după care se ridică și porni spre
baie. De pe partea ei de pat, femeia îl
întrebă: - Te scoli? -Culcă-telaloc! -Nici nu
apucasem să ațipesc. -N-aș fi crezut,
închise ușa băii în urma lui. Judy strigă
ceva în urma lui, dar Rusty nu sesiză
decât amărăciunea din spatele
cuvintelor, nu vorbele în sine, și oricum
acestea nu contau. Se băgă sub duș doar
cât să-și clătească sudoarea de pe piele,
după care se uscă în grabă și se întoarse
în dormitor.

Judy se întorsese pe-o parte, cu spatele la
el și cu cear- ceahilttas peste umeri. El
scoase o pereche de pantaloni

Sî ^ ^ TM tricou din comoda lui și se îm-
spre u?ă_Cu 111

jumăfctte ^ ^ med de Califica« mâine, la patru
și

Joey era băiatul lor cel mare. Era în
primul an de liceu și deja spera să obțină
o bursă sportivă la colegiu pentru

baseball. Și Rusty spera că așa avea să se întâmple. Sora lui Joey și mezinul erau și ei apropiați ca vârstă. Gândul că avea să fie nevoit să bage o groază de bani în trei instituții de studii superioare în același timp îl facea pe Rusty să vrea să dea cu pumnul în perete.

- O să vin și eu, dacă pot, răspunse. Judy se întoarse greu pe spate și se ridică, sprijinindu-se pe coate.

- Dacă e să câștige, vor juca pentru titlul campionatului

- O să vin, dacă pot

- Nemernicule.

-Și eu te iubesc, dulceață.

- Știu eu ce faci în peștera aia de mascul a ta!

- Nu știi nici pe dracu', niciodată n-ai știut.

- Beleşti ochii pe site-uri porno. Mi se face și milă, zău!

-Ia uită-te bine în oglindă, să vezi cum ți s-au lăsat țâțele și ți s-a lățit curul. Asta e de milă.

-Când stai cu mâna-n pantaloni și visezi la Crystal Ivers, să te gândești și ce-i face lui Ledge Burnet. Judy își linse buzele provocator. Rusty ieși trântind ușa, petrecut de râsul ei disprețuitor. Judy era în primul an și foarte frumoasă când îi fusese prezentată, la o petrecere a frăției lui, pe vremea când era la Colegiul Stephen F. Austin. Când auzise că familia ei deținea o flotă de camioane pentru transportul cherestelei care scotea profituri bune în Texasul de Est, unde afacerile cu cherestea prosperau, o văzuse nu doar ca pe o studentă frumoasă și curată de mulți, ci și ca o întruchipare a multor, multor bani.

țavdrn Bnrnm

Se mișcase rapid să o lege de el și să se facă stăpân Pe averea familiei ei. Se logodiseră în vacanța de iarnă. Până ce el absolvise colegiul, în primăvară, o făcuse să renunțe la studii și să devină soția lui. Îi spusese că nu aveaQP

ic <nulli **superioare prnrrH i . fi doamna R,**
nFW,C dc <nio l p||imM f ,e nf
^ dX n- • în ferica R,* Mertod* ^ T^Wrt
exocsi^pentni această ocazie. Și Joey se născu^ f'-j.
„n an de la căsătorie. Horărâr'sâ nu lase cuvintele ei
otrăvite strice resn.l „oprii. înainta pe holul
întunec* de la etaj. De pe sub "ic **camerelor** copiilor
nu răzbătea n,c. o lumini. Se **ze** la parter si. din
obișnuință, verifica daca era armar sistemul de
securitate, deși el se ocupa cu religiozitate de asta.
Instalase un sistem de securitate complex dupa ce
un procuror dintr-un district învecinat fusese
împușcat de **un** infractor nemulțumit abia ieșit din
închisoare, **in** toiul zilei. în mijlocul străzii. Cu
sânge-rece.

Tatăl lui Rusty îi spusese mereu că, dacă gestiona
acest joc bine, avea să fie Marele Mahăr de care se
temeau toți și pe care nimeni n-ar îndrăzni să-l
supere. Spera că gloata lui de dușmani pricepuse
acest lucru.

Intră în biroul lui, camera pe care Judy o numise
peștera lui de mascul. încuie ușa în urma lui, își
turna un pahar de vodcă fără vreun adaos, își porni
computerul și se instala în scaunul lui moale,
tapisat cu piele, pentru a se bucura de distracția
din seara aceasta.

Dar cuvintele pline de ridiculizare ale lui Judy îi
stricaseră tot cheful în seara asta.

În drum spre casă de la serviciu, o luase pe traseul
care trecea pe lângă casa lui Crystal. Aceasta avea
două proprietăți în centrul orașului aflate spate în
spate, balonul de coafură și manichiură Crystal's

țavdrn Bnrnm
dădea spre artera comercială iar casa ei spre cea
rezidențială.
decât l, f" de SUCces Mizase mai multe în viați
atât de l'E?ta! o ridnc de la » femeie cu un trecut

oraş care nu e^r ^ "" dintre P« ^ ^ me.
din ? care nu era o clientă fidelă a
salonului ei. Soţ,a lui in-ar fi călcat pe
covoraşul de la intrarea în acesta nici
măcar pentru a-şi şterge tălpile de rahat
de câine.

Celelalte femei totuşi se îngrămădeau
acolo, fără să dea vreun semn că şi-ar
aduce aminte sau că le-ar păsa de
zvonurile care gravitau odinioară în jurul
lui Crystal ca nişte vulturi hoitari. Partea
cea mai tare era că ea părea să fie cel
mai puţin preocupată de respectivele
zvonuri. în timp, îşi dezvoltase o eleganţă
şi o stăpânire de sine care pe Rusty îl
umplea de ciudă. încrederea în sine
dobândită, combinată cu farmecul
provocator pe care Crystal îl avusese
dintotdeauna, o făcea şi mai intangibilă.

Burnet nu fusese niciodată deranjat
de bârfele care circulau despre ea. în
seara asta, când Rusty trecuse pe lângă
salonul ei, acesta era închis, aşa că luase
curba şi trecuse prin faţa casei ei. Prin
jaluzelele orizontale, întrezărise licărirea
unui televizor. Pe alea garajului erau
două maşini, cea a lui Crystal şi cea a lui
Marty.

Acum ceva timp, Crystal invitase o
prietenă, care avea nevoie de o locuinţă
după un divorţ urât, să se mute cu ea. Pe
Rusty îl umplea de bucurie să se
gândească la cum reacţionase probabil
Burnet la această schimbare de situaţie.
Până atunci, o avusese pe Crystal doar
pentru el, oricând avea chef de ea.
Camioneta lui nu era parcată în faţa
casei ei când Rusty trecuse pe acolo, în
seara asta.

Sandra Brorvn

Chicoti la gândul că Burnet suferea restricții. Sigur acum își dorea să se fi însurat cu Crystal când renunțase la cariera militară. Toată lumea se așteptase la asta. Rusty petrecuse luni întregi după întoarcerea lui Bumet acasă temându-se de acest lucru. Încă se mai cutremura la acest gând. Dar nu se întâmplase așa ceva. Bumet nu era încă stăpânul exclusiv al lui Crystal. Cel puțin, nu oficial.

Cu toate acestea, imaginile pe care Judy - căteaua! - le kcase în mintea lui îl umpleau de furie- Crystal și Bumet
Goî a ^an- ^{Ea} ^{penim} mai ^{mai} m_{ai}
mulf. Iar el făcându-i pe plac.

Dacă nici ăsta nu era un motiv suficient să vrea să-j focă de petrecanie lui Burnet, acum se apropia de f_{ata} lui Maxwell. Arden. O, da, Ledge Burnet fusese chiar lângă ea când își lepădase copilul la raionul de legume și fnicte.

Cât stătuseră de vorbă la bar cu o seară înainte, Ledge nu păruse interesat de mezina lui Joe, chiar și după ce Rusty îi dezvăluise că știa că Ledge fusese acolo în timpul utgenței medicale. Burnet spusese că nu fusese implicat cine știe ce, bineînțeles. Ce dracu', doar era un erou. Modestia facea parte din fișa postului.

Dar Rusty nu era atât de prost încât să creadă că faptul că Burnet fusese omul-de-la-fața-locului fusese o coincidență.

Din ce spuneau cei care fuseseră martori la incident, Bumet și Arden intraseră în magazin separat, nu se ui-

Sandra Brorvn

taseră unul la celălalt și nici nu-și vorbiseră. Păruseră si nu fie deloc conștienți unul de prezența celuiilalt până ce ea se prăbușise. I se spusese că, întâmplător, Ledge fusese în apropiere și că făcuse ceea ce-ar fi făcut orice om cumsecade. Cineva îi spusese:

- Ledge a dat și el o mână de ajutor, atâta tot.

- Ei, pe dracu', zise Rusty acum, luând o dușcă de vodcă.

Azi i se spusese că Burnet fusese văzut pe drumul care ducea k proprietatea Maxwell. Mergea înapoi spre oraș, dar unde fusese? Prin partea aia nu prea era mare lucru, cu excepția casei Maxwell.

^{J^id} Potrivirea ca timp nu putea să fie trecută cu dtaZ'i Ji^{eară înainte} el Bu^et avuseseră o S! tlf deT Arden_. 'ar azi Ledge fusese văzut-Nu. Mnvhm, mormăi Rusty în timp ce-și reumplea paharul. Nu nvam născut ieri.

Par ce părere avea fata lui Maxwell de Bumet? În lunile de când se întorsese în oraș, Rusty nu auzise să-și li tăcut vreun prieten prin zonă, să socializeze, să stea de vorbă cu cineva sau să se implice în cine știe ce lucruri prin oraș. Se părea că-și vedea de viața ei acolo și că trăia ca o călugăriță.

Ei. în mod clar și-o trăsesse ea cu cineva, nu? Dar cu cine? Și unde era tatăl copilului ei acum? Rămânea un mister cine era respectivul. De fapt, o groază de mistere se învârtteau în jurul domnișoarei Arden Maxwell, principalul fiind unde se afla hoțomanul de taică-său, care fugise în lume cu jumătatea de milion a lui Rusty. Oamenii credeau că Joe scăpase basma curată. Totuși, când venea vorba de Rusty Dyle, nimeni nu scăpa basma curată.

Ceasul de pe noptiera lui Arden arăta ora 23.22. Mașina care trecea pe lângă casă în fiecare

Sandra Brorvn

seară își făcuse datoria și azi, dar ea tot nu putea să adoarmă.

Era încă într-atât de furioasă din cauza a ceea ce aflate de la Lois Miller, care habar nu avea că făcuse o gafă, încât lovi cu pumnul în pernă foarte tare, întor- cândo pe cealaltă parte și încercând să găsească o poziție mai confortabilă.

De pe șifonier, un ventilator oscilant trimitea un flux blând de aer răcoros peste ea. De asemenea, scotea un zgomot monoton, care te îndemna la somn. Arden închise ochii și își impuse să se relaxeze printr-un exercițiu de meditație care să-i alunge tensiunea din mușchi.

Totuși, după două minute de când își începuse exercițiile de ademenire a somnului, un zgomot îi spulberă concentrarea și o făcu să țâșnească imediat, în șezut. Ventilatorul bâzâia, nu pocnea

Sandra Brown

.Când sunetul apăru din nou, zvârli cearceaful pe ea și se dădu jos din pat fără să facă vreun zgomot. Se duse cu grijă la ușa care făcea legătura cu bucătăria, unde lumina de veghe îndulcea ușor penumbra. Ușa întredeschisă. Aruncă o privire prin crăpătură.

Ledge Burnet stătea chiar dincoace de ușa din spate sprijinit cu spatele de ea, cu brațele împreunate pesfe piept și gleznele încrucișate.

-Vezi cât de ineficientă e încuietoarea asta?

Aroganța de care dădea dovadă o făcea să vrea să îl strângă de gât. își înălță brațul drept și aținti pistolul spre el

- Ce dracu' cauți aici?

-Vreau să-ți dovedesc că aveam dreptate. Când dădu cu ochii de pistol, pleoapele, care stăteau oricum destul de apropiate în mod natural, se îngustară și mai mult în rest, poziția îi rămase neschimbată.

- Dispari din casa mea.

-Ai mințit, ai zis că nu ai arma.

- Păi doar nu era să-i spun despre ea unui potențial intrus, și uite că am avut dreptate cu suspiciunile mele.

- Știi so folosești?

-Da.

- Cine te-a învățat?

-Am luat lecții de tir.

-Acum cât timp?

-Când am cumpărat pistolul. -Și când a fost asta?

-Acum câțiva ani am lucrat într-o galerie de artă din Cartierul Francez. Uneori trebuia să închid eu seara. M'am gândit... Dar de ce trebuie să știi tu asta?

-Pentru că pistolul respectiv e în mâna ta și e ațintit spre mine.

-Asta pentru că ai intrat prin efracție în casa mea.

- Usă pistolul jos! No să mă împuști. Ce cauți aici?-Ți-am spus. Am...

- Ai fi putut să-ți dovedești spusele despre încuietorii* respective ^- dimineată. De ce să aștepți până la ora aste din noapte?

- Ca lecția să-ți atingă mai bine scopul. Se încruntă Dar, dacă aș fi știut că ai pistol, poate că mi-aș fi «gândit planul.

- Dând un telefon în prealabil?

-Nu, intrând pe o fereastră neîncuiată și surprinzându-te în pat.

Arden se rușină de imaginile care îi apăreau instantaneu în minte. Erau total nepotrivite cu situația de față.

- De ce ești îmbrăcat așa?

- E o ținută de camuflaj.

-Știu ce e. Dar de ce ți-ai pus-o?

- De ce se-mbracă oamenii în haine de camuflaj?

-Și vopseaua de pe față?

- E noroi, nu vopsea. A ieșit luna. M'am folosit de ce-am avut la îndemână. Își desfăcu brațele și le lăsă pe lângă corp. Lasă pistolul jos!

- încă nu.

-N«o să mă împuști.

- Nu fi așa sigur,

- Sunt sigur că no să tragi.

-A, da? Cum așa?

Ledge mișcă din bărbie în jos, către arma de foc.

-Ai siguranța pusă.

Aiden reacționează uitându-se în jos, la pistol. În clipa respectivă, el țâșni înainte, o apucă de încheietură și efectiv îi scutură pistolul din mână, în palma lui întinsă. Arden scoase un țipăt ușor. Când îi dădu drumul la mână, Ledge lăsa să-i scape o înjurătură groaznică.

Uitându-se urât la ea, arată cu degetul către pistol.

-Modelul ăsta nici măcar nu are siguranță

.Trase capacul magaziei, după care angrenă ^{mec,} nismul de glisare. Când văzu că iese un glonț, ^{înjur} din nou.

- Dar avea, totuși, un glonț în magazie. Ai fi ^{putut} mă omori.

-Ceea ce-ai fi și meritat, pentru că m-ai speriat de moarte.

-Da, păi să știi că și tu m-ai speriat pe mine. Pus« pistolul și glonțul pe masă. Să nu te atingi de ele!

Ducându-se la fereastră, porni apa, se aplecă să-și spe. le pământul de pe față și rupse mai multe prosoape de hârtie din sulul aflat în suport.

- E un coș de gunoi în masca de la chiuvetă, îi spuse ea.

Ledge își uscă fața și mâinile cu prosoapele, după care le aruncă și se întoarse din nou spre ea.

- Chiar n-ar fi trebuit să...

înainte să apuce să termine, Arden îl întrerupse:

- De ce nu mi-ai spus că ai fost în supermarket în ziua aia?

capitolul 9

„Ei, drăcia naibii!”

Nu spuse asta cu voce tare. Nu spuse nimic, de teamă să nu dezvăluie mai mult decât știa ea deja.

- Negi că ai fi fost acolo? întrebă ea. - Nu.

- De ce nu mi-ai spus?

-Am crezut c-o să te facă să te simți stânjenită. -M-am simțit stânjenită când am aflat asta de la altcineva; nu direct de la tine.

- Cu ce șar fi schimbat lucrurile dacă ai fi știut? -Exact!

Arden împunse aerul dintre ei cu arătătorul. Când făcu asta, sânii i se mișcară pe sub material . cămășii de noapte ș. asta atrase privirea lui către ce o făcu să fie conștientă de ceva ce el remarcase. Ce clar de când ea .1 înfruntase: nu era prea îmbrăcată. De fapt, corpul îi era acoperit doar de cămașa de noapte
șj atât.

Nu pleca pana nu lămurim chestiunea asta.

Întră în dormitor și trânti ușa în urma ei.

Ledge își trecu palma peste gură și bărbie, apoi în continuare până peste ceafă. Ar fi trebuit să prevadă asta. Era clar că avea să afle, mai devreme sau mai târziu. Fusesse demascat. Acum trebuia să suporte consecințele.

Deschise frigiderul, se servi cu o sticlă de apă, îi desfăcu capacul și bău cu sete.

Când Arden se întoarse în bucătărie, purta o pereche de pantaloni de pijama cu model cadrilat, în culori de Crăciun, un hanorac gri cu fermoarul tras până la gât și o pereche de papuci pufoși. O armură care ar fi putut rivaliza lejer cu a unui cavaler al Mesei Rotunde. Își puse telefonul mobil - cu o mișcare hotărâtă - pe masă, lângă pistol. Ledge își dădu seama că ambele obiecte reprezentau amenințări că ar face bine să se poarte cuviincios.

-Vrei niște apă? întrebă el. -Nu. '

Își puse sticla goală în coșul de gunoi. Când se întoarse din nou spre ea, Arden părea gata-gata să pomeasca la atac.

-Am fost la barul unchiului tău în seara asta. _ _ -
Ceva îmi spune că nu te plimbai prin zona și ți-
răsărit pur și simplu în cale.

. -Nu. M-am dus într-o misiune de culegere de

. **-Informații** despre mine? De ce nu **m-ai**
întrebat, pur și simplu?

- Pentru că nu voiam să fiu mințită. itat.

Le dădea seama că era un răspuns m **-Am**
făcut cunoștință cu Don, zise ea. A fost
foarte amabil.

-Așa și trebuie, în meseria lui.

-Am purtat o conversație edificatoare.

-Nu Don ți-a spus că eram la magazin în
ziua aia, pentru că nici el nu știe.

Probabil că ai stat de vorbă cu altcineva.

-Cu Lois Miller.

-Nu o cunosc.

- Ei bine, Lois te cunoaște pe tine.

Ești greu de confundat

Ledge nu putea să-și explice de ce
rostise atât de apăsător această ultimă
propoziție, deși îl măsură din cap până
în picioare când o făcuse.

-Ar trebui să ți-o aduci aminte și tu. În
jur de 70 de ani. Erai fix lângă ea. De la
început până la sfârșit, așa a zis. Tu, ea
și o altă femeie. Mai tânără. îmbrăcată
ca pentru un curs de yoga. Vreunul
dintre detaliile astea îți reactivează
memoria?

Ledge îi ignoră sarcasmul din voce.

- îmi aduc aminte.

-Deci?

- Femeia în vârstă stătea pur și
simplu lângă tine. Cea mai tânără s-a
pus în mișcare. Te-a ajutat să te întinzi

pe spate. Eu m-am ocupat practic să...
își întinse mâinile, cu palmele în sus. Să
te țin în așa fel încât să nu atingi
pardoseala.

Arden se uită ciudat la el,
făcându-l pe Ledge să se întrebe
cât de bine descrisese situația
Lois aceea. Îi spusese lui Arden că
îi potrivise capul pe abdomenul
lui. chiar în locul unde i se uneau
coastele, că li sprijinise omoplații
cu palmele în timp ce femeia
aceea mai tânără o instruia cum să
respire

Își amintea că se uita la doamna aceea cu
părul alb pentru a-și da seama ce se întâmpla
și că nu dăduse ^{poate} de aceea își trăsese
mâna de sub ^{soa}^i i ^{Ar}den cât să-i dea o
suviță de păr de pe obm.Ei^
evenimentelor în acea eternă așteptare a
ambulantei E învâlmășea și i se
contopea în memorie, dar își aminti cum
îi simțise părul pe piele. Prea bine, chiar
- Lois mi-a spus că ai atacat un bărbat
pentru că-mi ftcuse o fotografie.

- Să-l atac⁷ Nu.

-Verbal.

- Era un șacal.

Fusese o invadare josnică a intimității
lui Arden ca tipul acela să-i facă o
fotografie în situația respectivă, dar
Ledge recunoștea că era posibil să fi

reacționat exagerat Fără să știe,
 individul declanșase amintirea unui inci-
 dent din Afganistan. Țintuit la pământ și
 neputincios să împiedice acest lucru,
 Ledge privise cum niște indivizi
 fotografiau niște soldați morți deja, cu
 trupurile măcelărite post-mortem, unii
 americani, unii compatrioții lor.
 - Șacalii nu merită compasiune, mormăi
 el.
 își putea da seama, după expresia lui
 Arden, că aceasta nu pricepea
 subînțelesul vorbelor sale, dar nu se
 abătu de la subiect.
 -Ai rămas în magazin cu Lois și alți
 câțiva în așteptarea veștilor...
 Lăsa restul să rămână în tăcere.
 -Așa mi s-a părut c-ar face orice om
 normal.
 Arden îl privea în continuare în modul
 acela ciudat, aproape circumspect. „... •
 -Ei bine, așa se explică de ce m-ai
 recunoscut ieri, fad am venit la atelierul
 tău, zise ea. Dar mă face: să tna ^reb de
 ce nu Țku asumat meritele pentru
 implicarea ° care ai dat dovadă atunci.
 • † oen•
 "Pentru că doar un ticălos și-ar asuma
 merite*
 ^ așa ceva

.-Asta e singurul motiv?
- Fiind un subiect atât de sensibil, n-am vrut să te f_{ac} să te simți stânjenită.
Arden dădu aprobator din cap» dar nu ca și cum ar fi acceptat din toată inima această explicație. Respingând cu un efort să abordeze o atitudine meditativă, își {_n. dreptă umerii și spatele.
- Vizitatorul meu a trecut pe-aici.
-Când?
- Cam acum două ore.
- Fir-ar să fie, am ajuns cu o oră prea târziu.
-Ai stat la pândă?
-Acolo, lângă drum, speram să-l prind în flagrant
-Așa se explică ținuta de camuflaj.
- Pe căte mi-am pus-o degeaba, până la urmă. Ești sigură că era vizitatorul tău obișnuit⁷
- Da, recunosc sunetul motorului.
- Cam cum e?
Arden ridică din umeri, confuză.
-Un motor de mașină. Dar are ceva distinctiv.
Ledge încercă să priceapă la ce se referea, dar nu reuși.
- Unde e camioneta ta?
- Am parcat-o în pâlcul de chiparoși. Arată cu degetul mare oarecum în direcția respectivă. Am venit pe un drum care trece din vest până în spatele proprietății tale. De-acolo am venit pe jos.
-Ca eu să nu-mi dau seama că ești pe-aici.
-Ca respectivul să nu-și dea seama.

-Mă îndoiesc că te-ar fi zărit. E întuneric afară, ai fi fost bine ascuns.
Oare își pusese hainele acelea oribile ca să se ascundă de privirile lui? Dacă așa era, o făcuse prea târziu. O admirase, ispitit la culme, în timp ce agitase pistolul ăla de 9 milimetri în direcția lui. Pe sub cămașa aceea de Zil¹ i¹ r¹ corpului ei fuse, sera imposibil de ratat și absolut imposibil de ignorat.

^f¹ertulpecare,idKi ~»ub¹nive,ul

- Ce zici?

Ledge își dădu seama că ea continua ₃

,,, rimp ce gândurile lui .lunecTi ^ * ^e

ftumos modelate 1. (Wc^S^

de pe umăr.

uecase

-Scuze, ce-ai spus? Exasperată, Arden

roști:

-Ai venit aici în seara asta ca să vezi dacă baubaul era adevărat sau doar o închipuire de-ale mele?

- Cred că e cât se poate de real.

- Mulțumesc că mă crezi pe cuvânt.

-Nu t&am crezut pe cuvânt Instinctele mele primare mă fac să fiu convins că e real.

- Zău? Instinctele tale primare sunt atât de precise încât le urmezi întotdeauna?

Ledge așteptă o secundă.

-Nu întotdeauna. Continuă după o pauză de o clipă. Oricât de mult aş vrea so fac. Aluziile din spatele cuvintelor lui nu erau intenționate. Sau poate că erau. Dar, oricum, aceste vorbe determinară o modificare subtilă, dar clară, nu doar o abatere de la subiectul discuției, ci și o schimbare în energia dintre ei, o

îngroșare a aerului din cameră. Ledge simți creșterea presiunii atmosferice în fiecare celulă a corpului. Ticăitul ceasului de pe perete părea să marcheze Și alt ritm decât cel dat de simpla trecere a secundelor.

Probabil că Arden o simți și ea, pentru că nu spuse nimic, nu schiță nici o mișcare, iar ochii îi ^măseră ațintiți asupra alor lui, ca și cum orice reacție ar *ti* putut declanșa ceva imprevizibil și periculos.

.

- Apoi telefonul ei mobil scoase un clinchet **sar ^ friptă. Se retrase cu pași târșiți din apropierea și aninca o privire în jos, la telefonul de pe masa. E soră-mea, așa face bine să răspund. Luă aparatul apăsa tasta de acceptare a apelului. Bună!

- Dormei?

Uitându-se în continuare direct în ochii lui, Arden, rosti:

-Nu, sunt cum nu se poate mai trează. Vocea din difuzorul telefonului se auzea clar ca lumina zilei pentru el, dar Arden nu se retrase să discute în așa fel încât să nu fie auzită, așa că nici el nu se retrase să-i acorde intimitate. Se rezemă de marginea blatului de bucătărie și o studie atent, sperând să înțeleagă măcar puțin de ce părea să aibă o relație atât de complexă cu sora ei.

- Ei bine, ce am să-ți spun sigur n-o să-ți aline insomnia.

-Atunci poate să aștepte până dimineață?

-Trebuie să afli asta acum. Arden păru gata-gata să protesteze, însă Lisa nu îi dădu răgazul necesar. După ce am discutat azi, l-am pus pe *unul dintre* oamenii noștri care se ocupă cu cercetarea trecutului potențialilor angajați să facă același lucru pentru Ledge Burnet și a descoperit ceva uluitor.

Arden clipi de mai multe ori, dar în rest rămase în aceeași poziție.

Lisa trase aer adânc în piept. Pentru a spori efectul dramatic, presupuse el. Apoi spuse:

- Nu-i a bună cu tipul ăsta. A fost arestat pentru droguri...

- Știu deja asta.

- Dar știi că al doilea delict a avut loc în aceeași noap- te în care a dispărut tata?

Buzele lui Arden se întredeschiseră, trădându-i șocul. Printr-un efort de voință, Ledge își menținu o mină impasibilă.

-în aceeași noapte, Arden, repetă Lisa, apăsând pe cuvinte.

Arden înghiți cu greu.

-Ești sigură?

. Sunt informații publice. L-am dus n*, . juridic să mai verifice o dată. ^{P Pe Un d} P de |_a

Buzele ei rămaseră întredeschise R

.Nu înțeleg ce... ^{^ ReSp,ra *} 8U«1

- la gândește-te! Tonul Lisei trăda cs a* c 2g\$ltăie. La Cucuieții-din-deal acolo, unde cea maTmare v^te e cine a prins cel mai mate biban pe luna reTnec tivă, într-o singură seară au avut loc un jaf de proporții și probabil o crimă, de care se presupune că tatăl nos- tru s-ar face vinovat. În aceeași noapte, acest recidivist era prin zonă, vânzând droguri. Doar niște marijuana, dar oricum...

Arden continuă să se uite fix în ochii lui în timp ce pune cap la cap unele dintre aceste informații.

-Dar ce... ce posibilă legătură ar putea exista între cele două incidente?

-Habar n-am, răspunse Lisa. Dar măcar e o coincidență bizară, n-ai spune?

Arden nu spuse nimic, doar continuă să-i cerceteze ochii. Lisa continuă în. aceeași direcție:

Sandra Brown

- Mai mult, când ți-a spus despre cazierul lui, n-a zis: „A și, apropo, ca să vezi... E o coincidență ciudată”. N-ar fi fost momentul potrivit să menționeze asta?

Arden se gândi câteva clipe, după care spuse:

- Nu am aflat despre jaf și despre acuzațiile care ise aduceau tatei decât luna următoare. Dacă Ledgera tost în arest în weekend, poate că nici el n-a știut despre sincronizarea asta. « , „ - „ „.1;

-Mi s-ar părea foarte puțin probabil. L^
^u ocU Pâ, după care spuse: Nu, sigur a știut. Toată lumea ^
Chiar dacă era în închisoare, asemenea vești sigu^
fi ajuns și la el. Sigur știa, insistă ea. £1 e
S p ^
adus vorba de asta când s* ivit ocaz a. ^
cut infracțiunea, dar a omis cel mai interesan

Nu a vrut să știi, altfel ți-ar fi spus. Cred că ar trebui te întrebi ce motive are. Pe un ton abia audibil, Arden rosti: -Chiar mă întreb ce motive are.

- Ei, bine! Așa-i înțelept. N-ar trebui să mai ai de-a făc cu el, cel puțin până nu apucăm să cercetăm chestiu_{nea}

-Ar trebui să-l anunț până mâine la amiază dacă îi angajez sau nu. îi sunt datoare cu un răspuns, așa e politicos.

- Ba nu îi datorezi absolut nimic.

- O să mă ocup eu, în stilul meu, Lisa.

Tonul ei tăios îl surprinse pe Ledge și o reduse la tăcere pe sora ei. Temporar. Apoi Lisa spuse.-

- Bine. Te las să faci cum vrei, dar te rog să mă suni după ce vorbești cu el.

-Așa o să fac. Noapte bună! Arden închise legătura și puse telefonul pe masă, dar nu își desprinsese nici o clipă ochii de la el. După o tăcere cât un mărfaș, Ledge deschise gura și dădu să spună ceva, dar Arden ridică o palmă, oprindu-l. -Nu vreau să aud.

El se supuse și rămase tăcut, lăsându-i timp să cântărească bine cât de relevante sau de grave erau ramificațiile acestei descoperiri.

- Știai despre... Se întrerupse și lăsă să-i scape un hohot sec. Bineînțeles că știai. Își încrucișă brațele peste piept, cuprinzându-și talia ca într-o îmbrățișare. Am crezut că eram străini unul de celălalt când ne-am întâlnit. Dar nu-i cazul, nu? Avem o noapte în comun. O noapte de acum douăzeci de ani, care ne-a afectat puternic viețile. Știai asta, dar nu mi-ai spus absolut nimic. De ce?

- Ce importanță are?

-Asta aș vrea să știu eu, rosti ea, ridicând tonul sub imperiul furiei. Ca și Lisa. Are dreptate. Dacă nu ar avea nici o importanță, ai fi zis ceva despre asta. Faptul că nu ai făcut-o e și mai neliniștitor decât coincidența în sine. Asta dacă a fost o coincidență. Ui cunoscut pe tata?

- Știam cine e, îi cunoșteam situația.

-Adică știai că e văduv, cu două fete?

- Reputația ca bețivan.

- Bineînțeles, răspunse ea, aspru. Era printre mușterii unchiului tău?

Sandra Brown

-Nu l-am văzut niciodată în bar.
Niciodată.

- în noaptea aia...

-Am fost în închisoare în weekend și nu am aflat că tatăl tău era suspectat de jaf decât, așa cum ai spus și tu, zise, arătând spre telefon, săptămâna următoare.

Arden își înclină capul, părând să-i evalueze credibilitatea. Așa cum era îndreptățită, de fapt

- Nu cred nici o clipă că a fost vorba de o coincidență că ai fost în supermarket în ziua aia. Ce căutai acolo?

- Cumpăram mâncare și hârtie igienică.

- Fir-ai să fii! Nu face pe amuzantul.
Cum de ai fost chiar la raionul de fructe și legume când...

-Te-am urmărit până în magazin.

Aiden trase iute aer în piept și, când îl expiră încet, îl întrebă:

-De ce?

Trecuse de stadiul în care ar fi putut să se prefacă neafectat și detașat. Ledge se desprinsese de blatul de bucătărie și o înfruntă față în față.

- După cum ți-am spus, mi tea arătat cineva. Dar nu în magazinul de plăcinte și nu după ce ai pierdut sarcina. Ci mai devreme. Probabil că nu te întorseseși în oraș de prea mult timp, pentru că erai la poștă, să închirieri o casuță poștală. Eu venisem acolo să ridic un colet Femeia care lucra la ghișeu m-a surprins privindu-te și...

- De ce te uitai la mine? ...
Ledge își lăsă capul în jos, într-o mișcare care parca spunea: „Chiar mă întrebi asta?”

Hai să fim serioși

Îndra Prcwti

!Stânjenită, Arden își feri privirea o clipă, după, -
hii i se fixară din nou asupra lui. Ledge continuă:

¹¹. Femeia de la ghișeu nva întrebat dacă-mi mai
ceam aminte dc scandalul cu Joe Maxwell, eu i-am ^
y_{ac}" i_{ar} ea mi-a spus că tu ești fiica lui. 1 lecată de
m_u|_r din oraș. Și că acum locuiești din nou în
Penton. Și a²³ am aflat cine ești. -Asta-i adevărul.⁷ -
jur pe ce-am mai sfânt!

- Dacă a fost ceva atât de nevinovat, atunci de
ce ai ascuns atât informațiile astea?

-Nu ți-am spus de dimineată pentru că erai deja
speriată în legătură cu șoferul tău misterios.

-Și de unde să știu eu că nu minți despre chestia
cu poșta?

- Erai îmbrăcată cu o pereche de jeansi rupți
în genunchi. Un tricou roșu. Ți-ai agățat ochelarii
de soare în decolteul tricoului cât ai stat acolo și-ai
completat formularul pentru căsuța poștală. Aveai
părul prins într-o coadă - sus, în vârful capului -
strâmbă. Nu era încă evident că erai însărcinată,
așa că nu am aflat asta decât mai târziu.

- M-ai mai văzut?

- De vreo două ori. -Când și unde?

- Prin oraș. Ca și o groază de alți oameni.

-O groază de alți oameni care nu au intrat prin
efracție în casa mea în toiul nopții.

Rosti aceste cuvinte cu înfocare, iar Ledge nici n-
ar fi putut să io ia în nume de rău. Dar nici nu se
apără.

-Presupun că, într-una dintre ocaziile astea în care
m-a. văzut, ai observat că-mi crescuse burta.

- Da, dar deja între timp aflasem că ești

însărcinată.

- De la cine?

manichiură¹⁰⁸, „bor la Sa, onul co» fură _ Când
îți retușai rădăcinile sau cum? Cu o
răbdare infinită, Ledge spuse: _ Patroana
mi-e prietenă. O veveriță își făcuse cuib
în izolația din pod și a ros niște fire. M-a
rugat să o prind, să o duc de-acolo și să
repar stricăciunile. Cât eram acolo sus...
.Ai auzit întâmplător că fata lui Joe
Maxwell era
însărcinată.

-Și nici urmă de tată. Bârfe
suculente. Le-a făcut să dea din gură o
jumătate de oră, cel puțin.

- Da, sunt convinsă, rosti ea cu
dezgust.

- Acum pot să-ți pun o întrebare? _
Dacă e despre copilașul meu, nu.

- E despre discuția aia cu sora ta. -Ce
e cu ea?

- Nu i-ai spus că t&ai dus la barul
unchiului meu pentru a-ți face singură
munca de cercetare. Nu i-ai spus de Lois-
nu-mai-știi-cum și despre secretul
șocant pe care ți l-a dezvăluit Nu i-ai
spus că eram la doi metri de tine. Cum
așa?

- Nu am vrut să se panicheze. -Și tu de
ce nu ești?

-Nu sunt cum? -Panicată.

- Nu știu. Uluirea ei părea să fie
autentică și iscată de propria persoană.
Chiar nu știu. Ai cazier. Ai intrat pe
ascuns în casa mea, costumat ca Rambo.
M-ai mințit în mod repetat, până nu mai
cred nimic din ce-ți iese din gură.
Dumnezeu știe ce alte secrete păstrezi.
Sincer acum, chiar nu știu de ce nu te-
am împușcat când am avut ocazia. Luă o

**poziție mai semeată, în papucii aceia
ridicoli. Dar te avertizez că, dacă se va
mai ivi prilejul, o**

5 Andra Prorri

fac. O să-mi ascult și eu instinctele primare. Era ca și cum și-ar fi strâns mâna în jurul mână- i 7* hi- Ledge încercă să se convingă să nu acționeze ^{Ub} Ceriul unui impuls de care era conștient că era ^{toar}e. ^rrrncins_{pir}«r'^njc,>lnu plec, ureche

^mi, n, o palmă și ceafa cu cealaltă îi înclin ^ ^ tn, pura cu a lui. Limba lu. alunecă clin,! o de Kirelc ci si se cuibări adânc în ea. Cumva, do_{ar} Dumnezeu ș.a cum, mâinile îi rămasera nemișcate, loc să exploreze curbele concave și convexe pe care |_e întrezărise prin bumbacul subțire al cămășii de noapte încheie sărutul cu mult înainte să-și dorească cu adevă- rar asta. dar cât încă mai era capabil de așa ceva.

Lăsându-și capul pe spate, se uită adânc în ochii ei. după care îi dădu drumul brusc și îi întoarse spatele, îndepărtându-se. Trase cu putere ușa prin care intrase și. ieșind, spuse:

- Până mâine la amiază.

capitolul 10

Centrul de îngrijire pentru bolnavii cu probleme de memorie din Penton nu se ridica la înălțimea standardelor rigide ale lui Ledge și, în plus, nu voise ca unchiul lui. Henry, să fie ținta curiozității și a milei orașenilor care îl cunoscuseră înainte de declanșarea bolii. în loc de asta, îl internase într-un centru foarte bine cotate din Marshall.

Zilele începeau devreme acolo. Ledge ajunsese acolo când soarele abia dacă se desprindea de linia copacilor. l-u întâmpinat de un membru al personalului care îi spuse ca Henry se rrezise și se îmbrăcase.

- be uită la știr. până se servește micul dejun, respectiv peste zece minute.

-IW_w|^{r0g} ? al^{uct}* P* ^vă, în camera lui.'

Bineînțeles, domnule Burnet.

jeanș Ūvⁱ" i^{edg} P* Henr*^t acesta purta*

Sr Cămă> ' în stl | western și cizme de
covvM'.

În ultima vreme se îmbrăca cu pantaloni de poliester
cu elastic, un hanorac cu fermoar care, de cele mai
multe ori, nu se potrivea cu pantalonii și în picioare
avea espadrile.

**Stătea pe fotoliul comod pe care Ledge i-l
adusese , ziua lui, uitându-se absent la
televizorul LCD mic pe care tot Ledge i-l
instalase în cameră Crăciunul trecu?**
Sonorul era dat la minimum.

- Bună dimineața, unchiule Henry.

Trase un scaun lângă fotoliu și,
așezându-se, întrebă dacă se întâmplase
ceva interesant peste noapte în lume,
ceva care să merite povestit. Bineînțeles
că nu primi nici un răspuns, dar în timp
ce Henry continua să se uite fără vreo
reacție la televizor, el continuă să
flecărească despre tot felul de subiecte
mărunte.

Una dintre angajatele centrului aduse
tava cu micul dejun.

-Aveți nevoie de ajutor? îl întrebă

doamna respectivă pe Ledge.

**-Suntem în regulă. Ia spuneți,
dumneavoastră trebuie să vă mulțumim
pentru flori?**

**Remarcase un buchet proaspăt pe biroul
lui Henry.**

-Aș vrea eu să fie așa. Sunt tare

frumoase. Sunați

dacă aveți nevoie de ceva.

mâna din strânsoarea lui, luă felia,
și și-o îndesă în gură. Trist, Ledge

nu face bine la colesterol.
Henry cu masa, Ledge continuă să
e unilaterală, ajungând într-un final

-Oricum, untul Ajutându-l pe h Poarte
o conversați« ?1 U subiectul Arden
Maxwell.

în ciuda bolii de care suferea, Henry
avea în continuare o poftă de mâncare
sănătoasă. Când întinse mana spre o
bucată de pâine prăjită, Ledge i-o opri.
-Mu am pus înc? ^ Henry își smuci mPse
o îmbucătură mormăi:

-S-a apucat să facă muncă de
cercetare în p_{rivi} mea. Sa dus la bar și a
stat de vorbă cu Don. L-atn aj* de cum
am ajuns acasă de la ea, azi-noapte. Nu *
lui Don cum o cheamă, dar când i-am
descrbo, și^ a_tC aminte imediat de ea.
Are combinația asta neobișnuit* de păr
blond cu ochi căprui. Printre dinți,
adăugj. Cumva, ei îi vine bine.

Șterse niște terci de ovăz care nu
ajunsese în gura Henry, ci pe hanorac.

- Da, am sărutat-o, dar nu e cazul
să faci mare caz di_n asta, bine.⁷ N-a
însemnat nimic. Nu chiar... Adică... Ei,
drace, acum te mint și pe tine.

Puse lingura deoparte și își trase
ambele palme pes- te față.

-Adun minciunile și le pun unele
peste altele, ca o stivă de lemn, și nu-mi

place deloc asta. Dar nu pot să-i spun despre noaptea aia.

Se uită fix în ochii unchiului lui, impunându-le prin- tro efortare de voință să arate înțelegere, empatie, ceva... Erau goi. Și tocmai de aceea putea să îi vorbească cu atâta sinceritate.

- Și nu e vorba că mă acopăr, să știi. Nu pot să-i spun fără să isc un vârtej de rahaturi în jurul ei și tocmai a trecut printr-unul îngrozitor. Că a pierdut sarcina și iestul

Henry luă cutia de suc și sorbi din pai fără vre° reacție.

-Ea și sora ei, Lisa, au o relație așa ciudată, continuă Ledge. Dacă ar fi să-i spun totul lui Arden, totul-totul și Lisa ar afla, nu se știe ce-ar face. Dar știi ce mă sperie cu adevărat? Rusty a luat-o oricum în vizor pe Arden. Nu pot să o previn sau să-i explic de ce o previn, fără să mă demasc, nu doar în ceea ce privește jaful, ci și omorul

Hai 85 fim seti05iim0Mtea lui nu a

Sandra Brown

^Ufcdellp.i.d.aucce», ^_ Aș vrea să cred că misiunile mele în armată echili brează într-o situație. Știi și tu, bine și rău. infractor pe de o parte. Protector al libertății pe cealaltă Dar vinovăția pentru ce-am făcut mă roade și acum, unchiule Henry. Rău de tot. Dar și dacă aș vrea să spun cuiva ca să-mi eliberez conștiința, sau să-mi salvez sufletul, tot n-aș P»tea_ Nua? m 8ă o fac. Nu din cauza repercusiunilor asupra persoanei mele, ci pentru că te-ar afecta pe tine. Vezi tu, spuse și se opri pentru a trage aer adânc în piept, nu vreau ca oamenii să aibă o părere proastă despre tine din cauza mea. Toate relele pe care le-am făcut eu nu au fost din vina ta. Indiferent ce se întâmplă, să nu crezi niciodată asta. Promite-mi... Nu m-ai dezamăgit niciodată. Eu pe tine. da. își trecu palma peste creștetul unchiului lui. Printre firele de păr din ce în ce mai rare, zări petele de bătrânețe care apăruseră recent. Sprâncenele lui Henry, care mereu fuseseră închise la culoare și expresive, acum erau în mare parte albe și nu mai reflectau nici o trăire. Cutele de pe față deveneau din ce în ce mai adânci între vizitele lui Ledge. Trupul lui Henry mergea pe aceeași traiectorie ca și mintea, deteriorându-se treptat, dar inexorabil. Oricât de versat era în luptă, Ledge era neputincios în a îndepărta acest inamic necruțător. Mângâind capul unchiului lui, simți un val de emoție total nebărbătesc.

- Sper că nu te deranjează, dar am început să țin mereu la mine cuțitul tău.

Înainte, Henry mereu îl avea asupra lui. 11 ținea într-o teacă de piele, prins la cureaua și îl folosea de mai multe oii pe zi să deschidă lăzile cu băuturi. Lui Ledge i se frânse inima când trebuise să M ia. Și îl duruse chiar mai tare să vadă că Henry *nici* măcar nu îi simțise upsa, ^d mereu fusese ca un fel de prelungire a mâinii lui.

Cuțitul acela era o legătură cu Henry pe care Ledge Putea să o mențină când nu mai exista nici una. u» exista măcar un lucru bun în ceea ce privea du unchiului lui, acesta era că nu avea să știe nicioda« d nelegiuirea comisă de Ledge. Ultima amintire pe ^ Henry o avea despre el nu îl înfățișa drept hoț și nos, ci ca un soldat decorat pentru vitejia sa.

- Don nu crede că K>ai supăra că am început să-l p^ eu la mine, zise, cu glasul aspru de emoție. Mi-a zis <3 ți-ar plăcea să știi că am eu grijă să nu se piardă.

Tocmai atunci, ușa se deschise și un tânăr de culoare intră cu un aer voios.

- Salut, căpitane, mi-au zis de la recepție că ești aici.

Ledge trebui să-și dreagă vocea înainte să poată vorbi

Pe un ton nemulțumit, rosti:

- Ți-am zis să nu-mi mai spui așa.

George era unul dintre fizioterapeuții centrului.

Sandra Brown

-Neah, nu uita că am vorbit despre asta. Dacă ești ofițer, n-ai cum să scapi niciodată de grad. Pentru mine, o să fii mereu căpitanul Burnet

George execută un salut milicăresc impecabil. Ledge îi arată degetul mijlociu. George izbucni în râs, după care își atinseră pumnii într-un salut prietenesc. Acesta era schimbul lor de replici obișnuit, de fiecare dată când se vedeau. De când Henry fusese internat aici, *fi*-zioterapeutul și Ledge ajunseseră să se cunoască bine și se plăceau reciproc. Aveau în comun faptul că își făcuseră stagiul militar în Orientul Mijlociu și, având în vedere ocupația lui George, Ledge îi admira *veselia* aparent inepuizabilă.

Tânărul se lăsa pe vine în fața fotoliului lui Henry.

-Ce face preferatul meu în dimineața asta?

-A mâncat bine la micul dejun. Tot, mai puțin terciul de ovăz.

Ledge mai șterse o dată locul umed de pe hanoracul lui Henry. George se uită la castronașul cu terci și se strâmbă.

-Și eu l-aș fi scuipat, să știi, Henry.

„ /X genunchi
*pacientul
8811 * *

,Cum îi mai merge?

- Bine.

- Fără texte de-astea, George.

- Nu te-aş jigni oferindu-ţi texte.

Unchiul tău e încă puternic. îşi face exerciţiile când îl îndrum spre ce şi cum. A, din când în când nu vrea, dar nu e nimic care să nu se rezolve cu ceva muncă de convingere.

-Devine certăreţ? Are izbucniri violente?

Ledge se tot temuse să pună aceste întrebări, temându-se să nu primească veşti foarte proaste. Am fost prevenit că pot apărea asemenea comportamente.

- Pot, recunosc George, dând din cap.

Dar nu neapărat. Deocamdată nu-s semne de aşa ceva, aşa că nu vorbi de lup. Ezită o clipă, după care spuse pe un ton mai blând: Nu eşti obligat să vii să-l vezi chiar atât de des, să ştii.

- Vreau să vin. Mi-e dor de el.

Sandra Brown

-Tot ce zic e că, dacă ar fi să mai rărești vizitele, ni' meni nu ți-ar lua-o în nume de rău. Și mai ales, nu el. N-o să-și dea seama. -Dar eu, da.

George schiță un zâmbet trist.

-Erou până în măduva oaselor, ce dracu'.

- Ei, hai, termină!

- Bine. Vezi-ți de vizita ta! Peste umărul lui Ledge, i se adresă lui Henry: Ne vedem la fizio. Nu tragi chiulul azi. Tocmai când se pregătea să plece, Ledge îi spuse: -A, George... Mulțumește tu persoanei câte i-a pus ^{no}ri în cameră. Amândoi apreciem atenția.

fost nici unul dintre angajați, răspunse George. ^{Un} % i le-a adus lui Henry ieri.

- Ce tip?

A is că

. "Avea pingele de metal pe vârfurile ^{cizmelor}. A

^Z

^{eun} Prieten de-altău.

Maxilarul lui Ledge se preschimbă în granit.

-Tipu' a mintit.

capitolul 11

Drumul de 40 de minute cu mașina de la MarshaiJ îi luă lui Ledge doar 25. Când intră cu pași mari în biroul procurorului districtual, secretara acestuia își ridi- câ ochii de la ecranul computerului și, recunoscându-l, îi zâmbi.

-Bună, Ledge.

- Domnișoară Raymond.

Expresia lui tunătoare și tonul tensionat îi ofili imediat zâmbetul secretarei.

- Ce te aduce pe la noi în dimineața asta?

- M-a invitat procurorul.
Tulburată, femeia își făcu de lucru cu hârtiile împrăstiate pe biroul ei și se uită pe o agendă de mari dimensiuni.
-Nu te am...
- E vorba de o invitație deschisă.
Fără să încetinească, Ledge trecu pe lângă biroul ei, se îndreptă direct către ușile interioare aflate de cealaltă parte a anticamerei și mai-mai că le smulse din balamale.
Rusty stătea la masa lui de lucru de dimensiuni impresionante. Pe colțul acesteia își proptise călcâiele cizmelor lui oribile, stând cu gleznelor încrucișate.
Vorbea la telefonul mobil. Dând cu ochii de Ledge, rânji cu un aer ce părea a fi de satisfacție supremă.
-Va trebui Să vă sun eu înapoi. își încheie apelul și lăsă telefonul pe birou. Ledge...
- Secătură ordinară...
- Domnule Dyle?

Udge nu se întoarse, dar evident domnișoara

Raymond venise după el până în cadrul ușii,

dar se oprise chiar în prag- Rusty ridică mâna»

Privind-o, pentru a ° E-n regulă- E necioplit

la culme, dar dacă tot e aici,

mi fac timp și pentru el.

Ledge auzi ușa închisă cu grijă în urma lui.

Rusty rămase sprijinit de spătarul scaunului său rotativ tapisat cu piele, dar își lăsă picioarele pe podea și își împreună degetele peste abdomen.

Spandra Brown

Făcuse burtă, cu atât mai evidentă cu cât restul corpului îi rămăsese suplu.

- Ei bine, după o așa intrare dramatică, cu ce-ți pot fi de folos?

-Ai putea să-ți ștergi rânjetul ăla de mâncător de rahat de pe mutră.

Zâmbetul lui Rusty doar se mai lărgi

-Cum de ești într-o asemenea dispoziție războinică în dimineața asta?

-Acum douăzeci de ani, te-am avertizat să te ții departe de unchiul meu. Să știi că avertismentul ăla e valabil și-acum. Din nou, acel rânjet provocator, care îl înfuria la culme.

-Nu ți-au plăcut florile? Mie mi sau părut frumoase. Le-am ales chiar eu.

-Ține-te departe de el.

-M-am dus în vizită la un bătrân bolnav care nu știe pe ce lume e. încerc să fiu cumsecade, să repar relația noastră, să fiu milos.

Ledge ocoli biroul, își puse piciorul pe marginea periei tapițate cu piele între genunchii foarte depărtați ai lui Rusty și împinse cu toată puterea. Scaunul țâșni Jjiapoi pe roțile și se izbi de perete cu atâta forță că desprinsе o plachetă de alamă din cui și o făcu să cadă î* podea.

Spătarul scaunului ricoșă până în poziție verticală și etectiv îl catapultă pe Rusty de pe el. Acesta țâșni de pe scaun gata să lovească, izbind cu pumnul drept pometel

elui Ledge. Pielea i se despică, de parcă ar fi fo_{st} o prea coaptă, dar furia îl făcea să nu simtă deloc dureri*

Se năpusti spre Rusty, îi cuprinse gâtul cu degetele și îl împinse în spate până ce procurorul se lăsă p[^] jaluzelele

orizontale, îndoind mai multe dintre tijele metalice subțiri. Doar printr-un miracol nu se prăbuși prin geam.

-Am jurat că te omor, rosti Ledge printre dinții încleștați. Dacă aş faceo acum, măcar n-ar trebui să o fac mai încolo. îl strânse și mai tare de gât

Rusty încerca disperat să-i desprindă mâinile, dar Ledge nu dădu înapoi. Ochii lui Rusty mai-mai că ieșeau din orbite.

Fața i se înroși atât de tare, încât ajunse să-i concureze nuanța părului.

Se deschise ușa.

- Ledge! Zgomotele o făcuseră pe domnișoara Raymond să intre din nou. Ce Dumnezeu faci? Dă-i drumul!

Ledge se uita în ochii lui Rusty cu sete de sânge, dar îi dădu drumul imediat, își ridică rapid brațele și făcu vreo câțiva pași înapoi. Rusty se împletici, căzând înainte. Proptindu-și palmele de blatul biroului, rămase aplecat peste el tușind și icnind, scoțând niște sunete îngrozitoare.

- Domnule Dyle? Sunteți bine?

Rusty își înălță capul și se uită urât la secretara lui, cârâind:

-Tu ce crezi?

Femeia rămăsese în prag și își frângea mâinile.

- Ar trebui să sun la 911? Să chem paza?

Rusty răspunse cu o mișcare scurtă de negație din cap. Domnișoara Raymond se uită cu nesiguranță la Ledge, privind atent rana sângerândă de pe pometele lui, care arăta clar că Rusty și atacase, nu doar fusese atacat. Că raportul de forțe fusese aproape egal.

_Ne-am certat, atâta tot, zise Ledge. Sin. ^^{rapitj} de sub control. Scuze pentru ttrt ^`JJ" rău pentru cuantele pe care le-am roștit mai decerne

Lasă asta! E-n regulă. ,eme

Dar vocea îi tremura. Rusty încă mai icnea Ledee sângera. Situaț.a era departe de a fi în regulă dar se crețara părea ca nu-și dădea seama cum să facă pentru a îndrepta lucrurile. Într-un final, îi spuse lui Ledge-

_ în toți anii ăștia de când te-ai întors, ai reușit să te ții departe de belele. Ar fi păcat să o iei de la capăt cu năravurile tale de odinioară. Nu face una ca asta, Ledge!

_N-o să fie cazul.

Domnișoara Raymond îl țintui cu o privire plină de rugăminți mute, după care se uită la Rusty, care își îndreptase corpul și aproape își recăpătase suflul normal. Își rearanjă cravata și trase de poalele saco-ului de la costum. Dând din cap către anticameră, îi spuse domnișoarei Raymond să iasă din biroul lui. După ce îi aruncă o privire circumspectă lui Ledge, secretara se retrase din birou, închizând ușa în urma ei. Imediat ce Rusty fu sigur că nu mai avea cum să îi audă, rosti șuierător:

-Ticălos ce ești! Cum îndrăznești să te atingi de mine.⁷ Ar trebui să te bag într-o celulă din subsolul închisorii și să te las să putrezești acolo!
-Așa să' faci. O să mă folosesc de apelul garantat de lege ca să-l sun pe procurorul general.

- Să-i trimiți toate cele bune din partea mea. Am jucat golf cu el ultima dată când am fost în Austin.
-No să mai fie așa prietenos când o să-i povestesc despre Welch's și despre omorul neelucidat Brian Foster.

Rusty își dădu ochii peste cap.

t

Bartdra Bmwrti

^{vi} -Ei, ia mai lasă-mă dracului! No să fad_{una} ca as^ Nu poți nici măcar să aduci vorba de ce s-a în 'ără să te implici și pe tine.Eu am un alibi beton. Eram în arestul poliției Iljwrt> A fost o eroare de strategie din partea ta, R_u'¹ iă-mi înscenezi o arestare pentru marijuana aia din p^' bapai- N-aș fi avut cum să-l omor pe Foster pentru 05 eram după gratii. Dar tu unde erai? Ce-ai făcut dup* ce noi patru ne-am despărțit? Cine ar putea să declare pe unde ai umblat tu în noaptea aia?

Rusty își roti umerii, cu un aer beligerant.

- Nu-ți agita sabia la mine, soldățelule! Pufni disprețuitor. N-o să te-apuci să mărturisești că ai participat la jaful ăla. Ți-ar strica reputația de erou de război Ți-ar murdări caseta plină cu medalii.

Din cauza suferinței pe care i-ar fi pricinuit-o unchiului lui, Ledge nu crezuse nici el că avea să recunoască vreodată că participase la jaf. Totuși, după ce-l văzuse pe Henry azi, acceptase că declinul său era iremediabil. Starea lui nu avea să se mai îmbunătățească niciodată. Nu avea să mai fie niciodată în totalitatea facultăților mintale. Toate trăsăturile care îl făceau să fie Henry Bumet dispăruseră pentru totdeauna.

Singura parte bună a acestei tragedii era că nu avea să știe niciodată de infracțiunea pe care o comisese Ledge. Iar acum acesta era liber să o recunoască.

Sartdra Brmwti

Se gândise îndelung la această decizie, chiar și înainte ca întoarcerea lui Arden în Penton să pună și mai multă tensiune pe relația sa încordată cu Rusty. Ledge era si' tul până peste cap de dansul în care erau angrenați, în care fiecare aștepta mereu să facă celălalt un pas greșit și să se clatine. Era pregătit să dea piept cu consecințele recunoașterii vinovăției sale, oricare ar fi fost acestea, cât timp trebuia să le îndure și Rusty. Voia să-l distrugă pe nemernicul ăla.

ceva? Sfî5, mi de «^daliile alea? zise. Nu fac alt- ZL «î ' aducă amin te de niște tipi morți. De sfW^ JI™ o?Orât De Prietenii care și-au găsit un sînger sub ochii mei. Unchiul meu nu mai știe cum mă cheamă, nu mai știe cum îl cheamă. . . Do n o să cumpere barul oricum. Ridică din PC d că, dacă ar fi să port o discuție sinceră cu ZZ^ general, aș încasa-o un pic, dar nimic important n că nu am nimic de pierdut. Pe de altă parte tu ' U Ledge aruncă o privire la fotografiile înrămate în care apărea Rusty cu vedete de mîna a treia, plachete, dipl^ mele și premiile onorifice, omagiile pe care acesta si le adusese propriei persoane. Pufni plin de dispreț, uitîndu-se din nou la dușmanul său de moarte. - Ți s-ar lua toate astea, tot ce ți-e drag pe lume. - Chiar crezi că aș sta cu mâinile în sân să se întîmple așa ceva? întrebă Rusty, cu o voce alunecoasă ca mătasea. Apoi scoase un sunet neîncrezător trăgîndu-și limba prin spatele dinților de sus. Ledge, Ledge, în tot timpul ăsta, chiar nu ai învățat nimic? - Am învățat că nu există josnicie la care să nu fi dispus să te dedai. Foster era o țintă ușoară. Ușor de păcălit, ușor de intimidat. Mi-ai spus și tu asta, în dimineața aia în care m-ai încolțit la bufet. Știi că tu l-ai omorât. - Cred c-ai avea mai multe șanse încercînd să dovedești că l-am împușcat pe Kennedy. Sau pe Lincoln. -Corect. Mama Natură ți-a venit în ajutor în noaptea aia. Rusty schiță un zîmbet de-o clipă ridicîndu-și brațele de-o parte și de alta a corpului. — -Și, deci, cum rămîne cu planul tău? Fnc ca-n gara. Ești legat de mâini și de picioare. Hai,

recunoaș e. ^ în sinea sa, Ledge făcu exact asta, deși nu dadu P

la nivel declarativ. . cum de

-O mare problemă e că nu-m. dau seam ^ ^ geanta aia cu bani a ajuns la Joe Maxwe . trivești cu Tu, unul, sigur nu i-ai fi dat-o fără sa se 1 F ^ intrat toate puterile tale. Așa ai căpătat rănile aie . în spital?

120

Sandra Brom

-Vezi, Ledge? zise Ledge, făcându-î cu ochiu/. Nu e?ij singurul care are alibi. în primele ore ale dimineții, eu eram la Urgențe, sub tratament.

- Registrul de la spital va fi greu de contestat.

- Hi, am ceva mai bun decât registrul de la spital. își împinse scaunul la locul său normal, la birou, și își reluă poziția relaxată în care îl găsise Ledge la intrare. Doar că, de data aceasta, își puse mâinile pe cap. Vrei să știi cine poate depune mărturie privind locul unde am fost eu în noaptea aia? Hohoti răutăcios, cu un zâmbet viclean și provocator. întreab-o pe iubițica ta, Crystal.

capitolul 12

Secretara Lisei bătu o dată la ușa biroului ei, după care o deschise.

- Știu că ați cerut să nu fiți deranjată. Lisa, care până atunci citise raportul financiar pentru trimestrul precedent, își dădu jos ochelarii de citit și, cu o notă tăioasă în glas, întreabă;

-Cee?

-Sora dumneavoastră...

-Ceecu ea?

-Sunt aici

Arden își făcu apariția lângă secretară și intră în birou. Lisa își lăsa ochelarii pe birou și se ridică în picioare.

- Ce Dumnezeu cauți aici?

- Poți să-ți eliberezi câteva minute?

- Bineînțeles. Lisa ieși din spatele biroului și o îmbrățișă cu căldură. Sunt încântată să te văd, dar surprinsă. Ai venit cu mașina în dimineața asta? Cred că ai plecat din Penton îngrozitor de devreme.

- Nici măcar ghișeul de comenzi de la patiserie nu se deschisese încă.

Pactul tăcerii

-Și asta după ce te-ai culcat așa târziu! Ai reușit să dormi vreun pic? Vrei o cafea?¹²¹j,
- Ca să-ți răspund la prima întrebare i4u, mulțumesc, pentru cafea. Am făcut a^{pea} pe drum. câteva opri
lisa i se adresează secretarei:
-Lasă totul în așteptare până ce te-anunț eu cu_m
-Aveți o întâlnire la...
- Amân-o cu o oră.
.Și dacă programul unuia dintre ceilalți participanți_{nu} permite modificarea?^v
-Atunci să-și rearanjeze programul în așa fel încât să o permită.
- Da, domnișoară Bishop.
Pârând obișnuită cu indicațiile ferme ale Lisei, femeia îi zâmbi lui Arden, după care se retrase și închise ușa.
Lisa o luă de mână pe Arden și o conduse într-o parte a biroului ei elegant, unde erau scaune și o masă.
Grupul Bishop ocupa ultimele două niveluri ale unui zgârie-nori din sticlă, cu arhitectură modernă, pe care îl construise soțul Lisei. Orizontul strălucitor al Dallasului se vedea clar dincolo de peretele de sticlă.
Înăuntru, biroul era mobilat extrem de elegant și împodobit cu comori din toate colțurile lumii, pe care Lisa și regretatul ei soț le cumpăraseră în frecvențele lor excursii peste hotare. Când Arden luă loc, spuse:
-Știu că ești ocupată, așa că o să fiu cât mai concisă cu putință. Dar nu am vrut ca situația asta să mai_{contigue} și nu voiam să-ți spun la telefon.
-Pari tulburată.

Pactul tăcerii

-Temătoare.

„ • erilk

**- Bine, temătoare. E vorba de Ledge
Burnet? Ui spus * n-o să4 angajezi și nu
a primit vestea preii bine.**

Sandra Brown

, Aiden simțea și acum buzele lui peste ale ei. r ^ . ^ p presiune unde corpul lui mare se lipise de forară în amintirea acelor momente.-Nu. încă nu l-am sunat. Dar simt nevoia să-ți spu ceva ce o să te tulbure, ceva ce ar fi trebuit să-ți partășesc acum niște săptămâni bune.

Luni, chiar.

Se așezaseră pe scaune alăturate. Lisa se întinse p ^ spațiul dintre scaune și îi prinse mâinile într-ale ei.

-Mă sperii, să știi.

-Nu e chiar atât de înspăimântător. Doar că...

- Spune-mi, Arden!

Aceasta trase aer adânc în piept, să se liniștească, și îi spuse Lisei despre mașina care trecea seară de seară pe lângă casă. în timp ce vorbea, observă că Lisa devenea din ce în ce mai palidă, culoarea scurgându-i-se efectiv din obraji. Totuși, spre cinstea ei, aceasta nu o întrerupse. Până ce Arden termină de vorbit, Lisa era vizibil tulburată.

-Cineva te hărțuiește și nu mi-ai spus?

- Nu e chiar hărțuire.

- Dar cum ai numi asta?

- Nu știu, dar nu e hărțuire. Nu am văzut niciodată persoana respectivă, așa că nici măcar nu știu dacă e vorba de un bărbat Ar putea fi o femeie.

- Oricine-ar fi, te spionează.

- Mă ține sub observație.

-Ho diferență neglijabilă între cuvintele pe care le folosesc eu și cele pe care le spui tu. Când ți-ai dat seama că te spionează?

- La scurt timp după ce m-am mutat înapoi acolo.

- Dumnezeuule mare, Arden! Nu-mi vine să cred că abia acum îmi spui. Te rog, nu-mi ține predici despre momentul pe care mi l-am ales. Te opuneai deja cu mare hotărâre ideii mele de a mi muta înapoi acolo, asta-mi mai trebuia, să te legi și de asta. În plus, nu voiam să te îngrijorezi și mai mult

- Ei bine, sunt îngrijorată acum. O ceartă despre folosirea unui cuvânt sau a alr.,; • orice altceva nu era deloc benefică iLZÎZ™

«
K • fviun
vul pentru careve_{nt}se să-i ceară părerea și sfatul surorii _{ei}, așa că lăsa sa se scurgă câteva clipe de tăcere, pent^ ^ amândouă să se calmeze înainte de a relua discuțiT

- Inițial» am crezut că proprietatea noastră era în drumul spre și de la serviciu al cuiva. Ceva de genul ăsta. Dar acum... își masă ușor fruntea. A continuat atât timp, persoana respectivă e atât de dedicată acestei misiuni că nu mai știu ce să cred. Cine să fie atât de interesat de mine?

- îmi vine-n minte un suspect îngrozitor de evident

Sprânceană ridicată de Lisa fu într-atât de elocventă, că era ca și cum i-ar fi rostit numele răspicat

- Recunosc că m-am întrebat dacă..., zise Arden.

- Ce te-a făcut să te întrebi?

-Când am luat legătura cu el, știa cine sunt și unde locuiesc înainte să-i spun eu. înainte ca Lisa să apuce să spună ceva, se grăbi să adauge: Dar, pe de altă parte, dacă toată lumea care știe cine sunt și unde locuiesc ar trece pe lângă casă, ar fi o adevărată paradă în fiecare seară.

- Asta nu înseamnă că nu e vinovat
-îmi dau seama de sta. Nu îndrăzni să-i spună Lisei că Ledge fusese în supermarket sau despre vizita lui ne-ortodoxă din noaptea precedentă. Din nou, se trezi alunga propriile îndoieli și în schimb îl apăra, chiar și în forul ei interior. Dar nici nu-l face vinovat
- Lai întrebat verde-n față?
-L-am întrebat. Și a negat
-Dar e și normal să nege, nu?
Arden ridică din umeri, un gest neangajant.
-Ai reclamat la poliție? întreabă Lisa.
-M-am tot codit.
-De ce?

- Pe
ntru că ar putea fi - și probabil e - cineva trece de obicei pe drumul ăla și încetinește să ^{Ca, rt}lung la casă din curiozitate. Pentru că nu pot să des! ^ mașina sau persoana și nu prea-mi vine să stau pe ^ ginea drumului și să aștept să treacă doar ca să p^^ descriu despre cine e vorba. ^{3a}

Și nici nu era pregătită să se costumeze în haine d camuflaj, așa cum făcuse Ledge. ^e

- Pentru că individul respectiv nu s-a oprit nicio- dată și nici n-a reprezentat vreo amenințare clară. Și pentru că, dacă ar fi să reclam ce se întâmplă, aş face iar valuri și nu vreau să mai atrag atenția asupra mea. încet, adăugă: în principal, de-asta.

- De ce „în principal” de-asta?

Arden se lăsă pe spătarul scaunului ei, își lăsă capul pe spate și aruncă o privire către biblioteca de mari dimensiuni. Pe cele mai multe dintre rafturi se aflau volume legate în piele, ediții limitate cu autograf și artefacte demne să se afle într-un muzeu. Pe unul dintre rafturi, într-o ramă de argint înaltă de aproape 20 de centimetri și lată de 17, se afla o fotografie cu familia Maxwell. Era un portret profesionist pe care mama lor, Marjory, insistase să-l facă. „înainte ca voi, fetelor, să creșteți și mai mult”, așa le spusese.

în imagine, erau îmbrăcate în cele mai bune haine, cele cu care se duceau la biserică. Toți patru zâmbeau și păreau fericiți, atât individual, cât și ca familie. Nici unul dintre ei nu avea nici măcar o idee despre cât de multe lucruri aveau să meargă prost în viitor.

- Crezi că e încă în viață? întrebă Arden încet.

Lisa se ridică repede de pe scaun și se duse la peretele de sticlă, rămânând cu spatele la Arden cel puțin minut încheiat. Când se întoarse din nou cu fața \$P^{re} ea, avea palmele împreunate în fața gurii. în ochi avea lacrimi.

InceMncet, tși lăsă mâinile jos, dar le menții împreunate la nivelul pieptului.

\ doua zi după ce ai pierdut sarcina, când vorbeam ,10, în bucătărie, m-a. întrebat de ce nu am vândut ^{al}sa Toate motivele pe care ți le-am spus erau sincere Par ce nu am adăugat, pentru că părea - și este - atât de ridicol și de imatur, e că am crezut că s-ar putea întoarce într-o bună zi. își tampona o lacrimă și clătină din cap. ȋviu definitiv, nu să rămână cu noi sau să ne vadă, dar numai să... Enervată de incapacitatea ei de a găsi cuvinte potrivite, își ridică brațele de-o parte și de cealaltă a corpului. M-am agățat de speranța vagă că, dacă păstrăm casa, ar prezenta o atracție irezistibilă pentru el.

Arden se ridică, se duse la Lisa, și se îmbrățișară, le- gănându-se. Cu îmbrățișarea aceea, toate diferendele lor încetară să mai aibă importanță. Când, într-un final, se desprinseră, își uniră degetele mici, ca în copilărie.

-Nu-i atât de ridicolă sau de imatură, spuse Arden în șoaptă. Speranța asta slabă a fost tot timpul și-n mintea mea, undeva în fundal. Crezi că e posibil să se realizeze?

Lisa o îmbrățișă din nou.

-Nu te chinui singură și nu mă chinui nici pe mine bazându-te pe asta.

capitolul 13

Noaptea aceea în 2000 - Rusty

Așezat pe patul din camera lui, Rusty își masă cu grijă 'ncheietura învinețită. Al naibii Burnet!

Cuvintele provocatoare pe care i le aruncase când se Plătea să se dea jos din mașină nimeriseră un punct sensibil, iar reacția lui Ledge fusese rapidă și înspăimantătoare. Rar se întâmpla ca Rusty să fie luat prin surprinzi⁶ așa, dar Ledge îl atacase cu atâta ferocitate, viteza torță, că fusese prea uluit să poată să se apere sau să^{nt}raatace. Strânsoarea lui Ledge i se păruse gata-gatasă îi sfărâma oasele. își clădea seama că ar trebui să simtă ușurat că nu făcuse.

Faptul că Ledge avea această capacitate și că asta îi dădea un avantaj asupra lui îl irita ca frezușul unei pji^e de oțel. Privind în retrospectivă, își dădea seama că ar fi trebuit să aranjeze lucrurile în așa fel încât ticălosul ăla să moară în seara aceea. Singurul lucru care îl împiedica să o facă - pe care detesta să-l recunoască față de propria persoană - era teama că, dacă ar fi încercat să o facă și ar fi dat greș, cel mai probabil el ar fi fost cel care ar fi murit.

Când Ledge îi spusese că, dacă i se întâmpla ceva lui Henry, avea să-l găsească și în gaură de șarpe și să-l omoare, îl crezuse cu fiecare fibră a ființei lui, din creștet până în vârfurile placate cu oțel ale cizmelor lui.

Dacă altcineva l-ar fi amenințat așa, Rusty ar fi râs cu poftă și apoi l-ar fi anihilat pe netotul respectiv. Dar Burnet avea ceva ce îi inspira o frică profundă și neabătută. Poate că era din cauza

Pactul tăcerii

privirii lui fixe, de un albastru oțelit.
Putea fi de-a dreptul stranie, calculată,
ca de prădător cu sânge-rece, ca și cum
se hotărâse să-ți facă de petrecanie rău
de tot, dar pe îndelete.

Cu câteva zile înainte, se dusese cu
mașina în Louisiana și cumpăraseră
personal marijuana aceea. Apoi îl
abordase pe mexicanul care se ocupa de
rondurile de flori ale mamei lui când
acesta își puneă uneltele în spatele
camionetei lui de doi bani și îl
amenințase că îl dă pe mâna celor de la
Imigrări dacă nu-i făcea o mică favoare.
Așa ajunsese marijuana în mașina lui
Ledge. Ca să-i arate ce băiat de treabă
era, Rusty îi dăduse mexicanului o
țigară cu iarbă pentru deranj.
În seara aceea, imediat după ce el și
Ledge se despărțiseră, sunase la poliție
de pe o cartelă «încărcabilă, pentru un
denunț anonim că Ledge Burnet vindea
droguri din mașină, în parcare barului
unchiului său.-Erau niște tipi cu el în
mașină. Nu am văzut ■ Oricum, a plecat
singur, îndreptându-se spre nL^{Cine1} MuTM
fusese nevoie de mai mult.
Udge era în arest Era prea puțin
probabil să i se a^ de posibilitatea
eliberăm pe cautiune. Dacă se aTunS la
proces, mai mult ca sigur că avea să fie
condamnt Chiar dacă Ledge făcea un
târg cu autoritățile pentru a evita
procesul, închisoarea avea să fie în
viitorul lui atât pe termen scurt, cât și pe
termen lung. Fusese scw din ecuație,

Pactul tăcerii

dacă nu de tot, atunci sigur pentru mult, mult timp.

Iar apoi Rusty trecu la următoarea lui sarcină din noaptea aceea.

Își roti încheietura de câteva ori pentru a mai alina oarecum durerea și a-și menține mâna flexibilă, după câte își lua telefonul și iniție unul dintre cele mai importante apeluri din toată viața lui.

- Foster? Rusty sunt. Nu te-ai culcat, nu?

- Glumești? Cum să pot să dorm? Mă pregăteam să...

- Ia ascultă, îl întrerupse Rusty, cu răsuflarea înțetă de tensiune. Orice voiai să faci, laso baltă!

- De ce? Ce s-a întâmplat?

- Bumet.. A fost săltat. -De poliție?

-Da, de poliție! De cine credeai?

- O, Doamne! Cum de l-au prins? Din cauza mașinii? I-a văzut cineva mașina parcată în spatele magazinului.

Rusty și-l închipui făcând pe el de frică.

-Nu. Arestarea lui nu a avut nici o legătură cu jatu. Tâmpitul a fost oprit pentru un bec ars la mașmă, ceva stupid de genul ăsta. Și, dacă ajutorii de șerif l-au ffas pe dreapta, i-au căutat prin mașină. Ghici ce-au găsit

Îi povesti lui Foster și restul. Vorbi într-o ș°aptăpē <*Pitată, nu doar pentru a-i transmite o anumită m V ci și pentru a nu^i trezi părinții, care

W, aflată un pic mai încolo pe hol.

Tatăl lu

iun escroc de primă mână, dar nu i-ar fi picat deloc bt_{ne} că Rusty furase cam o jumătate de milion de dolari.

Asta dacă Mervin n-ar fi primit și el o parte subst_{an}. țială din această sumă.

Rusty recunoștea fără ocolișuri că fusese răsfățat U culme. Nu-și putea aminti să fi cerut vreodată ceva și să nu fi obținut lucrul respectiv până la urmă. Mama lui era blândă, iubitoare și credea că fiul ei era centrul Universului. Era și de o naivitate demnă de răs. Iat Rusty o manipula fără milă.

Tatăl lui făcea gălăgie, dar în adâncul sufletului ere- dea că așa-s băieții și că, în fond, totul era justificabil. Nu făcea maTe secret din faptul că îl distrau la culme isprăvile lui Rusty. Cu cât fapta respectivă era mai deranjantă, cu atât îl încânta mai tare pe taică-său. Trăsnaile lui Rusty - cu cât mai scandaloase, cu atât mai apreciate - arătau o creativitate cu care tatăl lui se mândrea.

Cu toate acestea, Rusty nu-și făcea nici un fel de iluzii privind profunzimea afecțiunii sau a indulgenței șerifului Mervin Dyle. Nu erau nelimitate. Nu erau nici măcar prea stabile. Dacă se ajungea la a alege între a-l proteja pe Rusty sau a-și păstra poziția de forță, tatăl lui l-ar fi predat autorităților fără să ezite și nici n-ar fi pier-, dut vreo clipă regretându-și hotărârea.

Să-i ofere lui Mervin o bucată generoasă din pradă ar fi fost singura

soluție de negociere a lui Rusty. Și nu s-ar fi folosit de ea decât dacă ajungea să fie absolut necesar, bineînțeles, și dacă totul mergea conform planului, nu avea să fie cazul. Avea să poată să păstreze toată prada de la Welch's, și nici unul dintre părinții lui n-avea să știe absolut nimic.

Asta dacă totul mergea după cum plănuise el. Încă mai erau anumite piedici pentru succesul acestuia care trebuiau eliminate. Ceea ce-l aducea înapoi la -Ce mă umple de griji, rosti Rusty, e ce-o să facă sa^a,^{osă} spună Burnet ^{3Că8au}

„Cum adică?

- O să încerce să încheie un târg. Mi-e frică să nu ne ^{toarne} doar ca să obțină el o pedeapsă mai ușoară pentru drogurile pe care i le-au găsit

- N-ar face așa ceva.

- Ei, ar face-o cât ai zice pește.

- Am făcut un pact toți patru.

- Auzi tu, un pact! Rusty hohoti disprețuitor. Crezi că o promisiune are vreo însemnătate pentru tipul ăla? Nu-l cunoști ca mine. E morocănos. Plin de ciudă. Crede-mă, e capabil să ne trădeze. Foster gemu, invocându-l pe Atotputernicul.

- Și ce-o să facem?

- Ei bine, în primul rând no să intrăm în panică. Burnet no să negocieze decât după ce o să discute cu avocatul lui. Aș zice că n-o să se întâlnească cu el decât dimineață, sau poate chiar luni, pentru că mâine e Paștele. Totuși, în caz că n-

Pactul tăcerii

am dreptate, trebuie să ascundem banii.
în noaptea asta. Acum.

-Da, da. Ascunde-i!

- Unde ne întâlnim?

- Să ne întâlnim? Glasul lui Foster se
ridică o octavă. Noi doi?

- Nu fac asta singur, Foster.

-Dar...

-Dacă ar fi să mi se întâmple ceva,
nimeni n-ar ști unde-s ascunși banii. -Ce
să ți se întâmple?

-Orice. Doamne! Aș putea să am un
accident cu J³? «*, să cad într-o groapă, ce
dracu'! Orice! Dar știi T <* mi-e frică?

Dacă Burnet cîrpește, pe mine o să mă
^ gât primul și nu o să conteze că taică-
meu e șent. ^Pornească toți după mine.

Nu pot să mă las prins ^{Cu} tot bănetul
ăsta. Dacă Burnet e eliberat pe cautiune,
o să mă vâneze. O să vrea să mă reducă
la tăcere. p_{ri} bil că pe toți, chiar. Tăcu,
creând o tăcere strateg Mai amână un
pic ca să continue. Apoi: Uite ce e
liniștit! O să mă descurc singur. ^{8tai}

-Nu, stai! Lasă-mă o secundă, să mă
gîndesc... Rusty zâmbi, dar își luă un ton
iritat

- Ei, gîndește-te repede. Trebuie să
mă p_{un} j mișcare.

- O să te ajut,

- Dacă ți-e frică, dacă o să scîncești
ca o fetița tot timpul...

- Nu, sunt în regulă. Sunt doar agitat
Dar nu cred că Burnet o să încalce
pactul. Chiar nu cred.

- Poți să crezi ce vrei. Eu sunt sigur c-
o să ne dea în gât. Ceea ce înseamnă...

-Ce?

- Păi, mă gândesc că, pe lângă faptul că trebuie să ascundem banii, avem nevoie de un țap ispășitor.
- Cineva care să fie considerat vinovat⁷ - Asta înseamnă „țap ispășitor”, Poster. - Știu, știu, dar...
- S-ar putea să nu avem nevoie de-un vinovat dar ar trebui să ne organizăm în cazul în care Burnet ne trage pe sfoară. Foster cântări problema în minte atât de îndelung că lui Rusty îi venea să țipe până ce îl auzi spunând:
- Da, bine. Probabil că e o idee bună. Dar cine să fie?
- Bețivanul orașului, cunoscut și sub numele de Joe Maxwell.

capitolul 14

Ledge ședea cu picioarele depărtate, cu palmele împreunate lejer între genunchi și capul în jos, uitându-se fix la pardoseală și dorindu-și din tot sufletul să po- tă să dea timpul înapoi până la dimineața respecti^ retrăiască această zi. Poate așa tva sfeiv a ^părțindu-și spațiul vital cu un psoar J «mai, Dar, ce dracu , poate că ar fi sfârșit în ari , subliniase Rusty cu atâta precizie, în ciul' > că trecui atâta vreme, nu învățase absolut nim;

.Burnet!

mic*

Ledge își înalță capul. Un ajutor de șerif descuia celei. Ledge îl știa, era un veteran al postului wl poliție, ramolit și mereu în pericol de a cădea lat din Z uza unui atac de cord. Mereu cu respirația tăiată, vorbea printre gâfâieli.

-Mișcă-ți fundul afară! Ești liber,

Pactul tăcerii

- Cum așa?
- Chiar îți pasă?
- Nici măcar n-am apucat să-mi sun avocatul.
- Atunci cred că șederea asta e din partea casei. Hai, mișcă-te! Mi se răcește pizza. Ledge renunță să se mai contrazică cu el și ieși din celulă. Ajutorul de șerif îl prinse de mânecă.
- O să mă supăr rău de tot dacă te mai văd pe-aici.
- Ledge își trase brațul din mâna lui,
- N-ar fi trebuit să ajung pe-aici azi.
- Și da, și nu. Asta dacă e să dau crezare la ce-am auzit Dar procurorul s-a gândit bine și a considerat că faptele tale nu merită, până la urmă, să fii arestat.
- E un băiat tare sufletist.
- Ajutorul de șerif pufrii aspru.
- La ușă o să te-aștepte un alt ajutor de șerif, care o ^ te conducă afară. îi arătă lui Ledge sft meargă spre capătul coridorului, după care aruncă o P^re în sus, ? camera de supraveghere, se aplecă mai spre W ¹¹ spuse în șoaptă: Pentru binele tău, ține-te departe ^{rah*}ul ăla cu ochi. înțelegi ce vreau să-ți spun.
- ^dge dădu ușor din cap. ^{Hi la bar.}
- Mulțumesc. Dau obere data viitoare când vu
- Nevasta mi-a pus interdicție. Se bătu cu pal^ burta proeminentă. Zice că m-am îngrășat. ^
- Ledge îi zâmbi înainte de a porni pe coridor. Ajutor, de șerif strigă în urma lui:
- Ține-te pe calea cea bună!

Ledge nu se răsuci, dar flutură din mână, în semn că l-a auzit și era de acord.

Îi se procesă eliberarea și i se înapoiază bunurile per. sonale. În parcare, unde își lăsase camioneta, dădu din cap «Don, sprijinit de bara din față. Ledge se strâmbă când se apropie de el.

- Ce cauți aici?

La fel de beligerant, Don răspunse:

- Mă pregăteam să te întreb același lucru.

Ledge își folosea cheia cu telecomandă ca să deschidă portierele camionetei, ocoli capota și se urcă la volan. Don se urcă și el în dreapta.

- Dumnezeuule mare, e ca-ntr-un cuptor aici. Pornește motorul și aerul condiționat.

Ledge îi aruncă o privire acră.

- Nu te-a invitat nimeni.

Dar făcu așa cum i se spusese, pentru că mașina stătuse în soare ore întregi, iar interiorul era chiar ca un cuptor.

Curând, aerul mai rece năvălea prin grilele de ventilație.

Don se instalează mai confortabil pe scaunul lui. Ca pentru sine, Ledge spuse:

- Și-acum se pornește..., vorbe pe care Don le ignoră-

- Azi-dimineață, începu el, când m-am sculat am găsit un mesaj vocal de la tine, în care îmi spuneai că te duceai să-l vizitezi pe Henry. Nimic ieșit din comun. Apoi, la amiază, am fost sunat la muncă pentru a fi în format că ești în închisoare.

~~P~~actul ~~tt~~icrii

**Și mi-e greu să cred ce m» s-a spus că sa
întâmpat între aceste ore.
Cine te-a sunat**

?, Păi... m. tu. A trebuit să aflu de altercația „ .
„rorul districtual din bârfe. Mi s-a mai ^ P ^ ; „ai
destulă minte încât să suni un avocat bun soSÎ ^
n .Parare, ar trebui sa o fac eu în locul tău p ^ ^ era
toarte probab, sa a, nevoie de unul. Până ce ^ rea a
ajuns la urechile mele, deja se spunea că Dy| en
hotărât să ceara pedeapsa capitală. y a

_Mă bucur că ai pomenit de „muncă”. _ Din tot
ce-am spus, asta ai remarcat tu.⁷ _ Păi. având în
vedere că nu vrei să-mi iei barul din Țrija, sunt
încă patronul. Cine-ți ține locul.⁷

-Nu-ți face tu griji. Am apelat la unul-altul care-
mi era dator cu un serviciu. Spre deosebire de tine,
am prieteni pe care pot să îi sun în momente de
restricte. -Am și eu prieteni. -Spune-mi unul!

Ledge fu pe punctul de a rosti numele lui
Crystal, dar se abținu. Crystal nu îi spusese
niciodată - niciodată! - că Rusty fusese cu ea în
noaptea aceea. Era o trădare care îi înmuiase
picioarele. Să afle una ca asta îl deranjase al naibii
de mult, chiar mai mult decât faptul că fusese băgat
în arest.

Bineînțeles, era posibil ca Rusty să fi mințit,
dar Ledge nu credea că e cazul. Părase prea sigur
pe el, prea înfumurat, fir-ar să fie, și spusele lui
puteau fi contestate sau confirmate prea ușor. De
Crystal.

Dădu deoparte gândurile despre asta și, în loc să-i dea
numele ca prietenă, îl oferi pe cel al lui George. -
Fizioterapeutul de la centru? Acel George. ~ Da. Este
un tip pe cinste. Am vorbit chiar în d.m.- neața asta. D°n
își mai domoli supărarea. "■Cum se mai simțea
Henry?

în așa

^cât aerul să bată spre el, se lăsă moale, ^aun
 d*du capul pe spate. Descrie starea lui Henry.
 tcare îl puse la curent pe Don cu toată
 tărașenia cu ^ Cu excepția înțepăturii de
 la final, despre Crysta^{Sty}

- Nemernicul ăla știa cum o să
 reacționez când av^{ta} să aud că el a adus
 florile alea, că fusese efectiv în ^ mera lui
 Henry. Aș fi putut să-l omor pe loc. Am J,"
 năvală în biroul lui, am speriat-o pe
 secretară. O ști^{ti} pe domnișoara Raymond?

- Alicia.

Ledge se uită pieziș la Don.

- Din când în când, trece pe la noi
 pentru un pahar

Ledge ridică dintr-o sprânceană.

- Nu, zău?

- Cu domnul Raymond,

- Aaa. Ei bine, în seara asta sigur o
 să simtă nevoia să bea un pahar-două.

Când am plecat din biroul lui Rusty,
 părea gata-gata să izbucnească în plâns,
 mi-a spus că mă pune pe lista oamenilor
 pentru care se roagă. Probabil că Rusty a
 sunat la paza de la tribunal de cum am
 ieșit pe ușă. Doi ajutoari de șerif m-au
 oprit pe loc. Mișcă din nas să arate către
 un loc chiar dincolo de grilajul
 radiatorului camionetei lui. Am fost
 arestat pentru ultraj. Mi s-au citit
 drepturile, mi-au pus cătușe, tot tacâmul.
 Lașul ăla n-a avut sânge-n vene să îi pună
 să mă aresteze cât eram în biroul lui, să îl
 privesc în ochi.

- E un ticălos.

-Sunt bine.

Sandra Brown

Ledge rase ușor, şuierat -Așa mi-a zis el mie.

- **N-are dreptate, spuse Don, revenind la supărarea lui. Tu ești un ticălos prost**

- **Dacă nici nu vrei să mă vezi în ochi, de ce te-ai mat deranjat venind până aici?**

- **Pentru că, deși nu m-am încadrat nici măcar pe următoarele locuri din lista ta de prieteni, îmi făceam griji pentru tine.**

Ei bine, poți să nu-ți mai faci. Mă retrag.
„Momentan. Don se opri din vorbit pe^{en}trii^r, în piep^r și a-și controla reacțiile. Lucrând U u ^ ^ne. Rusty Dyle ți-a pus X^t "pe. O Ștn ș. tu. De ce .1 laș, să te joace pe degete⁷ T Ciontește cu un buchet de flori; ție iți s ^re T. faci exact ce vrea el. Eu te-aș sfătui...

' ți-am cerut să...

.... să lămurești lucrurile cu el o dată pentru totdeauna^{na}. Să rezolvi ce e între voi, orice-ar fi. Umblă vorba c-ar fi vorba de Crystal.

Doar auzindu-i numele, Ledge simți că i se strepezeau dinții-

- E și ea, dar e mult mai complicat de-atât. Don nu spuse nimic, dar Ledge simți că îi suscitase interesul. Întoarse capul către el: Va trebui să mă crezi pe cuvânt, Don.

- Nu poți să vorbești despre asta?

- Nu. Dar o să-ți spun un lucru: Rusty nu se ncurcă cu chestii mărunte. Nu suntem într-un fel de concurs de cine e mai cocoș, să determinăm cine e masculul alfa. Azi a pus să fiu arestat ca să am timp să mă gândesc la toate modalitățile prin care ar putea să-mi facă rău dacă ar vrea, iar armele alese de el sunt oamenii apropiați mie. Așa că ține pușca aia încărcată și mereu la îndemână.

Pactul tăcerii

-Nu-ti face griji pentru mine.

- Ba îmi fac. Schiță un zâmbet strâmb. Ești prietenul meu.

-Și tu esti o pacoste, mormăi Don, dar cu o afecțiune "Wdentă. Din păcate, când m-a angajat Henry, mi-a spus că tu vii la pachet cu barul. Deschise portiera din dreapta și se dădu jos. Ne vedem la bar?

-Având în vedere că ai întâriri, cred că o să punct și o să mă duc acasă. "on îl privi cu îngrijorare. - Ledge...

-Ba nu, nu ești. Nu te-am văzut așa deprim când tocmai te întorseseși din Afganistan și a frî ^ să-ți spun că Henry începuse să tot uite lucruri. A fi!?'¹
perioadă grea pentru tine. * 081 0

Era un eufemism. Ledge scăpase cu viață din războaie sângeroase aproape teafăr trupește, doar peil? a veni acasă și a fi doborât de vestea asta. Imediat după strânseseră rămășițele petrecerii lui de bun venit, ^ lansase în prima lui beție de mari proporții. Lipsii de-acasă zile întregi, împleticindu-se într-un final înapoi ca legendarul fiu risipitor.

Henry îl întâmpinase cu inima grea, dar cu brațele deschise, îmbrățișându-l strâns, plângând de ușurare spunându-i în repetate rânduri că era dispus să facă orice pentru a-i vindeca sufletul rănit. Totuși, în jocul crud de echilibru bine-rău pe care îl joacă adesea destinul, pe măsură ce starea lui Ledge se îmbunătățise, cea a unchiului său se deteriorase.

- Chiar a fost o perioadă grea, spuse el. Dar nu știam cât de bine mi-era, de fapt. Aș da orice să-l am pe unchiul Henry

-Sunt bine.

Sandra Brown

pe jumătate la fel de conștient acum cum era atunci.

-Și eu, Ledge.

Rămaseră amândoi tăcuți, iar după câteva clipe Don întrebă;

- O să-ți revii?

-Da.

- Ești sigur?

Ledge îl asigură dând aprobator din cap, dar numai pentru că nu voia să-și mintă prietenul cu voce tare-

-Ascultă la mine, prietenaș, zise tipul de la casa de marcat cu un accent sudist pronunțat, poți să ieși gratis de la localul tău.

Ledge îl fixă cu cea mai glacială privire a sa.

Prefer să susțin afacerile din zonă

Nu aştepta să f de* o pungă, ci în sf -
 hurbon de gât şi o duse în camioneta lui n Sticla de ...
 motorul pornit cât intrase în magazinul ?'f lăsase
 încălca tot felul de reguli azi. cTlt^' i |e impusese
 singur. FCCel epecare

• Copacii de-a lungul drumului şerpuitor de ,acil lui erau
 învăluiţi în muşchi curgător, care puteT ară ta fie
 pitoresc fie sumbru. În seara aceea, semănau cu
 nişte pânze zdrenţuite care atârnav greoaie de
 ramuri Suprafaţa lacului era la fel de neclintită ca
 moartea' Chiparoşii, care creşteau direct din apă şi
 păreau nişte creaturi din cine ştie ce film SF,
 reprezentau nişte siluete întunecate pe fundalul
 sumbru al amurgului.

întregul peisaj părea bântuit şi mohorât, adjective
 care se potriveau perfect cu starea sa de spirit.
 Pietrişul îi bombardă partea inferioară a camionetei
 când intră pe drumeagul care ducea la casa lui cu o
 viteză riscantă. Parcă gropile se adânciseră de când
 trecuse peste ele la plecare, în zori. Le lua
 intenţionat acum, pedepsindu-şi camioneta cu toate
 aceste zgâlţâituri. Evită în ultimul moment să-l facă
 una cu pământul pe un *armadillo* într-atât de
 prost încât să traverseze drumul când trecea el pe
 acolo.

Luă ultima curbă, casa lui deveni vizibilă, iar Ledge
 frână brusc, făcând centura de siguranţă să-i apese
 pieptul, dintr-odată rigidă. Maşina ei era parcată pe
 aleea de la garaj. -Perfect! Drăcia dracului!

capitolul 15

. Ledge parcă. Arden îşi trăsese maşina pe
 marginea alei. ca să nu îi blocheze intrarea. Ce
 grijulie.

^ti era în maşină. , - j dea seama
 întunecase suficient încât Ledge nica- «unei când
 plecase, de dimineaţa, nu **un bec aprins în**
casă, dar din spatele acesteia ră l tea o
lumină slabă. Luă sticla de burbon cu el
când' dădu jos din maşină şi porni pe

aleea care duce^a *^e spatele casei. Ușa verticală a atelierului era ridicată ^ nu erau aprinse luminile din plafon. ' r Pentru că în interior era semiîntuneric, avu nevoie d câteva secunde pentru a o vedea. Arden stătea cu spatel* rezemat de masa de schițe, cu silueta profilată de lumina care provenea de la becul cu abajur de deasupra hiatului în lumină, părul ei părea o aură.

Ledge se duse la o masă unde ținea un filtru de cafea și căni. Rupse sigiliul sticlei și turnă o porție generoasă de băutură tare într-o cană de cafea, după care o dădu pe gât dintro suflare. - Termenul era stabilit pentru amiază, rosti ea. -Am pierdut noțiunea timpului, își mai turnă o porție și o dădu și pe aceasta pe gât

- Te-am sunat de mai multe ori.

Ledge își mai turnă niște burbon, se uită în cana, după care se întoarse și o ridică ușor.

- Ceva de băut?

- Da, te rog!

îl surprinse că Arden acceptă, dar nu veni la el să ia cana. îl făcu să traverseze tot atelierul pentru a io aduce. îi întinse cana, cu coada spre ea. Arden o cuprinse în degete.

- Mulțumesc. Luă o înghițitură. Cred că ai avut o zi plină, nu?

- S-ar putea spune și-așa.

Arden folosi cana pentru a arăta către rana proaspătă de pe pometele lui.

- Ceai pătit acolo?

- M-a înțepat o albină. Ignoră privirea pe care K> aruncă ea și încercă să se concentreze la altceva decât buzele ei

moi, umede de la whisky. Ai venit tocmai pân aici ca să-mi dai răspunsul personal?

-Nu mi-ai dat de ales. Sunt o femeie de cuvânt și ri-am P«»mis că o să-ți comunic ce hotărâte am luat până la amiază. Dar nu ai răspuns la telefon și nici nu m-ai sunat înapoi. Am sunat la bar și persoana care a răspuns mi-a spus că nu fuseseși acolo toată ziua. Pe cartea ta de vizită nu ai trecut o adresă de e-mail. Nu am știut cum altfel să dau de tine.

Mai luă o înghițitură, după care începu să-și treacă vârful degetului peste buza cării, urmându-i conturul rotund. Ledge simțea acele atingeri în spirală adânc în vintre și trebui să-și înăbușe geamătul care încerca să-i urce din piept își spuse că era vorba de băutura care își făcea efectul asupra lui, mai ales că băuse pe stomacul gol, dar știa că nu era cazul. Arden îi spunea:

-Nu am deloc impresia că ai așteptat decizia mea cu răsuflarea tăiată. Dimpotrivă, m-ai făcut să cred că nu-ți pasă nici cât negru sub unghie dacă accept sau refuz. -Nu chiar, nu.

Arden se uită în ochii lui, provocându-l. -Ești un mincinos. - M-ai prins. Nu m-a înțepat albina. -Minți că nu-ți pasă. Arată spre masa din spatele ei. Schițele astea sunt pentru casa mea.

Prin mintea lui se perinda un lung șir de cuvinte ob- scene ilustrative, pe care le învățase cât servise în armată. Dar făcu un gest plin de indiferență. -N-am putut să dorm azi-noapte. Am mâzgălit puțin. Arden puse cana cu un zgomot surd pe cea mai apropiată suprafață plană, care era biroul pe care se afla computerul, după care se întoarse la masa de schije șt

începu să-î frunzărească prin planşe.
 Alese două şi le pnu una ^ngă cealaltă.

... ?_n
 -Variații cu o soluție de lățire a holului de la ««M» e transformat mai degrabă într-o galerie. U *n f^oarte detaliată, până la plinta de la arcadele creat în pereți. În asta, zise ea, arătând-o pe cealaltă, se e||w nă cu totul un perete și, astfel, se deschide camera d oaspeți și devine o cameră de zi sau cameră de uitat f ^ levizor. Astea nu-s nicidecum mftzgăleli. împinse o schi« spre el. Vedere din față. Ferestrele sunt mărite. Veranda extinsă. Sau, cum ai numit-o tu aici, „terasa acoperită" Se uită la el, așteptând un comentariu. Ledge nu _{3pu} se nimic, dar Arden nu se lăsă descurajată. Trase o altă planșă în prim-plan.
 - Baia mare reconfigurată. Și încă una cu planul unei bucătării modernizate. își trecu vârfurile degetelor peste schiță, după care se uită în ochii lui. Sunt extraordinare.
 -Mulțumesc.
 -Când ai studiat arhitectura? -N-am studiat arhitectura.
 - Unde ai învățat să faci așa ceva?
 - Pur și simplu, știu să le fac.
 Răspunsul lui o umplu de frustrare, iar Arden nu se sfii să o arate.
 - Le văd în minte, adăugă el, fără să știe cum altfel să-i explice. Făcând semn către computer, adăugă: Și mă ajută programul CAD.
 - De ce repari acoperișuri stricate de veverițe și îndrepti uși de dulapuri când poți să faci așa ceva?

- **Repararea ușilor de la dulapuri e muncă cinstită.**
- **Da, dar implică și irosirea unui talent evident Ledge luă cana abandonată de ea și o goli.**
- **De când ești pe-aici? -De ceva vreme.**
- **Te-ai simțit ca la tine-acasă. Mi-ai umblat prin lucruri.**
- **De ce ești atât de furios?**
- **Nu-mi place să-și bage lumea nasul în treburile mele.**
- **Hi bine, tu te-ai distrat de minune băgându-ți sul într-ale mele, răspunse ea tare. închipuie-ți numai cât de surprinsă am fost, când m-am întors de la Dallas si se apropie la fel de mult de ea p. cât se arZZ , ^ Nu că niște încuietori solid'e jeze, dar acționase sub imperiul unui impuls puternici a lua măcar o măsură preventivă.**
- **Totuși, se concentră asupra a altceva din ce spuse se Arden.**
- **Ai fost până în Dallas și înapoi azi?**
- **Să discut ceva cu Lisa.**
- **Ceva ce nu puteai discuta la telefon?**
- **Mă abați de la subiect De ce ți-ai arogat dreptul de a comanda încuietori noi pentru casa mea?**
- **Pentru că tu n-ai făcut-o, Aveai nevoie de încuietori mai solide și acum uite că le ai.**
- **Mi-a zis că i-ai spus că e o chestiune urgentă.**
- **Dacă ți s-ar fi întâmplat ceva, măcar nu te-aș fi avut pe conștiință. Aș fi știut că am făcut tot ce-am putut să te apăr de un intrus.**
- **Singurul intrus din casa aceea ai fost tu.**

- Și-ar trebui să te bucuri al naibii de tare că am fost eu! strigă el.
 în tăcerea care se lăsă brusc între ei după
 aceea, Ledge îi Putea auzi respirația în timp
 ce se străduia să și-o potolească. Apoi,
 vorbind încet, Arden spuse:
 - Mi-a dat chitanță. Fusese plătit deja
 cu cârdul tău ae credit O să-ți dau banii
 înapoi.
 -Nici o grabă, mormăi el. -Mulțumesc.
 -Cu plăcere.
 După un alt interval de tăcere, Arden rosti.
 -Amiaza asta, să găsesc dubița unui la
 *ă pe a leea din fața garajului meu.ăcātu?
 Parca-
 Ei, drace! Având în vedere toate celelalte
 l,, se întâmplaseră uitase de lăcătuș. îl
 sunas, care im^Aiat flnrii ct> nlor.. J. i e «W Cam Ir».
 petă, mîșunul cuprîns pînă la centrul de îngrijire.
 Îl umpluse de spaimă gândul că, dacă voia
 -Nu prea era o situație urgentă.
 „Asta crezi tu." Rusty ducea un război
 de gheril Lovea fără vreun avertisment și
 în moduri insidi_5 Ce) mai probabil, nici
 nu ar apuca să se pregătească & tru un
 atac din partea lui, iar pe Ledge îl
 îngrețoșa să * gândească la cât de creativ
 putea fi Rusty, căci nu deloc scrupule.
 Arden părea mult mai mică aici, în
 spațiul ca de peșteră al atelierului, decât
 în bucătăria ei. Lumina blândă a lămpii de
 deasupra mesei de schițe îi dădea o
 înfățișare ca de zână. Părea chiar mai
 delicată și mai vulnerabilă decât atunci,
 când era îmbrăcată doar în cămășuța ei
 delicată de noapte. Părul îi părea mai
 moale, ochii mai mari și mai nevinovați.
 Dar își dădea seama că nu decorul sau
 lumina o făceau să pară mai fragilă aici și
 acum. Ci faptul că era la celălalt capăt al

spectrului față de el. El, cel mare și rău, care ridica tonul, care dădea pe gât burbon fără să se gândească la urmări, încercând să-și țină în frâu pofta trupească devastatoare. Trebuia să o facă să plece de lângă el.

- Ce hotărâre ai luat cu casa? -Cine e Crystal?

Ledge nu se dădu înapoi propriu-zis un pas-doi, ca și cum ar fi încasat o lovitură chiar între ochi, dar așa se simți. Vulnerabilă, ca o zână, fragilă? Pe dracu'! Era o luptătoare redutabilă. Nu îi răspunse la întrebare.

-Motivul pentru care te întreb asta, rosti ea, e pentru că, atunci când am sunat la bar și nu te-am găsit acolo, persoana cu care am vorbit mi-a sugerat să o sun pe Crystal, că ai putea fi cu ea. - Nu eram. -E...?

-O prietenă.

Cu beneficii? Când văzu că, din nou, Ledge nu tă[@] punse, zise: Având în vedere că m-ai sărutat ^{azi}noapte» e o întrebare îndreptățită

. ^ge dădu din cap scurt și hotărât. .Cine era tatăl copilășului tău și de ce nu e c * ,
Ridică din sprâncene și se uită la ea cu un aer i_{nr}X ror. Ce? Tu ai dreptul să pui întrebări îndreptățite eu.nu?

-Eu, pur și simplu, nu vreau ca o femeie pe care nici măcar n-am văzut-o vreodată să vină la mine și să mă acuze...

-No să se întâmple așa ceva. Asta dacă nu te-apuci să spui.

-Nu am nici cea mai mică intenție să spun nimănui.

- Nici eu. Așa că nu avem nici o problemă. Arden își propti mâinile în șolduri.

-Ei bine, eu nu-s de aceeași părere. Pentru mine e o problemă dacă o înșeli pe...

- O înșel⁷ repetă el, nevenindu-i să creadă. A fost doar un sărut
Confrunțați cu o asemenea distorsionare evidentă a realității, se priviră în ochi mai mult decât ar fi trebuit și, la un moment dat în timpul acestei înfruntări, Arden își luă mâinile din șolduri și le lăsă pe lângă corp. într-un final, Ledge n-ar fi putut să spună care dintre ei își feri privirea primul, dar situația fii stânjenitoare.

Arden se întoarse cu fața spre masa de schițe și desenele stivuite cu grijă.

-Ai un simț estetic și funcțional deosebit și, chiar dacă te-a enervat să-ți spun asta, îți irosești talentul. Dar... Trase aer în piept N-o să dau curs ideilor tale. Pe Ledge îl zdrobi să audă asta, dintr-o mulțime de motive, dintre care pe cele

mai multe nici nu putea să le Priceapă.
Totuși, în loc să-și exteriorizeze
dezamăgirea, ftcu un gest de respingere a
chestiunii.

-îmi dădusem seama.

. -Totuși, voi apela la serviciile tale. Dacă
mai eșr^{dis} Ponibil. ,7- Pentru ce? Să-ți
îndrept ușile de la dulapuri- -Să le dai
jos. Vezi tu, m-am răzgândit în^{prl}
renovării casei. Vreau să o demolezi.
Bucată cu bu Scândură cu scândură.
Cărămidă cu cărămidă. Sa^{c<!}? "râmi. Să
o faci una cu pământul. 0 ^

capitolul 16

Ledge rămase țintuit locului, privind-o
pentru ceea ce i se păru o eternitate.

Apoi se răsuci, spunându-i peste umăr:

- N-am pus nimic în gură pe ziua de
azi, și ieși din atelier.

Arden nu știa cum să interpreteze ieșirea
lui, dar nu putea lăsa lucrurile în coadă
de pește, așa că îl urmă. în ultimul
moment, se întoarse și luă sticla de
burbon.

Ledge intră în casă și aprinse luminile
din interior, iluminând treptele care
duceau la ușa din spate. O lăsase
deschisă. Nu era chiar o invitație, dar
nici nu o descuraja să îl urmeze.

Arden intră. Bucătăria lui era
surprinzător de modernă. în mod clar, o
eclipsa serios pe a ei. Ledge stătea lângă
ușa deschisă a frigiderului și nu se
întoarse când Arden închise ușa din
spate, pentru a-i comunica faptul că îl
urmase înăuntru. El culese un pachet de
la o alimentară și îl puse pe blat, după
care un al doilea ateriza lângă el cu un
zgomot slab. După ce luă mai multe

lucruri de pe rafturile de pe ușă, închise
frigiderul cu o mișcare a șoldului.
Punând pe blat o untieră și un borcan cu
maioneză, o întrebă:

- Un sendviș cald cu cașcaval?
- Nu, mulțumesc. Dar mi-ai băut whisky-
ul.

Ridică sticla.

- Paharele-s acolo.

Arden luă un pahar din dulapul arătat de
el și turnă cam două degete de băutură.

«Vrei și tu?

-Nu, mersi. Apnse partea cu plită a
mașinii de «a. tit și puse o felie de unt pe
ea. A fost o idee proastă să bea burbon
sec pe burta goală. Untul începu să
sfârâie Ledge se răsuci cu fața la ea Îți da
niște arsuri de sto mac de zici că-s
focurile iadului, nu alta. Și-ți zăpăcește
fierul, de parcă ar fi dat prin blender.
Veni spre ea și, împingându ușurel cu
dosul palmei pe talie, o înlătură blând din
calea lui. De exemplu... Intră în camera
spațioasă și ieși câteva secunde mai
târziu cu o pâine într-o mână și o pungă
de chipsuri în cealaltă. Pe cea dea doua o
aruncă pe masă.

Măsură pâinea în palmă, apropiindu-se la
vreo câțiva centimetri de Arden.

- De exemplu, mi s-a părut că te-aud
spunând că vrei să-ți demolez casa.
Sfidându-i expresia tunătoare, Arden luă
o gută de whisky cu un aer detașat
Lăsând paharul jos, spuse:

- Parcă încerci să-ți dai seama cât
de grea e pâinea aia. Ai de gând să arunci
cu ea în mine?

Ledge mormăi ceva obscen și, de data
aceasta, o ocoli ca să treacă de ea, fără să
o atingă. Rămase cu spatele la ea și nu

mai spuse nimic cât puse o cantitate generoasă de maioneză pe o felie de pâine, după care puse mai multe felii de brânză pe care le luă din pachetele de alimentară. Puse totul cu mare grijă pe plită, într-un lac de unt topit, care umpluse bucătăria cu o aromă ispititoare care lui Arden îi făcu stomacul să scoată sunete nemulțumite.

El își întoarse doar capul, să o privească. Rușinată, Arden zise:
; Poate oaș vrea și eu un sendviș, până la urmă. , kdge îi făcu unul și îl puse pe plită, lângă al lui. ^ deasupra câte o felie de pâine unsă cu unt și se uita lung ¹³ e¹e cum se rumeneau. Arden spuse: - N-o să mă întrebii..

- .Nu încă.

Ea își puse paharul pe masă.

- Vrei să pun eu masa?

- Farfuriile sunt acolo, sus.

Folosind cât mai puține cuvinte, îi spuse de unde ia una-alta, iar când sendvișurile fură gata, se așezară u masă față în față. Ledge luă un șervețel de hârtie din suportul din centrul mesei și se puse pe mâncat Aiden îi urmă exemplul. Sendvișul era delicios, și îi spuse și lui Ledge acest lucru.

- Ce feluri de brânză ai folosit⁷

- Una galbenă și una mai albă.

La asta se reduce conversația lor la masă. După ce-și devorase sendvișul și câteva mâini de chipsuri, Ledge se șterse la gură și pe mâini, mototoli șervețelul, deșurubă

capacul sticlei lui de apă, luă o dușcă sănătoasă și o puse aproape goală pe masă. Incrucișându-și antebrațele peste piept, se uită fix la ea timp de câteva secunde încărcate de semnificație, după care o întrebă:

- Ce dracu' te-a apucat?
- Știu că pare o decizie ciudată...
- Nu. Nu, o decizie ciudată ar fi să vrei să pui statui reprezentând personaje de desene animate de-a lungul balustradei terasei acoperite. Asta ar fi o hotărâre ciu' dată. Asta, zise lovind masa cu degetul arătător, pare o manevră calculată.

Dintre toate cuvintele la care se așteptase Arden - nebunească, impulsivă, smintită, pur și simplu prosteașca „calculată” nu se regăsea printre ele.

- Calculată?
- Da, planificată. Gândită să mă facă pe mine să pic de prost

Ochii lui erau atât de fierbinți că păreau două vâpa» albastre gemene. Nemaștiind ce să creadă, Arden spuse: .De ce să vreau așa ceva, când niri - cunoșteam?

-Cine te-a trimis la mine?

-Poftim?

-Cine te-a tri...

Te-am auzit. Doar că nu știu ce vrei să spui cu asr, Nu m-a trimis nimeni la tine. ^{u asta_}

.Ar trebui să te cred că m-ai ales la întâmplare'

-Așa a fost. ^r

- De pe internet?
- De ce te-ai îndoi de asta?
- Nu m-a recomandat nimeni? Nu ți-a sugerat nimeni să apelezi la mine?
- Nu. Dar ce importanță ar fi avut dacă te-ar fi recomandat cineva?

-Nu știai cine sunt înainte să-mi vezi numele în lista aia de constructori?

- Nu, răspunse ea, cu forță în glas. Dar, în mod clar, tu bănuiești că n-ar fi așa. De ce?

- Pentru că toată chestia asta pare o farsă crudă orchestrată de un cunoscut de-ai mei căruia îi plac la nebunie asemenea rahaturi. Poate că ai fost o parteneră neștiutoare...

-Nu m-am băgat în nici un parteneriat cu nimeni.

- Cu cine ai vorbit despre mine?

- Cu nimeni, cu excepția barmanului, Don, și cu femeia aceea, Lois, pe care am cunoscut-o acolo. Și ea m-a abordat pe mine, nu invers.

-Atâta tot?

-Da. Ei bine, nu, adăugă ea, corectându-se. ^{i>i} , c:
^u Lisa.

- Da, da. Cu surioara ta scumpă. Am auzit ce părere ^{*re} despre mine. Te-a sfătuit să te ții | ^i, iată-te aici... își întinse brațele, în «hi» ^matic care cuprindea toată încăperea și restu ^{De} <* nu i-ai urmat sfatul surioarei tale și sa

ai nimic de-a face cu mine? înainte ca Arden gj a să spună ceva, Ledge ridică palma, oprind-o. Și ^{ijj} f^* Dacă stau să mă gândesc mai bine, nici nu-mi pasă c?*' faci. Vrei să-ți demolezi casa, angajează pe altcineva. Ț sugera să apelezi la o echipă de demolatori. Eficient, u preț bun...**

- Am luat în calcul să fac asta. Dar nu vreau ca demolarea să fie observată. Nu vreau ca lumea să-și dea seama ce fac decât după ce totul e bun făcut. Ledge râse scurt.

- Ei asta chiar că e ciudat. Dar... în fine. Eu nu mă bag. Mulțumesc că mi-ai irosit timpul. Ora ^{petrecută} la fața locului, să evaluez situația. Și...

- Tu mi-ai cerut să vezi casa, ai uitat'

-... raportul estimativ pe care l-am făcut.

- Și pe care nu mi l-ai prezentat.
-Aveam de gând să ți-l aduc dimineață.
- Și atunci aveai de gând să-mi arăți și schițele?
- Nu mă hotărâsem.
- Decizia mea nu spune nimic despre ideile tale. Sunt excelente. Produsul final sigur ar fi fost frumos.
Ledge ridică din umeri, respingând complimentul.
-Ai investit mult timp și concentrare în schițele alea. O să te plătesc pentru munca depusă pentru a le face. Și, după cum ne-am înțeles, o să primești o sută de dolari pentru întocmirea raportului estimativ pentru reparațiile de bază.
- Păstrează-ți banii, răspunse el, furios. O să fim chit dacă-mi spui de ce te-ai răzgândit.
- O să-ți răspund așa cum am făcut-o de fiecare dată când mi-ai pus întrebări personale. Nu e treaba ta.
Trăsăturile lui deveniră și mai pline de furie.
-Corect Nu e. Din momentul ăsta. își împinse scaunul înapoi cu un scrâșnet de lemn pe lemn și ÎȘ» c^juse farfuria goală la chiuvetă. Nu-mi place să fiu grosolan, dar ziua de azi a fost teribil de grea. Mă bag în pat.
Anlen dădu să plece. Prefăcându-se indiferent, Ledge,
^-Stinge lumina înainte să pleci.
.înainte de asta, povestește-mi ce întâmplat în noaptea aia când ai fost arestat și tata a dispărut
Ledge nu ajunsese decât la ușa care făcea legătura cu restul casei când cuvintele lui Afden îl făcură să înlemnească, cu

excepția inimii, care începu să bată mult mai tare.

își acordă un moment să-și controleze trăsăturile înainte de a se întoarce. Arden rămăsese exact în același loc, doar că acum avea mâinile pe masă, împreunate atât de strâns că încheieturile degetelor i se albiseră. Părea să se fi întărit să audă ce urma, indiferent cât de neplăcut avea să fie.

Ledge făcu un efort să se controleze și, fără nici o inflexiune a vocii, întrebă: -Ce vrei să afli?

-Chiar vindeai marijuana în noaptea aia?

- Nu. Ți-am spus. Mi s-a înscenat chestia aia.

- Cine ți-a înscenat-o?

Ledge se întrebă cât de înțelept ar fi fost să dea cărțile pe față cu ea, dar își spuse că, dacă era sincer în anumite aspecte, putea să fie mai vag în ceea ce privea altele, mai importante. -Te-ai supărat pentru că nu ai putut să dai de mine dar în afară de întrebarea aia despre Crystal, care era o încercare evidentă de a afla mai multe despre viața mea sentimentală...

- Ești cam prea vanitos.

- ... nu m-ai întrebat și de ce nu am putut fi contactat "Și ai de gând să-mi spui? , . . M -

Dacă n-o fac, o să fie mai rău să afli de la altcineva. ~Are legătură cu ce ar trebui să discutăm acum.

-Oarecum.

-Deci?

-Am petrecut mare parte din zi în închisoare

Arden reacționa de parcă i-ar fi spus că tocmai zase o navă cu marțieni. Ledge se întoarse la masă/*^' așeză din nou pe același scaun, față în față cu ea. *

- Am fost arestat pentru că nvam
încăierat cu cineva
Ea își reveni suficient cât să întrebe:
- Cu cine?
- Cu procurorul districtual.
Văzând câtă uluire determină acest
răspuns pe fața ei Ledge își dădu seama
că reacția îi era sinceră.

'
- Unde a avut loc această altercație?
- în biroul lui de la tribunal.
-Vorbești serios?
-Da.
-Și cine a început?
-Eu.
- Ce Dumnezeu era în mintea ta?
- Doar că voiam să-l snopesc în bătaie.
-De ce?
-Ne cunoaștem de foarte multă vreme.
Mereu nu neam suportat. Ne-am
dușmănit încă din copilărie.
-Și ce te-a scos din sărite azi?
-Asta e o chestiune personală și nu
contează.
- Mă îndoiesc.
Ledge se încruntă.
- E de-ajuns să spun că e un ticălos
viclean. Joaca murdar și nu se codește să
lovească sub centură. Am crezut că ar
putea fi în cârdășie cu tine în chestiunea
asta cu casa.
- Nu sunt în cârdășie cu nimeni și nici
nu-l cunosc pe procurorul districtual. Cum
îl cheamă?
Privind-o fix în ochi pentru a-i testa
reacția, răspunse:
- Rusty Dyle.

- Îmi aduc aminte de-un șerif Dyle de când eram mică.

.Mervin. A murit între timp. Rusty e băiatul lui
intâlnit vreodată

fi avut de ce. _Hmm...

Ledge continua să o studieze cu atenție. Părea cu noasă, interesată, dar nu dădea vreun semn că Ut minți'. Vrei să știi ce s* întâmplat în noaptea în care am fost arestat? întrebă. Rusty a fost cel care mi-a pus marijuana în portbagaj. Nu pot să dovedesc asta. Nu știu cum a reușit s-o facă fără să mă prind, dar sunt convins a el e vinovatul. Nu știu dacă i-a mituit pe ăia doi ajutoari de șerif care m-au arestat sau dacă le-a dat un telefon anonim ca să-i pună pe urma mea, dar nu are nici o importanță cum a procedat A avut grijă să fiu prins cu 0 cantitate destul de mare încât să pară că făceam trafic. Nu era cazul. Jur pe Dumnezeu, Arden!

Cu o expresie surprinsă, ea se lăsă cu scaunul pe spate. -Nu mă crezi?

- Ba da. Doar că e prima oară când îmi spui pe nume. Numele ei îi tot ricoșase prin minte de câteva zile încoace, așa că îl surprinse să-și dea seama acum că nu l se mai adresase rostindu-l. Dar nu comentă nimic. Ce să spună? Că-i suspinase numele, că-l îngăimase gemând, în deloc puține vise deocheate?

Arden arată către pometele lui. -Asta arată că a fost ceva mai grav decât o simplă încăierare.

Ledge trase aer în piept, apoi îl elimină. - Așa a și fost. -Te doare?

-Ho usturime constantă. Whisky-ul a mai calmat-o. Arden își împinse paharul pe masă, către el. -Poți să bei tu restul.
"Nu, mulțumesc. Am terminat-o cu trasul la masea P^e seara asta, mi-a ajuns

.-Păi, ai avut o zi ca dracu'...

- Te referi la faptul că am fost băgat la închisoare? Ea dădu afirmativ din cap.^{re} -Am fost lăsat să fierb în suc propriu câteva ce
N-a fost atât de rău. ^{asUii_}

-Ai plătit cautiune?

- Nu, Rusty s-a răzgândit. A refuzat să ceară să fie pus sub acuzare.

-A fost cumsecade.

Ledge pufni neîncrezător.

-Cumsecade pe dracu'! A fost în interesul lui.

-Cum adică?

- încă nu știu, zise el sumbru. Dar sunt convins că o să aflu.

-Joacă murdar.

-Mai mult ca sigur.

Ledge se întreabă dacă nu cumva acum era momentul să îi spună că îl bănuia pe Rusty că era cel care îi suptă- i veghea casa, trecând pe lângă ea în fiecare seară. Totuși, dacă ar fi făcut-o, Arden sigur avea să pună presiune asupra lui să îi spună ce îl facea să creadă una ca asta. Nu îi putea spune fără să se afunde până peste cap. Pute* să se trezească în pericol de înec cât ai bate din palme.

Și ar fi creat mai multe probleme pentru el și Pen^{en} tru toți cei din jurul lui dacă îl arăta cu degetul pe Rusty și, mai târziu, acuzația avea să se dovedească a fi neîntemeiată. I

Un timp, nici unul dintre ei nu mai insistă pe ,

subiect, iar apoi Axden spuse:

-Întorcându-ne la noaptea aia înainte de Pașt^{ai}.^{ai} ^ băgat în arest?

Pactul tăcerii

^{fent™} următoarele câteva zile, de fapt. Nu
affl ** ta ^{deCât} miercurea următoare. M-au
SnST li^{la} P^{ost} - Ca pe vremuri. O celulă
^{aS, anii} ^{Unjat} # * încercat să mă scoată pe ar^{Henry a venit de} *

polițiștii l-au tot dus cu vorba. Era atât de
actor î ce mă privește pe mine eram furios
|a culme, pent[™] că știam că Rustyîmi
însenase totul. Aveam deia o arestare la
activ. Cine m*r fi crezut, când era cuvântul
meu împotriva celui al băiatului șerifului?
Prima noapte mi-am petrecut-o
închipuindu-mi care era cel mai bun mod
de a-i scoate măruntaiele. într-un final, m-
am obosit atât că am adormit. A doua zi,
m-am trezit și în jurul meu erau o groază
de discuții și mișcări. Biroul polițiștilor
era plin de activitate. Niște pescari
descoperiseră dis-de-diminează niște părți
de cadavru în rădăcinile aeriene ale unui
crâng de chiparoși de pe malul lacului, în
cele din urmă, rămășițele respective au
fost identificate ca aparținându-i lui Brian
Foster.

- Bărbatul de a cărui crimă a fost
suspectat tatăl meu.

-Da.

Ledge nu putea să-i spună cât de mult
îl afectase când auzise despre acea
descoperire macabră. Din start, intuiția îi
spusese, umplându-4 de neliniște, că
respective' le părți de cadavru sigur
aparțineau unuia dintre complicii lui.
Adică unuia dintre ceilalți doi, în afară de
Rusty.

-Toată ziua de duminică, spuse el, au
tot venit și au plecat din biroul comun.

Ajutori de șerifi. Pădurari. Polițiști statali. Era un haos organizat Nimeni nu fusese dat dispărut, așa că nu știau de unde să înceapă în munca de identificare a victimei. Să fi fost vorba de un accident tragic? Sau o crimă? Paștele a venit și a trecut fără nici o noutate concretă. Fără nici un indiciu.

"Și tu? »

-Eu? Mi se dădea de mâncare, mă scoteau cina ^{av}«am nevoie la baie, dar în rest nu mă luau m seama.

-Nu ai fost interogat? p i .

-Nu. Refuzasem deja să discut cu un avocat. Ce p ^ îl sunase unchiul meu a amânat vizita a posni« £ Poliție până luni, din cauza sărbătorii. în plus, ^m«a măruntă de posesie de droguri era o ni față de descoperirea de pe malul lacului, așa că „„ băgau în seamă. ^

Optând să nu îi dea mai multe detalii desp_{re} 8 de care avusese parte Foster, aținti o privire incisiva ³ 3SU. pră lui Arden.

-Acum e rândul tău. Tu ce-ți aduci aminte din si*

băta aia? Tatăl tău a stat pe-acasă.

Ea dădu afinnativ din cap.

-Toată ziua. Eu și Lisa trebuia să facem cumpărături

pentru masa de Paște. Tata era în garaj, își facea de lu.

cru cu una-alta, când am plecat spre oraș și încă mai

Factul trecerii

meșterea când ne-am întors, peste vreo două ore. Lisa și eu am vopsit ouă de Paște, voiam să menținem tradiția în cinstea mamei. Apoi am mâncat devreme toți trei.

Tata a plecat la scurt timp după aceea.

-Cam cât era ceasul când a plecat?

- Era încă lumină, dar apoi s-a întunecat rapid.

- V-a zis unde se ducea?

- La cimitir, să se ocupe de mormântul mamei, înainte de a pleca, m-a sărutat pe creștet și m-a bătut ușor pe umăr. Puse o mână pe umăr, ca să îi arate locul și atunci l-am văzut pentru ultima oară. Asta a fost tot

încet, Ledge spuse:

- Asta nu e nici pe departe tot.

- Ei bine, e tot ce știu din proprie

experiență- Nu ne-am dat seama că nu se întorsese acasă decât a doi» zi dimineața, când Lisa m-a trimis la etaj, să-l anunț& micul dejun era pe masă. Nu a venit acasă dumin<> Lisa și eu am mâncat din șunca de Paște fără el

-Ați reclamat la poliție că dispăruse?

-Nu.

-De ce?

cid, ^, pã " »"rit mama... știi că a murit într-u" aL,u
cident de mașină? -Am auzit. Nu știu și detaliile.

-O chema Marjory. Se dusesse în viii« U
r colegă de colegiu, în Fayetteville,
Arkani! Pe dru mul de întoarcere, a intrat
într-un câmp atmosferic de' ploaie și
lapoviță, a nimerit un petec de gheață si a
de rapat. acroșând dm spate un camion de

mare tonai' Ochii ti deveniră gânditori. Tata ne-a spus că nu a simții nimic, că a murit instantaneu. Lisa nu i-a pus spusele la îndoială și nu l-a contrazis în vreun fel, dar eu, una, am îndoieli serioase că a crezut povestea asta cu moartea instantanee.

-Tu ai crezut-o?

Arden își concentra din nou privirea asupra lui.

-Am vrut Din toată inima. Dar sunt aproape sigură că tata știa că nu fusese cazul și că a mințit ca să ne scutească pe noi de suferință.

- Poate. Dar poate că nu.

- Cred că n-o să știm niciodată, spuse ea cu un glas stins. în orice caz, a dispărut brusc din viața noastră. în fond, și tata a făcut același lucru. N-a mai fost același om. înainte, bea din când în când o bere. Maximum două. Cred că s-ar putea spune că a început să își înecă amarul. Se amăgea cu ideea că o ascundea bine, că nimeni nu știa, nici măcar Lisa și eu. Dar bineînțeles că Știam. Weekendul acela de Paște nu era prima dată când dispăruse fără să anunțe și lipsise de acasă zile la rând.

-în sâmbăta aia băuse? }

- La momentul respectiv, am crezut că nu. îmi aduc aminte că mă bucuram. îmi doream un Paște în care Lisa și eu să nu fim nevoite să ne prefacem că nu observam că era amețit. Funcțional, dar amețit. Trebuia să facem asta de multe ori. Cu vârful degetului, încep" să

Factul tîcării

urmărească fibra lemnului din care ^{era} făcut blatul mesei. Privind din perspectiva momentului prezent, ^d că băuse continuu toată ziua. Totuși, când m-a > ^tat de la revedere, nu am simțit deloc miros de ^{aico}.

Ledge o întrebă când aflase de jaful de la ^{maia} de moartea lui Foster, ^{gaștin}
5«

-Se făcuse luni, iar tata tot nu se întorsese. Lis în vacanța de primăvară de la colegiu, dar pentru ^ trebuia să aibă grijă de mine, nu putea să plece la jă în Padre sau în Cancun. Avea de gând să-și deji săptămâna respectivă lucrului la un proiect care trebuia! predat la începerea cursurilor. În dimineața aia, am ^ cat în autobuzul școlii ca de obicei. Cu tristețe, adăugi' La momentul respectiv nu mi-am dat seama, dar atunci a fost sfârșitul vieții mele normale. Pentru totdeauna. Când am coborât din autobuzul școlii, în după-amia- za aia, în fața casei noastre erau mai multe mașini de poliție. Polițiștii veniseră să îi pună întrebări tatei despre ce făcuse și unde fusese sâmbătă seara.

-Jaful de la Welch's fusese descoperit luni dimineața, când angajații s-au prezentat la serviciu, zise Ledge. Doar unul lipsea.

- Domnul Foster, rosti ea. Tata lucrase la ei doar pentru puțin timp. Nu îi picase deloc bine când îl concedi- aseră, zicea că fusese nedreptățit. Și îl învinovătea mai ales pe domnul Foster.

-De ce?

- Decizia de a fi concediat venise de la conducere, dar Foster fusese cel care îi înmânase cecul cu ultimul salariu.

-Hmm.

Acest detaliu era o noutate pentru el, și îl puse de o parte pentru a-l cântări mai bine cu altă ocazie.

- Dm ce spuneau cei care fuseseră martori la discm lor spuse Arden, tata ba cam făcut cu ou și ca pe hoster.

id^A Că, atU, ncl când rămășițele găsim în lac

aiii

idffi^? fUnd ale Picând au aflat că J* ^

.S^!^ dispăruseră... Arden ndică dintr-un umăr.

„Concluzia logică a fost că tata era vinovatul, că pro- jjabil îl forțase sau îl șantajase pe domnul Foster să-i deschidă magazinul și seiful, după care îl omorâse, -Asta e concluzia logică, da. Dar tu crezi că așa au

stat lucrurile?

-Nu.

Când Ledge continuă să o fixeze, neabătut, Arden repetă această contestare.

-Tata bea. Devenea plângăcios și sentimental, dar niciodată violent Nici măcar o dată. Nu îi stătea în fire. -Poate când era treaz. Arden dădu ferm din cap, contrazicându-l. - Chiar și băut spuse. E posibil să fi ajuns într-atât de disperat încât să golească seiful magazinului cu ajutorul lui Brian Foster. Aproape-aproape că aş putea să accept una ca asta. Dar nu cred că tata l-ar fi omorât după aceea. Nu ar fi putut să omoare pe nimeni, indiferent de circumstanțe.

-Arden, zise el cu blândețe, cu o jumătate de milion de dolari în joc,

circumstanțele pot să devină urâte cât ai bate din palme.

capitolul 17

Noaptea aceea în 2000 - Brian Foster

pe lângă faptul că trebuie să ascundem banii, ^{avem} nevoie de un țap ispășitor.' - Cineva care să fie considerat vinovat? - Asta înseamnă „țap ispășitor”, Foster. - Știu, știu, dar... . "S-ar putea să nu avem nevoie de-un vinovat, dar ar ^{eb}ui să ne organizăm în cazul în care Burnet ne trage Pe sfoară.

ⁿ -^oa, bine, spuse Brian. Probabil că e o idee bună. ^{ar} cine să fie? - Bețivanul orașului, cunoscut și sub numele de J Maxwell. *

Nevenindu-i să creadă că era posibil ca Rusty ^sj ^ bească serios, Brian își trecu telefonul mobil diⁿ^" palmă umedă în cealaltă.

De zile bune înaintea acestei nopți, fusese într-o st^{*} re deplorabilă din cauza emoțiilor. De fapt, din ziua în care Rusty Dyle îl abordase cu planul lui de jaf, Brian se aflase mereu pe punctul unei crize de nervi dezastru- oase. Nu era ca și cum el și fiul șerifului erau prieteni apropiați care fuseseră frați de cruce din copilărie și aveau încredere unul în celălalt orice s-ar fi întâmplat. Se cunoscuseră cu doar câteva luni înainte, iar Rusty fusese cel care, cu farmecul lui arogant contagios, propusese să „petreacă ceva timp împreună”. Această invitație să fie prieteni fusese o premieră uimitoare și măgulitoare pentru Brian. Nimeni nu-i propusese niciodată să petreacă timp împreună. Nu avea o

personalitate sdi- toare. Adevărul era că era plictisitor, ceea ce nu îl ajuta să-și facă prieteni, sau cel puțin așa îi tot spusese mama lui. Zi de zi.

Evaluarea ei fusese întărită de primul lui șef, care, după ce Brian lucrase în subordinea lui doar trei luni, u convocase într-o ședință cu ușile închise, în care îl desen- sese pe Brian ca fiind „neatrăgător” și apoi fi conced»- se pentru că nu avusese inițiativă. Nu anticipa ca prea probabil ca Brian să capete o mentalitate proacdvă. Niciodată. Pe scurt- eliberează spațiul.

Având în vedere că acesta fusese primul lui loc de muncă după ce absolvise colegiul comunitar, fusese o Wte nereușită a vieții sale profesionale.

După ce fusese concediat, petrecuse o lună de șomaj plină de neliniște înainte de a vedea un anunț pe net că în Penton, Texas, era un post liber la magazi*¹ universal Welch's. Având în vedere că nu mai au*

Pactul tăcerii

până atunci nici de orașul, nici de firma respectiv i șutase pe internet. ^spectivă, le

Atât orașul, cât și Welch's i se păruseră lui Brian u fel de neatrăgătoare ca și el. Totuși, pentru un tânăr ă copilărise în Steel Belt, această zonă geografică cu păduri dese de pin și un lac cu un farmec mistic prezenta ceva interes. De asemenea, îi oferea o cale de evadare din singura casă în care locuise vreodată, cu tatăl lui tăcut ca un șoricel și cu o mamă dominatoare.

Își trimisese scrisoarea de intenție, gândindu-se că o mutare în Texas era cam cea mai mare aventură de care avea să aibă parte toată viața lui. Habar n-avea, la momentul respectiv.

Supraviețuise șirului de interviuri purtate la telefon și primise postul. Își îngheșuise toate bagajele în mașină și se mutase. Semnase un contract de închiriere pentru un duplex al cărui principal avantaj era că în chirie era inclus un abonament de televiziune prin cablu.

Urma să aibă nevoie de ceva timp să se obișnuiască cu amabilitatea senină a oamenilor, ca și cu accentul lor. Prima masă în stil Tex-Mex îi oferise o experiență gastro-intestinală răvășitoare. Dar lacul acela minunat, cu legendele sale în care apărea și un *sasquatch*, era la fel de frumos în realitate pe cât îi păruse în pozele văzute pe internet. Noua sa viață părea promițătoare. Această iluzie fusese spulberată în prima sa zi la serviciu.

Șeful lui îi strânsese mâna, îi urase bun venit la d* Parlamentul de

contabilitate. Apoi, printre dinți prost îmbrăcați care-i sclipeau, îi spusese:

-O dai în bară, zbori de-aici. -

Era un tiran care se plimba țănoș pe picioarele craie, pentru care managementul și terorismul erau s

Iar Brian era ținta perfectă pentru mujrfr^ PW de dispreț. În nici o săptămână de când începuse ^nca, Brian era extrem de deprimat.

Și totuși, nu putea - nu voia! - să-și fecă bagaj. L se întoarce acasă și ca mama lui să-i spună: „Tkm ^ eu c-așa o să fie!”

Se hotărâse să reziste cât de mult putea, spunând că avea să vină o zi când avea să găsească o soluție ziua aceea venise la începutul lui ianuarie. ' *

Se întorsese la magazin din pauza de prânz când <j< duse nas în nas, la propriu, cu un tânăr cu păr portocaliu și țepos.

-Hei, îmi pare rău, tipule, zise el. Nu te-am văzut. Blestemăția asta... Mută cutia voluminoasă de sub brațul stâng sub cel drept. M-a trimis mama să fee un retur. Pufnise disprețuitor. Ce și-a închipuit taică-meu că ar fi un cadou romantic de Crăciun, Oale și tigăi. Nu, zău? Chiar și eu știu să nu fee una ca asta.

Incapabil să găsească vreo idee mai inspirată, Brian comentă că setul de vase fusese la reducere până în Ajun.

- Probabil că atunci l-a cumpărat taică-meu. În ultimul moment, știi... în fine, ea m-a trimis să îl fee retur. Drăcia dracului, n-am știut că o să fie o coadă așa de lungă. Se aplecă, să fie un pic mai

aproape, și coborî tonul; Mi-a trecut prin cap să duc *cutia* înapoi la raionul de vase și să o las acolo, pe raft, dă-i încolo de bani. Dar au camere peste tot, îi spusese, uitându-se către tavan. Dacă m-ar vedea cineva facând-o și s-ar întreba „ce dracu' vrea ăsta să facă?” ar trebui să stau o groază pentru explicai”-^v Așa că aș putea la fel de bine să stau la coadă.

- Camerele nu sunt adevărate. Sunt doar de fațadă-

-Pleacă de-aici! exclamase tânărul, într-o șoaptă dramatică. Sunt de decor⁷

-Da,

-Faci mișto de mine!

-Nu.

unde știi⁷ Lucrezi aici?

Pactul tăcerii

La contabilitate. „Numeri boabele de orez, ha? O spuse cu un umor ^{simpat}ic, nu ca și cum l-ar fi ^luat în fâs pe Brian înseamnă că ești tare deștept. Eu cu numerele? Nu-i a ^{blin}ă! Hu eram mai bun la educație fizică și la pauza *le prin*²-

Educația fizică și pauza de prânz fuseseră cele mai groaznice două ore din zi pentru Brian, dar chicoti ca și dim s-ar fi identificat la fel de mult cu acea glumă. -De când lucrezi aici?

-Am început fix la timp pentru perioada de dinainte de Crăciun. -Aaah, tipule... Când de nasol a fost? Lui Brian îi plăcea că îi vorbea în jargonul tinerilor. Deși tânărul era cu câțiva ani mai tânăr decât el, vorbea cu el în stilul relaxat al unei discuții de la bărbat la bărbat și lui Brian rar i se întâmpla una ca asta. Ba nu: niciodată nu i se întâmpla una ca asta.

Cu toate acestea, oricât de bine se simțea, își aduse aminte că era târziu.

- Ei bine, eu trebuie să mă întorc la muncă, gata pauza. O zi bună!

Dădu să o ia din loc când tânărul îl opri.

- la stai puțin! Ai putea să mă ajuți?

Având în vedere că lucrezi aici, ai putea să te bagi în față la coada asta cât roi cu ochii, nu?

-Păi, am...

- la pur și simplu cutia asta dincolo de teighea ca și cum ar fi o sarcină de serviciu. Am bonul. Taică-meu a Ptoit cu numerar. Ar trebui să fie foarte simplu *si* ^{bani} înapoi cât ai zice pește. Ce zici?

Pactul tîcării

Brian şovăise şi încă se mai gîndea cum să procedeze ^Puştiul îl înghiontise cu cotul.

- Lui moş Welch probabil că n-o să-i pice bine că un @Sajat nou i-a spus unui client că toate camerele uc ^«tate sunt doar de faţadă.

Un val de ameţeală trecu peste Brian.

Chiar îşi si . sîngele scurgându-i-se din creier. O auzi p_e ma J spunându-i că e un iepure prost. Dar, în aceeaşi cC tânărul îşi dăduse capul pe spate şi izbucnise î_n răs.

-Ar trebui să vezi ce faţă ai făcut!

chicotise. Sunti_n fensiv. Zău, chiar sunt Taică-meu e şeriful oraşului. Genunchii lui Brian se înmuiară de uşurare. -Te-am păcălit, nu?

Brian încercase să reacţioneze la această întrebai jucăuşă răsând, dar nu reuşi decât să scoată un fel <fe scârţâit.

-îmi pare rău. Chiar îmi pare. Acum... ce-ar fi să_mi faci acest mic serviciu? Brian se auzi spunând: -Sigur.

Cu vitejie, se băgase în faţa cozii de clienţi nemulţumiţi. Chiar şi femeia de la tejghea îl repezise până ce Brian îi spusese că o făcea pentru fiul şerifului

- Rusty?

Brian nu ştiuse cum să interpreteze felul în care ridicase din sprîncenele date cu creion şi pufnetul acru pe care îl scosese. Se întorsese în locul unde îl lăsase pe tânărul care îl aştepta şi îi numără banii luaţi pe setul de vase.

- Doamna de la tejghea a zis că te cheamă Rusty.

- Rusty Dyle, Pe tine cum te cheamă?

- Brian Foster.

~iSă ?tii 05 eu nu uit oamenii care m-au ajutat,
 Brian- Mulțumesc. După ce băgase în
 buzunar banii luați în urma returului, îl
 măsurase pe Brian din cap P*na
 în picioare. Ai nevastă?

-Nu.

-O concubină? -Nu.

-Ești pe invers? -Nu.

„Grozav. Hai să ieșim o dată ca băieții! Ce
 număr de

Brian îl așteptase la biroul lui, înfuriat
 nevo . din cauza întârzierii. Calm, Brian
 spusese: * - Am întârziat câteva minute
 pentru că i-am făcut un ^ciu băiatului
 șerifului Dyle. Dacă vă deranjează asta,
 j»aoesti spuneți lui. _

Nu se simțise niaodata mai bărbat ca
 atunci.

Rusty îl sunase chiar a doua zi și îi propusese
 să se întâlnească într-un loc pe malul lacului.

-Ai împlinit 21 de ani, nu?

-Am aproape 22.

-Grozav. Deci tu cumperi baxul de bere.

După alte trei întâlniri în care băuseră
 bere, Rusty abordase subiectul jafului.

începuse așa:

-Sar putea să ți se pară o nebunie. Drace,
 chiar e o nebunie. Dar ce e viața dacă nu-ți
 asumi câteva riscuri?

Brian își riscase slujba care-i punea
 mâncare pe masă și un acoperiș deasupra
 capului - riscase tot, chiar - pentru ca jaful
 să fie un succes. Deja îl îngrozea faptul că
 luni avea să fie nevoit să joace teatru. Iar,
 acum, Rusty îi cerea să-și asume încă un
 risc.

Scăpaseră teferi de la fața locului. Apoi
 puștiul ăla ^ut cu ochi albaștri fusese

Pactul tîcării

arestat, iar Rusty era con- ^ că avea săi trădeze. Rusty voia ca Brian să-l ajute să ^ndă banu. Brian n-ar fi vrut decât să aibă răgazul de

^a vomita în tihnă.

. Cum se băgase în mizeria asta? După noaptea aceasta Kî*™ tot re8tul vieţii lui, avea să fie un infractor.

• Plicticosul, cenușiul, neinteresantul Brian Foster. J[^]ni nu k, crede în state. Nici mama lui nu l-ar țⁱT^{tl} «tare. Nici lui nu-i venea să creadă. Poate că un coșmar bizar și elaborat din care avea să se 07ⁱⁿ curând. Joe ȳV[^]jy spusese și că trebuiau să facă în așa fel încât maxwell să fie ȳapul ispășitor pentru tot. El nu îl cunoștea bine pe domnul Maxwell. Când sese concediat de la Welch's, Brian avusese ghi_nu ^¹ de a fi nevoit să îi înmâneze cecul cu ultimul sala?¹ Vărsându-și nervii pe el, Joe îl făcuse cum îi la gură, folosindu-și întregul arsenal de insulte obscenități.

Totuși, câteva zile mai târziu, domnul Maxwell îl 8U. nase să se scuze pentru izbucnirea sa.

- îmi pate rău că am făcut așa un scandal. Nu era vina ta că am fost dat afară.

Colegii îl puseseră la curent pe Brian cu povestea impresionantă a domnului Maxwell, faptul că rămăsese văduv și-și pierduse afacerea. Având în vedere situația, lui Brian i se păTea că faptul că se scuzase fusese foarte frumos din partea lui.

În timp ce Brian rememorase acel telefon și se gândea la cât de onorabil fusese din partea lui să4 sune, Rusty enumerase toate trăsăturile acestuia care îl făceau să fie perfect pentru rolul de ȳap ispășitor.

Spuse că era un ratat care oricum nu avea nici o șansă de succes. Cu cât Rusty vorbea mai mult, Brian își dădea seama treptat-treptat că acesta îl descria și pe

Pactul tăcerii

Ledge Burnet, care deja stătuse un timp în închisoarea pentru minori. Avea să intre în închisoare pentru a doua oară și nici măcar nu terminase liceul. Cu și mai multă claritate, Brian își dădu seama că putea să introducă și numele său pe post de subiect de fiecare dată când Rusty rostea un comentariu disprețuitor despre viața domnului Maxwell.

Și-atunci înțelese că toți trei puteau reprezenta niște țapi ispășitori ideali pentru Rusty Dyle, a cărui imunitate era practic garantată pentru că tatăl lui nu era ^{in funcționar public} dinneei, ci cel mai CORUpt

Wy își termină discursul spunând:

- Deci hai să ne întâlnim acolo, bine?

Brian fu năucit de o revelație tulburătoare: era ui- omul om de pe lumea asta pe cate cineva, dotat chiar și cu o inteligență mediocră, l-ar alege drept complice pentru a fura chiar și un pachet de gumă de mestecat, cu atât mai puțin să scoată la capăt un jaf de mari proporții ca ăsta. Dincolo de asigurarea accesului în magazin și deschiderea seifului, ce alt rol mai avea? Mama lui ar fi spus: „Rolul de fraier, tontule!” Rusty strigă în urechea lui:

- Brian!

Fusese năucit complet de această revelație și trebui să înghită în sec de mai multe ori înainte de a-i răspunde lui Rusty.

- Ce dracu'? Am crezut că s-a

întrerupt

- Nu, te aud, spuse Brian ușor răgușit. -Ce părere ai?

Brian înghiți din nou,

-Cred că este foarte nedrept față de domnul Maxwell. E...

-Bine, bine, lasă asta acum! O să ne batem capul cu asta doar dacă și când e cazul. Acum prioritatea numărul unu e să ascundem banii ăștia. Mai ții minte unde neam întâlnit prima oară și am băut baxul ăla de Coors? Ne întâlnim acolo în jumătate de oră. Sunt o groază de locuri de-a lungul canalului ăla unde să îi pitim. Ne vedem acolo. Apoi închise.

Brian își folosi trei dintre cele treizeci de minute alocate stând nemișcat, uitându-se lung la telefon. Într-un final, schiță o mișcare, dar numai din degetul mare, să defileze prin registrul de apeluri. Nu avea mai mult de douăsprezece apeluri cu totul, în mare parte către Puzeria care făcea livrări. Totuși, printre aceste teietoa- era și cel pe care i-l dăduse Joe Maxwell în urma cu c*teva săptămâni. Trase aer adânc în piept și atinse ecranul cu d în dreptul numărului respectiv.

Probabil că domnul Maxwell văzuse că Bria cel care îl suna, pentru că răspunse pe un ton 1 ^ dar surprins. ptlt»

-Fostet?

-Da, eu sunt. Trebuie să discutăm, domnule ^ well Adică... neapărat acum.

capitolul 18

Ledge duse farfuria goală a lui Arden la chiuvetă și băgă ingredientele pentru sendvișuri înapoi în frigider. -Vrei și altceva?

-Nu, mulțumesc. Ai fost condamnat pentru posesie de droguri?

El se întoarse la masă și se așeză. - Discutam despre tatăl tău.

Pactul tăcerii

- Da. Ți-am spus tot ce știu. Vreau să știi ce s-a întâmplat după ce ai fost arestat.

- Nici nu s-a ajuns la proces. Avocatul mi-a negociat o înțelegere cu Procuratura. Am fost condamnat pentru posesie, un delict minor, în loc să mă pună sub acuza-re pentru ceva mai grav. Le-a spus că ajutorii de șerif m-au oprit fără să aibă vreo dovadă că aș fi comis vreo ilegalitate. Ceea ce era adevărat m-a enervat la culme. A recunosc ceva ce nu făcusem, dar aveau dovezi, așa & am acceptat târgul. Mă resemnasem să petrec cel puțin¹ câteva luni în închisoarea districtuală. Totuși, când a venit momentul pronunțării sentinței, judecătorul n[^] chemat pe mine, pe avocat și pe unchiul meu în birou^{* 1UL}. Și nu^{*} oferit o alternativă.

^{te, înțelegi} în armată?

Judecătorul făcuse războiul din Vietn^{**}
Sff^{^ 81} un adevărat vultur. I-a

unchiul meu că **tabăra de pregătire și un setg[^]**
. instrucție dur nvar f. pus la punct imediat. A f^{ost} un
de recrutare pe cinste, iar unchiul Henry a recu-
îscut imediat care erau avantajele. Dar tot s-a târguit
^m -uzația să fie respinsă de instanță. ^{ci} Arden se
sprijini pe spătarul scaunului și dădu din **cap, cu**
^{re ^ etu}

' -Cred c-ai fost atât de ușurat...

-Ușurat, da, dar n-am scăpat ușor. Atât unchiu-
meu, cât și judecătorul mi-au ținut o predică dură
despre cum ^{ar} trebui să-mi bag mințile în cap. M-au
avertizat că, dacă ^{nu} mă străduiam să mă descurc
bine, avea să fie vai și-amar de pielea mea. Râzând
încetisor, Arden spuse: -Nu-mi vine să cred.

-La momentul respectiv, și mie mi-a venit greu să
cred. Totul s-a întâmplat rapid. Mai aveam două luni

până la absolvirea liceului, dar mi-am luat toate examenele și mi-am primit diploma. A doua zi am fost trimis la instrucție.

-Ți-ai dat silința și te-ai întors douăsprezece ani mai târziu, erou al patriei. Ledge clătină din cap și, pe un ton coborât, zise: -Să nu crezi despre mine c-aș fi vreun erou. -Oamenii spun c-ai fi. încruntându-se de la concentrare, Arden spuse: Ei bine, un lucru știu sigur. -Și anume?

- Ești unic, n-am mai întâlnit pe nimeni ca tine.

Ledge ar fi vrut să o întrebe în ce fel era unic, dar se temea de ce răspuns ar putea primi. își dezlipi ochii de la privirea ei gânditoare pentru a se uita la ceasul de ta mână.

-E târziu. Se ridică. Te conduc acasă. -Nu-i nevoie.

^- Drumul e dificil și în toiul zilei. Pe întuneric, dacă " Știi bine, ai putea sfârși într-un canal. - Mă descurc

..Discufia a luat sfârșit.

Se duse **la ușa și o desch.se.**

Câteva minute mai târziu, farurile e. se v_ed_{eau}, odinda lui **retrovizoare**: daca rămânea ^{Prea} ^ în urma, încetinea până ce .1 jprindea d.n urmă. C_{ân} **ajunseră** la casa ei. Ledge **se** dadu jos d.n **camioneta** * în ciuda protestelor ei, o conduse pana la ușa din spa* - **încuierorile** astea noi sunt imposibile, zise Arden b_ăg_ând cheia în broască. -Așa și trebuie.

-i'enfni un infractor, nu și pentru mine. Incuietoearea scoase un poc net. Arden deschise ușa 51 h_ăg_ă capul înăuntru. Vezi.' Nu **c** nici un intrus care ^ stea |j p,|_n. ilă înăuntru.

Ledge o înghionti ușor în U ntvrlil taliei, după care o urmă înăuntru, o drpAn »1 wilh / încăperile de la parter, aprinzând luminile. Jupi «jrr I«- «finirea când trecea mai departe St- Intilniri **Ij n** iru inferioare. Sus acolo nu te-ai ti 11.«r Arată cătrr palierul întunecat dr deasupra -Un eventual intrus .ir ti trebuit O între f>c la parter. Nu o nimic mutat sau deranjat

- OupA cum fi am spu> mai devreme, singurul înmi¹» de care am avut parte în casa a>ta ești tu. Îi z_âm_bi scurt, după care î*i lăsă ochii către pieptarul câmpii lui. O să vi. dimineață, s\ începi munca.'

- Nu renovarea, ci demolarea.'

U>nnuând să se u.re la cămașa lui. Arden răspunse:

reapla^uC ^ ^ ^ o ^ ^ ^ ^^{nrrU}

niniic.^{ra tU tHa SPUS}

absolut

câ nu-m. darore:i

""**ceum nefu^S,S.it**""leSC explic _ dar chiar eu _unt

- **În ce privință?**

-**Mi-e gre¹¹ să'm'** găsesc cuvintele.

_Hu oricum nu știu prea multe.

Spune cât mai simplu-

Arden își trase buza inferioară printre dinți.

-**O să ți se pară banal, dar m-am întors în Penton ca să-mi închei**

socotelile cu trecutul. Casa asta reprezintă tristețe și suferință pentru mine. Dacă o demolez...

-N-o să se rezolve absolut nimic. N-a fost intenția mea să te întrerup, dar, uite ce e, casa asta e o casă și atât. E clădită din materiale care pot fi făcute una cu pământul. Toate rahaturile care s-au întâmplat când erai mică te vor urmări pentru tot restul vieții. Nu sunt în casă, sunt în tine. Blestemă-le, acceptă-le și apoi întoarce- le spatele!

- Pot să fee asta cu rahaturile pe care le știu, răspunse ea. Ceea ce mă macină însă e ce nu știu.

Dintr-odată, Ledge deveni circumspect în privința direcției pe care o luase discuția. Se îndepărtă de ea, rezemându-se de stâlpul de la balustradă.

-Ce „nu știi”?

- M-am mutat aici pentru că aveam nevoie de răspunsuri. Dar nu numai că nu am reușit să le obțin, cu cât stau mai mult aici, cu atât am mai multe întrebări, cu atât apar mai multe goluri pe care trebuie să le umplu cu ceva.

Arden își strânse trupul, așezându-se pe a doua treapta a scărilor interioare. Un timp, nu spuse nimic, ci își ^ buricul degetului mare de cealaltă palmă, studiind tețeaua vagă de linii, ca și cum ar fi încercat să afle ceva "nportant din modul în care se intersectau.

Factul tîcării

-Mă simt și-acum ca fetița aia de 10 ani prinsă într-o s^tuație de criză. Adulții vorbesc folosind eufemisme ca f protejeze de realitatea crudă. Mi^{} oferit povesteaⁿ mari, dar nu întregul tablou. Am împă ca irurile pe care nu le cunosc sunt cele pe care ar trecui să le știu. își ridică ochii la el și clătină din cap. u. tează. Nu mă aștept să mă înțelegi. %**

Dimpotrivă, Ledge o înțelegea perfect și avea nis muștrări de conștiință insuportabile din acest moT Nici el nu știa anumite lucruri care se petrecuseră fo noaptea aceea, dar pe cele pe care le știa din p^{roprie} experiență i le ascunsese intenționat. Cât avea să mjj poată să păstreze secretul? Fiecare zi pe care Arden o petrecea aici făcea să fie cu atât mai probabil să descopere rolul activ pe care îl jucase tânărul Ledge Burnetîn schimbarea care survenise în viața ei. Era mai bine să plece acum, când îl antipatiza și îl suspecta doar puțin și înainte ca Rusty să afle cât de interesată era de ce se întâmplase în noaptea aceea, îmbunându-și conștiința, spunându-și că minciunile lui erau spre binele ei, o minți din nou. -Ai dreptate. Nu înțeleg. Ai venit aici ca să închei acest capitol pentru totdeauna. Na mers. Ești nefericită. De

ce nu renunți pur și simplu și să pleci?
-Parcă ești Lisa.

- Doamne ferește, dar să știi că are dreptate. Pe ea a» întrebat-o despre golurile acelea care te deranjează atât -Bineînțeles, dar dispariția tatei ne-a afectat diferi Ei i-a schimbat viața profund, da. Dar era matură, Rifi* tal și emoțional, deja nu mai depindea de el. Ori *de* câte ori aduc în discuție atitudinea ambiguă cu care am rămas, îmi spune că ar trebui să fac cum a făcut ea. Sa

las totul în urmă și să merg mai departe.

- Sunt de acord cu *acest sfât*. N-are cum să fie sănătos

și să-lam fi într-un loc care te face să suferi. Pleacă, P^{ur} Și simplu.

ca să fi «zolvat nimic? Clătină din cap- ^
mmic m utându-mă. Ai zi*« tu. Enigmele ca*

macina nu sunt în casa asta, sunt...

prefâ-te că nu ți-am zis nimic. Au fost niște prostii ce știu eu? Nu-s psiholog. Dar poate că fix de-asta ai avea nevoie.

făcut terapie. Lisa nu și-a putut permite să-mi plătească un psiholog decât după ce s-a căsătorit cu Wallace- Omul ăla a fost o mană cerească în atâtea privințe... El și Lisa erau un cuplu fericit. Iar eu eram... ' _A cincea roată la căruță.'

-Nu m-au făcut să mă simt așa. Dar să-i văd împreună mi-a accentuat anumite sentimente pe care psihologul |c-a numit a fi „de transfer”. -Și te-ati ajurat ședințele de terapie.'

- lutru câtva. Dar e clar că nu m au făcut să-mi rezolv toate problemele. N-<> să s<^ap de

Factul tîcării

ele decât atunci când o să oîşin nişte
răspunsuri.

Rahat! Se întorseseră la răspunsuri Răspunsuri
la întrebări care, daci ar fi »ost puv, aveau să o
pună în pericol, devenind ţinta lui Rmrv

- Ascultă-mă bine. Arden, cu fac orice vrei tu.
Fie demole: casa, fie ți-o renmr:. Dar trebuie să
mă apuc de treabă, pentru că am alte lucrări în
aşteptare. Hotărâşte-te în seara asta ce vrei să
fac şi mâine elibe- reaiă locul!

-Să plec.'

-Cu cât mai devreme, cu atât mai bine.

- Unde să mă duc?

> -în Houston? în Dallas? De unde dracu sa
ştiu eu.

Tu alegi. -Nu plec nicăieri.

¹?dge îşi luă o po:itie mai impunătoare. -Orice aş
tace aici, n-ai cum să fii aici cât lucrez. Ma. ^ates dacă e să o
dărâm.

să aştept să mă mut în ultimul moment. " O *ă fie
un dezastru. "" Deja e un dezastru.-Da, dar nici
pe departe cum o să > pleci. ['] teb0%

- Dacă plec, oamenii vor începe să-şi

pună•

- îşi vor pune întrebări indiferent ce
faci, f o i ' , no să ştii ce întrebări îşi
pun, pentru că o să fi j < l '

- N-ai zis nimic până acum că ar
trebui să p|_{ec} -Ba da, am spus.

- Nu, sigur nu. Nici măcar o dată.

Se ridică în n' - re, astfel că ochii le
erau aproape la acelaşi nivel. E ^ oară
când pomeneşti de aşa cera.

- înseamnă că am neglijat să-ţi
spun. îmi cer scuze Dar îţi spun acum.

Nu poți rămâne aici. E șantierul meu,
eu fee regulile.
Arden cântări aceste cuvinte. f
- Ei bine, cred c-aș putea să
înciriez o cabană pe ma- i lui lacului,
nu departe de-aici.
La vreo 15 kilometri de Penton erau
zeci de cabane de vacanță de închiriat.
Pentru liniștea lui, erau prea aproape.
- Nu te-ar primi soră-ta să stai cu ea?
- S-a oferit.
- Ei, vezi? Ușor.
- Dar nu vreau să stau cu Lisa.
Vreau să fiu îndeajuns de aproape să rad
progresele zi de zi.
- Progresele? La casă? Nu.
- De ce nu?
- Fii rezonabilă! Nu poți să te
vânturi pe-aici cât eu dărâm pereții.
- E casa mea.
-Și responsabilitatea mea. -Nu ai
asigurare de pericol? -O întrebare
bună. Dar o pui un pic cam totuși. -Ai?
- Da, dar e de doi bani. N-ar compensa nici
o juljw^{ri}
Arden dădu să spună ceva, dar se opri și
se uită la el ^ o suspiciune nou-ivită.
-Inventezi probleme cu fiecare
propunere, nu?
Ledge se uită pur și simplu la ea.
-Așa e! zise ea. încerci să scapi de
mine. Exact ca atunci când am venit în
atelierul tău, în prima zi. Inventezi
pretexte și speri că o să le cred.
Ar fi trebuit să-și dea seama că Arden
avea să se prindă de ce făcea. își relaxă
poziția combativă, înjură printre dinți

Pactul tăcerii

și își roti umerii, parcă pentru a-și reaseza mușchii în poziție normală.

-Da, așa e.

-De ce?

-Ar fi mai bine dacă ai pleca din oraș, atâta tot

-Mai bine pentru mine sau pentru tine?

-Pentru amândoi.

- De ce nu vrei să stai aici?

-Pentru că ai putea să pățești ceva.

-Ceas putea păți?

-Tot felul de lucruri.

-De exemplu?

-Adică pe lângă vizita pe care o primești seară de seară din partea șoferului aceluia prietenos?

- Care până acum nu a făcut altceva decât să treacă pe lângă casă. De ce ți-e teamă că o să pățesc ceva?

-Dumnezeule mare! Ledge își lăsă capul în jos, privind fix pe treapta dintre ei. Pentru că o să te văd în fiecare zi, dar ar trebui să nu mă ating de tine! Se uită ¹⁴ ea pe sub sprâncene și vorbi din inimă: Și nu cred că P°t să fac asta.

Tăcerea dintre ei se întinse și, în paralel, dorința sexu-

Pe care o s_im_țea Arden profund și discret continuă / ° împingă până ce coborî treapta respectivă. Ceea ce ^m exact îndemnul de care avea nevoie Ledge.

Își curbă brațul pe după talia ei și o trase _{spr}* timp ce gurile li se căutau

reciproc. Sărutul de ^{611Q} tea trecută o uluise. Nu avusese timp să gândeas[^] reacționeze, înainte ca totul să se sfârșească. Cu J * acestea, deși fusese scurt, o zdruncinase, o lăsase fi suflare și irațional de excitată.
^

Pe tot parcursul zilei, se surprinse analizând acel& rut, spontaneitatea masculină care îl declanșase, înflăcj. rarea lui îndrăzneată și efectul erotic neașteptat pe ca« îl avusese asupra ei.

Dar toată analiza ei n-o făcuse să fie mai pregătia pentru acest sărut Poate că-l invocase într-un fel, dar Ledge preluă imediat conducerea. Punând stăpânireab- solută peste gura ei, își strecură limba peste a el Arden reacționează cu o mișcare involuntară, un tremur al sânilor lipiți de pieptul lui. Un mârâit gros se ridică din gâtul lui. Palmele îi atinseră ușor lateralele sânilor înainte de a coborî peste cutia toracică până ajunse să-i cuprindă șoldurile. Degetele i se strânsură, apăsându-i conturul rotunjită! feselor și ținând-o nemișcată, apăsându-se de centrul coapselor ei.

Dar asta doar într-atât încât Arden să reacționeze cu o mișcare discretă de frecare de trupul *lui*, iar apoi L«dge se retrase și își ridică palmele spre fața ei. îi prinse chipw în palme, punând capăt sărutului. Ochii îi trecură pe** fiecare dintre trăsături, după care i se

ațintiră, *foscia*»P> asupra buzelor ei. Îi dădu părul de pe unul dintre obraji. după care își lipi fața nebarbierită de el și începu să bească, febril și aspru, direct la urechea ei:

-Vreau să-mi lipesc pielea de pielea ta. Vreau asta a» de mult că simt că mor... își ținu gura acolo pentru » câteva secunde, respirând fierbinte și inegal. i

fruntea de a el Dar nu pot, Arden.

Ușor, își retrase și «F annse din nou fruntea de a ei, repetând: Nu pot'

îi dădu drumul, se răsuci și plecă, traversând bucătăria și ieșind pe ușa din spate. Declicul acelei încuietori afurisite fu cel care o trezi la realitate. Coborî treapta și pomi cu pași precipitați spre bucătărie. Deschise ușa și o deschise, după care țâșni după el.

-Stai puțin!

Ledge se opri și se întoarse. Arden nu încetini până nu se opri brusc la nici o jumătate de metru de el.

-N-o să mai fac asta. Gata cu săruturile de noapte bună!

El ridică dintr-un umăr într-un mod neglijent care-o făcu să-i vină să-i zgârie obrazul țepos care, în urmă cu doar un minut, fusese lipit de-al ei.

-Nu pot să continui așa. Nici tu nu vrei. Problema s-ar rezolva dacă ți-ai face bagajele și-ai pleca mâine. Mișcă din cap, arătând cu bărbia spre casă.

Dar, în seara asta, intră în casă și încuie ușa!

- Du-te dracului și ia-ți și încuietorile alea afurisite cu tine!

- Nu-mi dau seama de ce te enervezi. Aș fi putut să te iau în brațe și să te duc în camera aia a ta de călugăriță și acum ne-am fi tras-o ca iepurii. Ce dracu, aș fi putut să ți-o trag pe scară. Plecând, încercam să fac un lucru corect Ar trebui să-mi mulțumești.

-Să-ți mulțumesc? Că m-ai folosit să simți ceva ra- P'd și ușor, să-ți înșeli iubita, să o faci geloasă sau... ^va de genul? Nu. Dar chiar trebuie să-ți mulțumesc Pentru ceva. Arătă fulgerător către casă. Chiar mi-ai des- ochii în ce privește casa. Renovată, demolată, miște- tot acolo vor rămâne. Ca niște fantome blestemate. ^{Da*} o să ^{8Cap} de ele. Își îndreptă poziția. ^{N-o} săatn ^{ne-} de serviciile tale, până la urmă, domnule Bumet. ^a va rămâne așa cum ^{e,} pe perioadă nedeterminată, ^{eu} caut răspunsuri în altă parte. ^se răsuci

Pactul tăcerii

.Arden, stai» Oprește-te! Poți să ai răbdare „n
ee draci.'? strigă el. Cum adică o să cauți rfcg, ^',
altă parte?

Aulen continuă să se îndepărteze de el, intră >j , ti
ușa în urma ei, savurând profund momentul
întoarse cheia în broască, blocând u-i accesul c_{hi}_{arf}
ajutorul broaștei de care făcuse rost el.

capitolul 19

Ledge bătut la ușă.

- Eu sunt.

Câteva secunde mai târziu, Crystal deschise ușa
casei și îl întâmpină cu un zâmbet.

- Ei, nu te-am mai văzut de ceva vreme.

Căruia fapt îi datorez această plăcere
neasteptată?

- Unde-i Marty?

-Lucrează în schimbul doi, de la trei la
unsprezece. Se dădu în lateral, iar Ledge intră,
spunând: -Nu te baza că e vreo plăcere să mă
vezi.

- Ești întors pe dos?

- De cel puțin două ori.

-Are vreo legătură cu rana aia de pe față? -Aia
nu e decât vârful aisbergului. -Nu sună a bună.

- Păi nu e.

Ledge pătrunse în camera de zi, unde se așeză
greț¹ f* mijlocul canapelei, își sprijini capul pe
perna moale i »și apăsă bazele palmelor pe
orbite. -Doamne-Dumnezeule, ce haos...

- Henry? întrebă ea, cu grijă în glas.

-ti, ș, el, da. Dar nu în mo(J deosebje în seara ase*.

-Ce se întâmplă?

I^ge își lăsă mâinile pe coapse și își,

^ uite la ea. Trecerea timpului și maturizate^ SSm! tse* doar puțin trăsăturile. Cry_{st}al avea șUc_U^ niecul exotic - pe care unu l-ar fi numit fascinant de ca_Te îl avusese prima oară când o remarcase.

Clasa a cincea. Pauza mare. Stătea într-o parte a terenului de joacă, singură. Nu fusese integrată în nici un joc sau în vreun grup gălăgios. Nu încercase să se alăture vreunuia. își petrecuse toate cele douăzeci de minute de libertate parcă închisă, stând chiar alături de gardul de plasă, lipindu-se de el ori de câte ori se apropia alt copil, ca și cum s-ar fi temut că avea să fie observată și certată că ocupa spațiu.

Ledge avusese ceva experiență cu acest gen de ostra- cism social. El fusese singurul copil din clasa lui care nu avea nici măcar unul dintre părinți în viață, îl creștea unchiul lui, iar „casa” lui era într-o anexă a barului și sălii de biliard. Asta îl făcea să fie diferit, ceea ce pentru ceilalți copii era practic echivalent cu a fi lepros.

Cu toate acestea, chiar și la vârsta aceea, fusese suficient de dur, suficient de masiv pentru a reprezenta o amenințare pentru conducătorii găștilor din gimnaziu, pentru Rusty Dyle.

Dar fata cu picioare slăbănoage și sâni care abia începeau să

Factul tîcării

**înmugurească pe pieptul îngust părea
prea n- midă să se apere chiar și de un
fluture. Sentimentele lui Protectoare se
născuseră în ziua aceea, deși nici
măcar nu-i știa numele încă.**

x T „jap

Erau în clase diferite, dar după acea pămă U[^] arsesse
grijă să facă în așa fel încât să afle **că** o chem Crystal Ivers.
O urmărise **din** priviri în WI de joacă, gata să **intervină**
dacă s-ar fi luat c.neva
Cea_

Ceea ce,

În

**Nimeni nu o făcu. Toată lumea o ignora.
"Hilte privește, era mai rău.**

**Apoi, într-o zi vântoasă după
terminarea or 1 zărise agitându-se să-
și prindă foile din mapă, n o scăpase
pe trotuar. Se repezise să o ajute.
Amân?^{1*} reușiră să recupereze toate
foile împrăștiat pe jos ' Ledge călcă
pe cele pe care le prinsese, după ca_{Te f}.
întinse. Ea îi mulțumise cu un glas pe
care Ledge _{abl} ; dacă-l auzi, în timp
ce<și îndesa foile înapoi în mapă și
folosindu-și ambele brațe subțiri, o
strânsese bine I» piept. Cu sfială, îl
privise în ochi, după care se uitase
discret în jur.**

**Ca să inițieze discuția, Ledge îi
spusese: -Ești în clasa domnișoarei
Henderson. Apoi își spusese că era o
prostie să spună așa ceva. Ca și cum ea
au ar fi știut cum o chema pe
învățătoarea ei. Pe mine mă cheamă
Ledge. Ledge Burnet**

Ea aruncase încă o privire rapidă peste umăr. -N-am voie să vorbesc cu băieții. Apoi, ca o zvârlugă, o luase din loc, mergând grăbită pe trotuar ținându-și în continuare mapa la piept Când ajunsese la colț, portiera din dreapta a unei camionete castanii se deschisese, iar ea urcase.

Ledge nu o mai abordase, deși fuseseră mereu conștienți de prezența celuilalt la școală, fără să vorbească vreodată, dar privirile li se întâlneau scurt ori de câte ori drumurile li se intersectau.

Ledge nu făcuse parte din gașca de puști cool dominată de Rusty, dar Henry avusese grijă să se implice în echipele sportive și în alte activități extrașcolare. își iacăUu se un cerc restrâns, dar apropiat, de prieteni.

Când mai crescuse, devenise mult mai căutat de în ciuda aerului lui distant, și probabil tocmai din motiv, fusese considerat cea mai râvnită partidă. Se b curase de un număr de experiențe care stârnise invw multora, dar el alesese întotdeauna cu cine. Nici o » nu putuse niciodată să îl considere „al ei”.

Spre deosebire de el, Crystal fusese practic invizibili Nu ftcuse parte din nici un gn,p de la școală, sese la mei un mec. de fotbal, bal sau la vreo petrei dăță de cineva. Ledge nu înțelesese niciodată de ce ZI până în riua în care

Factul tătăriei

aflase de ce. Și, în ziua aceea, aoroa pe că îl omorâse pe tratele ei vitreg.

Crystal mereu avusese o capacitate bizar de precisă de a-i citi gândurile și, cercetându-l acum, îi spuse:

- Te gândești la trecut, nu-i așa?

-Cum îți poți da seama?

-Pentru că ai aceeași expresie

încruntată și sălbatică pe care o aveai când m-ai găsit ascunsă în canal.

Deja erau în al doilea an de liceu. În anii care se scurseseră de la prima lor întâlnire, Crystal se transformase într-o frumusețe. Avea ceva gene de indian american, care ieșeau la iveală în ochii ei migdalați de un căprui care bătea spre verde și în pomeții frumos profilați. Sâniile se împliniseră până ajunsese să poarte cupa C la sutien. Picioarele nu îi mai erau slăbănoage și nu mai era trecută cu vederea. Toți elevii de sex masculin erau foarte atenți la toate mișcărilor ei.

Ledge îl auzise întâmplător pe Rusty Dyle spunându-le acoliților lui că i-ar plăcea să pună mâna pe fundul lui Crystal Ivers, care era cel mai reușit din toată școala, clar.

Lui Ledge i-ar fi plăcut să-i dea un pumn care să-l lase lat, dar se prefăcuse a nu fi auzit această remarcă. Orice reacție din partea lui ar fi fost observată de Rusty, care sigur ar fi răspuns în vreun fel, mai mult ca sigur în detrimentul lui Crystal.

Aceasta căpătase reputația că ar fi fata la care putea apela oricine când voia să și-o tragă sau să aibă parte de o partidă de sex oral, dar Ledge pusese aceste wonun pe seama invidiei fetelor care le stârniseră și a ^udaroșen Puștilor care le tot alimentau. Cum era posibil să ti t asex cu atâta ușurință când nu era niciodată compania colegilor? i ^

Într-o zi, o văzuse pe Crystal ieșind în mare bufet în pauza de prânz, evident supărată. Mami ??^{diri} impuls, Ledge își lăsase prânzul neterminat și « j ^ după ea, urmărind-o afară din clădire și din canto ^

Se menținuse la ceva distanță în urma ei, pîj o văzu ieșind de pe trotuar și alunecând controlat pantă abruptă. O zbughise la fugă să o prindă din ut ^ și o găsisese stând jos într-un canal cu maluri de beton cu spatele sprijinit de peretele umed, curbat, cu capul lăsat pe genunchii îndoiți, plângând atât de tare că i se cutremura tot corpul.

Când îi rostise numele, Crystal tresărise și fusese cât pe-acum să se ridice în picioare în mare grabă. Ledge își ridicase palmele, într-un gest de calmare a spiritelor.

Pactul tăcerii

- Poți să plângi, dacă simți nevoia. Eu doar o să stau aici cu tine, bine?

Încet, se lăsase pe vine în fața ei. Crystal îl privise circumspectă, dar când văzuse că nu face nici o mișcare să o atingă, își pusese din nou capul pe genunchi și se lăsase în voia lacrimilor.

Când, în sfârșit, ochii îi secaseră, își înălțase capul și își ștersese lacrimile de pe fața umflată și plină de pete.

- Pleacă de aici! O să înrăutățești și mai mult lucrurile stând cu mine.

- Ce o să înrăutățesc?

- Ce spun despre mine. -Cine spun?

-Toți.

-Ei, săleo trag!

Ea izbucni într-un râs plin de amărăciune. -Din ce zic ei, eu chiar asta fac. Reiemându-^{te} de genunchi, Crystal spusesese încet, dar cu un w plm de tensiune: Nu fac ce spun toți că fac. vreau așa ceva? Nu-mi place deloc. E îngrozitor. Și aceste cuvinte se infiltraseră în mintea lui Ud*. „in venin dezgustător și uleios. Se gândise la cât d^{fi} m eta Și l" camioneta castanie care o ducea la și de la

«mtt. Își atm nt^{ke} clar cum îl cu o voce tremu. rtă de copil»: „N-am voie să vorbesc cu băieții"

-Ce doare, Ctystal?

Deși își ținuse în continuare fruntea pe genunchi fota dăduse negativ din cap.

-Nu pot să spun.

- Ba mie poți să-mi spui.

-Ca să clevețești apoi cu toată lumea?

-N-aş face una ca asta!
Crystal îşi înălţase capul şi îl privise cu scepticism. Ledge îi spusese:
-Jur că nu să spun nimănui nimic din ce-mi spui că e secret Cine-ţi face rău? Ochii ei se umpluseră din nou cu lacrimi proaspete şi, pe un glas plin de suferinţă, îi răspunsese în şoaptă:
- Fratele meu vitreg.
Un val de furie roşie ca sângele îl cuprinsese pe Ledge.
- Profită de tine? Adică,, te atinge?
-Aşa a început. Acum...
Nu putuse continua, însă expresia ei fusese mai mult decât grăitoare. Ledge se așezase în șezut și nu își desprinsese privirea de la ea cât Crystal îi spusese toată povestea ei sordidă.
Totul începuse când tatăl ei vitreg murise. Fiul lui continuase să locuiască cu Crystal și mama ei.
Aceasta î^a despre abuzuri, dar îi era prea fiică să ia vreo măsură. Amândouă erau terorizate de el. Numele fratelui ei vitreg era Morg Young.
Morg Young era unul dintre clienții fideli de la bar, ^ul de care Henry și Don s-ar fi lipsit bucuroși, dacă ar ^wes să chefuiască în altă parte. Se lua la bătaie, era în S^tal gălăgios și, o dată, Henry îl dăduse afară pentrn hărțuia o femeie care nici nu-i provocase, nici nu-i primise cu încântare atențiile. Ledge n-ar fi fic. , legătura între țărănoiul

acela josnic și Cry[^]i cu totul alt nume
de familie. * ** ^

Acum, Udge întinse mâna către
marginea can și își puse mâna pe
genunchiul ei. -Chiar și acum, tot îmi
doresc să-i fi f_{ic}
petrecanie. *

- Mai-mai că ai făcut-o.

Fusese prea tânăr ca să aibă voie să
servească alcool dar de multe ori, după
ce-și termina temele și masa(J<!' seară,
dădea o mână de ajutor măturând,
spălând p_ah_a. ie, descărcând lăzile cu
sticle, orice era nevoie.

În seara aceea, în jur de ora zece,
Morg Young venise singur și, după ce
luase o bere de la Don, se duse
țanțoș la mesele de biliard și îi
întrebă pe cei care stăteau lângă ele
care dintre ei era pregătit să piardă
niște bani. Jucase mai multe partide și
stătuse până la ora închiderii Fusese
unul dintre ultimii clienți care
plecaseră.

Fără ca unchiul lui și Don să observe,
Ledge intrase în magazie, după care se
strecurase neobservat pe ușa din
spate. îl prinsese pe nemernicul care o
abuza pe Crystal chiar când era pe
punctul de a se urca în camionetă.

Cinci minute mai târziu, Ledge
manevra din nou mătura pe podeaua
barului. Un dient care le spusese
tuturor noapte bună intrase înapoi,

gâfâind precipit - Cred că Morg a
 enervat pe cine nu
 trebuie în sean»
 astal Zace lângă camioneta lui, bătut
 mă.
 -Șk>
 Henry ieșise repede din bar pentru a
 vedea cât de g» vă era situația. Don
 sunase la numărul de urgență ^ în
 cazul tuturor situațiilor violente,
 următoarea STn *** pUnă de evenimente. în
 toiul *** Kw^{ontCmMca8e}pu<TMii umflați și
 to****
 merita

.Don îi susținuse privirea cflteva c lipe, „<• llt5Mf , jicnry
și. mai ales, a m doi ajt.rori de șerif rare îl în J bau cu
cine jucase biliard Mor«. Concentrându-se din nou
asupra lui Ledge, Don îi spusese muștrător:
-Tu n-ar trebui să înveți pentru restul ăia la algebră
pricepând aluzia, Ledge se dusese în camera lui, se
întinsese în pat și se uitase fix la tavan cam o oră,
până cc Henry venise la el. Se așezase greoi pe
marginea patului și se uitase la palmele pline de
julituri ale lui Ledge.
-Cum ai ajuns să ai ceva de împărțit cu nemernicul
ăla?
-Nu am.
-Și-atunci de ce l-ai băgat în spital?
- E o fată în același an cu mine. Crystal. E sora lui
vitregă. Azi, am surprins-o plângând. Și-a discutat cu
mine. Mi-a spus niște chestii intime.
Se uitase lung în ochii lui Henry și, ce îi jurase lui
Crystal că nu avea să spună nimănui, îl făcuse cumva
pe unchiul lui să priceapă.
- Morg se leagă de ea?
Ledge nu zisese nimic, dar nici nu trebuise.
- Dumnezeu mare! Henry își trecuse palma
peste față, contemplând gravitatea situației. Pe față o
cheamă Crystal?
- Ivers.
Henry îi repetase numele, ca și cum ar fi vrut să și-l
întipărească în memorie.
- E prietena ta?
-Mi-e prietenă, dar nu e nimic altceva.
- Deci astea n-au fost niște informații primite ue
ia altcineva? Ți-a spus chiar ea?
Ledge pur și simplu se uitase la el.
: Ești sigur că spune adevărul? . . si.
întrebarea aceasta îl înfuriase într-atât pe Leu^ •
"tase urât la unchiul lui.

-Bine, bine. Henry începuse să se tragă de
bărbie, ^{cu u}
** -Arputea să te identifice ca fiind cel care
k_a.
-Am avut grijă să nu mă vadă, ^
-Dar altcineva?
-Nu cred. , _ ,
- Nici eu nu cred. Tipul care l-a găsit a
zis că p_{at}Ca era goală, că nu mai rămăseseră
decât mașina lui și fc? una și nu se vedea
nimeni altcineva prin preajmă.
_ Ce-o să se întâmple mai departe?
- Nu știu. Lasă-mă să mă gândesc ce-o
să fac. Ar trebui să te denunț la poliție. Pe
de altă parte... Oftase ștși sase fruntea.
înteleg de ce ai facut-o. Și eu aș fi fost
ispitit să fac același lucru. Se mai gândise
câteva clipe, după care spuse: Până una-
alta, încearcă să treci neobservat, nu
spune nimănui nimic și roagă-te că
ticălosul ăla rvo să dea ortu' popii.
-Aș vrea să moară.
- Ba nu, nu-ți dorești asta, Ledge, zisese
Henry, pe un ton care abia acum devenise
furios. Nu-ți dorești. E urât ^{cm} făcut.
Foarte urât. E dezgustător și ilegal și ar
trebui să fie închis pentru tot restul vieții
lui mizerabile de pervers afurisit Dar nu
poți să-ți arogi tu dreptul de ai fi judecător
și juriu. Nu poți să iei legea în propriile
mâini.
-Nimeni altcineva n-a făcut-o.
-Nu, dar... Dar... Ei, drăcie! Nu poate omul
sjst contrazică cu tine când ai impresia că
ai dreptate. 1« Privința asta, ești leit frate-
meu. Rostise aceste cuvin* cuvin amestec

Pactul tăcerii

de iritare aspră și de afecțiune. Te * acum
încolo, când o să vrei ^ Par? strămb>0 ^ discuți
cu mine mai î^

2 | r s ä nu împice să umpli

i se ceruse lui C^tat d "Tui ? reTectase
Promisiunea ftcu dezvăl^{ui} niciodată secretul.

Nu sp^{sese nimic} TM voce tafe despre Morg
Dar su ^ cum stăteau lucrurile într-atât,
încât unchiul lui îi citească printre
rânduri.

Deși e/și Ledge nu mai aduseseră
vorba despre asta în top anii care se
scurseseră de-atunci, probabil că Henry
raportase abuzul la Protecția Copilului, la
poliție, undeva, pentru că, atunci când
Morg își revenise suficient cât să plece din
spital, o făcuse în cătușe, escortat de
polițiști.

Crystal și mama ei fuseseră convinse
de autorități să depună mărturie împotriva
lui. Fusese judecat și condamnat. La doar
trei luni după ce-și începuse executarea
sentinței, un alt deținut făcuse întregii
lumi o favoare înfigându-i un șis în
rinichiul stâng, punându-i capăt zilelor.
Ledge putuse să-și justifice față de sine
faptul că improvizase puțin în legătură cu
promisiunea făcută lui Crystal, pentru că
reuşise să o elibereze pe ea și pe mama ei
de acei degenerat Totuși, promisiunea pe
care i-o făcuse unchiului Henry o încălcase
de-a dreptuL După ce plecase din bufet în
dimineața aceea ploioasă de sâmbătă, ar fi
trebuit să se ducă direct la Henry și să-t
spună despre planul nebunesc al lui Rusty
de a jefui Welch's. Nu o făcuse. Asta fusese
o decizie proastă care îl costase scump și

Pactul tăcerii

pentru care încă mai plătea. Chiar și în prezent. Chiar și acum.

Crystal îi acoperi palma de pe genunchi cu a ei.

- -Amintirile sunt periculoase, Ledge. De ce nu le iași încolo. -Aș vrea să pot. Dar nu. -Ce s-a întâmplat? Care-i problema.7

Ledge își trase palma de sub a ei. , 'Noaptea aia în care am fost arestat pe"EV doua oară, când mi-au găsit iarba aia în mașina. n aduci aminte? Ochii ei se înnoiră cu precauție.Ce-i cu ea?

- Rusty a fost cu tine în noaptea aia? Expresia ei deveni circumspectă. -Asta a fost acum douăzeci de ani.

-Știu exact cât timp a trecut de-atunci, Crystal rog, răspunde dracului la întrebare.

Ea șovăi, după care se ridică de pe canapea, se d la căruciorul cu băuturi și desfăcu dopul unei sticî de burbon. -Nu vreau să beau.

-Nu e pentru tine, e pentru mine. Turnă băutura după care aduse paharul de whisky sec la el. Dar proba! bil că o să ai și tu nevoie de un pahar.

Ledge luă paharul din mâna ei, dar nu îl duse la guri. Crystal se întoarse la cărucior și își puse și ea un altul

- Da, Rusty a venit la mine acasă în noaptea aia. La casa în care stăteam pe atunci. Mama dormea. A bătut la fereastra camerei mele și a amenințat că o să facă un război de se vor trezi și morții din morminte dacă nu îl primeam înăuntru.

- Cam la ce oră s-a întâmplat asta?

Pactul tăcerii

- Doamne, Ledge, nu-mi aduc aminte, -
încearcă!
- De ce e atât de important?
- La ce oră?
-Târziu. Unu, unu jumătate. Cam pe-acolo.
Și »JJ putea să jur oasă a fost Eram prea
năucită, de starea m care era.
- Ce stare?
Crystal îi aruncă o privire distrugătoare.
- Ca și cum n-ai ști...
la fel de multă ciudă ca și ea, Ledge își trăiește
harul pe masă, fără să fi gustat măcar din el. -
întrebările-^ crie-i starea!
Crystal luă rapid o gură de whisky

Pactul tăcerii

.. Era bănit măr. Pe obraz avea o vânâtaie mărP arata ci primise un pumn clin plin. Aici își an*, « 6 nll, dc maxilar, chiar lângă ureche. Avea buza de?, ' spartă. Brațul stâng îi era vânat, atât de umflat că era dublu față de normal. Am presupus că era rupt O ore supunere care mai târziu s-a confirmat. Avea dureri Era neliniștit. Și transpira abundent.

Cu cât Crystal îi descria mai în detaliu, cu atât mai puțin îi venea să creadă lui Ledge. Nu îl descria pe Rusty așa cum îl văzuse el în noaptea aceea, când se dăduse jos din mașină și luase geanta de voiaj cu bani cu el. Nu fusese bătut și plin de vânătăi. Fusese teafăr și nevătămat, arogant și nemernic ca întotdeauna.

- Ți-a spus ce pățise?

Ținându-și privirea ațintită asupra lui, Crystal spuse încet, pe un ton plin de empatie:

- Da, Ledge, mi-a spus. Nu mai e cazul să te prefaci. Știu ce-ai făcut în noaptea aia.

capitolul 20

Noaptea aceea în 2000 - Crystal

-Ce Dumnezeu ai pățit?

După ce-l lăsă pe Rusty să intre pe fereastra camerei ei, Crystal i se adresa într-o șoaptă mai mult mimată, de teamă să nu o trezească pe mama ei. Morg nu avea să le mai deranjeze niciodată, dar mama ei tot avea somnul agitat. Rusty trecu de Crystal, împingând-o și se duse să se așeze pe patul ei, ținându-și brațul lipit de abdomen, Protector.

-Adu-mi ceva de băut!

- Nu am alcool.

-Nimic? De nici un fel?

-Nimic-nimic.

**-Cine nu ține-n casă o sticlă pentru
urgente. gg Sandra Brown**

**-De când l-au arestat pe Morg, mama a
ren,**

Pactul tîcării

tot la alcool.

Rusty înjură printre dinți. -Un calmant?

Crystal clătină din cap.

- Nimic, la cum arată mâna ta, cred că e ruⁿ Trebuie să te duci la un doctor. ^{pti}-

-Nu. -Dar...

-Nu acum! Ai înțeles? Se strâmbă de durere. Sigur ai o aspirină în casă. Un Advil?

- Te duc eu cu mașina la Urgențe.

-Pentru numele lui Dumnezeu, Crystal, termini odată? Nu pot să mă duc acum, - De ce?

- Pentru că nu pot și gata. -Ce s-a întâmplat? -Iubițelul tău, asta s-a întâmplat -Ledge?

- Ledge, repetă el, copiindu-i expresia uluită. Sigur ai

0 aspirină, ce Dumnezeu...

-Șșt! Bine, bine.

Ieși din cameră și porni cu pași furișati pe hol, mișcându-se cât mai silențios când trecu pe lângă ușa închisă a camerei mamei ei. Folosindu-se doar de lumi' na de veghe din baie, luă un flacon de Advil din dula- piorul de medicamente și clăti paharul în care își ț["]^ periuța de dinți. Reuși să se întoarcă în camera ei fa¹⁸ să fie descoperită. . «

în lipsa ei, Rusty aprinsese veioza de pe noptieră. lumina ei slabă, arăta ca o stafie. întinsese ^{sângele} cate » picura din buză, mânjindu-și bărbia. Mai multe pi⁰^ 1 se transformaseră în pete stacojii pe pieptii cămășii- li¹ ținea în continuare antebrațul lipit de talie.

Pactul ticării

Cu brațul teafăr, își ridică poalele cămășii și își rănile de pe abdomen. Avea zgârieturi. O vânătaie f^{arc}

«i înriintvafă îi înflorise între marginea inferioara a curiei ftiraeiee și pelvis. - Rusty, trebuie să te duci la Urgențe. Tânărul lăsa cămașa la loc și întinse mâna după flaconul de Advil. Împinse capacul cu degetul mare și își vărsă mai multe tablete în gură. Crystal îi dădu paharul cu apă. El îl goli și apoi îl puse pe noptieră, unde se afla o imagine înrămată, una dintre fotografiile făcute de Ledge la școală. - Drăguț, rosti Rusty, uitându-se urât la ea. Crystal se străduise mereu să îl evite pe Rusty și modul libidinos în care o privea, care sugera o intimitate care nu existase niciodată între ei. Bârfele despre escapadele ei sexuale fuseseră stârnite de el. Se lăudase cu întâlniri pasionale care nu avuseseră loc.

Toate acestea o făceau să se simtă stânjenită de ținuta sumară pe care o purta. își trase un halat de casă peste pantalonii scurți de pijama și tricoul pe care îl avea pe ea. își strânse halatul pe lângă corp, cu brațele împreunate peste trunchi.

- Ce rol a avut Ledge în toate astea?

- Rolul principal. Ticălosul! O privi cu ochi sălbatici, febrili. Dar nu pot să-l denunț că m-a bătut fără să mă incriminez și pe mine. Așa că o să scape basma curată pentru asta și n-o să fie pus sub acuzare decât pentru că vinde iarbă.

- Dar Ledge nu vinde iarbă! -Și nici papa nu e catolic.

-Ledge a fumat o singură dată, atunci când a fost Prins. Atâta tot. . .

Pactul tăcerii

- Și tu chiar crezi asta? Ție nu-ți spune decât ce vrei să auri ca să ție tragi cu el.

-Nu-i adevărat
Rusty pufni, respingând cu dispreț „-i
contestarea ei

-
inflăcărată
în
seara asta, vindea din mașină în parcare a hăla
de doi bani al unchiului lui. Eu i-am... i-am
privirea, după care o privi din nou în ochi. Eu
Umț^{tr} rost de o parte din marfa. %
Buzele ei se întredeschiseră instantaneu,
trăda
dezamăgirea.

- Surpriză! spuse el. Băiatul șerifului
face trafic cu rijuana. Cine-ar fi crezut așa
ceva? Își mișcă ușor brați se crispă, scoase o
înjurătură și trase aer adânc în plămâni de câteva
ori, ca să se întremeze. În fine, Burnet și eu nu
ne-am înțeles cum să împărțim câștigurile.
Când a fost clar că n-avem cum să ajungem la o
înțelegere corectă și rezonabilă, s-a repezit la
mine cu pumnii ridicați. Cred că reacția asta se
explică prin faptul că a fost crescut într-o sală de
biliard, dar nu luptă corect...

-Vrei să spui că Ledge te-a adus în halul
ăsta?

-Nu ai ascultat ce ți-am spus până acum?

-Nu te cred.

Și totuși, în ciuda cuvintelor ei, îl credea. Îl
credea, iar asta o făcea să-și facă griji și să se
teamă pentru Ledge. Se așeză pe aceeași parte
a patului ca și Rusty, dar avu grijă să nu se
apropie de el.

Își aminti cum arătase Morg în noaptea
aceea în care ea și mama ei fuseseră chemate
la spital și li se spusese că fusese operat de
urgență pentru o ruptură de splină. Ele

Pactul tăcerii

presupuseseră că fusese implicat într-un accident rude¹ grav, dar când li se spusese că fusese atacat în parcare barului și sălii de biliard Burnet's, își dăduse seama cine îl snopise în bătaie.

Cu doar câteva ceasuri în urmă îi mărturisise lui Ledge abuzurile lui Morg. Ledge nu se pornise să îndru' ge verzi și uscate, nu se jurase că avea să o răzbune, nu se angajase că avea să facă în așa fel încât chinul să încete«.

În loc de toate acestea, rămăsese nemișcat și^{ta'} cut, uitându-se pur și simplu în gol, din ochi radiind* o lumina intensă, albă și fierbinte. Apoi se ridicase

în picioare și se oferise să o conducă până u i . de lângs ?^{oa!}ă, de unde Morg ave, « f' ia cu mașina.

În sala de așteptare de la spital, ea și mama ei fuseseră interogate de un ajutor de șerif. Când fuseseră întrebate dacă știau pe cineva care-i purta sâmbetele fratelui ei vitreg, Crystal tremura pe interior, dat minșise cu o stăpânire de sine remarcabilă.

-Nu, domnule. Pe nimeni.

Acum, ca și atunci, era mai îngrijorată pentru Ledge decât pentru victima sa.

- El e la fel de burdușit ca și tine?

- Îți faci griji pentru el? O privi cu dispreț. Ți-am spus, nu luptă corect. A plecat de-acolo aproape fără nici o zgârietură. Întinse mâna după paharul de pe noptieră și scuipă salivă cu sânge în el. M-a lăsat acolo uite-așa și a plecat în trombă cu marfa și banii pe care îi câștigasem. Dar cine râde la urmă râde mai bine. Când chicoti, scoase un sunet urât, plin de răutate. Între buzele tumefiate i se formară niște bule rozalii. Nu la mult timp după ce m-a

Pactul tăcerii

lăsat acolo, plin de sânge, a fost săltat Prins cu
ce nu vânduse. în momentul ăsta, e în atest
Crystal dădu să se ridice de pe pat în grabă,
dar brațul teafăr al lui Rusty țâșni și o prinse
de încheietură.

-Unde crezi că pleci?

- La închisoare.

-Ba pe dracu! O trase înapoi pe pat Noi doi o
să stăm chiar aici. Unde eu am fost toată
noaptea.

-Toată noaptea? Cum adică?

-Păi, Crystal iubito, am fost cu rine de pe la
noua și jumătate, când mama ta s-a dus la
culcare. La nu mai mult de cinci minute după ce
s-a stins lumina de la dormitorul ei, am bătut la
fereastra ta și tu m-ai primit» tine. Urmele
cizmelor mele se vor vedea sub fereastra n, sub
tufele alea dezordonate și chiar aici, lângă
tereastra ^ pe covor

.Crystal își trase brațul, însă Rusty refuză să ^
drumul.

- Dacă pușcăriașul ăla al tău încearcă să mă

ba_{ge} 51

mine în poveștile despre afacerea lui secundară,
^ O*

alibi beton. Pe tine. Ne-o trăgeam ca iepurii. "

-Secătură ordinară ce ești! Nu făceam așa ceva!

-Bine, bine. Nu ne-o trăgeam. Îmi făceai tu sex
oral

Crystal se uită la el, plină de dezgust.

-No să mint niciodată ca să te protejez!

- Ba da, o s-o faci.

- Ei, pe dracu'! Și n-ai cum să mă obligi.

- Crystal dragă, o să confirmi orice zic eu. Și
vrei să știi de ce? Pentru că, până acum, ca să nu
pic rău în ochii celorlalți, sunt dispus să mint pe
oricine mă întreabă cum de-am ajuns în această
stare deplorabilă. Dar, dacă Ledge mă toarnă și
tu te dai de partea lor, o să fiu obligat să spun
adevărul. Caz în care el va fi pus sub acuzare nu
doar pentru trafic de marijuana, ci și pentru acte
de violență. Poate chiar pentru tentativă de
omor. Hohoti ușor, cu regret. În caz că nu știai,
astea-s niște chestii grave.

-Ar fi cuvântul tău împotriva cuvântului lui,
spuse ea. În plus, rănila pe care le ai nu îți pun
viața în pericol Buză spartă, o mână ruptă? Ești
bătut, dar în nici un caz nu ești cu un picior în
groapă.

-A, stai nițel... Tu credeai că mă refeream la
burdușeala asta pe care mi-a aplicat-o mie? Își
<*uț degetele la baza sternului. Nu, draguțo. Mă
refeream la loviturile aproape cauzatoare de
moarte pe care i le* aplicat nătărăului de frate-
tău vitreg.

Crystal simți de parcă pământul s-ar fi deschis sub picioarele ei.

- De unde știi că Ledge l-a bătut?

Un zâmbet se întinse lent pe trăsăturile lui Rusty-

- Nu știam. Dar acum, da.

capitolul 21

Căini Crystal îi spuse lui Ledge că putea să nu se mai prefacă, că știa ce făcuseră el și Rusty în noaptea aceea, ⁿⁱ, se referise la jaf.

Nicidecum.

Când îi relată vizita lui Rusty la ea acasă, *Ledge* ba ^{nu}-i veni să creadă, ba se enervă de ce auzea. Rusty crease o poveste pe cinste. Făcuse în așa fel încât Crystal fusese convinsă că, dacă nega că fusese cu ea mare parte din seară, Ledge ar fi fost cel care ar fi suferit consecințele nesocotinței ei.

Totuși, dincolo de consecințele personale, aceste informații pe care nu le știuse până atunci îl înfățișau pe Rusty în culori și mai sumbre, precum și ceea ce ar *fi* putut face în noaptea aceea, după ce el și Ledge se despărțiseră.

„Eu am un alibi beton. Dar tu unde erai.⁷ Ce-ai făcut după ce noi patru ne-am despărțit.⁷ Cine-ar putea să declare pe unde ai umblat tu în noaptea aia.⁷”

Il provocase pe Rusty cu aceste întrebări de dimineață, în discursul lui sforăitor în care îl amenința că se va duce la procurorul general și că va încerca să obțină redeschiderea cazului neelucidat al morții în condiții suspecte a lui Foster. Din momentul în care aflase că acesta murise, Ledge îl bănuise pe Rusty că era implicat, deși se gândise că era o implicare indirectă, că pusese pe altcineva să facă partea murdară. Dar poate că nu... După jaf ^ou fusese agitat și asudat. Se îndepărtase fluierând de la focul infracțiunii. În *nici* un caz plin de sânge și bătut.

Când Rusty se înființase acasă la Crystal, având mare nevoie de a-și construi un alibi, fusese într-o stare fi *zi-* ^{că} foarte proastă, iar Foster era mort. Din aceste fapte ^{nu} se putea trage decât o singură concluzie logică. Cel ^{put}-n, Ledge așa vedea lucrurile. Dar avea să aibă nevoie de **ceva mai**

concret decât o deducție înainte de putea apuca să arunce acuzații.

Mai întâi, trebuia să clarifice lucrurile cu Crystal

- Tot ce-a zis Rusty despre faptul că am vândut marijuana în noaptea aia a fost o minciună mare și împuti«

- Sau găsit droguri în mașina ta, Ledge.

- Dar nu le-am pus eu acolo. Și mai mult ca sigur nu eram partener de trafic de droguri cu Rusty. Dacă as fi avut intenția de a vinde marijuana, în nici un caz că n-aș fi făcut-o pe proprietatea unchiului meu. Cum să risc să îl bag și pe el în bucluc? În nici un caz! Se ridică brusc de pe canapea și începu să se plimbe încolo și înapoi, tulburat la culme. Nu l-am bătut pe Rusty. Nu i-am rupt mâna, dar aș vrea să-i rup gâtul acum, că te-a făcut să crezi că-am făcut-o. Își opri pașii agitați și o privi în ochi. Mă crezi? -Vreau să te cred. -Nu-i de ajuns, Crystal.

- După ce i-ai Scut lui Morg...

- Dar n-am negat nici o clipă că eu l-am bătut Niciodată. Dar pentru asta nu-s eu vinovat -Te-ai văzut cu Rusty în seara aia?

-Da.

-Unde?

-La bar. în parcare. -Ce făceați voi împreună? Ledge nu voise niciodată ca ea să fie pusă în situația de a minți pentru el, așa că ocoli adevărul gol-goluț.

- Ce facem noi de fiecare dată când ne întâlnim? De-abia ne-am abținut să nu sărim unul la gâtul celuilalt; Ne-am dat târcoale, dar nimic mai mult de-atât. Nimeni n-a lovit pe nimeni. Mam despărțit de el și eram în drufli spre oraș, să vin la tine, când m-a oprit poliția. Ajutor! de șerif au găsit iarba. Și m-au arestat Nu l-am mai văzut pe Rusty decât atunci când am venit

acasă, în Vf mme, chiar înainte de prima misiune în afara graniței

Ne-am zărit în trecere, de la distanță. Nici măcar nu neam salutat Nu am vorbit decât ani buni mai târziu după ce am fost lăsat la vatră. A intrat țanțoș în bar într-o seară, când eram și eu acolo. S-a comportat ca și cum am fi fost niște prieteni care nu se mai văzuseră de o veșnicie și m-a întrebat dacă aflasem vestea cea bună, *ci* devenise procuror districtual. I-am spus că el e singurul pentru care vestea asta e una bună. Și nu era o glumă. M-a sfătuit să nu mă obișnuiesc prea tare cu ideea că toți mă consideră un erou, că de-abia aștepta să calc strâmb din nou și să-i dau ocazia de a mă pune din nou sub acuzare. Și nici el nu glumea. Apoi mi-a rânjit așa cum face el și a plecat Jur că ăsta-i adevărul gol-goluț.

- Bine. Dar de ce a venit la mine în noaptea aia și mia spus o asemenea minciună?

-Avea nevoie de tine să îi asiguri un alibi.

Chiar el ți-a spus. -Dar pentru ce?

Oferindu-i un răspuns precaut Ledge spuse:

- Cred că răspunsul ține de cine l-a bătut

-Era într-o stare îngrozitoare, Ledge. A fost o luptă încrâncenată.

- Hram. Legată de ceva ce Rusty nu voia ca nimeni să știe.

Expresia lui Crystal deveni din ce în ce mai îngrijorată. -Deci a inventat toată povestea aia cu tine și traficul de marijuana pentru a da vina pe altcineva.

-Știind că tu n-o să vrei să o crezi, dar că totuși poate ° 8"0 faci, din cauza condamnării mele anterioare pentru Posesie și pentru că îl stâlcisem în bătaie pe fratele tău.

- Doamne, ce ușor m-a jucat pe degete...

-Se pricepe la asta. Știa că n-o să contrazici în veci ^rsiunea lui despre evenimentele din

noaptea aceea, în fața polițiștilor și nici discutând cu altcineva. ?e ^mă că eu aveam să fiu cel care să plătesc prețul- Calitatea ta față de mine era singurul as pe care îl avea în mână și ta jucat fără probleme. Chiar ^ ^ loialitatea asta. Pe

Și așa ajunse la o altă chestiune. Cea dureroasă « duse la canapea, își propti mâinile pe unul dintre foa și se aplecă până ce ochii îi ajunseră la același nivel ^ ai el

- De ce nu mi-ai spus nimic despre asta până acu_{ra} Crystal? A trebuit să aflu totul de la Rusty. Azi,

Privirea ei se duse la rana de pe pometele lui.

-Așa te-ai ales cu aia?

-Strict vorbind, m-am ales cu asta înainte să-mi spună.

-V-ați bătut azi?

- Nu contează, răspunse el încordat. Ce contează, însă, e că nu mi-ai spus despre această vizită nocturnă, în douăzeci de ani. Și nu-mi pare pur și simplu o scăpare din vedere. De ce nu mi-ai pomenit nimic de ea?

- Plecai în armată. De ce să mai fac valuri? Cu ce ar fi schimbat lucrurile? Cu nimic.

-Ar fi schimbat lucrurile pentru mine azi, când acest mic secret murdar a ieșit la lumină.

- Nu era nimic murdar. Nu s-a întâmplat nimic între mine și Rusty.

- Și-atunci de ce să-mi ascunzi vizita lui? Mă simt trădat

-N-afbst o trădare.

- Și-atunci cum ai numi-o?

M ,

- Pragmatism! strigă ea. Ai fi luat-o razna! Mi-era ir» de ce i-ai fi făcut.

- L-aș fi omorât

-Exact! Dacă aş putea să mă întorc în timp. ^ ți-
aş spune. Aş prefera să procedez în așa fel încât
să *împiedic să faci o prostie, o nebunie. ,Sil
virwT- r^{fo}st, ce l'iam f^zăcut violatorului de f»»»* Zlf[^] PleW
- fi intervenit și ca violu

În Crystal parcă ar fi fost palmuită. Ledee se juca, spate, se răsuci cu fața în cealaltă direcție feSiff^ % piept și își duse vârfurile degetelor 2M⁴ blăna . Doamne, Crystal, îmi pare rău, Crystal. îmi pare rău. Ce-am spus a fost îngrozitor. ^P
 -Nu contează. Ești supărat.
 - Da, sunt Se întoarce din nou cu fața spre ea. Dar asta nu e o scuză. Crystal îi oferi un zâmbet blând.
 -Te iert, bine? Spune-mi de ce ești supărat. De ce ne certăm așa? Toate astea s-au întâmplat demult foarte demult Tu, eu, Rusty... suntem cu totul alți oameni acum.
 - Tu și eu, poate. Nu și Rusty. Ledge se așeză în mijlocul canapelei, își propti coatele pe genunchii depărtați, își lăsă capul în jos și își băgă toate cele zece degete în păr. Mă enervează că n-am știut asta mai devreme, pentru că pe unde a umblat Rusty în noaptea aceea și ce-a făcut poate fi important Abia în seara asta, în ultimele câteva minute, mi-am dat seama ce importanță uriașă ar putea avea.
 - Importanță pentru cine?
 - Nu doar pentru tine și pentru mine.
 - Pentru fiica lui Joe Maxwell?
 Ledge rămase cu mâinile pe cap, dar îl întoarce către ea. Crystal se juca cu marginea unui pled mișos, petrecând meticuloasă firele lungi în jurul arătătorului, cu ochii ațintiți asupra țesăturii dese în loc să se uite la el. Când, într-un final, se uită la el, îi spuse:
 -Una dintre cosmeticiene te-a văzut la feronerie. Aveai un sul de schițe de arhitectură. Vânzătorul cu M discuta despre culori de vopsea a remarcat că pian ăla frontal al casei arăta ca o clădire aidoma cetei familiei Maxwell... , _ t_{si} lăsa

-Am înțeles. Nu e cazul să zici mai d¹^¹^¹
 ^inile jos și le propti pe pernele canapelei, aș
 'ăcuse când se așezase prima oară.

Crystal întrebă:

-E drăguță?

„Drăguță” nu era termenul potrivit.

- Mai mult decât drăguță?

Arden nu avea acea voioșie la care făcea referi_e vântul „drăguță”. Era mai serioasă și adeseori părea tristă. Era misterioasă și enervantă, iar el ar fi trebuit să primească un premiu pentru autodisciplina plină de sacrificii de care dăduse dovadă în seara asta plecând de la ea.

Fir-ar să fie de treabă! De ce trebuia să fie viața atât de complicată?

-Nu zici nimic?

întrebarea lui Crystal reuși să-l împingă de la gândurile despre Arden către cele despre ce făcuse Rusty în noaptea aceea.

- Ai zis că mai târziu s-a confirmat că Rusty avea mâna ruptă. Când s-a întâmplat asta?

- Cu fiecare oră care trecea, mâna i se umfla și i se albea din ce în ce mai tare. L-am avertizat că, dacă nu se ducea să fie tratat, s-ar fi putut cangrena. Nu știu dacă e corect din punct de vedere medical, dar l-am speriat îndeajuns încât să accepte să se ducă la Urgențe. Nu știu exact cât era ceasul când a plecat, dar era încă întuneric, nu se crăpase de ziuă. L-am condus prin casă și a ieșit pe ușa din față. M-am oferit cu jumătate de gură să îl duc eu cu mașina, dar mi-a zis că își lăsase mașina aproape și că se putea descurca singur. Câteva zile mai târziu - tu erai încă în

arest eram cu mama la benzinărie. Ne-a văzut, a oprit mașina și ne-a arătat ghipsul- A tot tachinat-o pe mama până a convins-o să se semneze pe el. Plină de dispreț, adăugă: După cea plecat» chiar mi-a spus ce tânăr drăguț și prietenos era. Foarte serioasă, spuse: Asca-i tot ce știu despre noaptea aia, Ledge. De atunci, în rarele situații în care m-am intersectat

« Rusty, n-a mai adus niciodată vorba de asta, nici mă Cărl prin vreo aluzie pe care să pot să o pricep.

-Dar te supraveghează îndeaproape.

Crystal schiță un gest care contrazicea că asta ar avea vreo importanță.

-Sunt cea care mereu l-a refuzat. Nu poate să treacă peste asta.

_ Eu nu cred că supravegherea asta e ceva atât de adolescentin.

- Dar ce altă explicație ar putea avea?

-Vrea să se asigure că te poate aborda oricând. S-ar putea să aibă în continuare nevoie de tine.

Ea se încruntă. Ledge o întrebă care era motivul.

-Păi... am ascultat tot ce mi-ai spus și chiar îl cred în stare de orice pe Rusty. Are moralitatea unei broaște Țăioase și e notoriu pentru mașinațiunile lui.

-Dar?

- Dar dacă s-a asigurat că eu surit alibiul lui pentru cine știe ce fărâdelege a comis în noaptea aia, de ce nu a profitat de oferta mea de a-l duce la spital? De ce nu a defilat pe-acolo cu mine alături, să se asigure că suntem văzuți împreună?

-Rolul tău era să se folosească de tine în măsura în care avea nevoie. Ca și povestea despre mine. La cum au evoluat lucrurile, nu

a avut nevoie nici de una, nici de alta. După o pauză strategică, spuse: Ar fi util să știm cum și-a explicat rănilor Rusty celor de la Urgențe care l-au tratat. Mă întrebam dacă... Sprânceana ei se ridică, bănuitoare.

-Ce?

- Dacă ne-ar putea ajuta Marty cu asta.

-Ledge...

-Știu, știu. E jenant.

. Ca și cum totul ar fi fost regizat, auziră o mașină jntrând pe aleea dinspre garaj. El se uită la ceasul de «mină».

- 23.20. Fix la program. Se uită la Crystal.

Ce •.

Aceasta scoase un oftat. ^{2.c'f}

- Poți să întrebi. Dar o faci pe propriul risc. Auziră un clinchet de metal pe metal, apoi ch alunecând în fanta broaștei. Marty intră, îmbrăca « j uniformă albastră de spital, cu logoul Ghostbuster! în piept își aruncă poșeta pe măsuta de la intrare.

-Ce imagine casnică! Întrerup ceva?

Crystal spuse:

- De fapt chiar vorbeam despre tine.

-Sper că era ceva obscen. Femeia traversă încăperea până la canapea, se aplecă și o sărută pe buze pe Crystal. Salut, frumoaso!

capitolul 22

Crystal zâmbi, uitându-se în sus la Marty.

- Saluti Cum a fost la muncă?

Când se îndreptă, Marty își arcui spatele, întinzându-se cu poftă.

- Lung. Deprimant Nu-mi plac deloc oamenii

bolnavi.

- Grozavă atitudine pentru o asistentă, zise Ledge.

- Când mi-am ales cariera, nu știam încă faptul am o aversiune pentru cei suferinzi. Acum, ca să mențin echilibrul, rezist eroic pe drumul ăsta. Își puse o palma în cealaltă, ca și cum ar fi cântărit-o. Suferință la serviciu. Fericite acasă. Crystal îi zâmbi.

- Pune-ți un pahar și stai cu noi!

Marty făcu întocmai, după care se lăsă moale într-u fotoliu aflat lângă colțul canapelei, unde stătea Cr*»; **Își** dădu jos pantofii fără să se aplece și **își** propti tălp^{1,6} acoperite de ciorapi de mătase în poala lui Crystal. -Vorbeați despre mine? **Despre** ce? Despre șu*¹ mea roz?

Își scutură părul platinat tuns scurt, punându-si „valoare șuvița roz-neon dm breton. ș m

-Sexy, comentă Ledge. M-am gândit să o las ne Crystal să-mi vopsească și mie una la fel. p

-Nu ți se potrivește culoarea. Nu s-ar asorta deloc cu tăietura aia însângerață de pe obraz.

Ledge abia dacă îi oferi un zâmbet strâmb. Printre dinți, Qrystal o avertiză pe partenera ei de viață că ar fi cel mai bine să nu insiste pe acest subiect

Ledge ajunsese să o simpatizeze pe Marty Camp. Era una dintre puținele persoane cu care se simțea în largul său să glumească și să schimbe tachinării, dar trebuia mereu să fie atent să-i pareze atacurile acide și să scape nevătămat

Se mutase în Penton după un divorț foarte disputat Sursa problemelor maritale fuseseră îndoielile de natură sexuală ale lui Marty. Cu referințele ei impecabile, fusese imediat angajată la cel mai mare și mai

reputat spital din district, dar încă mai locuia într-un motel, bazându-se pe bagajele pe care și le făcuse la plecarea din domiciliul conjugal, când intrase în salonul lui Crystal, pentru a se tunde.

Întâlnirea cu Crystal pusese capăt incertitudinilor ei sexuale. În doar câteva săptămâni, se mutase cu aceasta. Marty îi adusese lui Crystal mai multă fericire decât avusese parte în toată viața ei, iar pentru asta, Ledge o plăcea foarte mult.

Avea un repertoriu bogat de limbaj licențios, un simț al umorului dezvoltat și, deși era o persoană mai afectuoasă decât lăsa să se vadă, în același timp nu se lăsă eleată în picioare de nimeni. Înțelegea natura prieteniei dintre Crystal și Ledge și o tolera. Dar aceasta acceptare putea să se încheie subit odată ce Ledge avea să-i ceară
ce se gândea să o roage. . i ^ i tnare

- - Marty, o să te pun într-o postură foarte stânjenitoare. Crystal mă pune în poziții stânjenitoare tot timpul, i răspunse ea, făcând u-i cu ochiul cu subînțeles. Dai !' știi că accept orice, numai partide în trei nu. Chiar ^ aș fi dispusă, nu ai „dotarea necesară.
- Dotarea mea e destul de-n regulă, să știi. Zâmbiră tustrei, însă Crystal își puse mâna pe brațul lui Marty, pentru a-i comunica faptul că subiectul nu era unul de glumă.
- Spitalul ține evidența pacienților și a intervențiilor din trecut. Pe cât timp în urmă? întrebă Ledge.
- Adică dosarele pacienților? Nu știu sigur. De când lucrez eu acolo, nu am avut ocazia să accesez decât informații destul de recente.
- Cam de când datau cele mai vechi?
- Hmm, doi, trei ani.
- Ai putea să faci niște cercetări discrete în arhiva spitalului? Crystal preciză:
- Fără să ai tu probleme sau să-ți încălci regulile personale de etică.
- Cât de vechi sunt informațiile care te interesează? întrebă Marty.
- Ledge îi dădu luna și data.
- Duminica Paștelui din 2000.
- Marty ridică din sprâncene. Acestea contrastau cu părul, fiind negru-abanos,
- Respectivul ar fi fost înregistrat cu puțin înainte de zori.
- Continuă prin a-i spune numele complet al lui Rusty- Crystal îi descrie în termeni generali rănilor de care suferise, după care Ledge reîncepu:

-Sigur există o fișă în care îi sunt descrise defalc rănile. Poți să faci rost de ea? Marty strânse din buze.

- ^{of ceri să} încalc confidențialitatea unui pacient?

Vfarty se uită la Crystal.

-E atât de important pentru tine? Apoi flutură din mână. Nu-i nevoie să-mi răspunzi. Tot ce e legat de Ledge e important pentru tine.

Întorcând din nou capul către el, spuse: Mă gândesc și îți spun ce m-am hotărât. -Mi se pate corect

-Corect sau nu, așa o să fie. Acum, însă, sunt frântă. Îmi iau whisky-ul în duș, după care o să mă bag în pat Se ridică în picioare și, luându-și cu ea pantofii și paharul, porni spre holul care ducea spre dormitor. Noapte bună. Crystal strigă în urma ei că avea să vină și ea imediat. Ledge se ridică, -înțeleg aluzia. - Stai și termină-ți paharul! -Mulțumesc, dar nu. Pe la începutul serii, eram pe punctul de a mă lansa într-o beție pe cînste.

-No să te întorci la cum erai atunci când te-ai întors acasă.

-Exact N-o să fac așa ceva, pentru că nu-s dispus să-mi asum nici un risc.

Porni spre ușa din față. Crystal îl prinse din urmă chiar în prag și îi spuse:

-Data viitoare când te mai întâlnești cu Rusty, să-i ariți degetul mijlociu din partea mea.

-Nu lua lucrurile în glumă, Crystal. Și să nu-l subestimezi.

-Nu e cazul

-Nu și-a schimbat năravul din noaptea aceea de când ^a intrat pe fereastra ta și nu pot să fiu mereu prin preajmă, să te protejez. .

-Tu mă protejezi în fiecare zi. Se uită către holul care f^{Ucea} ^tre dormitor. Cât timp toată lumea crede ca *re noi sar scânteii în dormitor, eu și Marty suntem "bere să...

- Dar de ce îți pasă ce crede toată lumea? De ce afișați relația în public, pur și simplu?

^{h[1} va

-Trebuie să o fac treptat. Mi-a luat ani buni 8a discuta deschis despre ce s-a întîmplat cu Morg. ^{Pot}

- Ei bine, orice-ai face, eu sunt alături de tine.

îi dădu un pupic pe obraz și puse mîna ^{pe c|anti} Crystal întinse mîna, să îl rețină.

- Ledge, îmi pare rău c-a trebuit să afli despre noaptea aia de la Rusty. Sunt convinsă că s-a bucurat să vadă că nu știi. Știu cât de mult ai fi detestat așa ceva.

-Așa a fost E o hienă. Dar îți accept scuzele. Nu pot să stau supărat pe tine mult. În toți anii de când te știu, n-am fost cu adevărat supărat pe tine decât o dată.

-Când a fost asta?

- Când ți-am pus mîna pe sân și tu m-at pălmuit. Tare.

Crystal izbucni în rîs.

- Îți spusesem că nici un bărbat n-o să mă mai atingi așa vreodată.

-N-aș fi fost un bărbat adevărat dacă nu ți-aș fi pus vorbele la încercare.

-Aveai 16 ani.

-Și totuși...

-Ei, te-am convins?

-N-am mai încercat deatunci.

își zâmbiră unul altuia, după care ea spuse:

-Mereu mă previi când ai o chestie cu cineva, ca fiu pregătită pentru momentul când cineva îmi sp⁰¹^ din prietenie, bineînțeles, că mă înșeli.

-O chestie?

Crystal îi adresă o privire de știi-la-ce-mă refer, iar Ledge chiar știa.

-Ceea ce mă face să mă întreb de ce nu mi-a*

sp^{^s} nici o vorbă despre Arden Maxwell.

.Hu-i nimic de spus. Nu e nimic între noi A ,
 Iă mine să-i lucrez câte ceva la casă. îi f^{ac} un
 ınativ de costuri. ««Port«*
 * y etm*

_Și asta-i tot? -Da.

Crystal îl privi cu viclenia dată de intuiția tipic femi nină, după care izbucni în râs.

-Dacă zici tu... -Tocmai am zis.

-Și cum rămâne cu tatăl copilășului pe care l-a pierdut?

- Ce-i cu el? Ridică din umeri. De unde să știu eu cine e.'

- Dar pare să nu aibă pe nimeni? -Din câte-mi dau eu seama, da. -Și e drăguță.

-N-am zis că e drăguță.

- Dar nici n-ai zis că nu e. Deci...?

- Deci nimic. Nu pot să mă lansez în nimic. - De ce?

-E dificil -Cum așa?

- Pur și simplu dificil, bine?

- Aaaa, te-am atins în punctul sensibil.

înseamnă că-ți place taaaare mult . .

Ledge își mută greutatea de pe un picior pe celălalt. -Bine. E atrăgătoare și eu sunt..

"Ești-?

- Curios. Știi tu... Sunt în faza aia „și dacă. ~
 Da, știu faza aia, dar ai depășit-o de mult.

"Asta de la o persoană care habar n-are cum merg lucrurile între băieți și fete. _ , - cu e , ~ Știu cum funcționează atracția. La dracu »
dificil«.

- 'Hai, lasă-mă... "Ai sărutat-o? Nu e treaba ta, ce naiba!

- Clar, ai sărutat-o. Ai văzut-o goală?

-Nu.

- Dar ai da orice pe lume să poți *so* vezi.

-Noapte bună, Crystal.

- Din nou, e clar că așa stau lucrurile.

- Să-mi spui când obține ceva Marty.

De data aceasta, Crystal nu îl opri, ci îl petrecu
privirea râzând ușurel.

Rusty era într-o dispoziție dată dracului când intră în casă. Când descoperi că sistemul de alarmă nu fusese armat, se enervă și mai tare.

-Vacă proastă, mormăi, aruncând o privire către etaj, unde Judy mai mult ca sigur dormea neîntoarsă.

După ce activă alarma, se duse direct la el în birou, încuie ușa după el, își turnă un pahar cu tărie și se lăsă moale pe fotoliu. Nu își porni computerul. Nici măcar niște imagini pornografice transmise în timp real nu îi stârneau interesul în starea pe care o avea el acum.

Burnet fusese la Crystal în seara asta. Și stătuse mult

Pe drumul de întoarcere acasă de la o cină cu niște amici, Rusty zărise camioneta lui Burnet parcată pe șosea, în fața casei ei. Făcuse un tur al orașului. Când trecuse din nou pe lângă casa lui Crystal, camioneta era tot acolo. Și rămăsese pe loc, chiar și după ce Marty se întorsese acasă.

Parcă pentru a-i pune sare pe rană, Rusty îi văzu» ?f împreună, când Crystal îi făcea cu mâna din pragul u?¹¹ casei. Căteaua râdea, ca și cum știa că Rusty o pr«*J lung cum se distra de minune cu Ledge Burnet. nise să o omoare. Dar nu înainte de a i-o trage de vre° zece-douăsprezece ori.

pe gât^oar[^]ingăimă p^{ntre} dinți și își dădu MuW»* Telefonul mobil începu să sune.

Nu era un număr pe care îl avea în agendă.

Dar n,, știa niciodată când un apel ar putea să-i aducă informații de care să aibă nevoie sau să vrea să le afle. Cum ar fi că poate Burnet intrase cu camioneta într-un copac în drumul spre casă și că luase foc, iar el arsese de viu.

Răspunse:

-Dyle.

De cealaltă parte a legăturii telefonice, un bărbat se prezentă a fi ajutor de șerif.

-Am lucrat în subordinea tatălui dumneavoastră și apoi a dumneavoastră, după ce el n-a mai fost. Dar s-ar putea să nu vă aduceți aminte de mine, totuși. Nu aveam cine știe ce funcție.

„Și n-ai nici acum", îi spuse Rusty în sinea sa.

Nu recunoscuse numele. Mârâi în microfon:

- Sunt în afara programului, ajutor de șerif.

-Sunt conștient de asta, domnule.

- Deci ar fi bine ca tot ce vrei să-mi spui să fie al dracului de important

-Am auzit că, dacă e să-l prindem iar pe Dwayne Hawkins că se ocupă cu lupte de câini, vreți să aflați cât se poate de repede.

-Exact

- Ei bine, doi dintre băieții noștri de la Moravuri l-au făcut pe unul dintre acoliții lui

să-l dea în gât L-au săltat pe Hawkins în seara asta.

Rusty schiță un zâmbet reumplându-și paharul.

- Hawkins mi-a întors vorba acum câteva sen și de-abia așteptam să-i dau o lecție de bună purtare. Știam că no să treacă mult până ce-o să calce strâmb, dat nu mă așteptam să fie așa de repede.

- Sper că nu vă supărați că v-am sunat așa târziu.

-Da' deloc, deloc. Rămân dator. Cum riceat că te cheamă?

Ajutorul de șerif își rosti numele cu mândrie, după ce continuă prin a descrie arestarea.

- Hawkins a încercat s-o rupă la fugă. A pornita „canalul din spatele casei lui, dar a rămas împotmolii mâl. Așa l-au prins. Apoi Rusty află că Hawkins se îi^J trivise, lovindu-l pe unul dintre ajutorii de șerif cu ^ înverșunare că îi fracturase un deget. N-a prea înscrjj puncte cu chestia asta, să știți, nu-l văd bine.

Rusty ascultase descrierea detaliată fără să-l întrerupă bătând darabana pe brațul tapisat al fotoliului. Când nu zise nimic după ce la celălalt capăt al legăturii se lăsase liniștea, ajutorul de șerif spuse:

-Domnule Dyle? Mă mai auziți?

- Da, da. Ascultă, aş prefera ca arestul lui Hawkins să nu fie procesat până nu citesc personal raportul de arestare și verific cazul, bine?

-Sigur.

- Spune-le ajutorilor de șerif care l-au adus la sediu...

- Unul dintre ei e la Uigențe, să îi fixeze bine degetul ăla rupt
 - Ideea e așa: țineți-l pe Hawkins izolat Lăsați-l să fiarbă în suc propriu, să i se mai evapore din îndârjirea aia. Vin și eu pe-acolo mâine la prima oră.
 - Sigur, domnule Dyle.
 - Rămân dator, ajutor de șerif.
 - Nu aveți pentru ce,
 - Chiar voiam să spun asta.
- Poftim?
- Noi doi n-am discutat niciodată chestiunea asta. S-a-nțeles?
- Da, domnule.
- Am încredere-n tine.
- Rusty apăsă pe ecran și termină apelul.
 Revigorat și simțindu-se mult mai bine în legătură cu perspectiva de ansamblu a lucrurilor, dădu pe gât restul de băutură și își desfăcu fermoarul pantalonilor. Deja avea erecție

.capitolul 23

Lisa era în biroul ei de acasă, citind e-mailuri și trecându-și în revistă programul pe ziua respectivă când menajera o strigă din bucătărie:

- Micul dejun e aproape gata, doamnă Bishop! Pot să vă fac un cappuccino?

-Te rog. Vin imediat.

Helena lucrase în slujba lui Wallace cu mult înainte ca acesta să se căsătorească cu Lisa. Era o comoară neprețuită. Ea administra tot ce ținea de casă, astfel că Lisa putea să se ocupe de conducerea companiei pe care Wallace o înființase și pe care i-o lăsase în grijă prin testament.

La scurt timp după ce se mutase împreună cu Arden în Dallas, obținuse un post la firma de imobiliare comerciale al cărei director era Wallace Bishop. Inițial, Lisa fusese asistenta unui asistent, un post cu un titlu pompos, dar practic se ocupa cu diverse comisioane. Dar învăța repede și era ambițioasă. Recunoscând în ea aceste calități, Wallace o avansase, numind-o într-o echipă de elită condusă de el personal.

Relația lor profesională dusese la una de iubire.

Era mai mare cu cincisprezece ani decât ea, dar nu fusese niciodată căsătorit. Fusese încântat să o ia pe Arden în grija sa. Totuși, spusese din capul locului că nu voia alți copii. Lisa acceptase această condiție, ușurată chiar. Dacă Wallace și-ar fi dorit un copil al lui, i-ar fi făcut pe Plac, însă faptul că renunțase să facă copii nu fusese un sacrificiu pentru ea.

După ce se căsătoriseră, Wallace o încurajase să se reînscrie la colegiu și să-fi ia diploma, căci Lisa regreta că renunțase la

studii când devenise tutorele legal al lui ^en. Wallace îi ușurase situația preluând o partedm responsabilitățile de părinte. De-a lungul anilor în care ^o dusesse și o adusesse de la școală și-și facuse «mp pentru toate serbările și ședințele de la școală, Wallace și ^ ajunseseră să se îndrăgească foarte mult. Rămâses apropiati până la moartea lui. Prin testament, WallT* fusese la fel de generos cu ea ca și cum ar fi fost ^ ** din sângele lui.

Lisa recunoștea adesea că să se căsătorească cu Wallace Bishop fusese cea mai înțeleaptă decizie pe care o luase vreodată. Credea că și el considerase același lu- cru și că ar fi fost mândru de cum dusesse totul mai departe după moartea lui. Compania continua să prospere sub conducerea ei.

Acum își mai verifică din nou agenda, după care frunzări teancul de plicuri primite ieri și pe care nu apucase să le deschidă încă. Găsi invitațiile și reclamele obișnuite, dar unul dintre plicuri îi atrase atenția.

Plicul era dintr-o hârtie de calitate deosebită, de un cenușiu-porumbel. Adresa expeditorului era tipărită pe spatele plicului, dar cea a destinatarului fusese scrisă de mână. Numele de pe plic era cel al lui Arden. - Doamnă Bishop? strigă Helena. -Vin acum!

Cu un aer gânditor, bătu cu plicul în cealaltă palmă. Apoi, cedând tentației înainte ca simțul moral să își spună cuvântul, îl deschise.

Arden,

*Ați am aflat că ai pierdut copilașul
Informația a ajuns la mine prin căi prea
complicate pentru a le detalia aici și nu
contează cum am aflat. Ce contează cel mai*

mult e că știi cât de devastator trebuie să fi fost pentru tine. Mă aștept să mă fi anunțat la momentul respectiv. Te-aș fi consolată și te-aș fi susținut cât ai fi putut, oricât de nepotrivită ar fi fost intervenția mea.

Îmi dau seama că mesajul meu vine târziu > ^ pot să te ajut cu ceva? Înainte să pleci din Houston, ai spus clar că vrei să nu mai ținem deloc legătura.

Am înțeles și acceptat poziția atunci, și să știi că același lucru e valabil și acum. Dar, te rog, ține cont că sunt disponibil dacă simți vreodată nevoia să vorbești despre ce s-a întâmplat.

Jacob

P.S. Am trimis plicul pe adresa surorii tale pentru că e singura pe care o am.

-Nu voiam să se răcească.

Lisa se întoarse și îi zâmbi Helenei, care stătea în ușa deschisă și ținea în mână o ceașcă cu cappuccino cu spumă bogată, din care ieșeau aburi.

-Mulțumesc. Puse plicul jos, se duse la ea și luă ceașca.

Mi-am schimbat brusc planurile pentru ziua de azi, Helena. Îmi pare rău, dar va trebui să renunț la micul dejun. -Sper că nu s-a întâmplat ceva rău. -Nu, deloc. Dar o să am nevoie de avionul companiei azi. Poți să suni tu în numele meu, cât anulez eu niște întâlniri?

- Bineînțeles. Unde mergeți?

- La Houston Hobby. Helena se retrase.

Lisa sorbi din cappuccino întorcându-se la masa ei de lucru, unde reciti scrisoarea impresionantă adresată lui Arden de către un anume Jacob Greene.

capitolul 24

- Eeeeei, drăcie!

- Bună dimineața, Dwayne, rosti Rusty vesel. Care e viața ta?

Ghemuit în colțul patului de o persoană, cu spatele la Paterete, infractorul Hawkins se uită urât la Rusty. Acesta

se întoarse către ajutorul de șerif care îl conduse« la celulă.

- Lasă-ne singuri!

Polițistul îi aruncă lui Hawkins o privire plină de avertismente, după care le întoarse spatele și pormi j* poi spTe biroul lui. Rusty își flutură palma în dreapta nasului.

- Chiar și de-aici, îmi muți nasul din loc, Dwayne Cred că de la apa aia stătută în care te-ai împotmolit aseară, când încercai să scapi de polițiști. Și apoi ai atacat un ajutor de șerif. Vai, vai, vai...

-Nu zic nimic fără avocat

- Zău? Ce păcat.. Pentru că am impresia că ți-ar plăcea să auzi ce-am venit eu să discut cu tine.

- Ce-ai putea să zici tu și să vreau eu s-aud?

- Înainte să ajungem la asta, cred că trebuie să-ți schimbi nițel atitudinea.

-Cum adică?

Rusty renunță la zâmbetul amabil de până acum.

-Adică treci încoace și vorbește-mi respectuos, altfel chem pe cineva să te burdușească bine și apoi să dea mărturie că a trebuit să mă apere pe mine. Și, când o termina cu tine, o să te piși roșu și n-o să mai dormi pe spate o lună.

Hawkins cântări aceste cuvinte, după care se dădu jos din pat și veni lângă gratii, sprijinindu-se cu brațele de ele.

- Așa-i mai bine, spuse Rusty.

- Umblă vorba că ești la fel de vândut ca tac-tu.

-Așa umblă? Rusty chicoti, amuzat. Ei, să știi că nu

**e adevărat Tata era un pisoiaș pe lângă mine.
Ceea ce în avantajul tău, Dwayne.
- Da? Mie nu mi se pare.**

Puciul tăcerii

-Noi doi putem să lucrăm împreună fi să avem amândoi de câștigat. D[^]f îl
privi printre pleoapele înguste, anim-it , „n
inien» precaut ' mma'<>e

-Adică cc să facem?

-Vezi ce bine e când ești politicos și cooperant*
Deia facem progrese. " eja

Arden fusese la tribunal de la ora deschiderii.
După ce discutase cu ajutorul de șerif care
stătea la biroul de informații din holul cel
mare, fusese sfătuită să se ducă la etajul
întâi, la Departamentul Infrațiuni împotriva
Persoanelor Acolo, discutase cu unul dintre
detectivi, completase formularele necesare,
plătise taxa de procesare și i se spusese să se
întoarcă fn hol și să aștepte.

Asta fusese acum aproape o oră. Nu-și putea
explica de ce dura atât. Asta dacă nu era
nevoie de un anumit timp pentru a identifica
în arhivă rapoartele de anchetă ale unor
infrațiuni comise în urmă cu douăzeci de ani.
Într-un final, detectivul cu care discutase sosi
cu un plic maro sigilat și i-l întinse.

- Uitați aici! Îmi pare rău că a durat atât. A
trebuit să dau un telefon.

-Mi-ați fost de mare ajutor. Mulțumesc.

Își băgă plicul sub braț și dădu să plece.

- Mai că-mi vine să râd... Chiar recent a
venit altcineva și-a solicitat aceleași
rapoarte.

Arden se opri și se răsuci încet către el. Ceva
îi spunea că ei n-avea să îi vină să râdă. -Oh?

-Cred că întoarcerea dumneavoastră prin
părțile noastre a trezit din nou interesul în
aceste două ancnete.

Asta nu era o veste îmbucurătoare, dar Arden
sen w un zâmbet ca și cum n-ar fi tulburata
deloc. ^ - Cine-ar putea să fie interesat, în

Puciul tăcerii

**a^emine. ^oat nu vreun producător de
televiziune, ae « serial din ăla cu cazuri
nerezolvate, sper.**

Polițistul izbucni în râs.-Nuuu... Un tip din zonă. Îl cheamă Uh net. A venit pe-aici acum doar câteva ^{8e} K. aceleași dosare. * a c« ^

- V-a zis și de ce?

- Ledge nu e prea vorbăreț de felul lui, ^{nu} neoamenii să-și bage nasul în treburile lui. ^

Și totuși, și-l băgase rău de tot în ale ei.

După discuția scurtă cu Dwayne Hawkins, Jh, trecu pe lângă biroul la care ajutorul de șerif care« ocupa de arest juca poker pe iPad. Rusty îi mulțumi că îl lăsase să intre, după care ieși și o luă pe scări, în defc voarea ascensorului cunoscut pentru cât era de lentși de zgomotos. Practic, cobora treptele într-o alergare ușoati Ziua era abia la început, iar el era plin de optimism privind ce avea să se întâmple mai departe.

Asta până dădu ochii cu Arden Maxwell în holul mare, stând la taclale cu unul dintre detectivii din sub ordinea șerifidui.

Această imagine stăvili brusc pașii vioi ai lui Rusty. O mai văzuse pe Arden de la distanță, dar niciodată atât de aproape. Măsurând-o critic, își zise că i-ar da nota 8,5 din 10.

Rămase pe scară până ce ea își încheie conversația cu detectivul și plecă, luând cu ea un plic care pă«² a conține documente oficiale. Când detectivul pomi înapoi spre departamentul lui, dădu de Rusty pe scara-

- Bună dimineața, domnule Dyle. .

- Bună dimineața. Dădu din cap către ușile la intrarea principală. Aia cu care vorbeai era A[>] den Maxwell? -Da, domnule. -Ce căuta pe-aici? adul[^]U^{tă} C^f Activul îi explică treburile ca* fZT r ^{Arden} Maxwell pe acolo, voioș[^] 8ty de pă«ă în urmă cu câțiva momente î[^]

să se risipească. Probabil că detectivul îi blâmă

nenmăritea. ti SP¹

-Nu exista nici o restricție pentru rapoartele respectă, domnule Dyle.

-Nu, nu, e-n regulă. Dacă ar fi făcut tam-tam pe chestiunea asta, n-ar fi făcut altceva decât să atragă atenția asupra faptului că era interesat de cazurile respective. Mă-ntreb oare ce-o fi vrând cu el după atâta amar de timp. Ți-a spus?

-Nu, dar așa zice că e pentru că taică-său e implicat în amândouă.

-Probabil asta e. Era doar o copilă când s-a întâmplat totul. E de înțeles să vrea să afle ce poate, îl bătu ușurel pe mânecă pe detectiv. Mulțumesc că te-ai ocupat de ea. Dă bine la imaginea instituției.

încercă să nu pară nicidecum grăbit în timp ce continuă să coboare treptele. Ieși din clădire și traversă trotuarul până la locul de parcare rezervat pentru el, pe rândul cel mai apropiat de clădire. Arden înainta și ea de-a lungul celui mai îndepărtat rând de locuri de parcare.

Dorindu-și să o prindă înainte să plece, Rusty se urcă repede în mașină și o conduse până lângă ea, care tocmai deschisese portiera dinspre șofer a unui sedan albastru. Când opri în spatele mașinii ei, ea se întoarse rapid către el.

Imediat, Rusty își dădu seama de două lucruri despre Primul, că poate era de un nouă din zece pentru aureola aceea de păr. Arăta de parcă tocmai avusese parte de o partidă de amor. Al doilea, că farmecul lui nu avea să aibă nici un efect asupra ei. Avea o anumită rigiditate în poziția corpului și expresia îi era

rece și răutăcioasă Totuși, nu se lăsa
descurajat de aceste lucruri. n P»^{ceau}
Provocările. Scoase mașina din viteză și se
dădu jos.

Arden recunoscuse sunetul motorului chi de a
da cu ochii de mașină. Inima îi bubuia* q'^S
uscuse. încercând să-și țină respirația sub
contt încet din cap, un fel de acceptare mută.
"

Hi

- Bună ziua, numele meu e Rusty Dyle.
Rusty Dyle? Procurorul districtual. Pe care Ud
dușmănea de o veșnicie. Descrierea pe care i-
o f.^{8*}" Ledge fusese subiectivă, dar, dincolo
de asta, Arden*¹⁶ fi dat seama imediat că nu
se poate încrede nici o <£ în zâmbetul prea
cu dinții la vedere al acestui bărbat Gândurile
i se involburau, dar tăspunse la salutul lui cu
tot autocontrolul pe care reuși să și-l adune.

- încântată de cunoștință.

Rusty se apropie de ea și îi întinse mâna
dreaptă. Arden detesta perspectiva de a-l
atinge, dar îi strânse mâna. Dacă n-ar fi făcu
t-o, i-ar fi dezvăluit imediat aversiunea pe
care o simțea față de el.

-Auzisem că v-ați mutat înapoi aici, spuse el

- Cum de m-ați recunoscut?

- Sincer să fiu, nu v-am recunoscut Când
ieșeam din clădire, detectivul cu care ați
discutat v-a arătat și mi-a spus cine sunteți.
Oricum, îmi face plăcere să vă ure: bun venit
înapoi în Penton.

-Mulțumesc.

- Oamenii de pe-aici se poartă frumos cu
dumneavoastră.

- Nu mă pot plânde.

-Bine de știut. Aruncă o privire în jur, ca și cum!
fi măsurat piața centrală a orașului. Nu prea
s-a «W bat mare lucru pe-aici de când v-ați
mutat împreună sora dumneavoastră.
-Unele s-au schimbat chiar mult. <ri
Ochii lui Rusty se întoarseră la ea și pe buze îi
aP* un zâmbet larg.
-Păi, în sfârșit avem și noi o unitate de
pomp¹ un Taco Bell. Evident, se aștepta ca
ca sfi, zâmbească; Arden
1 schițând un surâs superficial. 'Mi sft vedem,
ce an era? rosti el. Când ați p|ecat<
id t'2000.
.Atât de mult a trecut? Doamne! În anul ăla
am terminat eu liceul. Chiar că s-au schimbat
lucrurile. Acum sunt procuror districtual.
- îmi aduc aminte de șeriful Dyle.
Rusty își duse mâna în dreptul inimii.
-Tăticul meu drag. A trecut la cele veșnice
acum ceva vreme.
-Mi-a rămas întipărit în memorie pentru că
ne-a interogat pe mine și pe sora mea după
ce-a dispărut tata.
-Ei, drăcie! îmi pare rău pentru asta... Pentru
toată tărășenia asta. Dădu din cap, cu regret.
Un regret aparent. Arden nu îl crezu. Rusty
continuă: Tatei sigur că nu i-a plăcut să vă
deranjeze într-un moment atât de dificil, fiind
doar niște copile. Dar... știți dumneavoastră,
datoria e datorie.
-Bineînțeles.
-Ați auzit vreodată ce s-a întâmplat cu Joe?
-Absolut nimic,
-A fost declarat mort din punct de vedere
legal?
-Acum ceva ani.
-Aha... Nu mai țineam minte.
Mințea și în privința asta, iar Arden de-abia
aștepta să scape de el.

-Vă rog să mă scuzați, chiar trebuie să...

-V-au rezolvat acolo? Arată cu degetul mare

pe-
«mă, către clădire, după care arată către
plicul pe care Arden îl avea în mână. Ați primit
hărțile după cate ăți venit?

-Da.

~ Pot să vă mai ajut eu cu ceva?

-Nu, mulțumesc

.-Ei bine, dacă apare ceva... Băgă mâna în buzun^{ur}. de la piept al sacoului, scoase o carte de vizită și i^{ari} se. Sunt la dispoziția dumneavoastră. Oricând.

Arden îi mulțumi cu o mișcare din cap și ^{8tre}cartea de vizită în poșetă. ^{ri}

-Acum chiar trebuie să plec.

- Sigur, sigur, îmi cer scuze că v-am reținut. Am vrut doar să vă salut și să mă prezint O zi bună!

Cu un zâmbet amabil arborat pe figură, se duse înapoi la mașina lui și se urcă la volan. Flutură vag din mână către ea când se puse în mișcare.

Arden urcă în mașina ei, aruncă plicul cu rapoartele de anchetă pe scaunul din dreapta, după care prinse volanul cu ambele mâini și își sprijini fruntea de dosurile palmelor.

„Pierdută?" Nicidecum!

Așa cum îi spusese lui Ledge aseară, voia să obțină răspunsuri.

Acum avea unul. Individul care trecea regulat pe lângă casa ei era procurorul districtual Rusty Dyle.

Primul impuls al lui Arden fu să îl anunțe pe Ledge ce descoperire făcuse. Totuși, având în vedere auspiciile ostile sub care se despărțiseră noaptea anterioară, se hotărî să nu îl sune.

Chiar și așa, trebuia să vorbească cu Lisa. Trebuia să elimine posibilitatea infimă ca tatăl lor să fie în viață și să le supravegheze cumva.

în ziua anterioară, Arden ezitase să aducă vorba despre visul ei pueril că avea să se

întoarce într-o bună zi. temându-se că Lisa
fie avea să o mustre, fie să o compari
mească pentru că se agăța de o idee atât de
neverosimili-

Aflarea faptului că și Lisa nutrise, în adâncul
sufletului, aceeași speranță irațională
întărise cumva lăsa Bătrână dintre ele. Pentru
Arden, fusese o eliberare și vedea clar că Lisa,
neîndurătoarea, nu era chiar lipsă

de vulnerabilități. Plecase din biroul lui Lisa cu 3 că
pociile lor se egalizaseră. Diferența de
vârste și diferențele dintre ele fuseseră
anulate de o
suferință comună.

* Par voia totuși ca Lisa să afle că îl
identificase pe pro» curorul districtual drept
individul care o pândea? Lisa sigur ar vrea să
acționeze imediat, să anunțe autoritățile, să
asmuță poliția asupra lui.

Mu. Arden nu voia să dezvăluie ce
descoperise despre Rusty Dyle până ce nu
avea să afle de ce o spiona. Având în vedere
că ei doi nici măcar nu se cunoscuseră până
atunci, interesul lui n-avea cum să fi fost
unul de natură personală. Ceea ce însemna
că era ceva profesional și că era legat de
tatăl ei și de cele două anchete nerezolvate,
dintre care una era cel mai probabil pentru o
crimă.

Obținuse rapoartele de anchetă în speranța
că aveau să conțină ceva ce putea folosi ca
dovezi împotriva acuzațiilor aduse tatălui ei.
Până ajunsese acasă, se hotărâse și ce
strategie să adopte cu Lisa. își luă o doză de
cola fără zahăr, se așeză la masă cu dosarele
de la poliție în fața ei și dădu telefon. Când

Lisa răspunse, după zgomotul de fondai
 Arden își dădu seama că era în mașină, iar
 apelul era pe difuzor.
 - Evident, te-am prins într-un moment prost,
 zise Arden.
 -Doar fee niște comisioane. Ce se întâmplă?
 Perversul ^{ou} a trecut pe lângă casă aseară?
 Arden nu era sigură că Rusty Dyle putea fi
 categorisit « Pervers. Poate ca șarlatan. Avea
 acel ^{zâmbet} libidinos l[^]rtările afectate ale unui
 personaj negativ din film*. P^{nul} [^] ticălos cu
 mustață subțire și intenții necurate, [^]use
 mâna un pic prea îndelung pentru ceea ce ar
 * f'e o strângere de mână politicoasă între
 do. [^]•Doar gândindu-se la el o fcea să se
 cutremure-
 -Arden?
 - Nu știu sigur dacă a trecut aseară
 sau nu p izată. Cu drumul dus-întors la Dallas
 și tot restS*¹
 „Tot restul" fiind discuțiile ei cu Ledge. Cj
 seră, că se sărutaseră și apoi se mai
 certaseră din* [^] -Am adormit de cum am pus
 capul pe pernă.[^]' mai departe înainte ca Lisa
 să o poată lua la întreb M-am gândit mult la
 discuția noastră de ieri. Dino ^{ri} tul meu de
 vedete, și cred că și al tău, a fost ca o ope[^]
 pe cord deschis. Istovitoare și dureroasă, dar
 vindecăm re pe termen lung. Nu vreau să
 pătez senzația bunic care mi-a lăsat-o. -Dar?
 - În dimineața asta am fost la tribunal,
 la poliție mai precis, și am obținut rapoartele
 de anchetă pentru jaful de la Welch's și
 moartea suspectă a lui Brian Foster.
 -Da? De ce? Dacă voiai să vezi rapoartele
 respective, ar fi trebuit să mi le ceri mie ieri,
 - Le ai? exclamă Arden. De când?

- Dintotdeauna. Le-am obținut chiar înainte să ne mutăm noi de-acolo.

-De ce?

- De ce? repetă Lisa, părând dezamăgită de această întrebare. Anchetatorii presupuneau, iar oamenii acceptau, că tata era vinovat de ambele. Voiam să știu pe ce dovezi își bazau aceste acuzații. Nu de-aia ai vrut și tu » vezi rapoartele?

- Exact. Și tocmai de-aia sunt cu atât mai uluită că n mi le-ai arătat niciodată.

•
-Arden, aveai zece ani. Descrierea rămășiței⁰¹ Foster nu era o lectură potrivită pentru cineva impresionabil. Dacă în vreunul dintre rapoarte s-ar fi vădit ceva de o importanță vitală, ți-aș fi spus. Dar nu a cazul. Nu era nici o dovadă care să arate că tata » fost fie la magazin, fie în locul unde a fost descoperit trupul lui Foster. Polițiștii și-au bazat presupunerile pe faptul că tata fusese angajat acolo, că le purtase pe se certase cu Foster în ziua în care fusese concediat. Aceasta era singura lor bază.

-Nu era doar asta, Lisa, zise Arden cu blândețe în joc să răspundă acuzațiilor, el a dispărut fără urmă ca și suma de aproximativ o jumătate de milion de dolari. Lui Arden îi venea greu să spună asta, iar sora ei nu putea să o contrazică.

- Corect, răspunse Lisa. Toate astea îl fac să fie principalul suspect. Puse laolaltă, sunt convingătoare, dar nu sunt altceva decât niște dovezi circumstanțiale. Toate, până la una. Când o să citești rapoartele, o să vezi la ce mă refer.

Gândind cu voce tare, Arden spuse:

- Măntreb ce părere ar avea despre ele un procuror din ziua de azi. Câtă bază s-ar pune pe ele?

- Probabil nici una, dacă Rusty Dyle e în continuare procuror districtual.

Lui Arden nu-i venea să creadă că Lisa rostise numele pe care, cu nici cinci minute în urmă, ea se hotărâse să nu îl pomenească.

- Ce știi despre el?

- Doar că e enervant. Ti-l aduci aminte pe șeriful Dyle?

-Da.

- Rusty e băiatul lui. în adolescență, era un răsfățat absolut insuportabil, mereu făcea farse. De multe ori, unele crude. Se lua de cei mai slabi. Doar gândul ca e procuror districtual îmi dă fiori pe șira spinării. Lisa continuă prin a-l descrie exact cum ar fi făcut-o Arden. Avea rânjetul ăla viclean care parcă-ți spunea ca îți știe toate secretele murdare. Știi genul...

. Da, Arden se confruntase cu genul acesta de baroatⁿ urmă cu o jumătate de oră, dar nu prea o trage^{ma} să-i spună Lisei despre asta, temându-se ca^{avea să} se pornească din nou.

-Era oribil pe-atunci și mă îndoiesc că s-a schimbat odată cu înaintarea în vârstă. De fapt, probabil că e mai rău acum, prin prisma puterii pe care o are. Lisa râse ușor. Sunt convinsă că lui Ledge Burnet nu-i pică deloc bine.

Pentru a doua oară, Arden fu luată prin surprindere. Era un lucru cunoscut de toată lumea că Ledge îi purta sâmbetele procurorului districtual?

- De ce spui asta?

-Se întreceau pentru o fotă... Crissy. Kristin... Ceva de genul ăsta. Eu o știam doar după reputație. Era o bombă sexy. Chiar sunt curioasă dacă mai e în oraș. Dacă da, e foarte posibil ca ăștia doi să se bată în continuare pentru favorurile ei.

- N-aș avea cum să știu eu asta, murmură Arden.

- Că tot veni vorba de Burnet, ieri înainte să pleci, mi-ai promis că o să mă suni după ce vei fi vorbit cu el, dar n-am mai primit nici o veste de la tine. Ce i-ai spus?

- Că no să am nevoie de serviciile lui, până la urmă

Arden își amintea momentul respectiv cu o claritate de-a dreptul stânjenitoare. Voise să se zbată, să se îndepărteze de el, dar în același timp și să se năpustească peste el și să-i poruncească să reia momentele de intimitate pasională de care avuseseră parte pe trepte.

-A, bine, îi răspunse Lisa. Măcar grija asta pot să o tai de pe listă. Chiar nu mai ai de ce să mai stai acolo, nu? De ce nu vii aici? Te rog? Îmi dau seama după tonul vocii tale că ești tulburată. Ce e cu tine?

Arden făcu un efort să nu se mai uite în gol și își concentră privirea asupra rapoartelor de anchetă,

- Lisa, în adâncul sufletului tău, tu chiar crezi că tata se face vinovat de infracțiunile alea? Nu-mi răspunde din perspectiva tutorelui meu. Am depășit etapa aia. Nu mi-ai făcut nici un bine protejându-mă de contactul cu aspectele mai dure ale acestei tărășenii. Am ajuns în acest punct critic al vieții mele pentru că mi s-a ascuns ce e mai rău, chipurile pentru binele meu. Te rog, de-acum încolo, fii necruțător de sinceră cu mine, așa cum ai fost ieri. Spune-mi sincer... E vinovat?

Lisa își acordă mult timp pentru a-i pregăti răspunsul

- Dacă tatăl pe care îl știam eu ar *fi fost* vinovat, cred că ar fi preferat ca, în loc să ne supună - pe toți trei - umilinței unei anchete penale, a unui proces și probabil a unei condamnări, să dispară pur și simplu,

- Deci, rosti Arden încet, fuga lui ar putea fi interpretată drept o recunoaștere a vinovăției. Lisa șovăi o clipă, după care o întrebă:
-Ce altceva l-ar fi forțat să-și părăsească copiii?
Răspunsul la această întrebare era cel mai greu de acceptat pentru Arden.
-Banii.
Rosti acest cuvânt, acest verdict groaznic, în șoaptă.

- Da, răspunse Lisa. În comparație cu averea lui Wallace, 500 000 ar fi o sumă neglijabilă. Totuși, pentru tata, având în vedere situația lui, sărăcia în care alunecase, ar fi reprezentat o salvare sigură.
Sau, după cum se exprimase Ledge, scurt și la obiect: „O cale de ieșire”.

capitolul 25

Noaj>tea aceea în 2000 - Joe

Joe rezistase toată ziua iară să ia măcar o guriță de bătură. Meșterise în garajul separat de casă, ^{ftcând}, °T ** în sculele pe care nu le mai folosea. Plivise rondurile ^{de} trandafiri ale soției lui moarte, care nu mai înua- ^{Seră} ^ când ea pleLe dintre cei vii pentru că numai * Știa exact ce substanțe hrănitoare să le adnun ^ u*sese toate balamalele din casă, chiar și pe ^{cele nu} scârțâiau.

Făcuse tot ce-i venise în minte pentru a-și m nrea ocupate mintea și mâinile pentru as i^{entin} < un păhărel. și

Când Lisa îl chemase la masa de seară, primul 1 pe care îl observase fusese coșul cu ouă de Paște masă. Să le vadă îi amintise atât de intens de Marjory** mai-mai că îi spulberase toată hotărârea. Cumva, totw reușise să reziste pe tot parcursul mesei fără să-și trădez nevoia disperată de efectele anestezice ale unui pahar de Jim Beam.

Ba chiar reușise să-i smulgă câteva chicoteli lui Arden. Deși odinioară fusese o fetiță energică, vorbăreață și veselă, Arden devenise mult mai serioasă și măsurată în reacții după pierderea mamei ei. Schimbarea personalității ei era din vina lui, exact așa cum era și fragilitatea din ce în ce mai accentuată pe care o vedea la Lisa. Le dezamăgea, atât ca susținător material, cât și ca părinte.

Lisa dădea dovadă de o pricepere care-i depășea vârsta biologică. Deși era incorect, fusese împovărată cu responsabilități noi, dar se descurca destul de bine săle facă față simultan cu studiile. Joe nu avea nici o îndoială că avea să-ți croiască un drum ilustru în viață.

Cele mai multe griji și le făcea pentru Arden. Era încă mică și, spre marele ei ghinion, complet dependentă de el. Și-și dorea din toată inima ca viitorul ei să se dovedească a fi mult mai luminos decât se prefigura acum.

După ce ajutase la curățenia în bucătărie, le spusese fetelor că se ducea la cimitir, să se îngrijească de mormântul lui Marjory.

.,

**-Mi-ar plăcea să mergem toți trei mâine.
Vreau sa- puțin înainte să-l vedeți voi.
Privindu-l cu dispreț și suspiciune, Lisa
spusese:
- yt mai poți să faci acolo? Deja începe să
se întunec*
în cimitir e lumină. Suficientă cât să văd**

**„No să mă topesc dacă mă plouă un pic.
Lisa se lăsase păgubașă.
pe un ton plângăreț, Arden îl întrebese
dacă ^{pu} tea să vină și ea cu el. Joe îi amintise că
avea un film nou de văzut, de la Disney. îl
luaseră din oraș chiar în Jupă-amiaza aceea.
-Nu vrei să-l ratezi.
Arden avusese un aer trist, de ființă
respinsă, când o strânsese ușor de umăr și îi
spusese noapte bună. Voise să o asigure chiar
atunci că totul va fi mai bine, dar nu avea
curajul necesar pentru a-i promite asta sau
orice altceva.
Qnd se întorsese acasă, ceasuri bune mai
târziu, în casă nu erau aprinse decât luminile
de veghe. Urcase treptele scării interioare și
reușise să ajungă până în camera lui fină să fie
interceptat nici de Lisa, nici de Arden.
De cum intrase în dormitor, deschisese
sticla nouă de whisky și începuse să-și tot
reumple paharul. Chiar și așa, era încă treaz
când telefonul lui începuse să vibreze și văzuse
numele lui Brian Foster pe ecran.
De ce Dumnezeu să-l fi sunat Foster *acum*?
Plin de presimțiri sumbre, răspunsese.
Apoi, preț de mai multe minute, îl ascultase
pe Foster rostind împiedicat motivul pentru care
îl sunase ?i explicându-i de ce era imperativ să
vorbească cu el. Joe nu-l cunoștea bine pe
tânărul acesta, dar Foster era de descifrat. Era
un individ meticulos. Lucra cu numere. Avea o
gândire exactă, nu preocupată de supoziții. ^{Nu}
avea imaginația necesară pentru a născoci
povestea despre trădarea lui Rusty Dyle și nici
îndrăzneala ^{deaº} prezenta.**

Joe nu îi venea deloc greu să creadă tot ce-i spunea Foster

Ajuns în acest punct al poveștii sale pline tle, Foster se opri să tragă aer adânc în piept.

- Pt lângă faptul că a insistat ca eu și el să a^unA banii în noaptea asta, spune și că ar trebui să avecn bilit un țap ispășitor. Și... ăăă, domnule MaxwS^ gândește la dumneavoastră pentru asta.

Joe întinsese mâna către sticla de whisky și |uj dușcă direct din ea.

- Stai să mă lămuresc... Are de gând să aranjeze lucm rile în așa fel încât eu să pic vinovat pentru jaful ăsta? Nu poate să facă așa ceva!

- Poate. Și-o să o focă. E sigur că Burnet o să ne dea în gât și că noi, restul, o să o încurcăm.

- Burnet nu poate să spună tot fără să-și facă râu și lui. Mâna lui Joe tremura serios când ridică din nou sticla la gură. No să facă asta.

-Nici eu nu cred că o să ne trădeze, pentru că am încheiat pactul ăla cu toții.

Doamne, tipul ăsta era tare naiv.,.

- Chiar crezi că pactul ăla prostesc o să aibă vreo greutate pentru niște hoți, cu jumătate de milion de dolari în joc?

Foster nu spuse nimic, dar Joe își putea da seama că tânărul înțelegea cât de absurd era să-și pună speranțe în onoarea complicilor săi. Lui Joe aproape că îi era răi« de el și nu-i plăcea deloc că el era cel care trebuia să* spulbere iluziile.

-Uite ce e, Foster, nici eu nu cred că Burnet o sa ciripească. Nu pentru că s-ar împiedica de pactul ăia. ci pentru că e prea deștept. Puștiul ăla e umblat pn^ lume. O să-și dea seama că să

fie pus sub acuzai« p*' tru posesie de marijuana
e joacă de copii pe lângă * pus sub acuzare
pentru fiirtul unei jumătăți de vW* L«r încălța
cu ceva mai mult decât doar câteva luni
închisoarea pentru minori. Așa că no să
mărturis^

« «**SET** ^k * ** nu cred ^ C poster scoase un
scâncet.

.Păi nu prea contează ce credeți
dumneavoastră ce cred eu. Rusty e convins că
Burnet o să ne trădezi! ti ia măsuri de
precauție. ^{c?l}

- Aranjând lucrurile în așa fel încât eu să pic vinovat
-Cine să fie mai convingător în rolul ăsta decât
bețivanul orașului? N-am zis eu asta, domnule
Maxwell... Rusty a zis-o.

Chiar așa, cine? Rusty Dyle era în multe feluri,
dar în nici un caz prost

-Și-a zis și cum are de gând să procedeze?

- Nu, dar mai e puțin și trebuie să mă
întâlnesc cu el, așa am stabilit Ce-ar trebui să
fee?

Glasul contabilului deveni ascuțit, fiind
periculos de aproape de isterie. Joe își masă
fruntea. Whisky-ul îl afectase puternic și
probabil că își spunea cuvântul când zise:

-Ai putea să chemi tu poliția.

Nu-i venea să creadă că îi ieșiseră aceste
cuvinte din gură, dar iată că circulasera libere
în conexiunea dintre telefoanele lor mobile.

-M-am gândit la asta, spuse Foster. înainte să
vă sun, chiar am luat serios în calcul asta.

-Și de ce n-ai făcut-o? Din cauza pactului?

-Nu. Mă agăț de speranța că o să scăpăm
basma curată, fără ca... fără ca nimeni să aibă
de suferit.

Joe nu credea că exista vreo șansă ca lucrurile să fie așa, dar nu îi spusese nimic despre perspectiva lui pesimistă asupra situației lui Foster, care continuase să vorbească tot sorbind aer printre silabe.

- Dar adevăratul motiv pentru care nu m-am predat, că, dacă aș face-o, n-aș mai avea mult de trăit. Țămi-ar face de petrecanie.

'N-ar...

Ar putea pe cineva să-o facă. Chiar dacă... Pentru propria siguranță. Ajutorii de șerif sunt cei care tac legea în închisoare, știți? Ii dumneavoastră toți sunt la mâna lui Mervin Dyle. Probabil că ei înscena „sinuciderea”.

Joe nu se îndoia de asta, dar îi contrazise totuși oricum.

- Rusty te-a intimidat atât de tare ca ești paranoic.

Ți-e frică de el. Sigur că mi-e, ce naiba! Dumneavoastră nu vă e? Da, îi era. Și nu puțină. Rusty ar avea grijă ca tatălul lui și întregul colectiv corupt de subalterni ai acestuia să depună mărturie privind activitatea beizadelei lui din noaptea aceasta, înarmându-l cu alibiuri despre care Mervin s-ar asigura că ar fi insurmontabile.

Din cei patru hoți, doar trei dintre ei ar fi fost puși în situația de a plăti pentru delictul comis. Gândindu-se la pedeapsa probabilă și la efectul pe care aceasta l-ar fi avut asupra familiei lui deja zdruncinate, Joe aproape că vomă whisky-ul pe care îl avea în stomac.

- Trebuie să-mi spunei ce să fac, se jelui Foster. - Nu face nimic. Nu te duce la locul de întâlnire. Lasă-4 pe ticălosul ăla mic cu ochii-n soare! - O să vină să mă caute.

Cu cât vorbeau mai mult, cu atât Foster se lăsa în voia panicii Joe trebuia să-și păstreze sângele-rece, oricât ar fi fost de înfierbântat de băutură. Panica n-ar fi făcut altceva decât să invite un deznodământ dezastruos. În momentul de față, dezastrul nu era decât o posibilitate, una destul de mare, dar care putea fi prevenită dacă reușea să îl convingă pe Foster să își recapete stăpânirea de sine.

„Bine, du-te și întâlnește cu Rusty așa cum ați sta- pefățâ ^ ^ banii. Dar apoi forțază-l să dea cărțile

-Și cu... cum să fac asta? „Nu, nu poți să faci asta. Dacă nu o să te lași prins în planul pe „No să te omoare.

Gândește-te în răutăților în chestia asta El a născocit planul ei. Suf m Postura de șef.

Până în moment a ^ reușit să comită un jaf ca la carte. Are 500 000 printre găfâieli, Foster murmură ceva ce arăta că

de acord. CTa

. Așa că nu să facă acum ceva care să-l bage în bucluc Ar fi absurd să te omoare.

Foster cântări acest raționament, iar apoi spuse, ener- vându-l pe Joe:

-Nu. Nu pot să-i țin piept tipului ăstuia. Pur și simplu, nu pot. Nu am atâta tărie.

Nici Joe nu credea că Foster ar avea tăria necesară, ceea ce însemna că nu putea să stea cu mâinile în sân, îmbătându-se din ce în ce mai tare cu fiecare oră care trecea, așteptând să vadă ce ticăloșie îi pregătise Rusty. Era posibil chiar ca acesta să-i fi turnat deja pe toți trei, iar atestarea să fie ceva iminent Era o perspectivă sumbră, dar cu un efect mobilizator.

Trebuia să acționeze și nu putea vedea decât o opțiune viabilă. îl întrebă pe Foster la ce oră trebuia să se întâlnească cu Rusty. -întro jumătate de oră. Ei, acum mai sunt douăzeci de minute, de fapt -Unde? , , Foster era pe punctul de a răspunde, după care se opri. După o secundă, spuse:
-Mi-am asumat un mare risc sunându-vă și spunan- du^vă totul
-Și ce^v-ar opri acum să sunați la P⁰¹¹^ ^ puneți la punct o înțelegere în avantajul dumneavoastră.
- Probabil că asta ar trebui să fac. Foster scoase un geamăt. , , oe ca re
. -Dar n-o so fac. îți jur, asta e singurul lucru pe

^ *Sanăra Brown*

sigur nu o să-l fac. Dacă era să se ia după sunetele
întretaite pe scotea Foster, acesta fie icnea, fie
suspina.

-Ți se termină timpul, rosti Joe, forțându-se să fi mai răbdător. Unde te întâlnești cu Rusty?

Foster îsi trase nasul.

— E un loc de picnic pe malul lacului, unde tt^
mai întâlnit cu el de câteva ori, să bem câteva
beri £ lăsat în paragină. N-au mai rămas decât
vreo câteva meae din lemn şi alea-s
dărăpănate. E un loc destul de hol^ E un
drumeag care duce la el, cam la o sută de metri
de la rampa aia pentru bărci cu stâlpul ăla
îndoit

Joe știa locul. În urmă cu ani buni, el și Marjory lă duceau pe fete acolo, înainte ca locul să fie lăsat în paragină și să fie copleșit de vegetația sălbatică. -Ce-o să faceți? întrebă Foster. -Nu știu.

- **O să veniti si dumneavoastră acolo?**

- Dacă nimeresc locul. Foster suspină clar.

-Am fost tare proști cu toții, nu-i așa, să ne lăsăm duși de nas de el⁷

- **Da. Foarte proști. Dar hai să încercăm să întoarcem situația înainte să se înrăutățească și mai tare. Bine?**

- **Bine.**

- în regulă. Acum ascultă-mă bine! De-acum încolo trebuie să fim foarte atenți. Autoritățile verifică și telefoanele mobile. Dacă e să ne întrebe vreodată despre apelul ăsta, spunem că m-ai sunat să-mi spui ce rău îți pare că cei de la Welch's m-au dat afară și să urezi familiei Paște fericit. Ai înțeles?

- **Da, bine.**

-Așa, acum du-te să te întâlnești cu Rusty. Ia o lanternă cu tine! O să ai nevoie de ea. Tine-o aprinsă

^ *Sanăra Brown*

mukpS POSSIBIL! ÎOCUI În orice SpUne! Cât mai

Și-apoi?
Într-o zi... -Jucăm după ureche. Nume!
 închise înainte ca Foster să apuce să răspundă
 Se
 uită lung la sticla de whisky cu o poftă izvorâtă
 parcă din
 măduva oaselor. Apoi o duse la baie și o goli în
 chiuvetă
 Luă o geacă de culoare închisă din dulap și și«,
 puse
 peste cămașa lui albă, cu mâneci scurte.
 întredeschise
 ușa camerei lui și ascultă atent, dar nu se auzea
 nimic.
 Avu grijă să pășească cu grijă când porni pe hol.
 Asumându-și lașitatea până la capăt, trecu pe
 lângă
 camerele fiicelor lui fără să bage capul pe ușă.
 Dacă era
 a Arden să se trezească, putea să o facă să se
 culce la
 loc cu o minciună nevinovată și o mângâiere
 liniștitoare
 pe creștet
 Dar nu și pe Lisa. Ea și-ar fi dat seama imediat
 că orice pretext servit ar fi fost doar atât, un
 pretext. Și adevărul ar fi ieșit la iveală. Și-apoi
 ce-ar fi făcut Joe? Iar ea ce-ar fi făcut'
 în orice caz, nu-și asumă riscul unei confruntări.
 Coborî scara interioară, evitând treptele care
 scârțâiau și ieși pe ușa din spate. Porni la drum
 traversând câmpul din spatele casei. Era o
 noapte fără lună, mohorâtă și încă foarte
 încărcată cu mirosul ploii pe care Lisa o
 prevăzuse. Spera că avea să mai întârzie un pic
 înainte să înceapă.

Terenul era neregulat, iar el nu era chiar atât de sigur pe picioare din cauza whisky-ului pe care îl băuse, așa că drumul până la pâlcul de chiparoși îi luă mai mult decât se așteptase și, când ajunse, era plin de o sudoare acră care îi ieșea din toți porii.

Se bucura că era camuflat de copaci, deși desimea lor și bezna pe care o creau îi dădeau o senzație claustrofobică. Nu îndrăznise să ia cu el și o lanternă, era prea riscant. Înaintând cu pași nesiguri pe terenul mlăștină bătând prin întuneric, nu găsi barca cu vâsle și, foarte conștient că era presat de timp, începuse să caute înnebunit.

Crăcii pantalonilor i se îmbibară cu apă. Aici se întâmplă să se lovească cu genunchii de rădăcini expuse ale chiparoșilor. Intră într-un petec de mușchi un giulgiu, care atârna de o ramură joasă, și se izbi fruntea de o alta.

Totuși, aceste neplăceri fizice îl ajutară să se trezească din beție și, într-un final, reuși să găsească barca. Mare minune, căci vegetația o năpădise și fu nevoie de ceva eforturi pentru a o desprinde dintre buruieni.

Ca toate celelalte lucruri din viața lui, ambarcațiunea fusese lăsată de izbeliște mult timp. Când familia lor era formată din patru persoane, ieșeau cu ea pe lac des. „Excursii în natură”, așa le numea Maijory. Se întreceau să vadă care putea să zărească și să numească mai multe specii de păsări și pești. Cine prindea primul pește primea cel mai mare fursec cu bucățele de ciocolată din coșul de picnic. Și uite-așa... Oare cum se preschimbase familia lui de la acele imagini idilice la starea demnă de milă din prezent?

În seara aceasta, barca arăta la fel de jalnic ca șansele lui de a avea parte din nou de acele zile fericite. Nici măcar nu mai era sigur că nu lua apă. În mod normal, nu s-ar fi aventurat să pornească cu ea, dar să fi luat mașina ar fi însemnat să o ia pe drumul ocolit către locul respectiv. Ar fi fost mai rapid să se strecoare pe analele puțin adânci care se intersectau într-un soi de juncțiuni pentru cineva care făcuse asia de când era copil. nu^ fi 06 Cta Cazul pentru Chiar și pe întuneric. rinmlIT" mC\ o ^ se orienteze prin lab" W K VUtorul feliei lui depindea de asta- itase barca în apă și se u^ fa bord

Pactul Mrcii

.capitolul 26

p„pfl discuția purtat« cu l isa, Arden se hortrA*. c s j^j
voia să afle mai multe despre dușmănia dinre proi pironii
districtual plin de sine și Ledge, un hun început „, ti fost o
discuție cu femeia din centrul ei.

Arden își amintea că Ledge îi spusese despre „prie-
tena" lui. care deținea salonul de coafură și manichiura.
unde veverița aceea obraznică făcuse ravagii în pod. Mu-
fuese greu să facă legătura între Crystal și Salonul
Crystal's de pe Main Street, o casă care fusese transfor-
mata într-un mod fermecător într-un sediu de firmă. Era o
clădire cu pereți albi, obloane bleu și petunii mov în
jardinierele de la ferestre.

Arden avusese de gând să ajungă acolo chiar când salonul
se pregătea de închidere, și reuși să se încadreze perfect
în timp. Când opri în parcare micuță din față, o femeie
încuia ușa salonului. Arden se dădu jos din mașină.

Femeia se răsuci și îi zâmbi.

-Bună.

-Salut!

Arden își continuă înaintarea pe alee, către ea. -îmi pare
rău, salonul s-a închis, zise femeia. Dar por să-ți fac o
programare fără probleme. -Tu

ești Crystal?

-Da.

- Era ușor de înțeles atracția durabilă a lui Ledge față de ea. Era superbă. Părul lung și brunet era la fel de lucios ^ blana unei foci. Ochii ei re captivau, atât prin colorit, cât și prin formă. -Eu sunt Arden Maxwell. -Mă gândeam eu că tu ești... -Ai auzit vorbindu-se despre mine? Pfe-aici, bârfa e cea mai răspândită distra
că o să vii la salon într-o zi, ca să-mi fac
sin^S'W^ despre tine. ^p^
-Și ce impresie ți-am făcut până acum? Crystal zâmbi. -Ai un păr frumos.
- Mulțumesc. Umiditatea din aer face imposibil
ce încercare de a-l ține sub control ^ fi-
- Am un produs care ar putea să-ți vină în ajutor
- Sunt convinsă. Arden se uită într-o parte, duo* din nou în ochii ei și spuse: Speram să
putem sta în vorbă despre o chestiune personală.
c

-Despre Ledge? Când văzu reacția șocată a lui Ai- den, adăugă: Mi-a spus că ai apelat la el să se ocupe de una-alta la tine acasă.
-Așa e, dar nu e vorba de asta. Ci de dușmănia dintre el și Rusty Dyle.
Arden simți schimbarea discretă în atitudinea celeilalte femei, care deveni precaută și circumspectă.
- Ce știi despre asta?
- Nu îndeajuns de multe.
Crystal cântări lucrurile peț de câteva secunde bune înainte de a lua o hotărâre.
- Discuția asta necesită cel puțin un pahar de vin- Casa mea e chiar în spatele salonului. Arată în direcția respectivă. Poți fie să traversezi peluza pe jos, cu mine, fie să te urci la volan și să vii pe partea cealaltă.
-Vin cu mașina. .. •

Până ce Arden ajunse după colț, în fața casei Crystal, aceasta o aștepta în pragul ușii clădirii- An* nu se așteptase ca ea să fie atât de dispusă să vorbească despre Ledge. Ba chiar se temuse că, atunci când a să-i spună ce voia, Crystal ar fi putut să-i spuriască pe P ce. Și-o închipuise pe „bomba sexy” ca fiind zgomotoasă. Nu rafinată, amabilă sau atrăgătoare

toate punctele de vedere. Nu-și putu înfrâna un învidie.

„Mulțumesc că ești dispusă să vorbești cu mine” îi spuse când Crystal o conduse într-o zonă de relaxare nișată și intimă. Era ordonată și deloc aglomerată dar se simțea că era folosită. M-am gândit să sun înainte dar -Te-ai gândit că o ambuscadă ar da mai multe rezultate.

Arden îi adresă o privire rușinată. -Sincer.⁷ Da. Cineva a folosit recent cam aceeași strategie cu mine.

- Ledge?

-Voia... ăăă, să demonstreze cât de inutile erau încuietorile mele. -Tipic pentru el.

Arden nu insistă asupra acestui subiect. Crystal îi făcu semn să ia loc pe un fotoliu.

-Oricum, să știi că mă bucur că m-ai căutat. Roșu sau alb?

- De oricare.

- Ce-ai zice de niște burbon? Arden izbucni într-un râs nervos.

-Ți se pare că am nevoie de ceva tare.⁷

- Un pic.

De cum avură paharele în mâini, iar Crystal stătea în fața ei, pe canapea, aceasta spuse: -Am auzit că ai pierdut copilul. Îmi pare foarte rău. -Mulțumesc.

Lui Arden nu-i veni în minte vreo modalitate plăcută de a o întreba dacă avea copii sau dacă avea de gând să facă, așa că-și înfrână curiozitatea. Parcă pentru a risipi țeastă atmosferă solemnă, fiecare luă o gura din panar. Crystal spuse:

— . . . , tia

- Presupun că m-ai abordat pentru că știi de <v^{mea} apropiată cu Ledge.
- Nu cred că e un secret pentru nimeni. Crystal schiță un zâmbet strâmb auzind asta.
- Ceea ce vreau să înțelegi e că eu îi sunt (o)ia u Ledge e foarte protector în ceea ce privește imi^{mita} mea și e valabilă și reciprocă. No să-i trădez secretele
- Nici nu m-aș aștepta la una ca asta. ^{e'}
- Bine. Se instalează mai confortabil pe canapea. Ce vrîj să mă întreb?
- Ledge mi-a spus direct că el și procurorul actual se dușmănesc de mulți ani. Dar nu mi-a spus și de ce. Se uită direct în ochii exotici ai interlocutoarei ei, g din cauza ta?
- Crystal se uită în lichidul din paharul ei.
- Era. Adică... se antipatizau oricum înainte ca eu să intru în cadru, dar lucrurile au devenit mai intense când am intrat la liceu, iar eu și Ledge am început să petrecem mai mult timp împreună. Rusty avea impresia că i se cuvenea orice voia.
- El te voia pe tine, iar tu erai iubita lui Ledge. Crystal ridică ușor din umeri.
- Rusty nu suporta asta.
- Știi că Ledge s-a înrolat în armată chiar înainte să absolve liceuL
- Ți-a spus o groază de lucruri despre el
- L-am cam forțat. Mi-a spus cum de a ajuns să se înroleze și cât a rămas în armată. A fost mult timp de separare pentru voi doi.
- Amândoi eram ocupați cu ale noastre. Eu am fr' ceput să lucrez în salon, eram cosmeticiană. Când P^ prietara a ajuns la vîrsta la care să vrea să se «tragă dm afaceri, am luat un împrumut pentru firme mici și preluat eu.

-Și, evident, Ui transformat într-o afacere
desuet
uorindu-și să se întoarcă la subiectul ostilității
Z^W_{doi} spuse: Cu Ledge departe, erai
liberă f**
tfu concurență

... Crede-mă, Rusty n-a fost niciodată ^{lui} Ledge, dar a profitat de absența lui. A ^ S numeroase on să înceapă ceva cu mine, chiar ^{TI} ce s* căsătorit și a avut copii. Oriunde eram, apăreai și se asigura că oamenii ne vedeau vorbind.

„Deci, practic, insinua că e ceva între voi

' Exact. Se uită plină de tristețe în gol. Judy, ^{soția} lui credea că era. Și-acum crede. Mă disprețuiește. Habar nu are cât de mult îl disprețuiesc eu pe el.

- De ce nu-i spui?

- Să ne înfruntăm parte-n parte? Ea să mă acuze, eu să neg? Clătină din cap. Asta n-ar face altceva decât să nască alte bârfe. Dar Rusty știe foarte bine cât de mult îl detest l-am spus verde-n față că nu vreau să am nici o legătură cu el, chiar dacă Ledge n-ar fi existat

- Și n-a acceptat refuzul tău,

-Nici ocum nu-l acceptă, preciză Crystal.

- încă-ți mai face avansuri?

- Nu atât de evidente. S-a oprit când s-a întors Ledge. S-ar putea ca el să fie singurul om de pe lume care îl intimidează. Ceea ce, evident, îl face pe Rusty să-i poarte și mai multă pică. Tăcu o clipă, după care adăugă, dusă pe gânduri: Dar dușmănia lor nu se mai rezumă la persoana mea. De-a lungul anilor a evoluat. E legată de cm mai profund.

-De ce?

-Asta va trebui să afli de la el.

Deloc surprinsă de manevra ei evazivă, dar și enervată de ea, Arden spuse:

-Tu știi despre ce e vorba?

-Știu anumite aspecte. Dar nu tot.

Arden își mască ezitarea de a continua luând înghițitură din băutura ei.

, noap"

- Cred că animozitatea dintre ei are legătură ^{tea}

în care a dispărut tata.

Ochii lui Crystal se măriră foarte puțin, arătându-i ^{ui} Arden că știa câte ceva despre noaptea respectivă.

Ry_{icj}

din nou garda.

- Ce legătură ar putea fi între una și alta?

- Ledge a fost arestat în aceeași noapte.

Crystal răspunse cu un „da” șoptit.

- El pretinde că Rusty i-a înscenat totul.

- E sigur de asta, completă Crystal.

- Tu crezi că așa stau lucrurile?

- Chiar cred că Rusty e atât de lipsit de

scrupule.

-Și eu.

- Nu știam că-l cunoști.

-Abia azi am făcut cunoștință. M-a abordat de dimineață, când tocmai plecam de la tribunal. îi explică de ce se dusesse acolo, după care îi povesti cum decursese discuția cu Rusty.

Practic, m-a prins între mașina mea și a lui. Sau așa m-am simțit eu, oricum. A fost cât se poate de șarmant, dar de-abia așteptam să mă îndepărtez de el. Mi-a inspirat ceva sinistru.

- Știu exact ce vrei să spui, zise Crystal. De cum ai de-a face cu cineva de genul ăsta, știi să te pregătești.

Aiden fu surprinsă de gravitatea tonului ei și așteptă să vadă dacă avea să detalieze. Dar nu o facu, așa că Arden continuă:

-Totuși, în afară de întâlnirea cu Rusty, s-a mai întâmplat și altceva cât am fost acolo, ceva ce m-a mlburat Am aflat de la detectivul care mi-a furnizat rapoartele de anchetă că Ledge solicitase și el copii. Cu doar câteva zile în urmă. Știai asta?

-Nu.

-Nu ți-a spus nimic despre planurile lui de a le obține?

-Nu.

Arden nu credea că mințea, dar nu era nici complet sinceră.

- Crystal, de ce l-ar interesa pe Ledge rapoartele alea?

_ De ce contează?

.Asta trebuie să aflu și eu. De ce i-ar păsa lui Ud ce e în rapoartele alea?

-Va trebui să îl întreb pe el.

-Nu pot. Cuvintele fură rostite pe un ton mai aspru decât intenționase. Dând înapoi un pic, zise: Ar fi ciudat să-l caut acum. Ne-am cam certat.

-Când?

-Aseară.

- De ce?

-Nu l-am angajat pentru lucrările la casă.

- De ce nu? E foarte priceput.

-Sunt convinsă. Nu asta era problema. A fost o nepotrivire de personalități. Ne enervăm unul pe celălalt.

Direcția pe care o luase conversația o tulbura clar, ca și întrebările incisive ale lui Crystal. Arden se întrebă dacă femeia din fața ei îi percepea vinovăția. Amabilitatea lui Crystal o făcea să regrete amarnic săruturile acelea. Nu vânașe niciodată bărbatul altei femei și avea o părere foarte proastă de cele care făceau asta. Iar ea nu era dispusă să fie una dintre ele.

- Îmi cer scuze, Crystal.

- Îți ceri scuze?

„Pentru că mi-am dorit să fii urâtă și vulgară și nu iubita lui Ledge.”

-Că te-am pus în postura de a alege între a fi politicoasă cu mine și a trăda confesiunile pe care ți le-a făcut Ledge. Speram că o să mă luminezi, dar îmi dau seama acum ce lucru îngrozitor ti-am cerut.

Își puse paharul pe măsuta dintre fotoliu și canapea și se ridică.

-Nu trebuie să pleci. Putem să vorbim despre altceva.

-Mulțumesc. Ajută-mă, poate.

- Îmi pare rău că nu am putut să-ți spun mai mult.

-Te înțeleg pe deplin.

Crystal o conduse la ușa casei.

-Osă rămâi în Penton?

- Nu m-am hotărât încă.
- Sper că o să vii ta salon. Unele dintre clientele

ar face moarte de om pentru culoarea ta de păr ^ nu cred că poate fi copiată de o vopsea. Trebuie să fi ceva înăscut.

Zâmbind, deschise ușa.

Ledge stătea dincolo de prag, cu o mână sprijinită d partea de sus a cadrului de lemn, ca și cum ar fi fost ^ punctul de a împinge ușa pentru a intra. își dădu jos ochelarii de soare și le ținui pe amândouă cu o privire albastră glacială plină de furie înainte de a și-o opri asupra lui Arden.

- Eei, salut, rosti Crystal cu voioșie. Ai venit pentru un păhărel la ceas de seară? .

-Nu. Fără să-și ia ochii de la Arden, spuse:

Marty mi-a zis să ne întâlnim aici -Nu ți-am auzit camioneta. -Am parcat în fața salonului.

Am văzut că e închis. Am venit pe jos până aici și-am văzut mașina ei în față.

Pe Arden o enerva să-l audă referindu-se la ea la persoana a treia, când se afla la nici 30 de centimetri de el.

- Eu tocmai plecam.

- Ce cauți aici?

Crystal se interpuse între ei. -Arden a ajuns aici tocmai când închideam salonul M-am bucurat atât de tare că în sfârșit făceam cunoștință că am invitat-o la un pahar.

-Ai fost foarte amabilă că m-ai primit în casa ta, spuse Arden, întorcând capul către Crystal.

Mulțumesc dm nou. O să mai trec pe la salon, să mă uit la produsele alea. La revedere. Ledge se puse în drumul ei.

- Dacă tot ești aici, avem niște treburi de reglat.
 - Năam reglat deja treburile.
 „Mai puțin suta de dolari pe care mi-o datorezi pen_m,
 întocmirea estimării de costuri. Plătibilă de la preda_{re}. Asta
 scrie cu roșu pe factură.
 _Nu am primit nici o factură și...
 _Ti-ai verificat e-mailul?
 și, mai mult, mi-ai spus că suntem chit.
 -Asta era cu o condiție. Și tu nu te-ai ținut de partea ta de
 învoială.
 -Am...
 - Uite-o pe Marty!
 Crystal se strecură pe lângă Ledge și se duse să o
 întâmpine pe persoana care tocmai își oprise mașina pe
 alee.
 Din vehicul cobori o femeie, care apoi se aplecă să ia o
 pungă mare de hârtie albă din spate. Când porniră spre
 casă, Crystal îi spuse ceva ce o făcu pe aceasta să se uite
 la Arden cu o curiozitate prost mascată. Arden îi răspunse
 cu aceeași măsură. Nou-venita era îmbrăcată într-o
 uniformă de spital, dar, de la gât în sus, arăta ca o vedetă
 punk-rock.
 Când ajunseră pe verandă, Crystal făcu prezentările.
 -Marty, Arden Maxwell. Arden, aceasta e colocatara mea,
 Marty Camp.
 Cele două se salutară. Crystal spuse:
 -Arden îl cunoaște deja pe Ledge.
 - Zău așa?
 Marty o măsură din cap până în picioare, după care se
 întoarse către el și ridică dintr-o sprânceană neagra ca
 Pana corbului.
 -Ai întârziat, zise Ledge.
 -M-am oprit să iau mâncare chinezească.
 Ridică punga de hârtie.
 , • I
 Marty scoase un plic sigilat din buzunarul exterior a Poșetei
 pe care o purta cu breteaua curmeziș peste piepr Ș' i-l întinse,
 spunând cu umor:
 -Cu plăcere.

Fără măcar să se uite la plic, Ledge îl împături în j și îl băgă în buzunarul din spate al jeansilor.

- Cum ai...

- Nu întreba. Și, oricum, habar n-am desor*
Ce

vorbeșn.

-Mulțumesc, Marty. Rămân dator.

-Sigur că da. Și e cazul să-ți fie frică de ce-o să-ți cer în schimb. Se uită pe rând la toți trei și zise: Am impresia că asta e una din situațiile alea stânjenitoare în care te trezești și, pentru binele tuturor celor implicați, din care mai bine te retragi. Vă rog să mă scuzați.

Intră în casă, dar lăsa ușa întredeschisă.

Crystal oftă din greu.

-Situația asta nu e doar stânjenitoare, e prostească. Așa că o să fiu eu adultul aici. Aseară, tu, i se adresă lui Ledge, și Arden, azi, ați venit la mine vorbind întruna despre același subiect. Arden are întrebări la care eu nu pot să răspund. Cred că a venit momentul ca voi doi să mergeți undeva și să discutați cu sinceritate, cât eu și Marty ne vedem de planurile noastre pentru seara asta, adică să ne cuibărim pe canapea, să înfulecăm mâncare chinezească și să vedem mai multe episoade dintr-un serial cu vampiri. La revedere. Intră în casă și închise ferm ușa.

Ledge se menținu umăr la umăr cu Arden, care se îndrepta spre mașina ei. -Ce întrebări?

- Pleacă de aici.' Ajungând la mașină, deschise portiera cu o smucitură, după care se opri cu un picior în mașină și unul jos, uitându-se în urmă, la casă. Nu-mi place deloc chestia asta.

- Despre ce ai discutat cu Crystal? Arden se răsuci spre el.

Pactul tăcerii

Voi doi de ce nu locuiți împreună?_ Asta e una dintre întrebările pe care i u • ,

pUs_

- Și-atunci care e subiectul despre care .1 „ I- întruna? P Cafe 81 Vorb”

-Nu contează.

Dădu să urce în mașină, dar el o prinse cu mâna de îndoitura cotului. ae

-Nu pleci de-aici până nu-mi spui de ce ai venit la Crystal cu întrebări pe care mie nu mi le-ai pune

- Pentru că nu am încredere în tine. își trase'brațul din strânsoarea lui. Și încrederea lui Crystal în tine e total neinspirată.

-Aha... Te simți vinovată.

-Tu ești cel care înșală. Eu nu am pentru ce să mă simt vinovată.

Ledge își lăsă bărbia în piept și îi aruncă o privire fixă.

-Nu, zise ea într-o șoaptă plină de suferință. Mă simt îngrozitor. A fost extrem de drăguță cu mine. I-am pus niște întrebări deplasate, dar ea ți-a fost loială până în pânzele albe. Nu-mi vine să cred că te-a îndemnat să te duci undeva cu mine în timp ce ea rămâne acasă pentru o seară liniștită cu...

își dădu seama cum stăteau lucrurile atât de brusc că o lăsă fără suflare. Totala ei lipsă de dușmănie sau de gelozie în ceea ce privea discuțiile lui Arden cu Ledge avea dintr-odată logică. Se uită în ochii lui.

- Cu Marty, spuse. Sunt într-o relație.

Faptul că el nu reacționează printr-o contrazicere promptă era o confirmare.

-De când știi?

Ledge o apucă din nou de braț.

-Cred că noi doi ar trebui să purtăm discuția aia sinceră pe care ne-a recomandat-o Crystal. La tine sau la mine?

-Nici, nici. Undeva în public.

-Ți-e frică să fii singură cu mine.

-Exact. Dacă e să rămânem singuri «.a»
I> » .var pute_ate omor.^{ca} w

capitolul 27

Ledge insistă să lase mașina lui Arden acolo și Ț te cu camioneta lui. Conduse câțiva kilometri în aia orașului până într-un punct în care drumul se lărgea și două autostrăzi statale se intersectau, cu marcaje lun/ noase. Locul nu putea fi definit chiar ca un oraș, deși o rulotă aflată într-un colț servea drept poștă. În celălalt colț se afla un restaurant.

-Nu arată cine știe ce, dar chiar foc o friptură la grătar tare bună.

Se dădu jos și veni pe cealaltă parte a mașinii, să o ajute să coboare, dar până ajunse el, Arden sărise deja pe asfalt. Nu scosese nici un cuvânt de când plecaseră de la Crystal.

Când intra în restaurant, chelnerița zâmbi larg și le ură bun venit, spunându-i pe nume lui Ledge. Apoi o remarcă pe Arden și o măsură din priviri. Zâmbetul îi mai păli, iar pieptul generos i se mai dezmulfă până la poziția normală. Ledge nu arăta în nici un fel că ar fi observat toate acestea.

-Bună, Angie. Avem o întâlnire de afaceri și avem nevoie de liniște. Separeul din spate e liber?

Cu o expresie care arăta clar că era sceptică privind scopul cinei lor, Angie îi conduse până la separeul solicitat. Pe drum, Ledge trecu în revistă ceilalți clienți care erau împrăștiați prin sala de mese. Nu văzu nici un cunoscut.

El și Arden se așezară de* parte și de cealaltă a mesei. Ledge optă să stea cu spatele la perete și cu fața spre restul sălii. Angie puse două meniuri plastificate pe masă.

- Eu o să mă ocup de masa voastră în seara asta. Pentru început, să-ți aduc un burbon, ca de obicei, Ledge.

-Te rog. - Dublu? -Nu.

Arden comandă o apă cu gheață. Angie strâmbă disprețuitor din nas. -Vin imediat!

Arden întoarse capul, să o privească pe Angie înde- pătându-se. Când privirea i se fixă din nou asupra lui Ledge, îl întrebă:

- O prietenă de-a ta?

- Nu genul de prietenă la care face referire tonul tău.

- O aspirantă plină de speranțe?

- Las-o baltă.' Se aplecă peste masă. De ce îți vine să mă omori?

Arden avea poșeta lângă ea, pe banchetă, O deschise și scoase plicul maro cu sigiliu, îl puse pe masă între ei și apăsă cu arătătorul pe el, chiar în centru.

- Copii după două rapoarte de anchetă. Cele două în care tatăl meu era suspectul principal, chipurile. Am crezut că ideea mea de a le solicita era una inedită.

Ledge mormăi un șir de înjurături, dintre care Angie le prinse pe ultimele, când se întoarse. îi aruncă o privire mirată punânduJe paharele în față și apoi îi întrebă dacă erau pregătiți să comande. Renunțară la aperitive și trecură direct la antreuri. Și totuși, parcă lui Angie îi lua neobișnuit de mult să le ia comanda.

Din câte se părea, Aiden era la fel de nerăbdătoare ca și el. De cum Angie se îndepărtă suficient cât să nu îi mai audă, sări de parcă ar fi scăpat din lanț.

- Dacă aş fi ştiut că ai rapoartele astea, te-aş fi rugat să mi le împrumuţi şi n-ar mai fi fost nevoie să mă duc la tribunal de dimineaţă.

- Cine m-a dat de gol? , -

Detectivul care m-a ajutat. Nu bârfea sau ceva de

genul Nu ştia că te cunosc. Îi aruncă o privire cercetătoare. Nici nu cred că e cazul. Deocamdată, lăsa să treacă această remarcă să răspundă.

. Pe ce ai mir să vezi rapoartele.' - Ar trebui să fie evident ?i total de înţeles. Voj_m să văd ce anume e în ele care să arate că tata ar fi vin*var - asta dacă e ceva.

-Nu e nimic. Asta dacă nu cumva am ratatei, vreun detaliu pe care doar un membru al familiei lui l-ar remarca. Arden clătină din cap.

- Le-am citit cuvinţel cu cuvinţel pe amândouă de două ori. Nu am găsit nimic. Lisa îmi spusese că e o pierdere de vreme.

- Deci le-a citit şi ea?

- La scurt timp după ce s-a întâmplat totul. Eu, având 10 ani, n-aş fi înţeles mare parte din ele. Până ce-am ajuns la o vârstă îndeajuns de matură, deja trecuseră ani buni. Nu mi-a trecut niciodată prin cap să cer să le văd. Nu până în noaptea trecută.

- Când mi-ai spus că o să încep să cauţi răspunsuri în altă parte.

- Şi când ar fi fost momentul ideal ca tu să-mi spui că făcuseşi ceva muncă de investigaţie şi tu.

-Nu m-ai lăsat să spun absolut nimic.

- Dacă nu ţi-aş fi trântit uşa în nas, mi-ai fi spus.' - Probabil că nu.

- Lasă-mă cu „probabil”, Ledge.

Luă plicul şi îl băgă înapoi în poşetă. Sau încerci- Plicul se îndoi. Arden insistă, pierzându-şi răbdarea. indesându-l înăuntru. Apoi îşi dădu pe spate părul a'

mana. Luă o înghițitură de apă cu gheață. Ledge împinse
sc paharul lui cu whisky spre ea, iar ea îl împinse în vârstă»-
Dă. Ține-l încăl să o lăse lichidul și să verse câteva. « Picături pe masă.
-Bine. Evident, ești supărată. Hai, zi tot

!Se rezemă de spătarul banchetei și își împreună brațele peste piept. Calmul lui păru să o enerveze și mai mult

- **Nu-mi vorbi de sus! îmi ascunzi lucruri spunând tot felul de jumătăți de adevăr, ghicitori și chiar minciuni propriu-zise! De ce? Când o să fii sincer cu mine?**

- **Ce vrei să știi?**

- **Ce te-a făcut să ceri copii după rapoartele alea de anchetă? După douăzeci de ani, ce le face să fie importante acum?**

- **Faptul că cineva trece cu mașina pe lângă casa ta în fiecare seară.**

-A, da... în legătură cu asta,,. Se pare că e dușmanul tău de moarte, procurorul districtual Surpriză! Ledge luă o gură din pahar. -Nici o surpriză, de fapt, doar faptul că acum știi și tu.

Arden se holbă la el, mirată la culme.

-Știai că el era?

-Bănuiam.

- **De la început?**

- **Din clipa în care mi-ai spus ce se întâmplă.**

- **Și de ce nu mi-ai spus?**

-Pentru că nu îl prinsesem asupra faptului. Am încercat

- **În noaptea aia când ți-ai pus haine de camuflaj și te-ai mănjit pe față.**

-Nu ți-am ascuns că încercam să4 prind. -Nu, dar ai ținut secretul în privința persoanei pe care o bănuiai. încă una dintre minciunile tale prin omisiune.

Ledge nu putea să i-o ia în nume de rău că era supărată. Dacă rolurile ar fi fost inversate, și el ar fi fost. - Când ai aflat? -Azi. -Poftim!

Angie părea încântată de sine că reușise să îi facă ^ tresară. Nici unul dintre ei nu o observase apropiindu-se.

- File pentru doamna. Cotlet cu os pentru Ledge. Puse două platouri pe masă, pe care carnea încă sfârâ- ia. Adresându-i-se lui Arden, zise: Știu cum îi place lui Ledge friptura. Vrei să tai un pic din a ta, să vezi dacă e friptă cum trebuie?

- Sunt convinsă că e bine.

Angie întrebă dacă mai aveau nevoie de altceva, iar când Ledge îi spuse că nu, îi lăsă singuri. Ledge își luă cuțitul și furculița, făcându-i semn lui Arden să facă la fel.

- Sunt prea furioasă ca să mănânc.

- Fă un efort!

El tăie o bucățică de friptură, înfipse furculița în ea și și-o băgă în gură.

- De ce?

- Ca să păstrăm aparențele.

-Nu vrei să știi...

- Ba da. Dar nu acum. Nu aici.

Aruncă o privire în jur. Nimeni nu părea să fie atent la Arden și la el, dar tentaculele lui Rusty ajungeau unde nici nu te gândeai.

Friptura lui era la fel de bună ca de obicei, dar o mân- că metodic, mai degrabă alimentându-și corpul decât concentrându-se asupra gustului mâncării. Era mai interesat de femeia din fața lui, care lua îmbucături delicate din fileul ei delicat. Părea tulburată, uluită, neliniștită și furioasă - toate în același timp. Ar fi vrut să-i spună că totul o să fie bine. Dar nu știa că așa avea să fie. În plus, ce ipocritul dracului ar fi fost să facă una ca asta...

Refuzară să comande desert și cafea. În loc să-și bată capul să plătească cu cârdu, lăsă niște bani pe masă. Angie păru dezamăgită să-i vadă plecând. Pe drumul de întoarcere în Penton, ledge fu ațem , vadă dacă ieși cineva după ei din zona unde se afla Itauranwi. Nimeni nu intră în trafic în urma lor

- Bine. Spune-jni, rosti. Cum ai aflat că e vorba de Rusty?

-Luasem rapoartele și tocmai mă pregăteam să plec ze i, tribunal. Și-a oprit mașina chiar în spatele meu, în parcare. Am recunoscut sunetul motorului, îi descrie situația și îi telată discuția pe care o purtaseră. Dacă e să povestești ce-am vorbit, totul pare perfect inofensiv. Dar nu așa am resimțit schimbul ăsta de replici. Aveam fiori de repulsie în tot corpul.

- Pe bună dreptate. Nu i te-a arătat detectivul ăla. Te-a luat în vizor de când te-ai întors în oraș.

-Dar de ce?

-Nu uita c»ai zis.

Cu mult înainte de marginea orașului, coti pe un drum lateral îngust care era, de fapt, o fâșie de pământ bătătorit Dacă n-ai fi știut că e acolo, ai fi trecut pe lângă el fără să știi că exista.

-Unde mergem? întrebă Arden.

-la locul crimei.

Chiar și în toiul zilei, locul respectiv era sumbru. După lăsarea serii, aspectele amenințătoare erau Potențate de întunericul care învăluia totul Copacii ^ «e întreceau pentru lumina soarelui pe timpul zilei formau un coronament prin care lumina lunii nu putea Pătrunde. Insectele tăceau cu

desăvârșire, ca și cum ar ^{1 fo*} speriate să scoată vreun sunet. Animalele nocturne Își vedeau de viață strecurându-se discret prin umbră. Păsările se adăposteau în cuiburile lor. Atmosfera înconjurătoare era netulburată. „Unde drumeagul ajunsese la capăt, înfundându-se, ^ «*ti numele lui Ledge pe un ton plin de teamă.

bui să recunoști locul după descrierea din ra- *
 Poliției, spuse el. Arden își desfăcu centura de siguranță și se pentru a cerceta împrejurimile prin parbriz. Dacă el nu ar fi fost ațintite pe suprafața mată a apei măt^ care trecea printre rădăcinile cioturoase ale chiparozilor, n-ar fi știut că lacul se afla direct în fața lor. Când U J* opri farurile, acesta dispăru.
 - Aici l-au găsit pe Brian Foster, rosti ea în șoaptă
 - Părți din corpul lui. Printre chiparoșii ăia. Ledge arată către crângul care mărginea lacul. Arden se răsuci și se uită la el.
 - Ce legătură are asta cu Rusty?
 - Rusty l-a omorât.

capitolul 28

Judy Dyle își chemă familia la masa de seară. Toți cei trei copii erau implicați în activități sportive și extrașcolare. Programul lor de după terminarea orelor implica mai multă coordonare decât debarcarea din Normandia. Mai mult, acest program era în continuă schimbare, ceea ce făcea imposibilă stabilirea unei ore fixe pentru masa de seară. De cele mai multe ori, mâncau pe rând, ceea ce lui Rusty îi convenea de minune. Dar Judy insista ca, măcar o seară pe săptămână, să ia cina cu toții odată. Iar seara aceasta era una dintre acele cine. „Vai, ce noroc pe mine”, își spuse Rusty acru. Își ocupă locul în capul mesei. La îndemnul lui Juay, fiica lor mormăi o binecuvântare scurtă a bucatelor <- pe

masă. Tocmai când rostea aminul final, telefonul mobil al lui Rusty începu să sune.

Era salvat! își împinse scaunul în spate.

-Am convenit să nu folosim telefoanele mobiW • masă, spuse Judy.

- Eu n-am fost de acord cu așa ceva.

Ignorându-i privirea furioasă, plecă de la masă. Într-un clipă, se uită la afișajul telefonului și răspunse.

În biroul lui și închizând

re. Angie, iubito... Ești înfierbântată și ți-e dor de mine?

Ai vrea tu. Ascultă bine, avem mulți clienți, așa că trebuie să mă grăbesc. Te-am sunat să-ți cer un serviciu în schimbul unor informații suculente.

„Ai înțeles lucrurile pe dos, iubito. Tu-mi faci servicii mie, nu invers. În schimb, eu nu-i spun șefului tău că hagi mâna în încasări mai tot timpul.

-Știe. Noi doi ne-am înțeles cum să ne reglăm socote-lile. Trebuie să vii cu ceva mai bun de-atât, Rusty. Sigur o să vrei să auzi asta.

Atitudinea ei persiflantă îl călca pe nervi, dar prin restaurantul acela treceau o groază de oameni. Angie era atentă la cuplurile, grupurile și persoanele singure care veneau acolo și, dacă vedea pe cineva sau ceva care i se părea neobișnuit și ar fi prezentat interes pentru el, îi spunea. Era una dintre cele mai bune surse de informații ale lui.

- Bine, îi răspunse, cu ce pot să-ți fiu de folos?

- Sor-mea a mică ia o piace ca pe bomboane. -Și de unde le ia?

- De la noul ei iubit, care mai nou s-a mutat cu ea. E genul clasic de lipitoare profitoare. Bagă-l la zdup! Și Emilia mea o să se ocupe s-o bage pe ea sub tratament. Îi spuse numele celor doi și unde se mutaseră împreună. Rusty îi promise să asmuță echipa antidrog locală asupra iubitului. "Așa, acum e rândul tău. Ce ai pentru mine? -Ledge a venit pe-aici în seara asta. "Asta nu e

chiar o veste senzațională. , -^u, dar de obicei vine
singur. în seara asta avea ^{me}je cu el.
~ 9 femeie care nu e Crystal. ~^Nu Crystal

SarXirn Prnwii

.Deși Rustv se pândea că deja știa, întrebă cum femeia respectiv. *

- în jur de 30 de ani. Blondă. Ochi de căprji, Abdomen plat. Nu-mi place s-o recunosc, dar îmi ve™ s-o cam strâng de gât cu mâinile mele. Nu prea-i stă** caracter lui Ledge să o înșele pe Crystal, cel puțin nu așa în văzul lumii.

-Știi asta pentru că ai încercat să-l duci în ispită

- Nu ti vulgar! Oricum, știind cum stau lucrurile cu voi trei, m-am gândit că ți-ar plăcea să afli că umblă ca un cotoi în călduri. El a zis că e o întâlnire de afaceri, dar, știi tu... Avea o fbame-n ochi și nu pentru cotletul lui fraged.

- I-ai văzut dragăstoși unul cu altul?

- Nu. Au vorbit o grămadă, totuși, deci poate că a fost o întâlnire de afaceri. Își țineau capetele apropiate și se tot uitau la un plic maroniu, care părea să conțină documente oficiale. N-am văzut nici un fel de însemne pe el sau ce-o fi fost în el.

Fața lui Rusty se înfierbântă dintr-odată. El știa ce era în el.

- **Mersi, Angie.**

- De sor-mea nu se atinge nimeni. Doar de nemernic. - Am înțeles.

Închise telefonul, își lăsă telefonul pe birou, după care se întoarse cu scaunul și lovi cu sete taburetul din fața fotoliului. Vârful de oțel al cizmei lui lăsă o adâncitură în piele.

Ledge și fata lui Maxwell stăteau aplecați peste rapoartele alea de anchetă.

Judy deschise ușa fără să bată în prealabil.

-Vii înapoi la masă sau nu?

-Nu!

Soția lui se retrase și trânti ușa. în orice alt moment, s-ar fi dus după ea și i-ar fi dat o lecție de respect, dar putea să o lase pe altă dată. Trebuia să ti atr^{aoă} lui Burnet cât mai rapid. în stil șoc și groal

®^{tențU}

Ocoli masa de lucru și deschise sertarul de io t ,

avea un seif mic, cu o încuietoare cu panou [™] 11 deschise și scoase unul dintre cele câteva t^Wo cartelă «încărcabilă pe

care le folosⁿ^tX" ca acesta- Când plasă
apelul, sună de palpitate
O voce nazală răspunse arțăgos:

8

Sandra Broiote

- Cine e?

-Cel mai crunt dușman sau cel mai bun
prieten al tău, depinde. -Aaaa... tu erai.

- Da, eu. Cât de repede poți să fii gata?

-Dacă aștepti după mine, înseamnă că e
groasă. Zi unde ne vedem.

- Stai pe fază! Te anunț.

capitolul 29

Arden se uita la Ledge cu ochii mari, dar
acesta voia să se asigure că îl înțelegea.

- Rusty l-a omorât pe Brian Foster.

Se trase departe de el până ce se trezi că
stătea cu spatele lipit de portiera din
dreapta. Gura i se deschise,

1 se închise și apoi se deschise din nou.

Apoi:

-în raportul de anchetă nu este nimic care
să indice asta.

-Nu e nimic nici care să arate că vinovatul
ar fi Joe -Dar numele lui Rusty nu apare
nicăieri în rapoartele alea. Al tatei da, de
multe ori. Ce te-a făcut ^ bănuiești pe
Rusty, dintre toți? E o răzbunare penttu
feptul că a complotat să fii arestat în
noaptea aia. ^ dacă așa a fost... . , . 41

MTnoLea de

, ^a a fost. îndoiala de pe chipu ^ u^ W

Ei, w baltă... Nici Crystal nu a fost con

- Ai vorbit cu ea despre asta?

-Azi-noapte. Mi-a împărtășit ceva ce nu st-
i*^ care dă... ' ** «

-Te-ai văzut cu Crystal azi-noapte?

Glasul ei se subțiasse un pic, iar Ledge
savură nuanța de gelozie pe care o trăda.

- Da. Direct de la tine, m-am dus la ea.

Se bucură să vadă expresia ei nedumerită
doar pentru o secundă-două, după care
reveni la direcția sa inițială

- Mi-a spus o poveste pe cinste despre
noaptea în care a fost ucis Foster.

-Noaptea în care a murit. Din ce scrie în
raport, nu s-a stabilit niciodată dacă a

fost omorât sau a fost vorba de un accident

- **Bine. Noaptea în care Foster a murit, Rusty s-a dus acasă la Crystal.**

-O idilă?

- **Asta poți să-ți dai seama singură. Îi povesti tot ce-i spusese Crystal despre vizita bizară a lui Rusty. Inițial, m-am supărat pe ea pentru că mi-a ascuns asta toți acești ani. Dar știu cum procedează Rusty, cât de convingător poate fi. A convins-o că, dacă îl dezamăgește, eu aveam să fie cel care să aibă de suferit tot felul de grozăvii**

- **Și chiar îl bătuseși măr pe fratele ei vitreg? îl întrebă.**

- **Invoc al cincilea amendament, pentru a nu mă incrimina.**

- **De ce ai Scut așa ceva?**

-Am avut un motiv. Dar nu era vorba despre asta. Era vorba de motivul pentru care Rusty avea nevoie de un alibi în noaptea aia.

-Nu te-ai bătut cu el??

-Nu. Dar n-ar fi avut cum să simuleze rănilor alea.

își ridică șoldurile pentru a băga mâna în buzunarul de la spate pentru a scoate plicul pe care i-l înmăna nase Marty.

Chiar mă întrebam despre plicul ăla, rosti Arden. Părea ceva învăluit în mister

.. Fișa medicală a lui Rusty. A șterpelii ^L
spitalului. N-am apucat să mă uit pe ea.
^{iva}

- Vteau so văd și eu.

Aprinse lumina în cabină și întinse foile
îmnături, pe bord. ^{H nre}

-Ora înregistrării la Urgențe, 5.52
dimineața. Asta se potrivește cu ora
aproximativă la care mi-a spus Crvsiaî că a
plecat de la ea își trecu arătătorul peste
foaia de hârtie. Radiografia brațului stâng
a indicat o fractură de ulna și de humerus.
Contuzii la nivelul feței, gâtului și al părții
inferioare a abdomenului.

-La nivelul părții inferioare a
abdomenului?

-Nici eu nu înțeleg de ce, răspunse el,
încruntându-se. Tomografia trunchiului.
Nici un organ afectat, nici un semn de
hemoragie internă, dar splina prezintă
urme de lovire cu un obiect contondent

-Ce scrie aici? Arden își miji ochii
pentru a înțelege o notiță. Așchii⁷

- Scoase din pielea palmelor, spuse
Ledge, citind din notițele medicului care se
ocupase de Rusty. „Pacientul a fost tratat
pentru zgârieturile supetficiale de pe brațe
și palme.” Se uită la Arden. Pare a fi vorba
de răni defensive.

Se concentrară din nou asupra
notițelor. Rusty fusese internat Nu fusese
externat decât marți dimineață și fusese
trimis acasă cu recomandarea de a
continua să stea la pat alte câteva zile, să
ia calmantele prescrise după indicațiile
medicului și să aplice unguent cu

antibiotic Pe zgârieturi de patru ori pe zi. ,

.

-Mă-ntreb cum o fi expUcat rănile pe
care le avea tața ^ cei de la spital. Și
părinților.

.

. "Rusty minte la fel de ușor cum respiră,
răspunse ^ împăturind la loc hârtiile și
băgându-le înapoi m buzunar. Sigur n-a fost o
problemă pentru el sa inventa ^K un
pretextAruncă o privire către lac, după care î_{nti}
peste genunchii lui Arden, deschise torpedou^{P*}
o lanternă mate.

-Vrei să vii și tu sau să rămâi aici?

- Unde te duci?

-După ce am citit raportul de anchetă acum zile,
am venit aici pe lumină să explorez un pic n
Brian Foster a văzut locul fix așa. Pe întuneric.

- Poate că era lună plină în noaptea aia.

-Nu era.

Arden îl privi întrebător.

- îmi aduc aminte de când unul dintre ajutorii
ăia de șerif m-a pus să mă dau jos din mașină. în
timp ce eram percheziționat, mi-am ridicat ochii
la cer, un fel de „Asta trebuie să fie o glumă,
nu?" Era nor. Nu se vedea deloc luna. Ploaie
măruntă, când se oprea, când pornea din nou.
Cam ca în seara asta.

Arden se uită prin parbriz la peisajul straniu din
jur, după care deschise portiera vitejește și sări
jos din camionetă. Totuși, nu înaintă mai
departe de grilajul radiatorului până ce Ledge o
luă de mână. îndreptând fasciculul lanternei
spre pământ, acesta îi spuse:

- Nu știi dacă mocasinii de apă ies la
vânătoare noaptea. Oricum, ai mare grijă pe
unde calci!

Arden șovăi, dar apoi începu să meargă la
unison cu el, suficient de aproape de el încât
șoldurile să li se atingă din când în când.

- De ce să se fi aventurat pe-aici Foster sau
oricine altcineva, de unul singur?

-Nu cred că a făcut-o.

- Dar în raport scrie că mașina lui a fost găsită pe autostradă.

- Pe banda de urgență, în apropierea ieșirii. ,
-în și pe mașină nu s-au găsit decât
ampretele lui;

Nu s-au găsit alte urme de încălțări care să indice că ar^d fost și altcineva înăuntru.

-A venit singur, dar s* întâlnit cu cineva acn^l,

„ Criminalistu n-au reușit să ia decât un sinZ
, dc urmă de pantof în apropierea apei. Au decC
Td mărimea pe care o purta Foster.

-Apa e puțin adâncă, așa că cineva ar fi putut ⁸¹
meargă pnn ea și să-l ia prin surprindere.

- Fără să se teamă de mocasinii de apă?

- Și de aligatori adăugă el sumbru. Cineva
era foarte hotărât să ajungă la această întâlnire.
-Tata?

-Am văzut în raport că ție și Lisei vi s-au pus
întrebări despre o barcă.

-Avea mai mulți ani decât el. Era o lotcă, practic.
Încetase să mai iasă cu ea pe apă după moartea
mamei, așa că nu-s sigură că mai putea pluti.

-Știa bine lacul?

Arden hohoti ușor.

- Ca pe propriile buzunare. A crescut pe lacul
ăsta. În tinerețe, era deseori chemat să ajute la
găsirea persoanelor dispărute. Aparent
tulburată de ce spunea asta despre tatăl ei,
spuse: Dar nu mai era tânăr și puternic. Băutura
își pusese amprenta asupra forței lui fizice. Nu
pot să mi-l închipui trăgând la vâsle chiar și pe o
distanță mică, ieșind la mal mergând prin apă,
copleșind fizic un bărbat mult mai tânăr și apoi
înecându-l.

-Nu pare prea verosimil, nu? Rănile lui Rusty
arată că a fost implicat într-o luptă disperată.

îndreptă lan- krna către trunchiul aspru al unui
copac din apropiere. Așchii...
, înaintaseră cât fusese posibil fără să fie nevoiți
să se ^nde în mālul gros și să ocolească
rădăcinile aeriene * chiparoșilor, care se
ridicau peste luciul apei.
~ O căzătură pe una dintre rădăcinile asteal
nodmo* Putea să se soldeze lejer cu o mână
J** și urme de lovire la nivelul splinei. Cred că
Rusty
ato« aici cu Foster.
Arden îl trase de mână, făcându-l să se
răsucai* fața la ea. *cu
-Cum ai făcut legătura asta? Chiar dacă avea
seina lovită, e un salt destul de mare să tragi
concluzi₃. Rusty a fost implicat.
-Am verificat registrele districtuale. În
weekendul ăla de Paște, deci în trei zile, nu a
fost înregistrat decât un singur deces. Al lui
Brian Foster. Rusty sa încăierat bine de tot cu
cineva, cineva care poate că se lupta pentru a-și
salva viața.
-Trupul lui, destul de mult din el, a fost
recuperat din apă, deși fusese atacat de
animale, și medicul legist a putut să decreteze
că a fost vorba de o moarte prin înec.
-Asta a fost cauza decesului, confirmă Ledge,
Posibil ca Foster să se fi înecat, sau să fi fost
înecat, înainte ca aligatorii să ajungă la el. Se
știe că aligatorii își trag prada sub apă. E posibil
să fi fost în viață în momentul respectiv, dar nu
pentru mult timp după aceea.
Arden își apăsă degetele pe buze.
-Doamne, e îngrozitor!
-Da.

Circumstanțele îngrozitoare în care Foster își găsisse sfârșitul erau mult mai groaznice decât unele dintre lucrurile pe care le văzuse sau despre care auzise că avuseseră loc în bătăliile care de multe ori se întindeau pe mai multe zile.

-Părinții lui au lăsat autoritățile să se ocupe de în' mormântarea rămășițelor. Drăguți oameni, nu? rosti el. Indiferent de cum a murit, omul ăla merită ca totul să fie explicat.

-Și eu simt nevoia să fie explicat totul, rosti ea. Cum de se cunoșteau ei doi?

~ Rusty are mereu grijă să cunoască pe toată lumea-

- Da. Am avut impresia asta azi. Joacă rolul individ¹¹ lui popular care-i prieten cu toată lumea.

- Exact.

„Tu îl cunoșteai pe Foster.⁷

„Nu bine. Ne mai intersectasem. De vreo câteva ori

, La magazin?

Aflat chiar la granița zonei de nisipuri mișcătoare Ledge schiță o mișcare dintr-un umăr care indica un dai aproximativ.

- Welch's era genul de loc unde, de fiecare dată când intrai, dădeai nas în nas cu vreo zece oameni pe care-i știai sau îi recunoșteai.

- De ce a dat faliment?

-Copiii și nepoții nu aveau spiritul competitiv al moșneagului Welch. Când s-a dus el, la fel s-a întâmplat și cu magazinul. Asta s-a întâmplat cât eu am fost plecat în străinătate.

-Tata n-ar fi avut cine știe ce viitor acolo, chiar și dacă lucrurile ar fi stat altfel.

- Cam așa e.

- Ce fel de om era Brian Foster?

-Era un tocilar. Timid. Opusul lui Rusty. Și tocmai de aceea sunt sigur că de-aia se lega mereu Rusty de el.

Își alină conștiința spunându-și că nimic din ce îi spusese nu era o minciună propriu-zisă. Arden cântărea toate acestea în minte. El spera că cuta dintre sprâncenele ei era dată de concentrare, nu de îndoială.

- Nu știi cum, sau în ce măsură, a fost implicat Rusty în moartea lui Foster, continuă. Nu pot să dovedesc nimic- Dar în noaptea în care Foster și-a dat ultima suflare în circumstanțe atât de oribile, Rusty, burdușit bine, sta făcut apariția acasă la Crystal, având mai mare nevoie de un ^ibi decât de tratament medical.

. "Toate astea sunt niște dovezi foarte circumstanțe, Ledger.

Ca și toate cele pe care le aveau împotriva tata- lui tău.

.f B ine, bine, dar dacă e să ne întoarcem la ul cnei, am înțeles că Rusty era un tiran care se wade un tocilar doar ca să se distreze. Dar ce să-l fi ^ pe Rusty să îl omoare? p,ri

Fir-ar să fie! Arden îi oferise o altă ocazie perfectă Den. tru ca el să-i spună de ce. Totuși, dacă ar fi știut deW jaf și despre motivul pentru care Rusty voia să scape d Foster, Arden ar fi reprezentat o amenințare adevăraa la adresa lui Rusty. Iar oamenii pe care Rusty îi vedea ca fiind o amenințare păteau tot felul de lucruri rele.

- Poate că Foster s-a săturat de abuzuri și l-a înfruntat Sau, la cum îl știu eu pe Rusty, nici n-ar fi avut nevoie de un motiv concret. Ar fi în stare să omoare un om doar ca să vadă dacă poate să scape nepedepsit.

- La ce impresie mi-a creat azi, aproape că-mi vine să cred una ca asta. Aproape. Cu ochii ațintiți la peisajul acvatic, întinse mâna orbește către lanterna lui Ledge, iar el i-o cedă. Arden începu să miște conul de lumină peste imaginea mlăștinoasă. Monotonia asta mereu m-a speriat Totul arată la fel. Cum să poți să te orientezi? Tata nu se rătăcea niciodată pe lac. Mereu știa «act unde se afla.

Ledge nu spuse nimic.

-Avea o barcă. Și avea și un motiv, O jumătate de milion de motive, de fapt.

Brațul ei întins se lăsă brusc pe lângă corp, ca și cum lanterna ar fi devenit brusc mult mai grea. Încet, Ledge o luă înapoi din palma ei moale. Arden se întoarse și începu să meargă înapoi spre mașină, împiedicându-se de obstacolele oferite de terenul neregulat

-Arden.

Ledge o urmă și o apucă de mână, dar ea se eliberă din strânsoarea lui și își continuă înaintarea. El o depăși și ajunse primul la camionetă. Deschise portiera din dreapta. Arden se prinse de mânerul de deasupra ușii, dar el își întinse palma peste fundul ei și o împinse în sus. Ocoli capota și, de cum urcă la volan și po^{mi} motorul, Arden spuse:

Te rog, du-mă înapoi la mașina mea! ledge întoarse camioneta și porni înapoi spre autostradă.

„Mu e cazul să tragi concluzii aiurea, Arden „Și-atunci de ce m-ai adus aici? Ca să pricepi mai bine cât de logic e ca tata să îl fi omorât pe omul ăla? As fi preferat să continui să ascunzi, să eviți și să inventezi! -Să inventez!

-Rahaturile alea despre procurorul districtual. -Nu sunt rahaturi. Ai văzut și tu fișa

medicală. -Asta nu înseamnă decât că era un adolescent turbulent. Rusty Dyle s-a luat la bătaie cu cineva. -Cu Foster.

-Vrei ca vinovatul să fie Rusty din cauza dușmăniei voastre prostești.

- Ce legătură ar putea să aibă dușmănia mea prostească cu interesul lui Rusty față de persoana ta? Explică-mi asta! -Explică-mi-l tu pe al tău. -Al meu ce?

-Interesul tău pentru noaptea aia. Obsesia ta pentru Rusty, Foster, tata, pentru toată trășenia. Dacă e cineva ale cărui motive nu-și găsesc explicația, acela ești tu.

Camioneta ieși zdruncinându-se de pe drumul de Pământ și porni pe autostradă. Când ajunse pe asfalt, Ledge apăsa pedala de accelerație la maximum. Goneau ^Poi spre oraș fără să schimbe vreun cuvânt Arterele Principale, respectiv străzile din Benton, erau patrulate «ai intens de poliție, așa că Ledge le evită și o luă pe o ^lăturalnică până la casa lui Crystal. Deși mai era o distanță mică până acolo, trase pe dreapta în dreptul unei parcele pe care nu era nici o instrucție, opri motorul și stinse farurile. ~P° ce oprești? întrebă ea. Unde suntem. ~ Ja vreo două străzi de casa lui Crystal. -Dumă până la mașină, Ledge! Acum - !Nu putem să facem asta în fața casei lui Crystal

-Ce să facem?

-Fie ne certăm, fie ne-o tragem. Ce alegi?

capitolul 30

- Atunci ne certăm, rosti ea.

-Bine. Tu începi.

Atden clipi, apoi trase iute aer în piept Dar așteptă prea mult

Ledge se aplecă peste cotieră și îi cotropi guia cu a lui.

Ea rămase rigidă și pasivă preț de câteva bătăi de inimă, după care buzele îi deveniră cooperante, iar limba începu sări danseze cu a lui, iar corpul fierbinte și dulce parcă se topea, devenind una cu scaunul mașinii.

Ledge își curbă mâna dreaptă pe după umerii ei, iar stânga pe talie, trăgând-o cât mai aproape de el posibil, deși aveau cotiera între ei. Arden își înfipse explorator toate cele zece degete prin părul lui, își lăsă capul pe spate și continuă să-l țină strâns în timp ce continuau să se sărute erotic și insinuant, un sărut năucitor care îi arăta cât se poate de clar cum ar fi fost o partidă de sex cu femeia aceasta.

Nu săruta cu timiditatea lipsei de experiență. Dar nici nu săruta cu plictisul aproximativ al unei femei care schimba mereu iubiții. Nu urma pur și simplu o rutină, înainte de a trece la etapa următoare. Era complet concentrată asupra a ceea ce făcea, cu un amestec nestăvilat de plăcere oferită de sărut și o dorință pentru mai mult de-atât.

Ledge își înălță capul, o privi în ochi, își trase brațul de după umerii ei și își trecu degetul mare peste buza ei de jos - carnoasă și umedă.

-Vrei să afli mai multe despre interesul meu față de tine? E în mare parte legat de asta.

- Fapte, nu vorbe

.Sustținându-i privirea, își insinuă mâna stângă pe sub tivul bluzei ei, își apăsă palma de abdomen, după ^ și-o împinse mai sus, pentru a-i strânge sânul și li menține

rotunjimea deasupra cupei sutienului, timp
în care buzele îi coborâtă din nou și o
sărutară jucăuș

ki³ 8ânii aceia ispititori pe cate de zile în-
tjegi - care îi păreau o eternitate acum -
voise să-i sărute. limba lui îi mângâie ușor
sfârcul prin haine. Arden îi suspină
numele. Degetele din părul lui deveniră
mai insistente.

Gura lui se întoarse la a ei, iar degetul lui
mare prelua mângâierea jucăușă care îi
facea respirația să devină ușor sacadată.
Gura lui lăsase pete umede pe bluza ei, ca
niște sigilii de proprietate. îl ațâtau pe
masculul din el să ia în posesie mai mult.
își lăsă mâna să alunece de pe sânul ei pe
talie, apoi între picioare. Arden își modifică
poziția ușor, ondulan- du-și trupul,
oferindu-i permisiune și acces. Ledge
apăsa, mângâia. Arden murmură ceva
neinteligibil, dar orice-ar fi spus, avea în
spate dorință. Voia să fie atinsă adânc
Pantalonii ei erau dintr-un denim elastic
care se mula pe corpul ei ca o a doua piele.
Mai devreme, Ledge apreciasse cum i se
mulau pe fundul incredibil, dar acum era
frustrat de cât de strâmți erau.

- Cum fee să mă strecor sub ăștia?

-Un moment, stai să...

Clinchetul unui telefon mobil îi făcu să
încremenească- Mai sună o dală.

-Al meu e pe vibrații, spuse el. Trebuie să fie al tău.

Părând la fel de frustrată ca și el, capul
ei se lăsă moa-^{le} Pe tetieră.

- E-n buzunarul exterior al poșetei mele.
Pop să te tu cine e?

M^u8e bâjbâi pe jos până îi găsi poșeta,
 apoi buzuna- ^ exterior și telefonul. îl
 ridică suficient cât să-i vadă
 ecranul și, chiar când telefonul se opri di_n
 numele apelantului. Se trase înapoi, dincolo ^ și
 se așeză din nou pe scaunul lui, la volan. î_n*
 Arden se chinuia să își îndrepte poziția, Led» »j^
 « telefonul.
 - Cineva pe nume Jacob.
 -Ah... îi susținu privirea timp de mai multe
 secund după care își luă telefonul și își întoarse
 fața către o briz. îl sun mai târziu. ^{pal}
 Fierbând, Ledge porni motorul și băgă mași_{na} în
 viteză.
 - După zgomot, aia trebuie să fie
 camioneta lui Ledge.
 Crystal luă telecomanda și dădu televizorul
 mai încet
 -Probabil că o aduce înapoi pe Arden la
 mașină.
 Marty se ridică de pe canapea și se duse la
 una dintre
 ferestrele din față.
 -Nu-i spiona, zise Crystal. Nu sunt
 adolescenți.
 - Nu-i spionez. Doar arunc și eu o
 privire. Marty ri- dică una dintre lamelele
 jaluzelei. Da, e camioneta lui cea mare. Ea
 se dă jos singură. Uitându-se peste umăr k
 Crystal, îi raportă: Nu se sărută de noapte
 bună.
 - Hmm. Sunt dezamăgită. Eram convinsă
 că erau ceva văpăi fierbinți între ei.
 -în alea 30 de secunde pe care le-am
 petrecut eu cu ei am avut aceeași impresie.
 Poate s-au sărutat în camionetă. Poate că
 au făcut ceva mai mult decât să se sâru«j

iar un simplu sărut ar fi un lucru mărun-
t acum. Ca » zic așa...

-Dar lui Ledge nu-i stă în fire să...

Marty o întrerupse:

-Ce Dumne...?

-Ce?

-Crystal?

-Ce s-a întâmplat?

- O, Doamne...

Reacionând la spaima apărută brusc în ton, l i •

^kL'sS: pe canapea ?i << -

-Ce e?

-Aia sunt câini?

Străbătuseră cele două străzi până la casa lui Crystal fără ca Arden să rostească vreo explicație, motiv pentru care Ledge dedusese că Jacob nu era un personaj indiferent pentru ea, cum ar fi fost octogenarul care locuia pe strada ei din Houston, sau vărul ei primar, sau fiul adolescent al prietenei ei celei mai bune care vindea bilete la o tombolă pentru o strângere de fonduri.

Până opri în spatele mașinii ei, clocotea. Scoase camioneta din viteză, dar lăsă motorul pornit, își petrecu antebrațele și palmele peste volan și se uită lung la parbriz, purtându-se ca un moji și fiind complet conștient de asta, dar era un bărbat cu o erecție de trei zile și era furios la culme, ce mama naibii! -Jacob? zise el.

- Nu e treaba ta.

- Nu e? întoarse capul să se uite la ea. Ereția mea te-ar putea contrazice. Și și-ar dori să ne fi limitat la certuri. Arden îi aruncă o privire ucigătoare deschizând porțița. O închise cu forță și ocoli capota. Ledge o vedea <clar 'n lumina farurilor > um bagă mâna în poșetă, probabil făcându-și cheile. întrezărind o mișcare cu coada ochiului stâng, întoarse capul. Două siluete întunecate veniră în viteză de-a curmezișul peluzei de pe cealaltă parte « strfzii, cu o a treia nu departe în urma lor. , Își dădu seama imediat ce erau, ce însemna asta ș , lrr*pingând portiera lui, ieși în mare grabă, strigăna. ~ Arden, vino înapoi în mașină! Urcă în maș.nă.^

n^{ani}ca îl făcuse să se exprime laconic, clar ^^{tru} că Arden se opri imediat și se uita spre
,fu orbită de foruri. își ridică palma să-și protejeze och •• tocmai când unul dintre câini făcu un salt înalt către !'

Ledge sări înapoi, urcându-se pe capotă și tși^{tr} picioarele în sus exact la timp. Câinele se lovi de ar[^] mașinii cu un bufnet puternic și suficientă inerție cât^{^j} zguduie vehiculul.

Arden scoase un țipăt.

- Treci pe partea cealaltă! Urcă în mașină!

Ledge se trase peste capotă până în față, după cate sări jos. O apucă de mână pe Arden, trăgând-o tare și punând-o în spatele lui când un altul dintre animale atacă. Ledge îl lovi cu piciorul.

-Urcă!

îi dădu drumul și o împinse către locul din dreapta, sperând din tot sufletul că ea avea să se supună.

Se cocoță din nou pe capotă. Căinii continuau să atace, încercând să sară suficient de sus încât să ajungă la el Mârâiau și lătrau, făcând o zarvă asurzitoare.

Din guri le zburau picături mari de salivă. Tocul cizmei lui Ledge îl izbi pe unul dintre ei în bot, făcându-l să zboare înapoi. Animalul căzu greoi pe pavaj, ceea ce îl năuci, dar numai pentru câteva momente. Apoi se ridică și începu din nou să sară către capota camionetei, înnebunit, însetat de sânge.

Ledge aruncă o privire în spate și văzu că Arden reușise să intre în cabină, dar unul dintre animale o luase în vizor și se

arunca spre portieră, clămpănind din falcile larg deschise.

Ușa din față a casei lui Crystal se deschise fulgerător. Ha și Marty coborâră treptele în fugă. Crystal țipa,^{tot} spunându-i pe nume. Ledge strigă la ele să între înap⁰¹ în casă.

În secunda următoare, claxonul mașinii îi năuci pe «> pe câini, pe Marty și pe Crystal, și nimeni nu mai scoa[^] nvcî un sunet. Vaierul lui asurzitor continuă. Apoi, P[^] el, Ledge auzi un fluierat ascuțit.

Ca și câinii. Ca unul, porniră la fugă, gonind în direcția de unde veniseră.

Lui Ledge nu-i trecu prin minte să pornească după ei și nici altceva decât grija pentru siguranța lui Arden. Fără să zăbovească măcar cât să-și tragă răsufierea, se dădu jos de pe capotă și se duse repede la portiera din areapta, al cărei geam era mînjit și încărcat cu dăre de salivă de câine. O trase cu putere, deschizând-o.

Crystal era aplecată peste cotieră, cu spatele la el. Ledge nu strigă pentru a acoperi zarva. În loc de asta, spuse cu calm: - Arden, poți să te oprești acum. Au plecat. Ea se întoarse și se uită la el cu ochii năuciți, dar cuvintele lui ajunseră la ea. Își trase mîna de pe claxonul aflat pe volan. Tăcerea bruscă determinată de asta fu aproape la fel de asurzitoare ca și zgomotul puternic.

Privindu-l în continuare fix în ochi, Arden își relua poziția dreaptă pe scaunul din dreapta. Ledge își puse o mîna pe genunchiul ei. Descoperi că tremura. -Ești teafără? -Da.

-Nu t&au mușcat?

-

-Nu. Apoi, dând din cap, spuse din nou:
 Nu. U ma- swâ din priviri. Tu? , , ... n -
 . -Nu, dar eram pe punctul de a pierde bălalia.
 Buna "dec cu claxonul. Mulțumesc.
 - v^u plăcere. r ia
 Dinții ei începură să clănțane. Crystal veni în
 tuga ei> gâfâind.
 -Sunteți bine?
 -Suntem nevătămați, răspunse el. Zdruncinați,
 i, dar
 Slit»-,*.
 -...m nevătămați.
 -Dumnezeule mare, Ledge! Crystal își duse mâna
 la Ar fi putut să
 te
 piePt, cu degetele răsfirate pe stern.
 °rtioare.
 "" Cred că ăsta era scopul.
 Crystal se uită la el cu suferință în ochi.
 Marty ajunse și ea tocmai acum. Avusese de
 spirit de a le spune vecinilor care ieșiseră era cu
 toată agitația, că totul era sub control D^Ct
 menea, recuperase și poșeta lui Arden, p_e caTe * ^
 ta o scăpase când o atacaseră câinii. Fusesse Jt***' în
 picioare. ati
 - S-au vărsat și s-au împrăștiat toate, îi
 spuse M Am adunat tot ce-am putut să văd.
 Portofelul văd^ scăpat nevătămat. a
 -Mulțumesc.
 Arden își luă poșeta, dar nu păru afectată că era
 făcută ferfeniță și părea să nu știe ce să facă cu
 ea. Ledge io luă din mâini și o puse pe jos.
 -Să chemăm poliția? întrebă Marty.
 - N-ar avea rost, zise el.
 - Dar, cu o haită de câini sălbatici pe străzi...
 -Ai auzit fluierul? rosti el. Nu erau sălbatici și nu
 erau în căutare de pradă. Se răsuci către
 Crystal. Te-ar deranja dacă Arden ar rămâne la

tine în noaptea asta? N-ar trebui să se ducă
acasă, unde să stea singură.

-Tu unde te duci?

- Să mă ocup de o treabă.

Dar aceste trei femei nu erau niște proaste. Se
uitară una la alta cu subînțeles.

- Bineînțeles; Arden poate sta cu noi cât...,
«P^ Crystal.

-Mulțumesc, Crystal, dar n-o să mă las aruncată în
cârca ta. Privindu-l direct în ochi, decretă: Mă
du cu Ledge.

-Ei, pe dracu'! Tremuri ca o frunză-n vânt,

-Tremuram. Dar șocul a trecut. Acum sunt bin ;

Vezi? întinse mâinile, cu palmele în jos, pentru a
dovea că erau stabile. Nu era cazul.

- Rămâi aici!

- Ba nu.

^arty o înghionti pe Crystal.

Xtd că ar trebui să-i lăsăm singuri să se pUnă

ze acotfi*

Crystal se uită nehotărâtă la e! și apoi la Arden,
după

^re murmură:

-Aveți grijă, și plecă spre casă cu Marty. leâge

așteptă până când ajunseră în casă, după care

spuse:

-Arden, nu vreau să pierd timp contrazicându-
mă

cu tine.

-Atunci ai face bine să nu te mai împotrivești. -

Ai putea să pățești ceva.

-îmi tot spui asta, dar până acum nu mi s-a

întâmplat nimic

-Nu poți să vii unde am de gând eu să mă duc -

Adică unde?

-Nici măcar nu știu deocamdată. Nu știu cu ce-o să mă confrunt când ajung acolo. Mai mult ca sigur, o să fie periculos. Nu poți să vii și tu. Și gata.

Arden îi înfruntă privirea sau încercă. Dar el câștigă. Ea capitulă. -Bine.

Își recuperează poșeta și se dădu jos din camionetă. Dar nu Porni spre casă. Se îndreptă spre mașina ei.

-Ce foci⁷

- Fie vin cu tine, fie te urmez cu mașina mea.

. Ledge izbucni într-un șir de înjurături obscene, dar nici una nu o impresionează pe Arden. Se întoarce la el. ^ -Crezi că Rusty a fost în spatele atacului ăstuia, nu. fix stilul lui.

- Dacă ce mi-ai spus în seara asta e adevărat, iar el l-a Jj* pe Brian Foster și i-a lăsat pe toți să creadă timp

^ va fi deCenU *tata e TM ovati atunci mk,m C *tlga ^ndesat

dreptul de a riposta

.Ledge lăsa capul în jos. Expiră prelung. la zece, uitându-se fix la pământul dintre ci^ ^S Când își ridică ochii la ea, îi zise: mele V

-Te-am avertizat din prima.

capitolul 31

Când porniră de la casa lui Crystal, Ledge își fonul și îl sună pe Don.

-Noaptea trecută, când Rusty m-a încolțit în bar, era un tip care juca biliard cu niște prieteni. Nici nu m-am întors să mă uit la el când Rusty s-a luat de el, că otgani- za lupte de câini. Rusty i-a zis pe nume... Dawkins? De pe locul din dreapta, Arden îl auzi pe Don spunând:

-Hawkins. Dwayne Hawkins.

din oraș la degetul mic. I-a pus să stea cu ochii în patru după noi. Mașina ta a fost văzută la Crystal. Mai devreme sau mai târziu, sigur ai fi venit după ea.

-Ar fi fost posibil să fi fost în casă.

- Ca să ajungi la mașină, tot ar fi trebuit să ieși.

- Deci eu am fost ținta?

-Bun. În sfârșit ai început să te prinzi.

Intră în parcare a unui magazin închis și opri camioneta. O să așteptăm aici să mă sune înapoi Don. Consum benzină și nu știu cât de departe o să fie nevoie să mergem.

Opri motorul și se lăsă pe spătarul scaunului, cu fața spre capotă, uitându-se fix la peretele de cărămidă din șa camionetei. Arden făcea același lucru. Nici unul dintre ei nu spuse nimic.

Acum, că avusese timp să-și recapete ritmul normal al respirației și să-și liniștească mintea după atacul câinilor, gândurile i se întoarseră la cearta lor chiar de dinaintea acestuia. Subiectul se afla între ei ca o grenadă cu cuiul scos. De cum se întrebă care dintre ei avea să reia discuția, Ledge rupse tăcerea, mormăind:

-Jacob ăla era tatăl copilului?

Arden se uită scurt la el, după care privi din nou înainte.

-Jacob Greene, cu „e” la sfârșit.

- Unde v-ați întâlnit?

- Lucram la Neiman's ca asistent personal de cum pârături. Jacob a devenit unul dintre clienții mei, tj^j bun. A cheltuit

o groază de bani cu mine. Mai târziu am devenit și pacienta lui.

- Pacientă? E doctor?

- Da, dar până când am început să merg la el la cabinet, trecusem dincolo de relația tradițională doc- tor-pacient.

- Evident, mult dincolo. Și cum de nu sunteți împreună acum?

- Păi, în primul rând, e căsătorit.

- Aha. Asta-i piedica. Una mare. Soția a aflat de amanta însărcinată și...

- Poți să taci? Se întoarse către el. Jacob e specialist în IA. Inseminare Artificială. El m-a lăsat însărcinată, da. Folosind spermă de la un donator anonim.

Ledge îi susținu privirea câteva secunde la rând, după care își lăsă capul în jos și își frecă degetul mare peste sprânceană.

- Mă simt ca un măgar.

- Nu pot să-mi închipui de ce.

Nu încercă să-și ascundă în vreun fel sarcasmul. Ledge o privi combativ.

- Ei, când te-am întrebat de tatăl copilului, de ce nu mi-ai spus pur și simplu?

- Nu i-am spus nici măcar soră-mii. Nu era treaba ei și în nici un caz nu era a ta.

- Exact Ai mai spus asta.

Înainte să apuce să aprofundeze discuția, telefonul lui începu să vibreze, zornăind mărunțișul din suportul lui de pahar. Ledge își menținu privirea ațintită asupra ei când luă telefonul și răspunse. Arden îl auzi pe Don spunând:

-Gata! Am făcut rost de indicațiile despre cum se ajunge acolo.

- Dă-mi-le!

Mui bine nu.
atunci îmi cer scuze că te-am deranjat. O
să le obțin
de la altcineva.
.Tipul ăsta nu-i vreun puștan cu caș la
gură, Ledge
_ j^am dat seama de asta.
_ o cauți cu lumânarea.
-Nu, el Și-a căutat-o și uite că și-a găsit-o
acum.
Don șovăi o clipă, după care mormăi:
-Ei, la dracu'...
Locul acela părea aproape prea insalubru
pentru a fi adevărat, semăna mai degrabă cu
un decor de teatru sau de film, cu o groază
de obiecte de recuzită înghesuite pentru a
crea o imagine cât mai sordidă. Niște
reflectoare cocoțate pe stâlpi de metal
formau un perimetru și luminau
proprietatea, ceea ce te ducea și mai mult
cu gândul la un studio de film.
Casa era la fel de dărăpănată ca diferitele
anexe, dintre care una avea lipsă jumătate
de acoperiș. Vehiculele eviscerate și
ruginite împrăstiate prin curte erau de-a
dreptul clișeice. Două fotolii diferite erau
postate pe verandă, sub streșină. Arden
nici nu voia să se gândească câte gânganii
își găsiseră adăpost în ele.
Întro parte a curții nebetonate se afla un
șir de cuști, încropite necizelat din lemn
vechi recuperat de prin alte Părți și plasă
metalică. Erau murdare și înghesuite cu
câini învățați să fie agresivi.
Când camioneta lui Ledge intră în spațiul
deschis, haita de câini se lansă într-o zarvă
atât de feroce că îți togheța sângele în
vene. Arden ezita între mila pentru

animalele respective, pentru abuzurile la care erau supu- ?»frica extremă de ele. "dge opri mașina și se opri câteva clipe să evalueze ^ din jur. Apoi băgă mîna sub scaunul lui și scoase ^ toc de piele. Pistolul din el părea genul de armă care ^{at} Putut să-i aparțină lui Wyatt Earp. Verifică magazia să vadă dacă era încărcat complet, după care î|
pe cotieră. ^{PUSe}

Apoi întinse mîna în spatele scaunului, la baza ban. chetei din spate, și scoase o pușcă. Cu o concentrare severă, trecu prin rutina de pregătire a armei, care im. plică verificarea mai multor elemente mobile, potrivirea cu zgomot metalic a unui mecanism, apoi a altuia. Făcu toate acestea cu precizie, precauție și pricepere, ceea ce era în același timp liniștitor și neliniștitor.

- încuie portierele în urma mea, spuse, cu conturul bărbiei ascuțit de hotărâre. O să las motorul pornit, în caz că trebuie să plecăm de-aici în grabă. Nu ezita. Vorbesc serios, Arden. Dacă chestia asta iese prost, pleacă dracului de aici. Indiferent ce se întîmplă, în nici un caz nu cobori din mașina asta. Dacă ești obligată să folosești ăsta, zise, arătînd din cap către revolver, doar țintești și apeși pe trăgaci. E ca un fel de tun de mînă. Sigur nimerești ceva. Se mai uită o dată la ea, cu ochii plini de tensiune. Ticălosul ăsta a încercat să ne focă de petrecanie și s-ar putea să mai încerce. Dacă-l vezi schițînd vreo mișcare, nu aștepta să vezi ce se întîmplă mai departe. Bagă camioneta în

marșarier și apasă pe accelerație cât poți de tare.

Deschise portiera din stânga și se dădu jos. Așteptă să audă declicul încuierii portierelor, după care porni spre casă, ținând pușca pe lângă corp, cu țeava în jos. Arden se minuna de calmul lui aparent. Ei îi bubuia inima în piept. Abia dacă putea să respire.

Ușa de plasă a casei fu deschisă și un tânăr cu păr ațos, până la umeri, ieși pe verandă, cu tălpile goale. Purta un tricou alb uzat și o pereche de jeansi albaștri murdari care abia-abia se țineau pe șoldurile ieșite în afară. În mână avea o pușcă cu țeavă dublă.

Când o armă cu zgomot și o aținti direct asupra lui Ledge, Arden scoase un sunet slab, plin de teamă, pe care nici măcar ea nu-l putu auzi din cauza lătrătu rilof asurzitoare care răzbăteau dinspre cuștile câinilor ' Dwayne Hawkins înaintă până la marginea cocârja«

a verandei.

-Ești Burnet, nu-i așa?

Ledge nu zise nimic, doar continuă să înainteze spre casă cu pași măsurați, în care nu ghiceai nici o grabă.

- Ești tare de urechi sau ce dracu'?

Ledge continua să se apropie. Hawkins coborî de pe verandă și porni spre Ledge, după care se opri și își luă o poziție războinică.

-Ai venit aici să-mi împuști câinii?

- Nu, am venit să te împușc pe tine.

Totul se întâmplă într-o fracțiune de secundă, un ansamblu de mișcări atât de rapide, încât abia

putură fi percepute de ochi. Ledge ridică pușca la nivelul taliei. Rafala nu dură decât vreo câteva secunde, dar lui Arden

1 se pămră o eternitate. Ceea ce era valabil și pentru ecou. Căinii o luară razna.

Dwayne Hawkins zăcea pe spate pe pământ, cu membrele rășchirate. Pușca îi căzuse la câțiva metri de mâna lui întinsă.

-O, Doamne! O, Doamne! O, Doamne... Arden nu zăbovi să se gândească la avertismentele sumbre ale lui Ledge și la instrucțiunile apăsate pe care i le dăduse. Portiera se deschise când o deschise și aproape că se prăvăli afară.

Traversând curtea în fugă, își acoperi urechile cu palmele, pentru a estompa zarva care răzbătea dinspre cuști.

Ledge părea total detașat de câini, de ea, de tot. Se duse la trupul inert al lui Hawkins și apăsă țeava Puștii de mijlocul frunții lui.

Oripilată, Arden se năpusti cu pași împleticiți către el, strigându-i numele. Leage

*?u reacționează.

Abia când ajunsese la câțiva metri de el își dădu seama că Hawkins nu era mort. Nici măcar nu sângera.

Nu fusese atins. Zăcea între laturile unui V, trănăit prin găuri de glonț în pământ. Avea ochii clipea cu rapiditate. Cutia toracică / se tot ridica cobora dramatic. În rest, era paralizat de frică. ⁷

¹¹ * Ledge spuse:

-Tu ai asmuțit câinii asupra noastră? -N-am nimic cu voi. Sincer! Jur! Nu mă omorî! • ploră, după care începu să îngaime sunete mcoerentT

- Cine te-a pus s-o foci? -Nemernicul ăla de procuror, Dyle.

- Cât ți-a dat⁷

-Nimic. Am făcut o înțelegere.

- Ce-ai primit în schimb, Dwayne? -M-a lăsat să scap că... am pasiunea asta.

- Lupte de câini. Ce mai pasiune, Dwayne...

- N-ai nici un drept să...

- Ți-a spus .procurorul de ce voia să îi facă rău domnișoarei Maxwell?

Dwayne nu se clinti, dar ochii i se îndreptară către ea. -Asta-i ea?

-Ți-a zis de ce voia să...

-Nu, nu, răbufni el precipitat Mi-a zis să pun câinii pe voi. Asta e tot ce știu.

- Pe noi? Pe amândoi?

-Așa a zis, c-o să fiți împreună.

- De unde a știut asta?

- Habar n-am. A zis că, mai devreme sau mai târziu, o să veniți la casa din spatele coaforului și să stau la pândă, pregătit N-am vrut să...

- Ba sigur c-ai vrut, Dwayne. Exact asta ai vrut, să n^{*11} făcuți bucățele de câinii tăi.

-N-am nimic cu tine, repetă el. Și nici cu ea. -Ei bine, acum eu am ceva cu tine. Glasul lui Leog devenise la fel de rece ca un țurture. Știi cu ce m-a^{"1}

ocupat în armată?

-Am auzit c-ai fost la război, dar..

..Lunetist.

Dwayne scoase un scâncet. Mărul lui Adnm ■ ți j se coborî rapid.
unm 1 se ridica

" -Exact, Dwayne. Aș putea să-ți iau la rinM u- je la un kilometru și jumătate. Oricând am chef. Și jur pe Dumnezeu că asta o să si fac d^i nu dispari.

-Să dispar? Adică să fug de-aici?

- Exact.

-Da' nu pot. Dyle mi-a zis că, dacă-l trag pe sfoară, mă omoară.

-Atunci ai încurcat-o rău de tot, Dwayne.

- Dyle are mexicani care au fost prin carteluri la viața lor.

- Și eu am o pușcă cu lunetă cu țintă telescopică. Dacă te liniștește în vreun fel, să știi că o să mori înainte să auzi glonțul. Dacă e să stai să te gândești, probabil că e mai bine pentru tine să rămâi pe-aici și să te gudură pe lângă Dyle până... ei, până-mi vine mie chef de vânatoare. Hawkins sughiță suspinând, iar dintr-o nară i se scurse o dâră de umiditate. Ledge dădu din cap către cuști.

-Ar trebui să te împușc pe loc pentru abuzuri împotriva animalelor. Dacă vrei să rămâi prin zonă, prin ^tul ăsta, să știi că a început numărătoarea inversă.

Ledge ridică gura puștii de pe fruntea lui Hawkins, duse la arma acestuia și îi scoase gloanțele. Le puse în buzunarul de la piept al cămășii lui. Țintuind-o pe ^den cu o privire fioroasă, dădu din cap, comunicân-^{du} clar că era cazul să plece spre camionetă.

Afden se întoarse la mașină cu pași rapizi. Ledge i ^i el mergând cu spatele, nedezipindu-ș. ochu de a Hawkins și aplecându-se din loc în loc. să .a cartuşek Pale de pe jos. Când ajunse la camionetă, se urcă al lan- Puse pușca înapoi pe jos și băgă mașina m marine .

-Rusty La puşj zise Ai auzj da.

7-Am auzit.

-Acum mă crezi? El l-a omorât pe
Brian Foster L™ • cu pumnul în volan.
Fir-ar să fie de treabă, știam eu'

capitolul 32

Noaptea aceea din 2000 - Rusty

Lui Rusty nu i-ar fi trecut prin cap
nici într-o mie de ani că pe contabilul
ăsta tăcut avea să-l apuce vitejia în
timpul trecut dintre despărțirea bandei
care dusesse jaful la capăt, în parcare
barului Burnet's, și momentul când
ajunse la locul indicat, pentru a ascunde
împreună prada.

Chiar și când vorbise cu el la telefon,
în urmă cu jumătate de oră, ca să-i
spună despre arestarea lui Ledge și de
pericolul în care-i punea pe ei, Foster îi
părușe ca de obicei. Adică nesigur și
nehotărât, neliniștea și frica aducându-l
aproape de limita unei crize de nervi.

Respectiv exact unde voia Rusty să
fie.

Totuși, cum stătea la pândă în
ascunzătoarea lui aflată de cealaltă parte
a unui canal îngust, îl văzu pe Foster
înaintând prin pădurea întunecată cu
mai puțină teamă decât ar fi fost de
așteptat. Fasciculul lanternei lui dansa
printre copaci și se reflecta pe porțiunile
mlăștinoase în timp ce Foster înainta cu
pași hotărâți, care erau atipici pentru
personalitatea lui de iepuraș speriat.

Nu încetini și nu se opri până nu
ajunse la un fel de barieră naturală
ridicată din apa puțin adâncă, alcătuită
din rădăcini aeriene de chiparoși, unde
se opri și mătură împrejurimile cu

lumina lanterneL O îndreptă către o zonă cu mai multe mese de picnic aflate la ceva distanță, crezând din câte se părea că avea să dea de Rusty așteptându-l, așa cum se întâmplase în prima zi când Foster urmăse indicațiile lui Rusty și venise acolo cu un bax de șase beri reci.

-Rusty?

Neclintirea întunecată și mohorâtă a împrejurimii absorbi glasul lui Foster ca un strat izolator de caril? Își dădese vocea. -Rusty?

La a doua încercare, acesta sesiză o urmă de neliniște în tonul lui. Zâmbi, spunându-și: „Ei, așa mai merge...” Ieși din spatele draperiei de verdeață formată de crengile joase ale copacilor, își făcu palmele căuș la gură și strigă într-o șoaptă clată: -Aici!

Foster trecu fasciculul lanternei peste apa canalului, mișcându-l într-o parte și-n cealaltă până ce dădu de Rusty, care ridică o palmă și făcu o mișcare scurtă, prin care voia să-i comunice lui Foster să rămână pe loc. - Unde« banii? -Șst!

Idiotul ăsta nu-și dădea seama că sunetele se auzeau mult mai departe peste apă? Rusty desfăcu funia prinsă de un puiet de copac ca să-și priponească în siguranță canoea, deși nu prea exista pericolul de a fi luată de apă. Aid, curentul era cel mult leneș.

Ambarcațiunea se legănă când pași în ea, dar Rusty își menținu echilibrul. Așezându-se în genunchi, începu să vâslească spre locul unde aștepta Foster,

ținând în continuare lanterna ațintită asupra lui. Modulându-și vocea tot așa fel încât să fie chiar deasupra limitei audibilului, Rusty îi spuse să o închidă.
~ O să vadă cineva că suntem aici. -Nu e nimeni prin apropiere. -Închide lumina, bine?

Foster închise lanterna. Rusty vâslea cât posibil, având grijă să nu atunească vasul. Când se apropie, Foster zise șoptit: -Vezi pe unde mergi?
Mi s-au obișnuit ochii cu întunericul.
Prinde

punctul de a o zvârli când Foster spuse; -Stai puțin. Unde sunt banii? - Chiar aici. Rusty arătă în jos, către geanta din canoe. îi zâmbi larg. Ți se pare cunoscută? -Deschide«!

- Pierdere de vreme, dar dacă ții tu morțiș... Rusty scoase un oftat ca și cum ar fi fost deranjat inutil, dar juca teatru. Luase în calcul că Foster era suficient de isteț încât să ceară să vadă banii înainte de a se angaja cu totul în această întâlnire, Aplecându-se suficient de mult încât să ajungă la geantă, desfăcu fermoarul și o ținu deschisă. Foster aprinse din nou lanterna și o aținti asupra genții. -Mulțumit? -Da, bine.

-Atunci închide lumina aia afurisită. Foster se precipită în efortul lui de a închide lanterna și mai-mai că o scăpă. Rusty nu se putu abține să nu-l tachineze.

- Da' de ce ești așa agitat? Ți-e frică de întuneric?

- Locul ăsta arată altfel pe lumină. N-am mai fost pe-aici noaptea.
 - Ei, va trebui să ne ocupăm serios de asta. Acum, că adusesese în discuție din nou faptul că erau implicați și că îi recâștigase încrederea lui Foster - ^ într-o măsură din ce în ce mai mică de fiecare dată trebuia să-l facă să se apropie de el.
 - Asta-i^{un} loc grozav pentru tot felul de distracții- -Urni ar fi?
- SPUn Secretul_™ să te apuci să spui la W

-Nu,,Eu Și amicii mei venim aici ne drogăm până
„Jșrimdenoi.

-Ah...

. Data viitoare, trebuie să vii și tu.
Mișcă din cap în diiecția respectivă. Vezi mesele alea de picnic? Sunt gro- ave pentru giugiuleli cu o fotă, dacă ai grijă să aduci o pjtuiă cu tine. Dar,, chiar și dacă nu. E o tipă... Crystal o cheamă. Rusty plescăi din buze. Am pierdut șirul tăvălelilor cu ea aici, prietene. -Crystal?

Auzind tonul surprins al lui Foster, Rusty îngustă din ochi. -Da, Crystal De ce?

-Așa... Le-am auzit din întâmplare pe niște femei din birou vorbind despre o tipă pe nume Crystal. Băiatul uneia a făcut o pasiune pentru ea, dar zicea că i-a zis să o dea uitării. N-are nici o șansă cu ea din cauza lui Ledge Burnet Rusty strânse din dinți.

-EI și Crystal au terminat-o. Acum, fata e cu mine. în fine, hai să terminăm cu astea... Am face bine să ne mișcăm. Ai grijă cum pui piciorul când urci. -Sâ urc? În canoea aia?

-Am găsit un loc perfect unde să ascundem geanta. Arată cu degetul mare peste umăr. Copacii sunt atât de deși în partea aia că te simți de parcă ai fi Daniel Boone, si fiu al dracului... Ar fi trebuit să te încalți cu altceva. -H drum până acolo?

nu

-Sigur. Suntem chiar pe el. E ceea ce băștinașii nu- me*cdrum debarcă. "Mu-mi place ideea. Dar un drum normal nu e? - Suntem în sălbăticie, Foster. O mlaștină, ce mama p^{li} Tocmai d&aia e

ascunzătoarea perfectă. Poster mai
aruncă o privire neliniștită în jur. 7
Copacii sunt deși și pe partea asta. Și se
poate ajun-^{gC k d}rum de-aici. De ce să nu
ascundem banii aictf
Pentru o vreme, cel puțin. Ar fi mai ușor
să aj^{Urw}ei, în caz că suntem nevoiți să-i
mutăm din nou. 3

- Dar și mai ușor să-i găsească
altcineva. Din w plare. După cum am zis,
oamenii vin des p_e-ai_{cj} u sele de picnic.
Asta ne mai trebuie, ca niște drogată
găsească geanta și să plece cu ea. Sau
vreun bun sanu ¹ tean, care să o predea
la poliție. ^{ri}

- N-am mai văzut pe nimeni pe-aici.
Nici măcar dată, în toate dățile în care
neam întâlnit noi aici. °
Contabilul căpătase ceva curaj și
devenise încapă, tânat, iar aceste două
atribute începeau să-l irite. Luase vreun
întăritor sau ce dracu'? Rusty nu se sfii
să-si arate enervarea.
Se ridică, cu picioarele de-o parte și de
alta a banchetei din canoe, ca să nu o
răstoarne.

- Ce te-a apucat?

-Nimic. Doar că sunt de părere că
trebuie să ne gândim bine ce facem.

- M-am gândit eu bine.

Foster reaprinse lanterna și lăsă conul
de lumină să alunece de-a lungul
lateralului canoei, de la prova la pupa.

- De unde ai luat barca asta?

-Știi șopronul ăla vechi de tablă de pe
doc, de dă U drum? E al poliției, îl
folosesc ca să țină-n el bărcile pe care le-

au confiscat din diverse motive. De obicei, pentru că îi prind că merg pe canale cu ele sub influența alcoolului. În fine, cine-o fi fost proprietarul canoet ăsteia n-a mai venit după ea, așa că taică-meu mi-a cw voie să ies cu ea pe apă ori de câte ori vreau. Tftf* continuare vâsla în mână și îi făcu semn cu ea lui Fos să urce la bord. Știu ce lac. Nu-ți fie frică. Urcă la P^UP ' acolo în spate.

Foster nu schiță nici o mișcare. Rămase proțap loc, după care izbucni:

L-am sunat pe domnul Maxwell și i-am spus C_mC|e lui

Rusty trecu instantaneu de în ^

Să la punctul de fierbere.

nor» tot Ce-ai zis.

„Mai ^ CaZUI să repet

ie d ai de gând să potnvești totul în așa f_el Căts Maxwell

pice toată vtna pe el.

Rusty nu ezită, nu zăbovi să-și cântărească acțiunile

reacționă pur și simplu cu o răbufnire de furie incon'

trolabilă. Împinse vâsla orizontal, creând un arc de cerc

Dacă ar fi fost o lamă, l-ar fi decapitat pe Foster. Așa, îi

izbi în gât cu atâta forță că Rusty fu sigur că-i zdrobise

traheea. Foster scăpă lanterna din mână, își prinse gâtul

cu ambele mâini și încercă să scoată un sunet. Ce-i ieși

din piept fu o horcăială dureroasă.

Rusty privi cu calm cum Foster se împletici înainte preț

de câțiva pași înainte de a se prăvăli cu fața în jos în

apa măloasă, în miezul unei sculpturi cioturoase de

rădăcini de chiparoși, după care rămase nemișcat.

Perfect nemișcat.

Lanterna căzuse în apa adâncă de câțiva centimetri. Era

încă pornită, creând o strălucire subacvatică nefirească,

de-a dreptul stranie. îl tulbură chiar și pe Rusty un pic,

dar nu o luă de acolo. Era mai bine să o lase la fața

locului.

Intenționase dintru început să-l omoare pe Brian Foster.
În nici un caz nu ar mai fi apucat răsăritul soareci.
Totuși, Rusty nu avusese de gând să o facă aici, unde
cadavrul putea fi descoperit atât de ușor de cine știe ce
localnic aflat într-o drumeție de Paște.

Gândindu-se bine, totuși, această întorsătură de situație
neasteptată nu era chiar așa tragică. De fapt, e mai bine
decât ce plănuse el inițial să facă, respectiv !^a meargă
cu canoea până într-una dintre zone j[^]depărtate ale
lacului, să-l pocnească în cap cu vâsla p^{oster} și să-l
arunce în apă.

Acum își dădea seama că planul acela av_e
slabe. De cum cadavrul avea să se umfle șUs[^]Ni
suprafață, un medic legist ar fi determinat clar ei^{ji}
vorba de o crimă. Bineînțeles, nimeni nu l-ar fi.
pe băiatul șerifului că s-ar fi făcut vinovat de ea \ uit^{ea}
fi creat o agitație de care Rusty prefera să se lip[^]a. r^{3r}
Așa, tonii avea să pară un accident tragic. Avea[^]
o versiune ușor de acceptat. Foster venise de curând ^
zonă. Era de pe undeva din nord, nu mai fusese n^{*i}.
atunci prin zone mlăștinoase. Fără să știe la ce no!
- j . . . i . „ r P^{nco}
se expunea m pădure și în mlaștina, făcuse prostia de
a-și lăsa mașina pe marginea drumului și de a porni p.
jos - în pantofi de piele cu model, pentru numele lui
Dumnezeu! - pe întuneric. Bietul fraier se împiedicase,
își zdrobise traheea în cădere, își pierduse cunoștința
când se prăbușise și se înecase, la lumina lanternei pe
care nu mai apucase să o stingă.

Nu era nevoie să mute sau să se descotorosească de
cadavru. Era mult mai eficient și mai puțin solicitant din
punct de vedere fizic să-l lase acolo unde își dăduse
ultima suflare. Putea să plece pur și simplu, cu canoea.
Ceea ce-l ajuta să economisească timp. Pent^{TU} că
acum lucrurile se complicasera și trebuia să se mai
ocupe m^e Joe Maxwell.

Adresându-se trupului nemișcat al lui Foster, zise-
 dracului să fii pentru asta!
 Propti vâsla de o rădăcină de copac pentru a împ
 canoea afară din crângul de la mal, după care
 la 180 de grade și porni spre docul unde se afla
 care avea să pună canoea la locul ei.
 Abia dacă sesiză zgomotul de apă ag
 Foster să țâșnească din apă și să-l izbea
 capului cu o creangă căzută dintr-un
 maxilar, chiar în fața urechii. îl n
 dorea ca dracu'

„instinctiv, scoase un muget de durere și îl înfrunză, și o lă lemnul strâmb înainte ca Foster să îl înjunghie palmele de scoarță aspră.” «!»

Cu dinții dezveliți încheștați, Foster lovi din nou cu băta lui ad-hoc și îl nimeri pe Rusty chiar în toracică. Țipând prelung, acesta se îndoi, într-un eC instinctiv de a-și proteja țesutul moale de alte lovituri

Profitând de poziția lui Rusty, Foster îl apucă de cea- 6, trăgându-l jos din canoe, în apă.

Rusty încercă să se prindă de marginea bărcii care se legăna sub imperiul mișcării lui, dar Foster o lovi cu pidorul în așa fel încât să nu poată ajunge la ea și o făcu să alunece pe suprafața apei, după care își reluă atacul asupra lui.

Se luptară într-o vâltoare de brațe, lovituri de picior și zgârieturi, stârnind perdele și picături de apă, fiecare încercând să-și recapete echilibrul prin rețeaua de rădăcini încovoiate, aflate atât sub cât și deasupra liniei apei. Tălpile cizmelor lui Rusty nu puteau să se fixeze cât de cât pe fundul alunecos al lacului și se prăbuși greoi, nimerind pe o formațiune de rădăcini de chiparoși care parcă era o sculptură abstractă. Un fulger de durere îi arse brațul stâng, îi străbătu pieptul și i se duse direct la creier. Când își atinse ținta, îl făcu să țipe.

Totuși, când Foster se abătu asupra lui din spate, se chină din răputeri să se ridice în picioare, în ciuda durerii chinuitoare care izvoră din brațul lui stâng, acum neputincios. Brațul drept îi era teafăr, totuși, și își înv Pinse cotul înapoi, direct în gâtul zdrobit al lui Foster.

**Simți cum genunchii adversarului lui se înmui«M|
* ^rse să-l vadă pe Foster prăvălindu ^Ac ^ta dar nu reuși să rămână în picioare. Se WflW *** pe spate, agitându-și brațele chiar și, când căzu cu fața în sus. Se scufundă.**

Rusty rămase pe loc, inspirând și expiră , pitar, fiecare respirație fund punctată de răbuf ^ durere care îl făceau să clipească des, Pentru Jn"i ^ ga lacrimile. "71 a k

Foster tot se mai agăța de viață. Făcu un efort să se ridice.

-Mori, nemernicule! strigă Rusty. Foster își continua eforturile disperate de a se din apă. Și chiar atunci, cu coada ochiului, Rusty î'n zări o mișcare. e'

Două siluete întunecate se mișcau cu o hotărâre m și letală chiar sub suprafața apei, doar ochii lor reptilie ^ reflectând lumina lanternei. Alunecară cu o eficiență mortală către bărbatul care își agita necoordonat brațele într-o încercare zadarnică de a se salva de la înec. Bietul fraier era deja mort și nici măcar nu știa. Rusty privea totul cu o spaimă înmărmurită. Unul dintre aligatori se năpusti afară din apă, îl prinse pe Foster în botul cu dinți ca de fierăstrău și îl trase sub linia apei. Dispăru pur și simplu. Nu mai era nimic care să arate că fusese acolo, cu excepția valurilor mici care tulburau luciul, stând mărturie pentru ultimele eforturi ale lui Foster de a se agăța de viață.

Rusty rămase nemișcat, gâfâind zgomotos, până ce pe suprafața apei nu mai rămaseră decât niște unde. Avu prezența de spirit de a nu urca pe mal, unde ar fi puw' lăsa urme în pământul moale. Trebuia să rămână în apa și să tragă nădejde din tot sufletul că aligatorii care se luptau pentru rămășițele pământești ale lui Foster avea să fie ocupați până ce el avea să ajungă la canoe.

Își amintea direcția în care fusese împinsă pe Porni
după ea, înaintând voinicește prin apa P la genunchi.
Fiecare umbră de pe suprafața ^{acex}_{nibrj} părea un aligator
sau un șarpe otrăvitor, fiecare u ^ ^ pe mal o panteră
neagră care simțea apropiere prada într-o stare de
slăbiciune. niște plante acetice. Era încă CvIfc
U ^ temea ca avea să intre în șoc
hipc^ermicS
^ ajungă la ea.
Ținându-și brațul stâng - care pulsa surd -
lipit de abdomen, înainta chinuitor prin
apa puțin adâncă cu fiecare pas împiedicat
de cizmele grele, de ha inele'îmbibate în
apă și, cel mai tare, de spaima lui
crescândă de ce-avea să facă mai departe,
ca să-și oblojească rănilor.
Și ca să se ocupe de Maxwell.
În momentul de față, era foarte posibil ca
Joe să fie beat și să tremure de spaimă că
Rusty aranja lucrurile în așa fel încât să
fie prezentat drept vinovat și să fie arestat
Sau, la fel de posibil, poate luase deja
legătura cu oamenii legii și încerca să-și
negocieze propria înțelegere cu ei.
Totuși, nefiind un prost monumental, joe
sigur n-ar fi apelat la cei de la postul de
poliție din oraș, care era fieful lui Mervin.
Nu, sigur ar lua legătura cu altă autoritate
polițienească. Cu rangerii texani. Cu FBI-
ul.
Acest gând îl făcu pe Rusty să se smiorcăie
mai rău decât Foster.
Totuși, o parte mai rațională a minții sale
insista că un neghiob ca Maxwell n-ar face
una ca asta. înainte de a-și mărturisi toate
păcatele în fața oricăror oameni ai legii,
ar vrea să i se garanteze imunitatea și
nimeni nu wea să-i ofere asta fără să știe

clar ce avea de declarat. Iar el nu putea spune nimic fără să se teamă că cerul avea să se prăvălească peste ficele lui, Lisa și cea mica. bă le
^trugă viitorul? Nu, ăsta ar fi un risc prea mare pentru
bi^etul Joe. Sigur nu și l-ar asuma nici într-o mie de ani.
Rusty voia să creadă asta. . „i
Dar frica tot îl rodea. îl înspăimânta
g^ulc® Polițiști duri, care aplicau legea și nu erau impresionați de numele Dyle, știau a j ce făcuse.

Un lucru era sigur, ce naiba: nu putea
sj . . prins cu banii asupra lui. Ascunderea lor era pti^S „umere uno. După ce geanta cu bani avea să siguranță, putea dezminți acuzațiile aruncate asurT¹¹» Tatăl lui avea să garanteze pentru fiecare cuvânt pi *³- avea să-l rostească.

Totuși, doar în eventualitatea în care improbabil, i transforma în realitate și chiar ajungea să fi. susnW și tatăl lui nu avea să-i țină partea, Rusty trebui^?^1 asigure și un alibi. Pentru jaf. Pentru Foster.

Nu îl omorâse propriu-xis pe nemernic, dar & se putea dovedi un detaliu nesemnificativ dacă era ss fie acuzat vreodată de asta. Cel mai bine era să^î „și gure un alibi solid pentru toată noaptea și să evite toată bătaia de cap.

Până ajunse la canoe, își întocmise un nou plan. în el apărea și Crystal și era strălucit din nenumărate motive, toate benefice lui Rusty. Dornic să-l pună în aplicare! străbătu ultimii metri până la canoe cu un impuls de energie reînnoită.

Avea să fie o provocare să se urce în blestemăția aceea de canoe doar cu un singur braț funcțional, și nu era deloc sigur cum să procedeze. Observă cu ușurare că vâsla nu căzuse din canoe când Foster o înclinase și îl trăsese în apă. Vâsla era pe jos. Singură-singurică. Geanta cu bani dispăruse.

capitolul 33

Camioneta lui Ledge ieși cu spatele din curtea lui Hawkins și o porni pe drum.

^

Dwayne nu schițase nici o mișcare. Stătea și acum în Pământ, cu brațele și picioarele răschirate, sub lui*«"

puternică a reflectoarelor.

privindu-l pentru ultima oară, Arden sni.- s&A împuști, totuși, nu?

_ Mu va fi catul își întoarse capul spre ea
sublinia ideea. E suficient că e convins că
o^T* **

Nu parcurseră o distanță prea mare până ce
V^ dădu un telefon lui Don, care răspunse
imediat

_ Spune-mi că ești bine.

-Sunt bine.

- Hawkins?

- Își cam trage nasul, dar teafăr și recunoscător că e în viață. Dar... ia ascultă! Secătura aia are zeci de câini închiși acolo. în condiții mizere. Mă aștept să spele putina în noaptea asta și, cel mai probabil, să îi abandoneze. Ar fi periculos să îi elibereze. Știi pe cineva care să lucreze sau să fie în relații bune cu Protecția Animalelor sau cu vreun adăpost?

-Mai mulți oameni, chiar.
- Spune-le despre ce e vorba. Probabil că Hawkins o să fie departe până ce vor ajunge autoritățile acolo, dar animalele alea trebuie salvate.
-Mă ocup.
-Mulțumesc, Don. Vorbim mai încolo.
- Ia stai puțin! Unde ești? Ce foci?
-Mă duc acasă.
-Fii cu ochii-n patru! Hawkins are frați, nu uita.
-N-o să sufle nici o vorbă despre trebușoara asta.
- Ești sigur?
-A, da. L-am băgat bine-n sperieți.
Apăsă pe butonul de închidere a apelului.
Burnița care începuse să punteze parbrizul când[^] Caseră de la Hawkins devenise o ploaie liniștită. ^ înduri, Ledge nici măcar nu observase până ^{nu}i sugeră să pornească ștergătoarele- -La ce te gândești? . .
La Rusty și ce-o să fac în privința lui.Si eu mă tot întrebam același lucru. Faptul rine sub supraveghere e înspăimântător și fc ^ S ileil. Dacă ar fi să fie tras la răspunde* S Ista l-ar aduce în discuție pe tata și nu vreau să ,> chid acest subiect otrăvit
- Nu e ceva ce se poate evita, Arden.
-Mă tem c-ai dreptate. Oftă. Orice întrebări puae legătură cu moartea lui Brian Foster vor duce direct J Joe Maxwell. -Și poți să fii sigură că Rusty va exploata asta.
- Deci n-o să facem nimic?
-Iau în calcul să le prezint chestiunea asta direct celor de la Procuratura Generală. Simți privirea plină de sui< prindere pe care i-o adresa Arden, dar își menținu ochii ațintiți înainte. Rusty trebuie scos din circulație și aste sigur n-o

să se întâmple printr-o anchetă la nivel local.

-E un pas mare, totuși. Ce-ar fi să începem cu altă organizație polițienească, din afara districtului?

- Pbiți a statală, rangerii tesxani? M-am gândit și eu la asta, bineînțeles. Dar au și ei cazurile lor nerezolvate, Moartea lui Foster nu a fost declarată oficial a fi fost o crimă. Cazul ăsta i-ar fi tratat cu prioritate. Până ceo să apuce cineva să-l ancheteze, Rusty sigur își va fi acoperit urmele. Nu pot să stau cu mâinile în sân și să-i dau timpul necesar pentru a face asta. Se uită la ea, adăugând Probabil că se simte presat, pentru că a sărit bine calul în seara asta. Aia n-a fost o farsă, a fost o tentativă de omor. A trecut timpul tatonărilor.

- Faptul că m-am mutat aici chiar a răscolit »*»> nu-i așa?
-Cred că tu ai fost chibritul care a aprins fitUtil- pare rău.

boM™ 61 de Mie nu mte. De ani bu ^ și ge uS i ^ întâ «iplat. Ajunse la o răscruce, rr 9 U,ta la Să știi că nu te duc la tine acasă. N* să staj singură acolo. Așadar... te duc înapoi la Svstal, să dormi la ea? .Mai ai sticla aia de whisky? [edge era la o răscruce și în sens figurat. Dacă ar fi fost singur cu ea într-un loc cu mai multe suprafețe orientale, nu credea că ar fi putut să reiieste în fața ispitei de a o face a lui.

Totuși, conștiința nu-i permitea să se mai atingă de ea până ce nu-i spunea că era un hoț și un mincinos. -Un singur pahar.

Vilă spre stânga, pe drumul care ducea la casa lui. Un whisky poate că avea să mai

ușureze mărturisirea lui, dar Ledge se îndoia profund că așa avea să fie.

Dwayne rămase întins pe pământ, nemișcat, până ce nu mai auzi camioneta lui Burnet, după care se ridică și fugi în casă. Dyle te cam pune pe gânduri, dar era ca un câine care mai mult lătra decât mușca și toată lumea știa asta. Îi pune pe alții să-i fiică treburile murdare.

Bumet, totuși... Cu tipul ăla nu voiai să te pul Dacă Dwayne ar fi crezut vreodată altfel, în seara aceasta Burnet îi arătase calea cea dreaptă. Și4 convertise. Ca să nu-și piardă viața, trebuia să plece. Imediat, adică.

Scormoni prin mobilele vechi din casă până găsi sacul marinăresc cu care venise din Huntsville, plin cu puținele lui obiecte personale.

Călcând apăsător prin camerele casei, adună hainele wte erau împrăștiate peste tot și, fără să țină cont de utilitatea fiecăreia sau de cât de curată era, le vârî în sacul marinăresc. își îndesă tălpile goale într-o pereche p «zme, una le care renunțaseră gemenii și k> dăduseră lui când fusese eliberat condiționat din închisoare.

Betelia jeansilor pe care-i purta era prea lejeră pentru un pistol îndesat în ea, așa că îl băgă în unul din- . buzunarele din față. Ridică o scândură din partea de los a dulapului de haine pentru a avea acces la spațiul

îngust unde își ținea borcanele cu fii Acestea fură ultimele obiecte puse în Plit1e <lt \ înainte să-i tragă fermoarul. ,actj' fiari^1'

Aproape că ajunsese la ușa din față când începu să redea partea de chitară electrică? n.,l li of Heil. ^tr^

Lăsă sacul să-i cadă la picioare și ^{8Coas} din celălalt buzunar al jeansilor. Nu era af" rul care îl suna, dar cam bănuia cine era s' ^ n<JDU- iară genunchii. ^{1 Se îng%}

- Doamne...

Dacă nu răspundea, Dyle și-ar fi dat seama ⁴ nu era în regulă. Așa că își șterse fruntea ^{asudată^} antebrațul, după care apăsă pe ecran să preia apelul Prefăcându-se iritat că fusese deranjat, rosti:

- Cine e?

- Cum a mers, Dwayne?

Își forță glasul să pată relaxat.

-A, salut. A mers bine.

- I-ai găsit, nu?

- Exact unde ai spus tu.

-Au pățit ceva?

-Nu știu. Câinii au atacat, dar în toată încăierarea, fata a reușit să se urce înapoi în ^{camionetă}. A apăsat pe claxon. Parcă era sirena unui mărfar. Așa că am chera« câinii și m-am cărat de-acolo înainte să apuce cinevr mă vadă. Nu pot să-ți zic dacă a pățit vreunul cevMji sigur i-am băgat serios în sperieți. O sperietură » o să fie de-ajuns... Așa ai 2is. , tzu

-Mersi că mi-ai adus aminte, Dwayne, dar ști ce-am zis. Ai plecat de-acolo fără probleme.

- Da, domnule. No *problemo*. ⁷

- Și n-ai vorbit cu nimeni despre chestia asta.

- Nu, nu. Nici o vorbuliță nimănui. ^ |egj-

-Pentru că chestia asta nu poate să fie P^{usă} tură cu mine.

fUW spus nimănui. Nici măcar fraților mei I ;bine arunci, suntem chit, DWayne. Te-ai des . . . , , Noapte buna.

procurorul districtual închise înainte ca Dwayne ,
apuce să-i ureze acela?, lucru. Trase aer adânc în
piept, uşurat, şi îşi şterse din nou fruntea. îşi făcuse
griji degeaba.

Cu telefonul în mână, tu tentat să-i sune pe gemeni şi
să-i anunţe că urma să plece dintr-odată, dar se gândi că
ar trebui să se stabilească undeva mai întâi, undeva unde
nici Dylc, nici Burnet nu l-ar găsi, după care să-şi anunţe
familia de mutarea lui bruscă şi de motivul din spatele ei.
Sigur aveau să-l înţeleagă.

Lui sacul marinăresc, opri reflectoarele când ieşi pe uşa
casei, dar nu se deranja să o mai închidă. Nu avea să se
mai întoarcă vreodată. Tot ce rămăsese în casă - nici el nu
ştia ce, de fapt - putea rămâne următorului ocupant, fără
regrete

începuse să plouă. Srrâbâni curtea în pas alergător, dar nu
uită să-şi culeagă puşca de pe jos. Burnet nu-i luase toată
muniţia. Avea o cutie de gloanţe în camionetă.

Când ajunse la maşină, se uită cu tristeţe către cuştile
câinilor, unde animalele erau în continuare agitate şi
lătran, înserate de sânge. Făcuse bani huni cu câinii ăia.
învăţaţi să omoare. Nu-i plăcea deloc să lase aşa animale
înrestrate aici.

-Al dracului Burnet, mormăi.

Deschise portiera din stânga şi aruncă sacul marinaid
Pe scaunul pasagerului, după care se urcă la volan, 'ocmai
ducea mâna spre cheia băgată în contact când o văzu
mătăsoasă şi se adresă de pe bancheta din spate. - Dacă
e să nu suport ceva pe lumea asta, ala-i

• mincinos.

, nevoiţi să alerge prin ploaie pentru a ajunge în siguranţă.

Ledge deschise uşa casei şi îi făcu semn lui

,Arden să intre, întinzându-se pe după ea să
deie un semn

sistemul de alarmă.

-Am progresat, rosti ea. Data trecută, am
prin spate.

- Data trecută, nu fusesesi invitată. Ai
venit de

pe la tău.

- N-ai vrut să vin înăuntru cu tine?

- Nu, n-am vrut. Dar asta nu pentru că
n-aș fi vrut să fiu aici. ^{tsi}
Ea îl privi cu frustrarea întipărită pe
trăsături.
- Iar vorbești în dodii. Ce vrei să spui cu
asta, Led_{ee}i
- E greu de explicat ' -
încearcă.
- Să bem un pahar mai întâi.
Se întoarse către bucătărie, dar Arden îl
opri apucându-l de mânecă.
-Hai să mai așteptăm cu paharul și să
lămurim asta acum! Crystal e o problemă
sau nu? -Nu.
-O iubești
- Da. Dar sexul nu intră în ecuație. N-a
intrat niciodată
- Deci între voi e genul ăla de dragoste
neîmpărtășită, ca Lancelot cu Guinevere?
Crystal e inaccesibilă, așa ă te mulțumești
cu tot ce poți obține?
- Din câte-mi aduc eu aminte, un regat
a fost dezbinat pentru că Lancelot și
Guinevere și-au tras-o ca chiorii.
-Știi ce vreau să spun. Oftezi după
dragostea vieții tale, veșnic imposibil de
obținut?
~ Da, știu ce vrei să spui. Și nu, nu oftez
după Crystal' Arden îl privea atent, cu o
cută între sprâncene.
- E o poveste aici, nu? Ceva din trecutul
ei?
~ E povestea lui Crystal, e opțiunea ei să o
spună sa "u, nu a mea.
Nimeni nu avea să afle de la el despre
abuzurile* care o supuseseră Morg. Chiar și
cu unchiul lui, sut^

...e ^ întâmplase doar cât să-l facă să-șj dea
seama ca 7a **facă ceva pentru ca totul să**
înceteze. ' a 83

7e Arde" trase aer adânc tn piept și expiră
încet _ Ești foarte priceput la ținut
secrete. Sigur că era, ce naiba... Mai ales
când venea vorba de cretele lui.

-Tea plouat, li arată sp're spațiul din
spatele ei. Baia e încolo, o iei pe hol, a
doua ușă pe stânga, ta un prosop; ia două,
unul pentru mine. Eu îți torn un whisky.
Se răsuci și intră în bucătărie înainte ca
ea să apuce să'l rețină din nou. Luă sticla
de burbon din cămară, apoi două pahare
din dulap. Se gândi să trișeze și să ia o
dușcă direct din sticlă pentru o doză
mărită de curaj, dar rezistă tentației.

Turnă cam doi centimetri și jumătate
în fiecare pahar și adăugă câte două
cuburi de gheață. Lăsând sticla acolo, se
întoarce în camera de zi cu câte un pahar
în fiecare mână. Arden nu se întorsese
încă de la baie. Se duse către arcada care
dădea spre hol. -Te-ai rătăcit?

Ușa băii era deschisă, iar lumina era
aprinsă. -Aiden?

Neprimind nici un răspuns, înainta pe
hol. Când ajunse în dreptul ușii deschise
de la dormitorul lui, pe dreapta, ea spuse:
-Aici

Stătea la fereastră, uitându-se la ploaie. -
De-aici se vede lacul.

Când o văzu acolo, în camera lui
învăluită în umbre, inima începu să
bată puternic, plină de un amestec
de teamă și nerăbdare. Dar ignoră

teamă. În fond, mi băuseră paharul acela împreună încă. își jurase sieși și-î spună „după un pahar”. Intră în cameră și se duse lângă ea, la fereastră. -Panorama asta m-a făcut să cumpăr casa asta. Una ^{se} ridică ceața de pe apă, arată ca din altă lume

.-Hm... Foarte diferit față de ^{peisajul} ^{în} Afganistan.

- Ca fi cum ar fi pe planete diferite.
- Când erai acolo, ți-a fost dor de toată*
- îngrozitor de mult.

îi dădu unul dintre pahare, dar nici uti,,i nu bău. ^{ul ntf} ^{etj}

-Ai cumpărat casa așa cum e acum?

-Nu, era o ruină, am renovat eu.

- De unul singur?
- Mi-a luat vreo doi ani.
- Asta a însemnat multă muncă.

- Da, dar mi-a oferit și mult timp de gândire, și ^ cesez niște chestii legate de viața de după război. A fost ca un fel de terapie psihologică pentru mine, Arden se sprijini de perete.

-Spune-mi ceva ce nu ai mai spus nimănui.

-Despre război?

Ea încuviință cu o ușoară mișcare din cap.

-Arden...

- Doar un singur lucru. Tragic sau caraghios. Împart* șește cu mine un moment care ți-a rămas în minte dintr-un motiv sau altuL

Ledge întoarse capul și se uită fix, dus pe gânduri, pe fereastră.

- Am... ăăă, am intrat într-un stat afgan a cărui p^j lație fusese decimată. Mergeam din casă-n casă, căutam supraviețuitori și răniți, fie că erau de partea ^ fie simpatizanți ai talibanilor. Am intrat în... puteai să spui că era o casă. O colibă, ^p^t* Măcel. Toți erau morți în afară de o tânără. ^ nără. 16, 17 ani... Alăpta un copil de nici un dat să mă apropii de ea să o ajut. Dar avea feP ^ d perită. Mi-a trecut rapid prin minte că nu P" ^ n-ar fi trebuit, să permit ca vreunul dintre ceilai

p4 afle că O Văzusem așa. Ar fi pmm să
pentru ea. Ne-am „„„, unul la altul, ca Jupl care m*m
retras fără să scot vreo vorbă S ^ cel mult zece secunde,
dar din toate lucruri ' ,ajt |e-am văzut acolo, ce mi-a rămas
întipărit în min rc e cum am văzu t-o acolo cu bebelușul ei.
Nu pentru ,-A ar fi tast cel mat groaznic lucru pe care l-am
văzut Dumnezeu mi-e martor, ci pentru că a fost cea mai
umană imagine. -Șrii ce s-a întâmplat cu ea? Ledge se uită
din nou la Arden.

- înainte să plecăm, am văzut-o pe ea și pe copil
îngrijiți de medicii afgani. Amândoi erau bine.
- Te-a salutat sau a vorbit cu tine?
- Nu. Doamne ferește! Oricum n-ar fi făcut-o, dar,
în echipament complet, arătăm cu toții la fel. N-ar fi putut
să mă deosebească de ceilalți.

.Arden își ridică privirea către fața lui preț de o clipă,
după care spuse în șoaptă: -Sigur te-a recunoscut...

Puse paharul pe pervaz și îi prinse mâna liberă într-a
ei. O întoarse cu palma în sus și-și trecu vârfurile dege-
telor peste bătăturile de la baza fiecărui deget.

- în dimineața aia când ai venit neinvitat în casa
mea, ți-ai trecut palma - palma asta - peste balustradă și
peste polița de deasupra căminului. Un gest plin de
apreciere. Ca o mângâiere. Probabil că nici n-ai fost
conștient de ce făceai. Dar a fost ceva atât de senzual,
încât m-a lăsat fără răsuflare. Și, de-atunci, am tot visat
cu ochii deschiși cum ar fi să mă mângâi exact la fel.

O dorință la fel de incandescentă ca lava începu sa-i
^rgă prin vene lui Ledge, copleșind totul, n drumu f'.
conștiința, moralitatea și onoarea fură carbonizate *
înlocuite de o poftă de nestăvilit.Ținând În continuare
paharul cu vv^, Udge își Pe^cu brațul pe
după gâtul ei, p % îndoitura cotului, și mârâi:

– Fantezia asta a ta e mult mai cuminte
rW

capitolul 34

îi luă în stăpânire gura. Arden sesiză vag cum îşi luă mâinile depe^j să-şi pună paharul pe pervaz, lângă al ei, dar nu în^ se sărutul decât atunci când fu nevoit, pentru a^ bluză peste cap. Întinse mâinile în spatele ei şi îi sutienul, îi trase uşor bretelele pe braţe, după ca^ trase înapoi şi îi privi sânii cu un interes nedisimulat⁵⁶ Pentru o fracţiune de secundă, privirea i se ridică întâlnind-o pe a ei. în ochii lui se reflectau picăturile de ploaie care se adunaseră pe geam, dar lumina din ei ardea cu o văpaie albastră. Scânteierea dură doar o clipită, dar Arden îşi dădu seama din ea că îi plăcea ce vedea.

îşi strecură braţele pe sub ale ei, îşi lipi palmele de spatele ei şi o trase la el. îşi lăsă capul în jos. De data aceasta, nu mai era nici un material care să filtreze fierbinţeala udă a gurii lui. O îmboldea arzător, dar dulce. Aiden îi cuprinse chipul în palme şi îşi trecu palmele peste barba ţepoasă abia crescută, savurând cu încântare senzaţia abrazivă în contrast cu mângâierile catifelate fluide ale limbii lui.

Aşa cum visase ea, Ledge îi mângâia spatele întâi pe omoplaţi, apoi coborând dincolo de curbura tal«» * pe fund, după care urca din nou. Scoase un nu« ghtţ de încântare simţindu-i bătăturile pe piele. M lui mari o făceau să se simtă uşoară, feminină, a Uontă cu disperare. , HtorEi.

f strecură palmele pe sub elasticul
colang. ^ Atden se mișcă prompt, încercând să-
l ajute sa

„Inr l cdge îi cuprinse șoldurile și „ ținuu nemr i1 sisrutS
ușor, jucăuș, chiar suh ureche

„Hșrî în regulă sfi faci asta? A trecut destul de mult
timpi

Ieșind din pâcla de dorință doar cât să-i descî (kze
șoapta răgușită, **Arden** își frecă buzele de-a le lui.
zâmbind.

- Da.

Ledge mormăi ceva ce ar fi putut fi o rugăciune, apoi
se cufundă într-un alt sărut profund care reaprînse pa-
siunea care fusese întreruptă câteva clipe. împreună,
dădură jos colanții ei și cămașa lui. Arden îi desfăcu
catarama de la curea; el deschise nasturii șlițului. Apoi o
ridică în brațe și o duse la pat.

O așează pe cuvertură. Ea se lăsă pe spate și se trase
către tăblia patului. **Ledge** trase cureaua de la jeanși și o
lăsă să cadă pe podea. își lepădă rapid cizmele. Când cea
de-a doua se prăbuși pe podea cu un bufnet discret, Arden
își băgă degetele mari sub elasticul chiloților. -Nu. Eu.

Ledge se urcă în pat, stând în genunchi între picioa-
rele ei. De fiecare dată când Arden îl văzuse, corpul lui îi
stârnise valuri de energie sexuală în pântec, adânc în ea,
dar să-l vadă cu pieptul gol stârni o maree de dorință
zdrobitoare.

Avea un fizic de luptător. Sub bicepsul stâng se vedea un
tatuaj. Mușchii abdominali îi erau tari, formând șase
Pătrățele ferme. Păr exact cât trebuia îi puncta pectoralii.
Dunga de păr întunecat care îi cobora de la buric spre
vîntre parcă o implora să îi urmeze conturul, pentru că în
jeanșii aceia deschiși și abia mai ținându-se pe Șoldurile
lui, era el și numai el.

„Prijinindu-și brațele de o parte și de cealaltă a corpului ei,
Ledge se lăsă peste ea, ca și cum s-ar fi pregătit să facă
flotări, își cobori capul spre sâni ei și își lasă d'n nou gura
să-și potolească foamea. Sub mângâiere

abuzelor lui. sfârcurile ei înmuguriră și se im| rotunjimile
sânilor erau în continuă mișcare, su?Sr nul răsufării
inegale.

Începu să coboare către centrul corpului ei p linie
umedă de săruturi în curbura de sub cutia și în jurul
buricului și până în locul unde buze?^ întâlniră o
barieră de dantelă elastică.

Dar nu pentru mult timp. Trecu dincolo de acel stacol
formal și îl aruncă peste marginea patului, pe dea.
Respirația lui se revărsă peste corpul ei când so^ -
Blondă peste tot... și depuse cel mai dulce săr^ chiar
în locul cu pricina.

Degetele lui mari coborâră pe adânciturile gemene ale
șoldurilor până în locul unde acestea se întâlneau
Descoperi acel loc catifelat și extrem de sensibil,
mângâi indu-l cu vârful limbii. Suspinându-i numele,
Arden își împlântă degetele în părul lui.

Apoi, ceva timp, când o chinui, când o gratulă cu
plăceri la limita extazului. O înnebunea, cum se juca cu
ea, simțind ce-și dorea și reacționând cu pricepere
chiar și la cea mai ușoară mișcare a ei, la fiecare
scâncet și suspin de plăcere.

Fără să se împotrivească sau să ezite, Arden urma
indicațiile subtile ale mâinilor lui, schimbându-și
poziția. Ledge o întoarse pentru a-i săruta curbura
taliei, gropițele de fiecare parte a coloanei și apoi mai
jos, de unde o mușcă cu pasiune, alinând-o apoi cu
săruturi.

Intorcând-o din nou pe spate, se opri o clipă, pentru a depune sărutări umede pe interiorul coapselor ei- Apoi, strecurându-și palmele sub șoldurile ei. o ridică spre gura lui și o alintă cu buzele și limba pan* Arden ajunse la orgasm, într-un extaz lipsit de or» inhibiții, în timp ce el rămase pe loc, trecându-și U! buzele peste carnea ei, rostind cuvinte șoptite pe e . Et den nu l_e desluși, dar nici nu avu nevoie pentru . mtelege sensul. t_n timp ce ea revenea Incet-încet l_a realitate ^cutse din nou linia de sărutări, d_e data a «at ^ud leneș pe corpu ei pânfi ce ajunse să fie Jj cat peste ea, privindu-i chipul când Arden redeschi- șt ochii. Fără să scoată un cuvânt, buzele ei mimară

un «mulțumesc .

Cât ea plutise alene din al nouălea cer, Ledge își lep* dase complet jeansii. Îi înghionti abdomenul cu penisul și rosti într-un fel de mârâit: -N-am terminat.. -A ce bine!

El încercă să schițeze un zâmbet, dar rezultatul fu unul chinuit, iar ochii îi erau întunecați de pasiune. - Primește-mă. Adu-mă în tine. Arden își lăsă mâna între corpurile lor și îl cuprinse. Ochii i se măriră când își dădu seama de dimensiunile lui generoase, ceea ce-l facu pe Ledge să geamă, cu buzele întinse de o urmă de zâmbet Acesta se transformă într-o grimasă de plăcere când Arden începu să-l mângâie, explorându-l în sus, în jos și apoi din nou și din nou.

Apoi îi mângâie vârful. Era neted și tensionat deja umed. Mișcările circulare lente ale degetului ei mare împrăștiată umezeala și-l făcură pe

Parto/ Mcerii

Ledge să scoată un şuierat și să-și închidă pleoapele strâns. - Fir-ar să fie, Aiden... Acum! Ha facu întocmai și-l ghidă. Ledge se avântă în ea, dar trase aer rapid în piept, surprins de cât de strâmtă era. -Doamne! Ești sigură că... - Da.

Arden își apăsă palmele pe fesele lui și își "dică Șoldurile, întâmpinându-l.

O înjurătură se desprinsese din gâtul lui, odată cu un) « de aer fierbinte, iar Ledge începu să se apese și să se ttagi din ea, într-un ritm care o lăsa fără suflare pe și i-o accelera pe a lui. Când ajunse să fie implantat wmpet în ea, se opri că și cum ar fi vrut să savureze tandra Rrowti

„zația dată de a fi complet cuprins în corpul L coplesit de instinctele primare. ^{ei} %

Îm potrivi poziția șoldurilor astfel încât fiecare rr,, **era perfect** țintită și o aducea din ce în ce mai " rre un alt orgasm. Când valurile acestuia se **asupra** ei.

Arden îl cuprinsese strâns, lipindu-l de ea ^{r4}

canrându-i numele.

Ledge își ascunse fața în curbura gâtului ei, împi du-se **rapid** în ea și menținând acea fricțiune subU* până ce plăcerea îl coplesii și pe el.

Arden rămase fără suflu, moale ca un nor. Revenind la realitatea de după extaz, se lăsă în voia unei letargii, delicioase și se cuibări mai bine în pat, savurând la maximum senzația apropierii de el, greutatea corpului lui și fierbințeala pe care o emana, ținând-o acolo în siguranță.

într-un final, Ledge se ridică și se duse la baie. Se spală, după care aduse o lavetă umedă înapoi în dormitor.

-Ar fi trebuit să folosesc un prezervativ.

-Nu mi-ar fi picat deloc bine întreruperea.

-Nici mie. Tocmai de-aia n-am făcut-o.

- Nu mi-am dat seama sigur dacă mârâitul ăla de la sfârșit a fost de extaz sau de frustrare.

- Clar, de extaz. Dar și un pic de frustrare.

-Am început din nou să iau anticoncepționale.

- Nu știam asta și n-ar trebui să riști să rămâi din nou însărcinată pentru câteva luni bune. Am citit niște che>- tii despre asta.

Arden se uită surprinsă la el.

-Ai căutat informații?

-În eventualitatea în care o să dea norocul P ^{sle} mine.

~N-a dat norocul peste tine. Mai-mai că nvam ru*^t de tine.

~în fine... ai făcut-o bine.

După ce o curăță, ledge împături lav_{eta} ^e noptieră, după care își p_{Use}

celălalt braț di ?T^ej[^]rte a corpului ei,
stînd în așa fel încât b[^]TS
jra trunchiul.

[^]e ușa băii întredeschisă. în cameră
se sttecur suficientă lumină cât să o
vadă în amănunțime dar nu atât de
puternică încât să o eclipseze. Era mai
degrabă suficientă lumină cât să-i
mîngâie pielea și să o hei să
strălucească aproape. Ledge era chiar
mai vrăjit de părțile coTpului ei care
erau umbrite.

își lăsa mîna liberă să exploreze.
Părul ei era o masă încălцитă, revărsată
pe pernă. Cărlionții încercau să-i prindă
în capcană degetele. Și le eliberă
pentru a-i urmări conturul urechii,
pentru a trage cu tandrețe de lobul
catifelat, să-i traseze conturul buzelor
și să patineze dea lungul culmii
delicate a claviculei ei. îi cuprinse sânul
în palmă și ciupi ușor mugurele
sfîrcului. Reacția hii promptă îi trezi
instantaneu penisul adormit
Mîna lui îl găsi și începu să îl mîngâie
languros.

Și, deși mîngâierile ei stîrniră o
febră care se răspîndea cu repeziciune
prin corpul lui, Ledge își continuă
explorarea în același stil tihnit,
avansînd către zone și mai seducătoare
pe cate nu voia să le neglijeze din pri-
cina grabei.

Arden lăsa să-i scape un sunet ca
torsul unei pisici cînd el își trecu ușor
degetele prin părul dintre picioarele ei.
Acestea erau relaxate și ușor
îndepărtate. Ledge observă pe
interiorul uneia dintre coapse ceea ce

inițial crezu că era un semn din naștere. Apoi își dădu seama era, de fapt.

-Ei, drace... îmi pare rău. Nu mi-am dat seama sărutul ăla era atât de apăsător.

-NU fost apăsător, ci pasional, răspunse ea ușor. -Te doare?

-M-ai auzit atunci sau acum că mă plâng. În adâncurile cele mai întunecate și în suferința sufletului lui de mascul, Ledge se bucura de amprenta asupra ei, chiar dacă doar temporar, când înroșit cu buricul degetului mare. -Arden? -
Hmm?

-Nu-s vreun poet, așa că o să-ți spun direct. Te ascult.

-îmi place să te văd goală și satisfăcută pe deplin Arden izbucni în râs.

-Și mie-mi place. Își băgă o mână sub cap și răstă se întinsă, cercetându-l. La un nivel instinctual, "cred că știam din prima clipă când te-am văzut.

-Ce-ai știut?

-Că noi, că asta avea să se întâmple mai devreme sau mai târziu. Când te-ai întors spre mine și ți-am dat dicat ochelarii de protecție pe frunte, am... am simțit ca un fel de precipitare. Aici. Își puse mâna pe abdomen. În ciuda faptului că erai morocănos și încercai să mă intimidezi.

-Nu eram...

-Ba erai.

Ledge recunosc cu o mișcare spășită din cap.

-De ce? Întrebă ea.

-Pentru că la mine „precipitarea” se întâmpla un pic mai jos decât la tine.

-Aici?

Degetele ei se strânseseră mai bine în jurul lui. Ledge închise ochii și expiră prelung.

-Da, acolo. Te văzusem, da, dar nu eram pregătit. Pentru tricoul ăla elastic și fusta aia de blugi- trezit instantaneu cu o erecție ca piatra. M-a băgat speriet, zău.

-Deci grosolănia ta era un mecanism de apărare^{*IIIIV}
potrivă atracției apărute subit?
„tfu împotriva atracției, ci pentru că era
foarte nuri. inabil să iasă ceva din asta.
puțin

P -Și, dacă era să nu iasă nimic, te-ai
hotărât nici să te mai deranjezi cu
politețurile, ci să te porți ca o măgar. -
Da, cred că ceva de genul. Gânditoare,
Arden spuse:

-Are o anumită logică, pentru că
nici mie nu mi-a luat mult să recunosc
în tine ceva cu care am fost blestemată
adesea. -Și anume?

-Singurătate, răspunse ea în șoaptă.
Aerele tale de mascul feroce m-au
enervat Dar, în același timp, când am
plecat de la tine mi-am dat seama că,
sub fațada de tip dur, erai o persoană
singuratică și că probabil această
izolare era autoimpusă. Și cred că
intuiția mea a fost corectă.

Își luă mâna de pe penisul lui și i-o
puse pe coapsă, chiar deasupra
genunchiului, și îl masă tandru. Și,
cumva, această mângâiere era de zece
ori mai intimă decât cealaltă. îl alina și
îl consola.

Ceea ce, Dumnezeu îi era martor, nu
merita, și ceea ce n-ar fi făcut-o dacă ar
fi știut cât de profund o înșela. Nu
putea să permită una ca asta. îi ridică
mâna de pe piciorul lui și îi sărută
palma. Arden îi atinse bicepsul stâng. -
Ce-iasta?

Ledge își întoarse brațul pentru a vedea
tatuajul mai bine în lumina slabă.
Arden trasă cu degetul conturul cifrei
opt, atât de familiar. -De ce ți-ai tatuat

**simbolul infinitului?
Chiar și după ce Arden își retrase
degetul, Ledgea» timiă să se uite lung la
simbolul acela care avea atata
semnificație pentru el.**

Orice facem, totul rămâne în sufletul nostru
totdeauna. Nu putem să scăpăm, să fugim din Pen. E
pentru totdeauna, rămâne chiar și după ce murim.
Arden se încruntă.

-Stai puțin... Nu ești tu ăla care m-a sfătuit să
trecutul, după care să îi întorc spatele și să merg
mai departe.

- Mai târziu am recunoscut că ăsta-i praf în ochi. Dar
Arden nu zâmbea auzindu-i răspunsul. Expresia
era serioasă și întrebătoare.
- De ce nu poți să scapi și să fugi, Ledge? „Spune-i!
Spune-i acum!”
Ledge se uită spre fereastră, unde paharele lor de bur-
bon rămăseseră neatinse, pe pervaz. Cuburile de
gheață se topiseră. Ca un ticălos egoist ce era, voia să
se mai bucure câteva minute în plus de acest răgaz
înainte de a-i face țandări imaginea pe care și-o
formase despre el. Ploaia continua să se abată din cer,
dar nu la fel de tare ca înainte.
-Am o idee..., zise el.
- Eu sunt de acord.
- Nu știi ce vreau să-ți propun. -Trebuie să mă mișc?
- Nu prea mult.

Se dădu jos de pe pat și își trase jeanșii pe el, deși nu
se deranjă să le închidă nasturii tocmai până sus. În
scurt timp, o înfășură pe Arden în cuvertură și o purtă
prin casă până pe veranda din față, unde ploaia nu
ajungea grație acoperișului. Se instaiă pe balansoar cu
ea în poală și brațele petrecute pe după corpul ei.
Arden se mișcă un pic, pentru a se cuibări mai aproape
de el.

"Tu ai făcut scaunul ăsta?

-Acum câțiva ani.
față de 10 ani am așezat pe ei împreună așa a fost una
tre

Singura care nu implica sex sălbatic,
Arden izbucni în râs și lăsa capul pe pieptul
lui Trecând degetele pe firele de păr de pe
pectoralii

¹⁰¹ "Hwe frumos... Ploaia pe acoperiș.

Parfumul ei... -Hm.

După un scurt interval de tăcere,
Arden spuse? -Ledge.⁷ Când ai avut
nevoie de ajutor în seara asta, ^Ui sunat
pe Don, nu pe unchiul tău. De ce?
Probabil ți simți crispându-se, pentru
că degetele i se opriră din mângâiere și
își înălță capul să îi privească fapt. Știu
că el te-a crescut, dar nu prea vorbești
despre el.

Ledge își rezemă capul de stîngiile
scaunului și începu să-l lege lent.

-Tata era fratele lui Henry, mai mare
cu un an și puțin. Tata a fost în Marină,
avea un post la baza din San Diego. Era
pe punctul de a fi trimis într-o misiune,
pe un vas care patrula în Golful Persic.
Nu aveam nici doi ani, așa că nu-mi
aduc aminte nimic din toate astea, dar
din ce mi s-a spus, el și mama au ieșit
cu niște prieteni pentru o ultimă
escapadă înainte ca bărbatii să plece în
misiune. Au pornit spre casă cu mașina
unui tip care n-ar fi trebuit să se urce la
volan. A intrat frontal într-un
contrafort de pod. Toți cei din mașină
și-au pierdut viața. Arden își reaseză
capul pe pieptul lui. -Spre deosebire de
tine, eu măcar am niște amintiri ^{clare} cu
mama. Deși nu sunt sigură că e mai
bine sau "»i rău așa.

-Nu pot să mă pronunț. Unchiul
Henry și mătușa ^{Bl}enda au venit

acolo și m-au adus în Penton,
unde în- ^u să pună barul pe
picioare. Primele mele amintiri
sunt cu ei. M-au crescut ca pe
copilul lor. Poate pen- ^ei nu au
avut copii. Când aveam șase-șapte
ani. Pe acolo, mătușa Brenda
îmbolnăvită tare grav și «Pede a
murit de cancer la stomac la trei
luni

idupă ce a fost diagnosticată. Așa că unchiul Hen mas cu mine pe cap, să mă crească de unul singur nu i-a picat bine, nu mi-a arătat-o niciodată, abste¹ niciodată. Când am fost lăsat la vatră și m-am în^{ut} neschimbat, mereu pus pe glume și cu zâmbetul pe u^{er} | Prieten cu toată lumea. Dar am observat că i se întâ să ajungă la jumătatea uneia dintre glumele lui p^{mpla} și să uite poanta, iar de obicei era vorba de o glu⁶ care o spusese de o sută de ori.

^a Pe

-O, nu... murmură Arden. Din nou, își ridică u capul și se uită în ochii lui. Alzheimer?

^{70r}

- Într-un final, am fost nevoit să-l duc într-un centru din Marshall. Pentru propria lui siguranță. E un loc draguț. E bine îngrijit. Personalul...

Arden își ridică fața și îi pecetlui buzele cu ale ei.

- Nu trebuie să te justifici pentru că ai făcut cel mai bun lucru pentru el și pentru tine.

- Parcă ești George.

- Cine-i George?

Ledge îi spuse.

-Are grijă de unchiul Henry pentru mine.

Arden își lăsă din nou capul pe pieptul lui și continu- ară să se legene un timp, până ce ea spuse:

- Pentru el ai rămas în Penton, nu-i așa? în loc să-ți urmezi visurile.

- El e motivul principal. Când eu eram neajutorat, el nu mi-a întors spatele și n-a rupt-o la fugă. Nici eu n-o să fac asta când el e cel aflat în nevoie.

- Ești dispus să te sacrifici pentru el. Exact ce te-ai aștepta de la un erou.

„

-Nu* deloc un erou, Arden. Ascultă-mă cu atenți«-

Irebuie să-ți spun ceva. îi înălță bărbia, în așa fel^{*nC1} să se uite la el. Aseară, când te-ai supărat pe

rt\ ^{Ce ^ acusem} pe scară, ai crezut că m-am retras di cauza lui Crystal. Acum știi că nu e cazul. ~ ^-ai oprit din cauza lui Jacob.

i «fee era atât de concentrat asupra a ceea

„i•Om«¹ⁿ

.Din cauza sarcinii mele, al presupus că era ^{sau}
^ de cutând, un bărbat în viața mea.

Ledge clătină din cap,

.Nu. Crede-mă, fantoma unui fost iubit nu m-
ar fi oprit

-Și-atunci de ce ai făcut-o? Are legătură
cu Rusty Dyle, Foster, tata și tot restul?

Ledge trase aer adânc în piept și expiră încet

-Da. B legat de toate astea.

-Atunci ai putea, te rog, să lași lucrurile
astea deoparte un timp?

-Nu.

- Doar până dimineată.

-Trebuie să discutăm...

-Bine. Dar nu în noaptea asta. Te rog?

Sunt lucruri vechi de douăzeci de ani,
Ledge, Câteva ceasuri nor să mai
schimbe nimic. Balansoarul ăsta e deja
suprasolicitat, cu noi doi. Nu vreau să se
mai pună pe el și greutatea altor
persoane.

Trase marginea cuverturii, își trase
piciorul ^{peste} al h» și i se așază peste
șolduri, cu fața spre el. Sprijinm- du-se
pe coapsele lui, îi deschise nasturele de
jos al Ștului, băgă mâna și începu să-l
mângâie.

-Dumnezeule mare, Arden... . ^ . n11

Ar fi trebuit să o oprească, dar era
conștient că nu ^{avea} ^ o facă. Nu avea să
strice momentul *ttu * acum ar fi fost la fel
de incorect față de » ^ de el. Era o
justificare trasă de pâr și o știa o«»®*^
M Ochise mintea și se lăsa pur și «^/T^a,
^le de plăcere. Mâna ei mică îl strâng ^
tt ^pânea. Când Arden scoase din el câteva
pic

Andra Brncvn

de spermă, abandonul lui fu **complet**. Ca și
^{su}**Oridică peste el. Arden se lăsa în jos cu**
o W / chinuitoare până ce fii complet
cufundat în fierb ^ a ei strâmtă, Ledge îi
sărută gura cu o foame necruț ^ și
deocamdată, **nesatisfăcută, după care i-o**
„Ib * pentru a presăra sărutări pe
fruntea ei, pe ochii foc? și pe pomeți. *
Când Arden își lăsa capul pe spate și își
oferi gâtul & plorării lui, Ledge i-l sărută
până la sâni, după cate li» dedică acestora,
iar într-un final gura lui porni din nou
spre a ei. își lipi buzele întredeschise de
ale ei, răsufărările șuierându-le la unison;
-Te-am mințit, Arden. De-atâtea ori...
Mereu.
-Ești iertat, suspină ea, începând să se
legene odată cu balansoarul.
Ledge menținu un ritm lent, dar cu
fiecare avântate fluidă, se împingea un
pic mai sus, atingând locuri din ea pe
care nu le mai atinsese înainte, iar când
Arden îi rosti numele aproape suspinând,
o lipi de el până ajunseră să fie complet
uniți. Nu mai exista nimic altceva decât
corpul ei și-ai lui, al lui tare și ofensiv, al
ei moale și primitiv, el în al ei, o uniune
perfectă.
Balansoarul se mișca încet; senzațiile lor
ieșiră de sub control.
- Dar în seara asta ți-am spus cea mai
mare minciună dintre toate, murmură el,
cu buzele aproape lipi« * ale el
Când Arden începu să se înalțe pe
culmile extazului*. ATM «¹¹ șopti șuierător: -
Spune tot!
"" ^ntezia asta implica și sex sălbatic.

După un duş lung, pe parcursul căruia
mâinii* e cî^Ustăt^Ură deloc degeaba, se
întoarseră în ^

cuibăriră pe o parte, Ledge îmbrățișând-o pe ^.. use
bran-il pe după talia ei și o trase cât m • * Sndu-și
fața de părul ei, Led_{ge} ro^ mai *Proap_e.

,Când ți-am tot spus „iubito”, să știi c< ireali*. Alea erau
cuvinte izvorâte dintreZT' dintre urechi. își ridica mâna
până l_a buzele 'rf' n ' ' deschise cu degetul mare. Cine-ar nn,l
- ?11 le Roteze cuvintele când faci așa Putea mai a -Mi-ai spus
„iubito”?

Arden îi prinse vârful limbii între dinți si îl mân_{rr}ălp cu limba
ei. i_{gdie}

-Nu-ți mai aduci aminte? -Eram cu gândul în altă parte. -
Deci mi-am cerut scuze degeaba? -Nu, zise ea, cu umerii
mișcându-i-se sub imperiul unor hohote de râs mute. îi
prinse palma și o ținu cu a ei, între sâni. Îți apreciez
deplin cavalerismul. Ești un erou.

Euforia lui se evaporă. în locul ei, disperarea se făcu
stăpână, atacându-l din toate părțile. Cu buzele aproape
lipite de ceafa ei, rosti într-o șoaptă însuflețită: -Nu-s
deloc un erou, Arden. Dar ea nu-l auzise. Respirația ei
devenise constantă și liniștită, iar corpul i se înmuiase,
cuibărit într-al lui. Peste umărul ei, Ledge se uita prin
întuneric la cele două pahare profilate pe fundalul
ferestrei cu dăre de ploaie.

capitolul 35

Arden se trezi singură. , . . _Mî

Ea și Ledge se înlănțuiseră încă o dată în timpu ^Pții
pentru o acuplare fierbinte și pasionala; pe to Parcursul
acesteia, nu rostiseră nici un cuvânt, vor

ar fi fost de prisos. nrrti că își dorise

. Simțindu-se oarecum dezamăgita, pentrui ca » ^ s_k a ^
trezească lângă el, se ridică din pat, făcu «m ^ aia
principală care, reflectându-l parca pe na.

z_i de zi, era mare ca și el. Materialele fol
era^ natuSle, masculine și plăcute.

După ce se îmbracă, urmă aroma de caf_{ea} pâ
bucătărie, unde Ledge stătea la masă cu o
cană ^ rindă în mână și paginile rapoartelor
de ancC împrăștiate în fața lui. Avea capul

plecat, degetele a fi,? date în păr și fruntea
sprijinită de podul palmei. - Ce studiezi așa
atent?

își înalță capul și se uită la ea. Nu scoase
nici o vorbă, însă ochii lui o chemară la
el. Când Arden ajunse la câțiva pași
distanță de el, Ledge întinse brațele după
ea, o trase între picioarele lui, o cuprinse
strâns și își lipi fața de abdomenul ei,
chiar sub sâni. Degetele ei luară locul
alor lui în încălcirea nestăpânită a
părului lui. își cobori capul peste al lui.
Un timp, rămaseră așa, îmbrățișându-se
pur și simplu.

Când Ledge îi dădu drumul, își lăsă capul
pe spate pentru a o privi în ochi.

- Bună dimineța. -Bună dimineța.

- Cum ai petrecut noaptea?

Arden ridică din umeri și se prefăcu a
căsca.

- Bine, aș zice...

Ledge schiță un zâmbet, dar atitudinea
lui avea o doză de rezervă pe care Arden
o simțise din clipa în care intrase în
cameră.

- Cafeaua e încă fierbinte, zise el.

- Cred c-o să-mi pun o cană. Tu mai

vrei? -Mat vreau o porție din tine, da.
nelegîK ^{stomacul} "mălțându-i-se, ca
un balon

Totuși, tonul lui sexy și răgușit și privirea

sugestivă Arden ^ nU de burată. Rezerva

aceea, pe

Nu SM ^{PU}tea explica - «Păru din nou.

neraftnașila7^{Preferi} ^ ^ ^

,tocma' bine. Vrei să mănânci ceva? jsj u încă-

Arden se duse la blatul de bucătărie și umplu cana pe
Ledge i-o *scose* din dulap mai devreme, după care
Juse la fr'g^{der} turnă un pic de ^Pte direct din ■iurie. Când se
întoarse, văzu pe fereastra mare o mașină Țprind chiar în
spatele camionetei lui Ledge. Recunoscu Instantaneu
mârâitul motorului. *Își* puse cana plină cu cafea pe blat. -
Ledge.⁷ -Hmm.⁷ **-A venit Rusty.**

Ledge își ridică privirea de la hârtiile pe care continuase
să le studieze. -Pofdm?

Arden dădu din cap spre fereastră îndreptându-se
către ea. Ledge se ridică de la masă și veni lângă ea.
Cândva în timpul nopții, ploaia se oprise, dar umpluse
curtea de băltoace. Rusty le ocolea în drumul lui către ușa
din spate.

Arden și Ledge se priviră cu circumspecție, după care el
se duse la ușă și o deschise înainte ca Rusty să apuce să
bată în ea. Arden se postă și ea lângă el. O surprinse că
Ledge nu-i zise nimic provocator lui Rusty, dar își dădea
seama că poziția lui ostilă și dominantă spunea multe.
Rusty le adresă un rânjet plin de ironie și batjocură. -Bună
dimineața, porumbeilor. -Ce cauți aici? Ce vrei?

-Vreau să fiu poftit înăuntru, Ledge. Cafeaua ^{aia}
miroase tare bine. încă un rânjet. Asta dacă nu ^{vă}
»ntrerup...

^Ledge nu făcu nimic să-l invite să intre, doar răma- 7 ?^e loc,
o barieră la fel de impenetrabilă ca un zici

- ^{de} **beton.Hi, ce să zic, oftă Rusty. Nu pot
să zic că** ^{mă}

**de lipsa ta de maniere. Nimeni nu se
așteaptă de?^" să ai așa ceva. Educația
se vede de la o poștă,** ^{să} ******

**_ Dispari... de... aici. Ledge făcu aceste
trei cuv pară cu atât mai amenințătoare
prin tonul coU?^ care le rosti. Să nu mai
vii niciodată la mine acasă!** ^{pe}

Rusty nu păru afectat în vreun fel.

- Ce drăcovenii faci tu aici, Ledge, de e clar că ai fera ca procurorul districtual să nu știe nimic? Mei* lângă faptul că ți-o tragi cu ea. ^ pe

Dădu scurt din bărbie către Arden. Ea făcu un pas ng. valnic către el, dar Ledge întinse mâna și o trase înapoi

-Nu-i face jocul.

-Ești un om demn de dispreț, i se adresă Arden lui Rusty.

- Eu? Eu sunt un om demn de dispreț? Nu eu sunt ăla care își înșală iubita. Și, că tot veni vorba despre ea, Crystal mi-a spus că voi doi i-ați pus tot felul de întrebări interesante despre vremurile de odinioară.

Arden îl simți pe Ledge încordându-se.

- Când ai vorbit cu Crystal?

-A, am uitat să vă spun? Dacă aș fi fost invitat la o cafea, aș fi...

- Când ai vorbit cu Crystal?

-Am trecut pe la ea în dimineața asta, chiar înainte să vin aici. Se aplecă spre Ledge și îi spuse pe un ton coborât Ca de la bărbat la bărbat, așa, ca să știi o teaptă, bănuiește că... ..

Dădu din degetul arătător, mișcându-l în așa fel să indice că se referea la relația dintre Ledge și Arde*

-Minți, rosti Ledge. Și dacă ai vorbit cu Crystal dimineața asta, sigur nu ți-a spus nimic. în

-Nu? Atunci poate nu ea mi-a spus. Se scârpi*^P, deasupra tâmpiei. Dar aș fi putut să jur că- , lui

A apUCă U?a ?i dădu să o trântască în naSU pti

^{RU8tV} ⁱ ^ acesta își împinse piciorul în față
0

ⁱhil de orei al cizmei lui în stil cowboy ₀ • 'VcMzândo
cu arata forță că se izbi _{r,r} ^{mp,n*}.

3e bucătăriei. ⁱ CU z ^ or _{de}

^{P°}Ledge mai-mai că se zbârli la el. Cei doi se înfrunt _{ri}
peste prag, provocându-se fără vorbe să facă n ^ _{are}. Arden
își ținea răsufierea. ^Rusty Jf ^ jsi relaxă poziția corpului.
{pnmul}

' .Ideea e, spuse, apăsând pe fiecare **cuvânt** că ins-a
comunicat că pe voi doi v-a apucat curiozitatea în privința
jafului de la magazinul Welch's si a tuturor întâmplărilor
bizare care au avut loc după aceea. Sincer ăă tiu, ca
reprezentant al legii în acest district, mă întrebam, pur și
simplu, cum se face că sunteți atât de curioși. Mai ales tu,
spuse, uitându-se direct la Ledge. Încep să mă îndoiesc de
ce zice lumea, c-ai avea o minte brici. V-ați dus la tribunal,
ați cerut copii de pe rapoartele de anchetă și tot restul... E
un comportament suspect, cel puțin suspect. Mai ales
când, evident, aveți alte activități mult mai plăcute cu care
ați putea să vă ocupați timpul.

Nici unul dintre ei nu rupse tăcerea.

-Nimic? Nu vă explicați în nici un fel munca asta de
investigație de amatori? Ochii lui tăioși se plimbau de la
unul la altul, oprindu-se asupra lui Arden. Sora ta mai
mare știe despre această pasiune nouă a ta?

- Disparația tatei a fost un eveniment însemnat în
viața mea. N-am apucat să-mi închei socotelile cu el, să
accept totul ca să pot merge mai departe. Lisa mă
înțelege.

-Chiar așa? Ei, eu, nu. Nu înțeleg ce rost ar **mai** putea
avea să readuci în prezent cazuri pline de molu. Asta Jacă
nu cumva fata vinovatului nu a venit: înapoi c banii _{pe} care
ticălosul i-a luat. O țintui pe Ardencu Privire glacială,
evaluativă. De fapt, jocul ăsta de-a i ae

¹¹ amatori ar putea să aibă efecte neașteptate și-^d^ător
Pentru sănătate. Se opri câteva clipe, P^{sa} aceste vorbe să-
și atingă ținta, înainte de a <

pe un ton aproape șoptit: Eu, dacă aș fi în
l^j

aș lăsa lucrurile așa cum sunt. ^

- De-asta ai venit aici? întrebă Ledge.

Rusty dădu aprobator din cap. -Cam da.

- Ei, acum că ai spus ce voiai să zici,
dispari din

și de pe terenul meu. ^

Rusty mimă ridicarea și reșezarea unei
pălării pe se răsuși și făcu vreo câțiva
pași, după care pocni?' degete și se
întoarse din nou cu fața spre ei. ^m

- Cât pe-aci să uit! Am auzit c-ați fost
la un pas de-a fi sfâșiați de niște câini
înrați azi-noapte. Chiar în feț^e sei lui
Crystal. Mare cumpănă! Ați avut un
noroc chior că ați scăpat de ei.

Din nou, nici unul dintre ei nu mușcă
momeala. -Având în vedere acest atac,
continuă Rusty, cum ați primit noutățile
din dimineața asta?

O senzație prevestitoare de rău se
învolveră prin cor- pul lui Aiden, dar
Ledge fu cel care întrebă: -Ce noutăți?

- Despre Dwayne Hawkins. Sigur îți
aduci aminte... Țărânoiul ăla alb pe care
l-am băgat în închisoare că fa- cea lupte
cu câini⁷ A fost găsit fără suflare în
dimineața asta, cocoșat peste volanul
mașinii lui. Pe scaunul de lângă avea un
sac marinăresc, își făcuse bagajul. Din
câte se pare, încerca să plece în mare
grabă din maghernița aia în care își
ducea zilele.

Arden se trase mai aproape de Ledge. El își umăru în așa fel încât să fie peste al ei. Rusty continuă: -Azi-noapte, cineva i-a anunțat pe niște luptători pe* tm drepturile animalelor că Dwayne își ținea câinii * niște condiții îngrozitoare și că-i chinuia. Au desctn* ® forță în curtea lui la prima ari. Și au tras o sperietu« * no vor uita cât or trăi. Dwayne a sfârșit-o prost, aș» cum «^tâmplă de obicei cu cei de teapa lui.

Arden întrebă, cu glasul răgușit:

Cj cum a murit?

\ fost sugrumat cu o zgardă.

Ea rrase aer brusc în piept. Rusty îi zâmhi,

știu... Groaznică soartă, nu? Era una rl • nj Je-alea de

le folosesc dresorii să-i facă ne rl- cu j, răi că și-ar sfâșia și mama de la care au supt' RâseT încântat de imaginea pe care o crease. Ultimul apei jnițiat de pe telefonul mobil al lui Dwayne n-a dura decât două minute. Băieții de la secție vor încerca să identifice cui aparține numărul respectiv, dar pun pariu că nu vor descoperi niciodată cine e. Știți ce cred eu? Persoana cu care a vorbit Dwayne a băgat frica-n el și l-a făcut să-și strângă boarfele și s-o întindă repede, dar dup-aia l-a prins chiar când încerca să plece.

Detectivul care conduce ancheta mi-a spus că, din câte se pare, ucigașul îl aștepta pe Dwayne pe bancheta din spate a camionetei lui, i-a prins zgarda aia pe după gât și a strâns tare de ea până ce a murit. Mi-a zis că avea răni adânci prin înțepare de jur-împrejurul gâtului lui slăbănog.

Ridică degetul și trasă o linie de-a curmezișul gâtului lui.

Arden simți un val de greață. Avu nevoie de toată forța de care era în stare pentru a-și menține expresia impasibilă și să nu-și trădeze repulsia, nu doar față de scena pe care o descria Rusty, ci și față de el. Simțea ca Ledge era cuprins și el de un dezgust similar și de o furie în stare brută.

. • - F

-Ucis cu un instrument din ocupația lui ilicita... tu a? zice
că e vorba de justiție divină. Rusty le facu cu °chiul și
schiță un zâmbet de vulpoi. Din nou, se preta-^{cu} a fi pe
punctul de a pleca, după care se opri și mea arătătorul. A,
încă ceva... S-ar putea să nu vă <e cieio
^oale, detectivii lui pește, dacă polițiștii care se oc
^de omorul lui Dwayne pun lucrurile cap la cap Aț ^^{atf} ați
de niște câini de lupte în aceeași^{cel} care organiza
asemenea evenimente a **prin strangulare.**
înțelegeți ce vreau să zic? Jv ce prin cap
să reclamați la poliție că un terț I
Dwayne să-și asmuță câinii asupra
voastră V ^ Pe obligat să-i informez pe
detectivi că, la scurt ti* °S acest atac
potențial fetal, ați fost văzuți în locuia
Dwayne.^{na ^}
-Văzuți de cine? întrebă Ledge.
Ochii lui Rusty sclipiră mocnit
- De cineva care dorește să-și păstreze
anonimat, i
Lăsa aceste cuvinte să-și focă efectul
înainte d
continua:
a
- Totuși, înainte de a le încredința
această inf_{orma} • celor de la poliție, m-aș
simți obligat să le-o împărtăș fraților
gemeni ai lui Dwayne. Cei doi nu au prea
mS tă minte nici împreună, dar sunt mai
răi decât Talpa Iadului și, din câte-am
înțeles de la bietul ajutor de șerif care-a
trebuit să le dea vestea în dimineața
asta, dau pe-afară de furie în legătură cu
moartea cruntă de cate a avut parte
fratele lor mai mic. îl măsură din cap
până în picioare pe Ledge. Nu știu ce...
apucături au. S-ar putea să fie prea
pretențioși să te facă poștă pe tine. Ochii
i se mutară asupra lui Arden. Dar nici nu

vreau să mă gândesc la cât de mult s-ar distra amândoi odată cu ea.
Ledge îl înșfăcă de cravată și îl împinse în spate o lungime de braț înainte de a-i da drumul, ^{nu} fără a-l mai smuci o dată.
Rusty reuși să rămână în picioare, dat se împletici pentru a-și recăpăta echilibrul.
Când reuși să se îndrepte, se uită la ei și izbucni în râs. -Ne mai vedem prin zonă!

Apoi se întoarse și se duse cu pași
țanțoși la șina lui.

capitolul 36

Ledge închise ușa, dar își menținu
^{Palma} S ^ bine de ea, privind pe fereastră
până ce Rusty o «* ^ ^ Du-te și ia-ți
geanta! E pe... ~Știu unde e. Ce-o să
facem? Io să plecăm. O să luăm mașina
ta de la Crvstal o ȝn în urma ta până
acasă la tine, poți să-ți iei repede una-
alta, să* închizi bine ușile și ferestrele,
iar eu VS te însoțesc până la autostrada
interstatală.

_ Nu plec acum. Arden întinse repede
mâna către rapoartele împrăstiate pe masă.
Nu cu mizeria asta încă...

-Rusty i-a făcut de petrecanie individului,
Aiden. își trecu degetele prin păr.

Doamne, Dumnezeule, voiam să îl bag în
sperieți pe Hawkins pentru ce ne-a făcut,
dar și să-l apăr fix de asta. Am vrut să-l
sperii suficient cât să plece de-aici,
undeva unde tentaculele lui Rusty nu
ajung. Dar n-a fugit suficient de repede. -
Nu-ți lua asupra ta vina pentru faptele
lui Rusty. Ledge schiță un gest
impacientat, arătându-i că-și răcea gura
de pomană. -Trebuie să-l denunțăm pe

**Rusty undeva, Ledge. -Și-așa o să fee.
Chiar așa. Dar, mai întâi, te trimit
departe de-aici.**

**Arden părea pregătită să îl contrazică,
dar când Ledge arată cu bărbia spre
dormitor și îi spuse să se grăbească,
plecă de lângă el. Ledge o sună pe
Crystal Aceasta nu apucă nici măcar să-l
salute înainte ca el să întrebe dacă Rusty
trecuse pe la ea de dimineață. -De unde
ai auzit?**

- De la el. Mi-a zis că îi spuseseși că... -

**Nu i-am spus
absolut nimic. Nici măcar nu am aai
ochii cu el. -M-am gândit eu că mințea.**

- Când ai vorbit cu el?

**-Chiar înainte să te sun. ~ Ce se întâmplă? Ești bine? Ce s-a
întâmplat* după
ai plecat cu Arden de-aici, aseară?**

o să re pun la curent mai târziu. _Eu și Martv ne-am tăcut
griji. M.-aș fi dorit ^

<U.-Crvstal. oprește-te! Ascultă-mă bine! Se o_pri „ aer în
piept. Interesul manifestat de noi pentru noa_Z in care a
murit Foster l-a tulburat pe Rusty. S[^]_{r put}e* înceapă să te
bată din nou la ca_p despre chestia aia Z alibiul, să-ți aducă
aminte că te-ai angajat să îl acoperi"

- No sâ-i meargă cu mine. Pot să mă descurc cu el.

- Ba nu. nu poți. Crvstal. Pur și simplu, nu poți.

- Bine. bine, calmează-te! Am recepționat avertismen-
tul. O să am grijă.

- Nu-i de ajuns. Ar fi un prilej excelent ca tu și Martv
>ă plecați din oraș. pentru un weekend lung împreună.

-Mai întâi și-ntâi, nu e weekend. În al doilea rând. nu
putem, pur și simplu...

- Căinii ăia care ne-au atacat aseară? Rusty a aranjat
asta.

Această revelație o reduce la tăcere.

- Și-apoi l-a omorât pe tipul care a făcut-o pentru el O
auzi expirând.

- Dumnezeule mare, Ledge!

- Da. Așa că, te rog, nu mă contrazice! Martv poate
să-și ia ceva zile libere de la muncă?

-Cred că da... Dacă le-ar spune că e bolnavă sau ceî de
genul.

- Explică-i clar că eu nu mă sperii ușor și că nu trag
semnale de alarmă aiurea. Anulează-ți **programările**^
clientele. Invocă un pretext pentru care trebuie să închizi
salonul câteva zile și apoi pleacă din oraș.

- Pentru cât timp?

~ ^{Până ce} o să mă convine că esti în siguranța ¹
întoarcere.

-Ar trebui ca Rusty să fie mort pentru asta. Când văzu că
Ledge nu răspunse la aceste ultime c ■

vⁱnte, Crystal spuse

:/edge-^{aia} se voia a 0¹ fe sun eu când se vor liniști apele.

Si cum rămâne cu Arden? În momentul de față, e cu mine, dar o exnedi[^] • .^{ea} de-aici. Simțindu-i ezitarea, adăugă: CrvsJ.IT £ acționează Rusty. N-o să se ia de min[^] f[^] Cucelor dragi mie.^{face}

cu un ton în care se regăsea încă 0 doză de

circumspecție, Crystal spuse:

¹ -O să-ți trimit mesaj cu locul unde-o să ne ducem Ledge îi spuse să aibă mare grijă; ea îl sfătui asemenea. Își luară la revedere. Apoi el își acordă câteva mo mente de gândire, după care îl sună pe Don, care îl atacă frontal din clipa în care răspunse. -Ledge, ce dracu' faci.⁷ Dwayne Hawkins... -Am auzit. Jur pe ce-am mai sfânt că nu l-am omorât eu! Rusty e vinovatul. A condus tocmai până la mine acasă ca să-mi dea personal această veste.

Vorbind într-un stil lapidar pe care știa că Don îl înțelegea, îi făcu rezumatul vizitei lui Rusty. Don inspiră prelung, după care expiră. -Arden e teafără? -De unde ai știut că...

-Potrivit mai multor vecini de-ai lui Crystal care au fost martori la toată tărășenia, „fata lui Maxwell” a salvat situația apăsând pe claxon. Ați fost văzuți plecând împreună, iar mașina ei a stat peste noapte pe marginea drumului, în fața casei lui Crystal. Ce altceva mai vrei să știi?

- Fir-ar să fie, zise Ledge printre dinți. -Bârfele s-au răspândit așa de repede că ma.-ma. ca fum din relele de telefonie mobilă. Oamer ce să creadă, având în vedere relația ta cu Ury«¹⁰t restul...^{j cât k_{ar}fe,}

-Am **chestii mai importante pe cap e^{le}**-

Arden e bine, dar a fost aici cand Kustyîmbunat ci i-a făcut felul lui Hawkins,^{Ceea r} **Imnă că e în pericol. Am de gând să o conduc >A orașului, să mă asigur că nu pățește nimic.**ⁿ «fc*

-Ledge, tos"^{Don} **tărăgănat, mai devretne**
^{târziu,} **chiar și cel mai greu de cap detectiv**

^{legătura} **între faptul că voi ați fost atacați de 0**

34 *Andra Brown*

hai« ? câini de lupte în aceeași seară în
care dresorul lo_t ^ *

rit strangulat.

Ledge pufni într-un hohot sec.

-Și Rusty mi-a dat de înțeles asta. **De** cum o să asigur că Arden
e departe dedici, o să mă duc săivM** unchiul Henry. **Doar**
asa, în eventualitatea în **cate ca** fiu indisponibil pentru o
anumită perioadă.

**-Chiar crezi că Rusty o să-ți pună chestia
asta încarcă?**

**-Cel mai probabil. În fond, am fost acolo,
acasă Ia Hawkins.**

- **în ciuda sfaturilor mele.**

**-Nu mă enerva și tu acum, că mi-ai zis din
capul locului.**

Don scoase un oftat.

- **O să discutăm noi mai târziu despre
asta. Ce vrei să fac eu?**

- **în primul și în primul rând, ai grijă de
tine! Poar- tă-te ca de obicei, ca și cum ar
fi o zi obișnuită, dar adu^{nă} la bar niște
clienți vechi, în caTe ai încredere. Știi tu, tipi
de modă veche.**

- Din ăia care umblă cu pistolul la brâu,

**Ledge se bucura că Don nu avea nevoie să
i se^{dea}**

indicații amănunțite.

-Nimeni nu îi are la inimă pe Rusty și pe jⁱ*^u

^{ins}Pi*at nici urmă de loialitate. Sunt niștej[^] pam
pensionați prin zona noastră, cărora le-ar fi P[^]
^{neb}unie să îi bumbăcească bine pe amândoi.

**~ Jtoe. Dar fără violență, decât dacă
devine n*^ *** ai pe-acolo câteva zile și**

nopti și să stea cu ^

^{hiie} în patru. Roagă-i să-ți acopere sn^{aff}| ?' l^{ry}..e discret
prin jurul barului.

-irr¹ .¹ ,

f - înțe'eg-

si Să dormi cu pușca aia lângă tine -Chiar și cu una cu
alice, tot nu pot să ni_{meresr n} • un hambar, să ștn_{mer} «cn.c,
. Eu știu asta, dar persoana către care o s-o îndrenri să știe.
pp

.Și care-i planul dupa ce îl vei vizita pe Henrv⁷ -Să-l scot din
circulație pe Rusty. -Cum ai de gând să... - Trebuie să închid.
închise înainte ca Don să poată să-l întrebe cum avea de
gând să facă asta. Dar Arden, da. Din spatele lui, îi spuse:
-Ai de gând să faci asta prin mijloace legale sau ilegale?
-Nu știu încă. Va trebui să văd cum decurg lucrurile. Ești
gata?

Arden îi aruncă o privire plină de revoltă și trecu pe lângă el
pentru a ieși pe ușa din spate. Ledge armă sistemul de
alarmă, dar, ieșind, se întrebă dacă această casă și atelierul
lui aveau să fie în picioare și la întoarcere. Poate că Rusty
avea să-și transforme în realitate amenințarea, doar că avea
să incendieze casa, nu barul.

Până când Ledge ajunse la camionetă, Arden se urcase
deja în dreapta. Stătea la fel de țeapână ca o **scândură**,
uitându-se lung prin parbrizul presărat cu picături proas-
pete de ploaie. Ledge o lăsă să fiarbă în suc propriu și ^dadu
un alt telefon. George răspunse vesel:

-Salutare, căpitane. Ce fa... «„hiect,

_ ~ În dimineața asta trebuie să intru direct în **sub.ec**
George.

Acesta reacționează imediat la tonul lui Ledge. ~ Ce s-a
întâmplat

?-Tipul ăla?

-Ăla cu cizmele?

- **Am o problemă cu el.**

- **Spune-mi unde să ne întâlnim. N-am**
nevo' _A **de o oră.**

Ăsta era un prieten adevărat Ledge își
șimți • • strângându-se ușor. _{p lnuî,î}

- **Mulțumesc, daT am nevoie de tine**
exact acolo und ești. Eu și nemernicul
ăsta avem un trecut lung și ȳȳ cat S-ar

56 *Andra Brown*

putea să arunce cu mult rahat în mine, dar o facă mai pe ocolite așa. Modul lui de operare e să profite de cei lipsiți de apărare.

- Cum e unchiul tău, Henry.

- O să vin să-l văd cât pot de repede. O să-ți dau detaliile de fond atunci, dar, George, am nevoie să stai ca ochii pe el ca un vultur. Când e nevoie de tine în altă parte, te rog lasă-l în grija unui coleg pe care îl știi bine și în care ai încredere că o să stea cu el. Nici o persoană neautorizată nu poate să intre în camera lui.

-Mă ocup. Ce altceva?

- Să-mi spui dacă tipul ăla sau altcineva care nu are treabă peacolo își face apariția la centru. Trebuie sărtni spui imediat

-Recepționat

-Mulțumesc, frate. Voibim mai târziu.

Închise apelul cu un declic.

- George a fost și el în armată? întrebă Arden.

Ledge dădu afirmativ din cap.

-Mult timp.

-Mi-am dat seama din felul în care vorbiți.

-Cum așa?

- Ca niște soldați în luptă. Arden arătă din ^

tre telefonul lui mobil, pe care Ledge îl puse ^

tul de pahar. Cred că acum sunt toți în regu«* ^ ^

-Nu e nimeni în regulă. Dar măcar i-am P

până ce o să rezolv chestia asta cu Rusty.

, Ce chestie, Ledge?

Simții greutatea privirii ei fixe, Ledge spuse:

«O să-ți spun când ajungem la casa ta. ploaia încă nu se dezlănțuia, dar norii albaștrui și do- lofeni se îngrămădeau într-un plafon jos, care prelungea nefiresc zorii. Aiden își descuie ușa din spate și intră, iar nu aprinse lumina din tavanul bucătăriei, lăsând încăperea scufundată într-un semiîntuneric care îi reflecta starea de spirit. Își puse geanta pe masă și se întoarse cu fețalael.

-Vitei să te așezi? întrebă Ledge.

-Nu.

- Ei bine, eu, da. Trase un scaun, îl întoarse și se așeză pe d invers. își prinse palmele de partea de sus a spătarului și se uită la ele în loc să o privească pe ea Am ibst implicat în jaful de la Welch's. Arden expiră involuntar, dar nu rosti nici un cuvânt

- împreună cu Rusty. A fost ideea lui El ne-a recrutat pe noi, restul, pentru a-l ajuta să-și transforme planul în realitate. De-asta a luat-o razna să vadă că am început să cercetăm infracțiunile din noaptea aia.

Abia acum se uită la ea, iar Arden părea să fie pe punctul de a da în clocot. Pieptul i se umfla și lăsa, ca ^te foaie. își închisese pleoapele strâns. Când tedes- ochii, aceștia străluceau, plini de lacrimi de furie.

-Ești... ești...

-Nu sunt vreun erou. Ți-am spus asta.

- E singurul adevăr din tot ce mi-ai spus.

c A*den îi întoarse spatele și se duse la duuw* Sprijinindu-și palmele pe marginea acesteia, se apteca J* mijloc Ledge se temu

38 *Andrea Brown*

că era pe punctul de a vomî», ^ tăcerea ei stătea mărturie pentru o controla« împu ^emoțiilor care o încercau și asta era «P^J ar fi fost n icnească sau să se lanseze într-o tirada ^invective.

[l_n bubuit de tuner zgâlțâi casa. Picături grn_{st}. ■ pură sA izbească fereastra de deasupra chiuvetei cT'*' de la mâna ei ticăia rare, amintindu-i lui Udge_{ci} Inii să fie deja pe drumul spre Marshall. Dar nu d_{lir} " pur și simplu, sA-i arunce în poală vestea asta și ap^' dea bir cu fugiții. Merita ceva timp să asimileze acea?- revelație și să conștientizeze proporțiile minciunilor? carc le pune în adevărata lor lumină. Merita o ocazie de a-și defula furia.

Orice formă ar fi căpătat-o, oricum ar fi fost mai înpa duiroare decât merita el.

Într-un final, Arden deschise robinetul și își duse la gură de mai multe ori căușul palmei plin cu apă. Cu mișcări furioase și necruțătoare, rupse un prosop de hârtie de pe rolă, își tamponă gura și își uscă mâinile. Lăsă prosopul mototolit pe blatul de bucătărie, veni lângă el și trase un scaun de la masă și se așeză față în față cu el.

-Te-ai insinuat în viața mea.

-Da.

-De ce?

-Pentru a te proteja de Rusty.

Arden pufni într-un hohot aspru.

- Când, de fapt, eu ar fi trebuit să fiu protejată de tine. Ledge clătină din cap.

- Rusty a fost dușmanul meu din umbră de **zeci** de ani și e valabilă și reciprocă. Am fi putut să ne dăm târcoale la nesfârșit, fără să ne înfruntăm disensiunile, și probabil că așa am și făcut. Dar situația s-a schimbat când tu te-ai întors în oraș.

- Deci toată chestia asta e vina mea?

-Nu intenționat, dar printr-un concurs de împ«J rări. Ai apărut aici din senin și asta l-a făcut pe Kuy să-și aducă aminte că încă mai avea niște socoteli ue ^ glat cu tatăl tău.

Joe se dovedise mai deștept decât Grav. Dar era ca și cum tu l-ai fi privit de sus... nici nu știam...

„N» contează. Rusty așa a văzut lucrurile FI m •
chestiile de genul ăsta.

¹ Arden digeră aceste cuvinte, dar furia **continua** să î, bolborosească în vene.

.Și w? Tu ce-ai crezut când ai văzut că m-am mutat înapoi aici?

_ Prima dată când am auzit asta, m-am întrebat ce teo fi făcut să te întorci, dar aveam de gând să mă tin departe de tine.

-Ai recunoscut deja că m-ai urmat în supermarket.

- Da. A fost ceva bizar. Destinul ne-a dat o lovitură amândurora în ziua aia. Dar tu nu mă cunoșteai, așa că mi-am zis că nu avea cum să iasă ceva rău din asta. Două luni mai târziu, primesc un afurisit de mesaj vocal de la tine, dar nu aveam de gând să te sun înapoi. A doua zi, mă trezesc cu tine în atelier. Dumnezeuule, arătai superb. M-ai făcut să mi se învârtă capul pe umeri, dar... Așa cum ți-am spus azi-noapte, nu puteam permite ca lucrurile să evolueze. M-am gândit că, dacă mă purtam suficient de urât, sigur nu aveai să vrei să ai nimic de-a face cu mine. Se opri o clipă, oftând. Mai târziu în seara aia, Rusty a venit în bar. M-a căutat și m-a încolțit acolo. Îi oferii ideile principale ale acelei discuții. Te ținuse sub observație. Mi-era teamă că o să fii o țintă ușoară pentru răzbunarea sa pe Joe. Și se pare că am avut dreptate.

Arden își întoarse capul într-o parte și își prinse buze-^{le} între dinți cântărind în minte tot ce-i spusese Ledge. Când se uită din nou la el, îi zise:

-Te-ai înființat aici a doua zi dimineață. Când ți-am ^sP"s despre mașina care trecea pe lângă casă, de ce nu ^mai avertizat în privința lui Rusty? De ce nu m.-ai spu» ^adevărul atunci? Ti-era teamă că o să te denunț la poliție ^{ca}e?ti un hoț

?- Mi-cra teamă că aveai si mă dai afară (lj, zise el. cu o înf lăcrare pe măsura celei ijj„ j¹ ^ r> Și-apoi ai ti rămas complet lipsiră de apărare. [¶]

-Și-n loc de asta, m-ai păcălit, făcându-mă ,își acoperi fața cu ambele mâini și termină de de ele. Tot felul de lucruri. ^{u,nc<>lo}

- Nu totul a fost o minciună.

Arden își lăsă mâinile în jos.

- Nu? Care parte a fost sinceră?

- Știi bine care parte.

- Nici să nu îndrăznești să aduci în discuție noanr trecută. Glasul i se frânse pronunțând aceste ultirne două cuvinte. Se ridică brusc și porni către camera în care dormea ea. Știi bine cum să ieși.

Ledge veni după ea, punându-și umărul în ușa pe care .Arden încercă să i-o trântască în nas.

- Dispari de-aici! M-am săturat de tine și de drăcescul tău război rece cu Rusty Dyle. Dacă e să mă întreb pe mine, voi doi sunteți făcuți unul pentru celălalt.

- Te rog, te calmezi pentru câteva minute ca să mă ascuți?

- Ce rost are?

-Are, pentru că Rusty n-a terminat încă. întreabă-te de ce practic a recunoscut că l-a omorât pe Hawkins și ne-a amenințat că ne va implica pe noi. **Ascultă**-mă până la capăt! Te rog!

Arden șovăi o clipă, după care merse cu spatele pâru la pat și se așeză pe marginea lui. Ledge își aținti privirea asupra podelei și-și trecu palma peste ceafă.

-Cu câteva săptămâni înainte de Paștele din 2LU. într-o dimineață de sâmbătă, Rusty m-a încolțit **intr-im** bufet. Mi-a prezentat planul lui de a jefui maga-în^ Nu-mi venea să-mi cred urechilor și, în mare, i-am sp^ că era nebun și să mă lase dracului în pace. punctul de a pleca, dar m-a amenințat cu **represalii**^ ^ nu-i făceam jocul. Era viclean și subtil, dar mesaj-

•„i-.it ca un ciocan. Cu toată atitnd,« ^convins că, dacă era să-l rZ^T^ ** Ică pentru asta și va trebui să

trăiesc cu id[^]S[^] **terminat** cine știe ce distrugeri sau
moartea nLZ[^] % Așa că, punând **în** balanță barul unchVZ[^]
% K». am aleS S* 0 ^fracțiune gravă. LTnu scliză efect.v ce-am
făcut, dar ăsta e motivul **pentru** ca_r atn tăcut-O- Mi-aș don
sa mă pot întoarce în timp și l[^]c lucrurile altfel, dar nu pot.
F 9

Arden se uită către porțiunea brațului lui unde stia că se
afla tatuajul.

-Infinitul...

- Exact. Chestia asta e pentru totdeauna.

Arden asimila toate acestea, după care își concentrează
privirea asupra lui.

- Cum a fugit tata cu banii?

-Îți jur pe capul unchiului meu, habar nu am. Îi povesti cum
Rusty se desemnase a fi cel care urma să păstreze banii
pentru șase luni, după care aveau să îi împartă. La câteva
minute după ce ne-am despărțit, eu am fost arestat. Nu știu
ce s-a întâmplat din punctul acela, dar Rusty a pierdut
cumva geanta aia, pentru că îi e și acum ciudă că a fost
tras pe sfoară de ei. Iar ciuda asta e destul de mare să-l
facă să se răzbune. Se duse la ea, care stătea în continuare
pe pat. Urăște-mă! Ai tot dreptul. Dar nu-l subestima pe el.
Știi din proprie experiență de ce e capabil. Și cred că ne-a
pregătit mai mult de-atat. De-asta mă tem pentru siguranța
ta.

- j- „

**Speriindu-i pe amândoi, un alt glas se băga în
discuția lor.**

-Vai, ce emoționant!

capitolul 37

Lisa Maxwell stătea în ușa deschisă, admirând
scena cu o încruntătură dezaprobatore.

**-Am bătut, dar cred că nu m-ați auzit
di_n ^**

**^Ledge nu-și dădea seama dacă folosise
acest ter_m în sens propriu sau figurat Se
uită la Arden, Penl? a vedea în ce fel
reacționa. Aceasta se ridică de pe pat dar**

*3*andra Brown

rămase pe loc și nu-și întâmpină sora cu o t_mW țigare caldă sau măcar cu un zâmbet. Cu un g_zi_{ir}J curcat, spuse:
-Nu te-așteptam pe-aici. Lisa se uită în direcția lui. -Evident
Arden arată către el. -Ele...

-A Știu cine e el. Teama pentru siguranța ta sigur merge până la a împărți dormitorul cu tine.

-Nu e treaba ta cu cine-mi împart eu dormitorul, răspunse Arden. Deși îmi dau seama că ieri ai avut grijă să fie treaba ta.

Ledge nu știa la ce făcea referire, dar era evident că Lisa înțelesese. Căpătând o atitudine defensivă, își ridică ușor bărbia.

- M-a sunat Jacob aseară, spuse Arden. Mi-a lăsat un mesaj vocal, dar nu l-am ascultat decât în dimineața asta. Mta spus că te-ai înființat acasă la el ieri, fără să anunți în prealabil, și că ai făcut o scenă pe cinste când a refuzat să-ți dea informații confidențiale despre mine și despre relația mea cu el. Se opri pentru a-i da lisei timp să comenteze. Aceasta nu scoase nici un cuvânt. Mi-a zis că ai devenit atât de combativă, că soția lui a amenințat că o să sune la poliție. Jacob a convins-o să nu meargă atât de departe, dar în schimb a trebuit să-ți impună, ca se poate de clar, & pleci de pe proprietatea lor.

" ~^{me}> bine, da, zise Lisa. M-am informat unde stă.

- După ce ai luat și ai citit o scrisoare pe care mH> mmis«, mie. Cine ți-a dat dreptul să faci una ca asta?

Ledge îşi dădu seama că, cel^{mai probabil} ar fi auzit mesajul vocal înainte de a se alătura. Jfc de dimineaţă. Poate că, dacă nu ar fi povestit ce aflase. Dar acum îi «^{sărea în} sus de bucurie să dea cu ochii de^{Lisa,} care fusese trasă la răspundere, îşi menţinea calmul

.Ar trebui să purtăm discuţia asta ftră public, spuse Lisa-

_Nu-i lua în seamă pe Ledge, zise Aiden. Ştie totul despre Jacob.

Pe măsură ce Arden înainta în explicarea naturii relaţiei ei cu doctorul Jacob Greene, Ledge urmări cum condescendenţa Lisei se dezintegrează încet-încet, şi savură această transformare. Nici Arden nu o lăsa să scape uşor - Acuzându-l pe Jacob de adulter, m-ai denigrat pe mine, l-ai denigrat pe el, ai denigrat-o pe soţia lui, dar, mai presus de orice, nu ţi-ai făcut deloc cinste. Te-ai făcut complet de răs.

- Nu, tu m-ai făcut să mă fac de răs, contraatacă Lisa. De ce nu mi-ai spus că aveai de gând să apelezi la procedura respectivă.⁷

- Pentru că nu aveam nevoie de încuviinţarea ta şi nu voiam să mi se înşire toate motivele pentru care nu era o idee bună.

-M-ai păcălit, lăsându-mă să cred că aveai o relaţie

cu un bărbat înşurat.

-Nu, răspunse Arden, rostind prelung acest cu vânt Ai tras concluzia asta fără contribuţia ncM n-aveam nici o

~~3~~andra Brown

intenție să mă apăr de o ^{aC}^_{nodul} fa neîntemeiată. Tăcu o clipă și
înghiți cu grc ^ ^ format în gât. Fetița mea, pe care mi-am ^ ^
^ Perare, murise. Să-mi apăr onoarea în ^{fusese}
dul în care a fost concepută - ^{indf}re', a m erai de ^a<*<a - nu era o
prioritate. Nu-mi păsa dacă acord sau nu. Ca și cum pentru a
sublinia ^ această declara ^ fulger lumină subit
«mera ^ S ^ lgwarea fu urrnat ^ un tunet bubuitoare care zgâlțâi
ferestrele, ftcânio p_e f să remarce vopsea scorojită de pe
pervazuri. StuT camera per total, privirea ei critică alunecând
î_{ptr} *
final către **el. I se adresă lui Arden:**
- Parcă îi spuseseși că nu aveai nevoie de serviciile
până la urmă.
Până acum, Ledge stătuse rezemat de masa de lucru. Acum, se
desprinsese de ea.

- **Nu ai nevoie de Arden ca
intermediar. poți să vorbești direct cu
mine.**

Catadicsind în sfârșit să se uite direct la el, **Lisa** U măsură
din cap până în picioare,

- Te-ai schimbat de când te-am văzut eu ultima oară. -Tu, nu.
Ești exact la fel.

**Nu intenționase ca aceste cuvinte să fie
un compliment, iar Usa pricepu asta.
Ridică dintr-o sprânceană.**

**-Ai umerii mai lați, dar ai în continuare
atitudinea aia de om nedreptățit. -Nu e
singura mea problemă în ultima vreme. -
Aaa? Ce altceva te împovărează? Bomba
aia a unchiului tău nu merge bine? Arden
interveni:**

- Nu era cazul să-l ataci așa, Lisa. Ce e
cu tine? Ledge ridică o palmă, oprind-o.

- E-n regulă. N-are cum să-și facă o
părere mai proastă despre mine decât o
are deja. Nu că mi-ar păsa cât negru sub
unghie de ce crede. De fapt, poți să-i
dezvălui ce ți-am spus chiar înainte de a
ajunge ea aici, să vezi ce reacție are.

Arden se uită la el cu teamă și dădu încet din cap.

- U să mai discutăm despre asta mai târziu. Tu trebu-

sa te duci să-l vezi pe unchiul tău. sniL inLT mîe chiar mi-ar plăcea să ascult ce are de spus, interveni Lisa. De ce se ieme pentru siguranța ta. j. e frică să nu-ți pice acoperișul ăsta în ^ , puternic o să... ^ că un vânt

- Arden e în pericol din cauza lui RUsn, Dezvăluirea lui tensionată reuși să

ut_{km}

l_m o bucată din aroganța ei se prăbuși în « ă gum - -Rusty Dyle? în neant -Fixei.

Lisa se uită la Arden.

-Nici nu km întâlnit personal până cu o oră înainte să te sun.

Ledge se uită când la una, când la cealaltă din surori.

- Voi două ați discutat despre Rusty?

- În mare parte, în contextul rivalității dintre voi doi pentru Crystal, răspunse Arden.

- Crystal! exclamă Lisa, ca și cum ar fi avut o revelație. Așa o chema!

-Și-acum tot așa o cheamă, zise Ledge.

- Rivalitatea continuă și acum?

- Și e mai îndârjită ca oricând.

- Dar voi doi nu sunteți cam bătrâni să vă dușmăniți pentru o fată?

- Crystal e femeie în toată puterea

cuvântului, darnu mai e în centrul războiului

nostru. Principala problem a lui Rusty acum e

că a pierdut banii pe care i-am iuat din seiful de la Welch's.

Trăsăturile Lisei se înmuiară. ,rmrisit lui

-Ai auzit bine, continuă Ledge. I-am mărtumit

Arden că am participat la jaf.

36 *Sandra Brown*

Arden îi **aruncă** o privire mustrătoare.

-Nu trebuia să recunoști și față<*

Vorbind încet și uitându-se direct 1*.c , ^ ^

aSta

-Ba da, trebuia. Timp de douăzeci **de am,**

ros pe dinăuntru. Mă bucur câ a

^ ^ după ^ "tari unul la celălalt cu o

seinnitica

^

Sandra Brown

Ledge se uită din nou la Lisa. Rusty m-a forțat
fi trebuit să-l dau în gât. N-am făcut-o. A tr^S
termenul de prescriere pentru infracțiunea
re* dar asta nu înseamnă că-s mai puțin
vinovat

- Și de ce să mărturisești acum? întrebă lisa

- Face bine la suflet. în plus, am de gând
să-ia^ circulație pe Rusty înainte să verse și
mai muli gâ^{din}

- Să verse și mai mult sânge? Lisa se uită
cătr»

Ce zice el acolo?

eArV

- Rusty este cel care m-a ținut sub
observație ră de seară. Am descoperit asta
ieri. îi povesti despre întâlnirea ei
tulburătoare cu el la tribun? Noi - eu și
Ledge - credem că el, nu tata, la omorâți»
Brian Foster.

Lisa păru chiar și mai șocată.

-Poftim?

-Mai târziu în noaptea aia, Rusty a pus la
punct un alibi complex cu Crystal, răspunse
Arden. Posibil doar pentru jaf, dar e mai
probabil să fi avut nevoie de un alibi pentru
altceva, o înfruntare violentă.

- Cum ar fi o luptă pe viață și pe moarte
cu Foster, spuse Ledge. Și îi poartă
sâmbetele tatălui vostru. Dar el nu e aici,
așa că Rusty a luat-o în vizor pe Arden.

- Cum așa? întrebă Lisa, întorcându-și
privirea la Arden.

Arden descrie atacul câinilor și înfruntarea
cu Hawkins. Vorbi direct, fără să o cruțe pe
sora ei înfumurată de detaliile mai
sângeroase. Când termini Ledge spuse:

^

Sandra Brown

- Și o notă de subsol. Hawkins a fost
găsit fără sufla* de dimineață. Poți să-ți dai
seama singură cine U
la tăcere, iar de cum a simțit gustul sângelui
a de^
îndrăzneț. Rusty aproape că ne-a mărturisit
to^, . o expresie îngrețoșată, Lisa se trase
înap^{oi} > ajunse la perete. ^

-E procuror districtual, pentru numele lui Du^ _ Ceea ce nu înseamnă decât că poate si f_a - pofteste, fără să fie pedepsit, spuse Ledge " t^{ot} ce p _ _Deci teama ta pentru siguranța lui Arden **justificată**.^{este}

.Mulțumesc oricum, dar nu am nevoie de încviin^{raea} ta. Pentru nimic, dar mai ales pentru orice **lucru legat** de Arden și de mine.^{ru}

Lisa îi aruncă o privire sângeroasă, după care se con- **centră** din nou asupra lui Arden.

_Ți-am spus de mai multe ori că să te muți înapoi aici a fost o idee îngrozitoare. Și tu nu m-ai ascultat.

- Pentru că habar nu aveam în ce mă băgăm! exclamă ea. N-am știut că am un dușman din start. Tu știai?

Lisa se ținu tare pe poziție un timp; apoi, umerii i se lăsară în jos și dădu vag din cap, în semn de recunoaștere. Arden o privi lung, nevenindu-i să creadă.

- Știai că Rusty a fost implicat în jaf? Și tot restul?

- Da. Tot restul.

- De când?

- Din noaptea în care s-a întâmplat.

Arden făcu ochii mari la ea.

- M-ai lăsat să intru în chestia asta legată la ochi, Lisa!

Toate dățile alea în care ai încercat să mă faci să mă răzgândesc... de ce nu mi-ai dezvăluit totul, pur și simplu?

-Nu am putut „pur și simplu”. Nu puteam să te avertizez în privința lui Rusty fără... fără să-ți spun că l-am văzut pe tata în noaptea aia. Cu banii furați.

Dintr-odată, Lisa se puse în mișcare, ieșind din dormitor și ducându-se în bucătărie, de unde se servi cu un suc din frigider. Ledge și Arden o urmară, dar retuzara *ă bea și ei ceva.ⁱ

Ledge se postă într-un loc care îi permitea să stea u Pază, văzând direct ușa casei, prin sufrageria și Uvmg goale. Această poziție îi oferea și posibilitatea d«î . Privi direct pe Arden. Voia să urmărească telul tn u

reacționa la ce avea să-i spună Lisa. Avea nevoie sa at j tocul. în sfârșit. Dar **Ledge se**

temea de cu_m a * ** fie următoarele câteva minute pentru ea. Di_n părea, și ea simțea aceeași frică. Așezată la masă ® * în față cu sora ei, Arden o punea pe Lisa ca și cu_m fost o străină pe care nu o mai văzuse până în c]l ' Pa de față.

Lisa se jucă cu doza de suc, împingând-o l_{ene}? masă. Ledge se întreba dacă nu cumva trăgea detimj ca să compună o versiune parțial adevărată și plauzibil? pe care Arden să o creadă. Sau își alegea cuvintele, astfel încât să atenueze impactul adevărilor dure?

-Am crezut că, după atât timp, Rusty a renunțat la ideea de a-și recupera prada, rosti ea.

-Nu e cazul, spuse Ledge înainte ca Arden să apuce să desdiidă gura. A fost în vizorul lui Rusty din ziua în care s-a mutat înapoi aici. Dacă știi ceva despre cum a reușit Joe să obțină banii și să fugă, ar fi cazul să ne spui acum.

- Să ne spui? Orice-o să-i spun surorii mele va fi între patru ochi.

- Nu, o contrazise el. Vreau să știu și eu.

- Tot ce ține de tatăl nostru ne privește pe mine și pe Arden.

Arden rupse tăcerea:

- Lisa, Rusty a amenințat să facă în așa fel încât bxlge să pice vinovat de moartea lui Hawkins. Merita să afle ce știi despre noaptea aia. Rămâne aici.

Soraeiseîmbună.

- Bine. Cu ce să încep? Luă o gută de suc, dupăcai« începu; Chiar după masa de seară, tata a plecat, iw*

că se ducea la cimitir. -Îmi aduc aminte. |

- in
oi două ne-am uitat la un film. La culcare,
te* | inveht bine, am încuiat ușile casei și rn-
am dus în j
mea. Am lucrat l_{a 0} temă pentru unul dintre
cu* |
. nvarn cul^ decât după ceis-a întors tata.
Dar nu f_{n ° d} văzut, totuși. S* dus direct în
camera lui, am
Că să se bage în pat. ^{pl}?pfe la ce oră era asta?
întrebă Ledge.

I Nu-mi aduc aminte, replică ea tăios. La
momentul i;spectiv, nu mi-am dat seama că
era atât de important să știu.

Ledge se uită fix la ea, dar nu mai
comentă. Lisa

continuă:

-Câteva ceasuri mai târziu, m-am trezit
din pricina unui zgomot care se auzea de la
parter. M-am ridicat și am băgat capul pe
ușa camerei tale. Tu dormeai dusă. M-am
dus la parter și, când am intrat în bucătărie,
am fost uluită să dau de tata. Credeam că
era în continuare sus. Dar nu numai că
ieșise din camera lui, ieșise și din casă fără
ca eu să-mi dau seama. Avea noroi pe
încălțări și crăcii pantalonilor îi erau uzi. De
material se prinseseră ciulini și crenguțe. Și
era și roșu la față și transpirat. Nu s-ar fi
întors de la cimitir așa. Apoi am observat o
geantă de pânză impermeabilă pe podea,
chiar lângă ușă. »Unde ai fost?" l-am
întrebat. „Ce-i asta?" Și el a spus: »în asta-s
banii furati de la magazinul Welch's în seara
asta. Pur și simplu. Eram convinsă că am un
coșmar. Dar nu, coșul cu ouă de Paște pe
care le vopsiserăm amândouă era la locul

lui, pe masă. Din robinetul de la ^{chiuvetă} picura apă, ca întotdeauna. Simțeam mirosul de ^{whisky} în respirația tatei. Toate ^{simțurile} îmi erau exacerbate, ascuțite. Oricât de mult mi-aș fi dorit să ^{ne}S că ceea ce vedeam chiar se întâmpla, totul era prea ^{rea} ^ ^ să fie doar un simplu vis.

Ledge o studia pe Arden. Aceasta stătea pe scaun fascinată, abia respirând, sorbind fiecare cuvântel. To- ^{tu}?i. întrebă: '

- . ~ ^ge zice că, atunci când s-au despărțit, banii erau ^fusty- Cum de i-a luat tata de la el? se uită la amândoi, pe rând. Nu pot ^{VA} spun decât CC mia spus ^tata ca Brian Foster **îl Minase** sâ-^l avertizeze. Rust ^ ^ 'tv folosească pe tata drept țap ispășitor. F^{oster} i-a ^ ni. risc. uirându-se la Ledge, fuseseși arestat pentr^T*C1 sic de marijuana, iar Rusry se temea că vei ^face u ["] p.,v dându-le tot ce știai despre jaf ca să scapi d^e a ^⁸' pentru droguri, ^

Arden ridică o palmă, cerând o pauză.

- Deci, în tot acest timp, nu numai că ai știut că R_u a participat la jaf, ci și că același lucru era valabil și rru Ledge.

- Ți-a spus că nu-s omul cu care să te asociezi, zise el
Lisa își smuci capul spre el, pentru a-l țintui cu o privire.

-Așa ai fost mereu și continui și acum. Dacă te-ai fi ținut departe de Arden, nu i-ar fi atras atenția lui Rusty

- Dacă m-aș fi ținut departe de ea, doar Dumnezeu știe ce i s-ar fi putut întâmpla.

-Terminați! interveni Arden. Hai să ne întoarcem la noaptea aia, Lisa! La telefonul ăla. Ce i-a mai spus Foster tatei?

- Din ce mi-a zis tata, Foster era la limita isteriei. Acceptase să se întâlnească cu Rusty ca să **ascundă** banii, dar apoi i s-a făcut frică. Tata l-a convins să se duca la întâlnirea stabilită, ca Rusty să nu-și dea **seama** ca îl trădase. Sperând să prevină degenerarea complc" •> situației, tata a plecat pe furiș din casă, se dusese pe r până la crângul de chiparoși și

folosise barca lui vec h pentru a ajunge la locul de întâlnire. Dar nu a aju la timp. Cei doi au ajuns acolo înaintea lui- într-o canoe. Foster stătea în picioare pe mal, chiar ^ ^ apă. Tata l-a auzit pe Foster anunțându-l pe Ru^' ~ Prostie! - că îi spusese totul tatei, că practic toate c. , erau pe masă. Și-atunci, chiar în clipa aia, rund din degete, Rusty l-a izbit cu o vâslă. Tata m«" . a crezut **câ Rusty îl omorâse pe l_{0c} Di, , ^ felacrezut același lucru, ^{om} * Pârea, * u povesti cum Foster se ridicase din ana ■ pjsese pe Rusty din canoe. ^{apă} cum H**

-Din ce mi-a spus tata, s-au încăierat c,, «-iu-. Foster a rezistat cât a putut, dar n-a avut nici nTTÎf^{fept} Mai încet, adăugă: Și sigur nu în fața Ptentru o clipă, nici unul nu spuse nimic;T_p^_a continuă:

- Cât s-au luptat ei, canoea lui Rusty a plutit în derivă către locul unde se ascunsese tata, cu tot cu barcă. A zărit geanta pe fundul ei. A înșfăcat-o și s-a îndepărtat, vâslind cu putere.

-Rusty nu l-a văzut? întrebă Ledge. -N-a arătat în nici un fel că l-ar fi zărit Tata a zis că nu a luat-o direct peste apă, unde să fie la vedere, ci s-a menținut de-a lungul malului, în umbră, pe sub copaci Cunoștea fiecare metru pătrat al lacului ăstuia, toate canalele. Chiar și amețit de băutură, tot s-a putut orienta.

Preț de câteva clipe încărcate de gânduri^ nimeni nu spuse nimic. Arden nu se clinti, dar apoi se ridică brusc și își întoarse scaunul, punându-și palmele pe spătarul lui, ca și cum asta ar fi ajutat-o să-

și țină furia în trâu. Clocotea de mânie. ,

-De ce mi-ai ascuns toate astea, ^{Lisa} Chiar și ap- tămâna asta, când am venit la tine la birou ? ^ întrebat dacă îl crezi capabil pe tata să * tiunile alea, ai dat-o pe după vișin, ai evitat să răspuns clar. Te-ai lansat în ipoteze, în te o r u . ^ -Arden nu suportă mincinoșii, comen -Dacă am mințit, strigă Lisa la el, a fort * » ^ sora de adevărul sordid. . I

-E mult mai sordid decât spui tu, «se • -Ești un nemernic!

- Și tu ești o mincinoasă.

Arden le adresă o privire frustrată «mAnUi rfnd. Adresându-w»e lui

Ledge, spuse:

- în ce privință minte?

Ledge se uită intens la Lisa. Aceasta trase aer i expirând șuierător, și ti spuse lui

Arden: ^{n p}ePt,

- Nu tata a fost hoțul, ci eu.

capitolul 38

Noaptea aceea în 2000 - Lisa

- Ia zi, Ledge, de ce crezi că Joe nu bea aici? De ce n își lasă banii în casa de marcat a lui Henry? Crezi că are impresia că nimeni nu știe că e alcoolic?

Cuvintele provocatoare ale lui Rusty fură picătura care umplu paharul.

Refuzând să îi dea satisfacția unei replici furioase Lisa deschise portiera din stânga-spate, din spatele lui. După ce ieși, trânti portiera cu putere, sperând că forța impactului avea să-l zgâlțâie într-atât încât să-i cadă dinții din gură.

Nu-i plăcea deloc-deloc că nemernicul ăla făcea pe șeful cu ea. își dădea seama că

Rusty era conștient de cât de mult detesta ea asta, motiv pentru care nu rata niciodată ocazia de a o zgândări.

Dar... zău așa, la ce se așteptase când consimțise să participe la această misiune sordidă? La politețe și pect? Se coborâse la nivelul lui Rusty Dyle, al contabilului acela nesărat și al unui infractor juvenil. Dacă nu ar fi fost disperată... Dar fusese. Tatăl ei devenise din ce în ce mai ncp^ tincțos și nu se mai putea bizui pe el. Nu maite^- £ mă un loc de muncă de când fusese concediat a Welch's. Dacă era să se ia după numărul de tele** Și notificări primite rin a de la recupera»^ că situația lor financiară era dificilă, dar nu îș» dă

seam

Cu

cât

Rusty.

O abordase într-o după-amiază vântoasă din timpul săptămânii de lucru. După ce o luase pe Arden de la școală, o lăsase la biblioteca orășenească, să se uite pe cărți sub supravegherea atentă a bibliotecarei până ce ea se ocupa de niște comisioane. Tocmai se întorcea când Rusty apăruse în fața ei ca din neant, blocându-i înaintarea pe trotuar.

a cât de îndatorați erau până nu o lăsa. . o înfumurare **insuportabilă**, ^{acesta} „² ^{***?} de sumbră era situația familiei ei. ^{uise} «act

-Salut, frumoaso.

Lisa nu prea îl mai văzuse de când terminase liceul, dar, bineînțeles, îl recunoscuse imediat N-aveai cum să uiți tunsoarea aceea ridicolă și era imposibil să ignori un om atât de nesuferit ca el. În plus, Rusty nu lăsa pe nimeni să îl trateze cu indiferență,

-Bună, Rusty.

Îl ocolise, dar el începuse să meargă alături de ea.

- Cum e la facultate?

-Bine.

-Doamne, aproape că ai ajuns la jumătate...

-După semestrul asta.

-Pun pariu că ai zece pe linie.

- Cre* că ți-e greu, 'să te ții de învățătură și să faci na-
veta zi de zi.

Cum de știuse că făcea ^{... fusese un mister pen-}

tru ^{... 1...} nu voise să

a nave ut ^{---- v.}

lungească discuția cerându-i

v.a, uar

⁰ explicație.

-Mi-a făcut plăcere, dar trebuie să fug.
Lungise pasul, într-o încercare de a-l depăși, dar Rusty

* menținu în rând cu ea. -Am. auzit că

taică-tău a fost dat afară iar.
sta o făcu să se oprească brusc. ă?

-Ce știi tu despre asta și de ce te -Au! Ai
scos ghearele.

-Mă descurc bine.

își încovoiase degetele și lovise aerul cu ma
pisică zgâriind. Ca o

-Ai fost mereu un ticălos, Rusty, și mereu o
să ft-

încercase să-și continue drumul, dar Rusty
« de cot. ^P*^

-Nu-mi întoarce spatele, isteato!

Lisa își trăsesse brațul din strânsoarea lui.

-Nu-mi pasă, taică-tău poate să fie și
guvernă să țiip cât mă țin plămânii dacă mai
pui mâna pe n' ?

-Ai dreptate. Îmi pare rău. Se dădu în
spectacole când câțiva pași înapoi. Nu
vreau să începem cu stătJÎ Mai ales că o să
fim parteneri de afaceri și tot tacâmul

- Parteneri de afaceri?
- Exact Noi doi avem multe de discutat
- în nici un caz.
- Prima ta întâlnire cu mine e în seara

asta.

-Ți-ai pierdut mințile? Nu mă întâlnesc cu
tine nici

în seara asta, nici altă dată.

-A, ba o să vii. O să vii în seara asta. Nu-ți
poți permite să lipsești de la întâlnirea
asta. Se aplecase într-o parte, ca să se uite
pe lângă ea, către bibliotecă. Cred că ai

**lăsat-o să aștepte prea mult M-am uitat la
 ceas când ai lăsat-o acolo.**

**Lisa se întorsese și dăduse cu ochii de
 Arden, care stătea chiar lângă intrarea
 clădirii, cu bibliotecara supraveghind-o de
 dincolo de ușa de sticlă. Ținea la P'^Jj¹
 teanc de cărți L îi făcuse cu mâna. Lisa îi
 răspunsese la H dar fusese un gest reflex.
 Gândul îi era la ultimele wn* ale lui Rusty.
 Când se întorsese din nou către el, WTM îi
 oferă un zâmbet insolent . , fotbal,
 - în seara asta, la nouă. în tribuna
 terenului de V/ Ar trebui să fie un loc drag
 și plin de nostalgie f ^ tine, Majestatea Ta
 Regina Sezonului. Se ap^Pf^ o ea Și îi
 spusese în șoaptă: Soră-ta mai mică o s
 frumusețe. Deja e drăguță fc
 toc.**

Apoi îi întorsese spatele și o pornise pe tTotUar

**cu
 P1\$Snea glasului lui când vorbise despre
 Arden int0rsese stomacul pe dos Lisei. Toată
 du_pâ«mia« Leiasa să-și alunge din minte
 acest comentariu și se Usnase că îi dăduse
 atenție, cât de mică. Așchia nu sare
 departe de trunchi - Rusty era cunoscut
 pentru șiretenia lui și pentru cât de
 manipulator era. Știa ce tesorturi să
 activeze. Dar ea nu avea de gând să-l lase
 să
 o constrângă.**

**Cu toate acestea, la nouă fix, se
 întâlnise cu el în tribună Rusty începuse
 cu flecăreli irelevante.**

**-Când Joe a lucrat la Welch's, tu te-ai
 tot plimbat pe-acolo, nu? Cred că ai învățat
 cum să te orientezi, ai văzut cum**

funcționează magazinul din culise, cum vine vorba. -Unde vrei să ajungi cu asta, Rusty? -La o grămadă de bani.

li făcuse cu ochiul. După care îi spusese despre planul lui.

-Știu ce o să mă întrebi. De ce să mă cooptezi pe mine? Ei, vezi tu, Lisa, am nevoie să-mi confirmi informațiile oferite de Foster. Il știi pe Brian Foster. Fraierul cu care s* luat în gură taică-tău în ziua în care a fost dat afară? El e. Lașul ăla. A, nu mă înțelege greșit Lui Foster îi merge mintea la cifre și e desml desm- cer, dar am nevoie de o garanție că nu-mi dă informații greșite. Ar fi jenant să-nceapă să sune alarma în nmp noi plecăm cu sacii de bani de-acolo.

° Lisa îl ascultase, nevenindu-i sâ-și «eadă
^1 Fătă să vrea, era uluită de îndrăzneala lui și amuzata înfumurarea de care dădea dovadă.

-Ce spui tu e o nebunie. E frig aici.^{M 1111}
mă mai deranjezi niciodată. ^i_{fin}mentului ei

Sandra Brown

-j ^nd se ridică să plece, în **ciuda** g^ ^fccâ de ^{de} mai devreme să nu o mai atingă, Kusty ^nă și o trase înapoi pe bancă. O să-ți joci rolul, Lisa. Vrei să știi de ce?

în momentul acela, scosese copii de p_e fact . plătite pe cate apărea numele tatălui ei **Lisa** l_i ^ ^ **în revistă** cu o disperare din ce în ce mai mare **si *** sentiment**, care ii fusese străin până atunci: cu **u_mi?** ^{alt} Taxele pentru semestrul ei de primăvară erau neplj ^' **de** două luni. ^{t, te}

- **într-una din zilele astea, tăticul tău o să se prăvaL. că într-un șanț și no să se mai ridice, îi spusese**

ce-o să faci atunci?

Conștient sau nu, îi exploatase cea mai cruntă frică Dacă Joe nu își întorcea viața miraculos pe calea cea bună - și nu existau semne că avea să se întâmple una ca asta, sau măcar că acesta încerca așa ceva Lisa avea să fie nevoită curând să se întrețină singură și să își asume responsabilitatea și pentru Arden.

Asta ar fi însemnat să-și sacrifice orice speranțe de a-și termina studiile și să-și realizeze ambiția de a pleca din acest oraș mărunt și să facă ceva deosebit în viață. Și totuși., un jaf?

- Dacă particip la fărădelegea asta, unde o să ajung, Rusty? în închisoare.

-N-o să fim prinși.

-Ai luat-o razna! Planul tău e absurd. Oricât de disperată e situația în care mă aflu, nu vreau să mă implic în asta și într-un parteneriat cu tine sau cu ceilalți doi nemernici. O să găsesc un alt mod - un mod cinstit - A achit facturile familiei.

-Te grăbești ca fata la măritat... Ești implicată în chestia asta acum, fie că vrei, fie că nu. Știi planul, nebuște să faci ce e de făcut. Apoi schițase un zâmbet angelic și spusese: Nu te gândeai numai la tine. Gândește-te micuța și dulce Arden! J ... O

Din nou, tonul lui, cu aluziile sale de pediculator, îngrețșase. Dar o și înfricoșase. Evident, îi hservație programul Azi le urmărise la bibliotecă și nu se putea să nu se gândească. Totuși, când se

era la volan și plecase de la terenul de fotbal, știuse că destinul ei o cotise brusc, în jos. Făcuse un pact cu diavolul și nu mai putea da înapoi.

Si-acum uite unde ajunsese, în parcare la biliard Burnet's, nici mai mult, nici mai puțin, cu tălpile tenisului ei albaștri făcând pietrișul să scârțâie și acoperindu-se cu noroi în timp ce se îndepărta de cei trei complici ai ei. Ca și de bani.

Dacă Rusty își închipuia că avea să stea cu mâinile în sân timp de șase luni, cât el păzea banii cu ochi de vultur, avea să aibă o surpriză. Foster și Burnet ăla morocănos poate că erau suficient de creduli încât să se încreadă în integritatea lui Rusty, dar ea mai mult ca sigur, nu. Nu-și permise să se concentreze asupra faptului că acum era o infractoare. Chiar și mama ei, extrem de moralistă, ar fi aprobat măsurile drastice pe care le luase. Făcuse ce trebuise pentru a construi o viață mai bună pentru ea și Arden.

Oricum, ce făcuse era bun făcut. Acum, trebuia să găsească o modalitate pentru a-i veni de hac psihopatului de Rusty Dyle fără să se bage și pe ea în bucluc. Abia plecată de lângă el, deja încerca să găsească o modalitate de a-l învinge la jocul creat chiar de el și să-și reia în stăpânire partea din pradă.

Când ajunse suficient de aproape cât să vadă casa ei, îşi putu da seama, chiar şi de la distanţa aceea, că era afundată în întuneric, exact aşa cum o lăsase. Nu se^{ve}^ea nici o maşină de poliţie nicăieri. Când ajunse mai^aProape, stinse farurile, viră cu grijă pe alea care ducea^{sP^{re}} garaj şi urcă panta cu o viteză de melc.

^U?a garajului separat de casă era ridicată. Uşurata,^{Vazu} că maşina tatălui ei era încă acolo. Trebuise să^{a?}^{te}Pte până ce se întorsese de la cimitir ca sa poara

pleca şi să-şi respecte angajamentul făcut cu ceil^a1 • hoţi. Ajunsese la timp, dar la limită. Când i^e f ^ vârful picioarelor din casă, îi trecuse prin cap c^s ta posibilitatea ca tatăl ei să rămână fără băutură plece din casă în căutarea unei sticle, caz în^{care} care ** ar fi fost lăsată singură. Fusesse un risc pe care t^{re} b[']° să şi-l asume, dar mizase pe faptul că vizita la cit? avea să-I deprime într-atât pe tatăl ei încât să bea tâ nu mai ştia de el şi să cadă lat

Uşa din spate era încuiată, aşa cum o lăsase ea S' acesta era un semn bun. Descuie şi intră discret Zâmbi văzând coşul cu ouă vopsite din centrul mesei. Îi promi, sese lui Arden că mâine aveau să facă un tort de cocos folosind reţeta scrisă de mână de mama lor.

„Te rog, Doamne, pentru Arden, fă-I pe tata să reziste o zi întreagă fără să bea!”

Rostind această rugăciune în gând, urcă treptele scării interioare fără să facă vreun zgomot şi se duse în camera el Nici c-ar fi putut decurge totul mai bine, chiar şi ţinând cont de consfătuirea aceea prostească pe care o ţinuse Rusty în şanţul acela. Plecase de acasă neobservată şi se întorsese la fol.

Avea să găsească o modalitate de a-și lua banii de la Rusty mai devreme sau mai târziu, dar deocamdată totul era cât se putea de bine.

capitolul 39

Până ce Lisa termină de vorbit, încheieturile degetelor lui Arden se albiseră și trebui să facă un efort să și le desprindă de pe spătarul scaunului. Îi aruncă o privire* lui Ledge. Pe tot parcursul discursului Lisei, nici el n schițase nici o mișcare. Cu glasul răgușit de emoție, Arden i se adresă lu« -Ar fi trebuit să-mi spui. -Ea ar fi trebuit să-ți spună.

^ par, având în vedere că nu o făcuse... ^ Am vrut^{ti} Dumnezeu mi-e martor!

'par nu puteai, nu fără să te dai și tu de gol -Nu de-asta, zise el părând rănit că Arden ar crede ceva despre el. Pierduseși sarcina. Nu ai alte mde T_a voiam să fiu eu cel care să-ți strice relația cu ea

Arden «susținu privirea albastră și hotărâtă dună care se uită la Lisa, care stătea la masă cu capul plecat Dacă le auzise discuția, nu dădu nici un semn că așa aT fi stat lucrurile.

- Lisa, ce-a fost în capul tău? zise Arden Lisa își împinse degetele de la ambele mâini prin păr și4 ținu așa câteva secunde bune înainte de a-l lăsa să se reverse. Părul i se rearanjă ca o cortină care îi încadra chipul. Duritatea de pe chipul ei îi sfida să o blameze.

- în mintea mea erau gânduri despre cât de mult aveam nevoie de banii ăia ca să scăpăm de datorit. Despre cât de util ar fi

fost să avem banii ăia ascunși bine pentru atunci când aveai să devii responsabilitatea mea, ceea ce era inevitabil, având în vedere cât de grav se deteriora starea tatei Despre cum te protejam de ghearele lui Rusty și îți asiguram un viitor mai bun.

- Și un viitor mai bun și pentru tine.

-Bine, bine, și pentru mine! strigă Lisa. Și de ce nu? Apoi, controlându-și furia și tonul, zise: Tata nu aducea bani în casă. Eu eram o studentă fără nici un venit Autorităre ar ũ putut să te ia în custodie. Ai fi preferat ⁰ ajungi într-o familie de plasament?

Arden își întoarse scaunul în poziția normală îi se așeză.

-Ai inventat partea despre telefonul dat de Foster și l-ai prins pe tata cu geanta cu bani.

-Nu! exclamă ea. întâlnirea mea cu el în bucădne ?
 întâmplat exact cum v-am descris-o. Tot c** ^ după ce a
 fost sunat de Foster a *** «pus, doar că el încerca să
 limiteze racurile pentru mine, nu pentru el. După
 ce-a recuperat b ■ plorat să mă predau la
 poliție. Dacă înapoia''' > K depuneam
 mărturie împotriva compl|_il_orⁿⁱⁱ ?i că
 aveam să scap și să nu fiu pusă sub
 acuzași' p^{oit} < ar fi fost soluția corectă și
 morală, așa ml-a zi i^{pius}. menea, având în
 vedere că fusese martor la m* ast' Foster,
 era obligat să declare totul în fața autori - ^
 Bineînțeles, avea dreptate pe toată linia.
 Da, sin ' fiu, faptul că a adus în discuție
 conștiința mea m* @ afectat hotărârea cât
 că am aflat că Rusty jucase uiTl în moartea
 lui Foster, chiar dacă nu aveam cum să t
 dacă-l omorâse cu mâna lui. Nu era doar
 un plod răzei iat dezgustător. Era nebun.
 Un psihopat. Malefic. Cea mai mare
 greșeală a mea, chiar mai gravă decât
 partj. ciparea la furtul banilor, a fost
 naivitatea de care am dat dovadă în privința
 depravării lui. Așa că km dat dreptate
 tatei. Și totuși, și el, și eu știam că ar fi
 fost o prostie să discutăm cu cei din
 subordinea șerifului nostru. Tata mi-a zis
 că o să sune la rangerii texani, poate chiar
 la FBI. Dar a propus să așteptăm până ce
 avea să se lumineze. Voia să se spele, să se
 trezească din beție și să aibă mintea
 limpede. Mi-a zis că trebuie să ne plasăm
 în cea mai bună poziție de negociere pen-
 tru ca eu să beneficiaz de clemență. Mi-a
 spus să ma duc în camera mea și să încerc

să dotm. Mi-a cuşm faţa în palme şi şi-a cerut scuze pentru toate greşelile w. Se învinovăţea pentru faptul că mă făcuse să cornt^ infracţiune şi mi-a spus că avea să se asigure că ^ legii vor înţelege că făcusem totul din disperare. » rutat pe frunte. Supusă, m-am dus în camera me* ^ agitată şi speriată. Chiar dacă era să mă pr^ea ^ mă arunc la picioarele autorităţilor, cerând mua. totuşi posibilitatea să ajung la închisoare. ^

Rămase dusă pe gânduri câteva clipe, după ^n, alungă starea meditativă și își schimbă poză³ Păsta a fost ultima oară când l-am văzut pe tata îmi nău⁴use așa spăsit pentru toate greșelile lui... Ba chiar îa și ^riml în ochi. Nici nu mi-a trecut prin minte toată această piesă cu mea *culpa* era doar o strategie tf imeni nu zise nimic; apoi Ledge își prefață spusele dregându-și vocea.

Când ai descoperit ca plecase? Lisa se uită întâi la el, apoi la Arden. -Când Rusty aproape că ne-a dărâmat ușa, în căutarea lui. -Minți!

- Rusty a fost aici în noaptea aia? întrebă Arden. Ea și Ledge rostiră aceste cuvinte în același timp, dar Lisa răspunse la acuzația lui că mințea.

- Nu mint! Eram în camera mea, dar era o absurditate că o să pot să dorm. Când au început bubuielile în ușa, m-am temut că erau oamenii legii, veniți să mă aresteze. Se uită la Ledge. Am crezut că, poate, făcuseși exact de ce se temuse Rusty, că ne trădaseși pe toți ca să-ți salvezi pielea. Ledge îi adresă o privire supărată, dar nu comentă. Lisa i se adresă din nou lui Arden.

**-Mi-era teamă că o să te trezești și că o să te sperii-
Fără să mă mai opresc să mă îmbrac, am coborât în mare grabă în pijama și am deschis ușa. Dincolo de Prag nu erau polițiști în uniformă. Era Rusty și era o ruină. Avea hainele murdare. Era bătut și evident avea du⁵rerii. Nu putea nici măcar să stea drept, dar a năvălit înăuntru, vorbind ca un descreierat, cerând să-i spun u*de era tata, amenințând să-l omoare. A trebuit să mă acșocată de venirea lui, să mă prefac că nu știam ^ic despre încăierarea lui sălbatică cu Foster și deznodământul acesteia. îl tot întrebam ce pătise l⁶ne U bătuse, ce legătură avea tata cu tot... Mi-a zis,, rnăf* i-a Zis lui taică-tău despre jaf. Știa unde urma să ma întâlnesc cu Foster. Ne-a fâs pe sfoară pe amândoi Si a luat banii. Unde e?" Mi-a spus că, atunci când să-l găsească pe tata, avea să-l**

Sandra Brown

omoare și U_m ct^J^ împins într-o parte și a intrat șchiopătând în b_u« ^ asta. Pe jos se vedeau urmele de noroi lăsate <U o pată udă unde fusese geanta. Mă uitam la e_le mari, ca și cum n-aș fi înțeles ce însemnătate aveau⁰? fapt, la momentul acela, chiar nu știam, zise ea, cu • masă tristă. M-am gândit că poate tata văzuse mași^'f ' Rusty apropiindu-se de casă și că ieșise pe furiș. CevaH genul asta... Mă bucuram că el și banii erau în sigu_{ran}î departe de nebunul care vorbea întruna cu mine. A i • pe ușa din spate și a intrat în garaj. M-am dus după_li temându-mă că era posibil ca tata să se fi ascuns acolo' Dar nu era nicăieri. Rusty era neabătut, zicând că avea si dea de el chiar dacă trebuia să dezmembreze toată casa Când ne-am întors în casă, a trecut din cameră-n cameră! Tot încercam să-i distrag atenția întrebându-l cum se rănise așa. El gemea și scâncea din cauza durerii, dai a urcat cu mare efort și la etaj. S-a uitat în camera ta, îi spuse ea lui Arden, chiar În timp ce-l imploram să nu te trezească. Dacă te-ai fi trezit și l-ai fi văzut în starea aia jalnică, ai fi rămas traumatizată pe viață.

- Fără îndoială, răspunse Arden, pe un ton caustic. Lisa continuă:

- Rusty a căutat și în camera ei. Ceea ce însemna că mai rămânea doar camera tatei. Era goală. Dar ce ra-a uluit la momentul acela a fost că urmele de noroi lăsate de Rusty pe scări și pe hol erau singurele de acest fel această parte a casei, în afară de cele de lângă u?a din

Sandra Brown

spate. Tata nu înaintase mai mult în casă,
nu ajunsese decât lângă ușa de la
bucătărie unde îl văzusem «" ultima oară,
copleșit de remușcări, frângându-și mâinii
j cu lacrimi în ochi. Cu geanta cu bani la
Picioar[^] aî. atunci am început să simt un
junghi dureros în s»® ^
Usa părea să alunece în amintirea
respectivă. Leu* Arden se uitară
unul la celălalt. El întrebă

**:-Cwtn^a reacționat R_{lwt}y când^a de
jjspflruse?** per,f c*

Lisa se întoarse la realitate.

**. Era ca posedat. Mi-a spus înflăcărat că
m*«- era ta continuare tn garaj, că
mașina mea eraT_aW['] MI tot întreba cum
ar fi putut să plece. N-am îndrăcit⁴ ^
nimic de barcă. Dar l-am întrebat de
Foster -Și de întâlnirea lor secretă,
completă Ledge '**

Lisa dădu aprobator din cap.

**_ în șanțul ăla rău mirositor, Rusty
subliniase că o să ne purtăm de parcă nu
ne cunoșteam dacă era a ne vedem. De
ce nu-și respectase propria regulă și
ftcuse aranjamente să se întâlnească cu
Foster chiar în aceeași noapte?**

- Și el ce ți-a răspuns?

**-Nu a făcut-o. Dar era ca și cum l-aș fi
electrocutat.**

**-Și și-a dat seama că trebuia să-și pună
la punct un alibi, zise Ledge. Așa că s-a
dus la Crystal.**

**-Nu știam asta, zise Lisa. Și nici nu mi-a
păsat Eu voiam doar să plece din casă.
Ceea ce a făcut lansând amenințări care
mi-au rămas în urechi mult timp. M-a
avertizat să nu spun niciodată nimănui
ce se întâmplase. Mi-a mai zis și că,
dacă avea să descopere vreodată că
eram în cârdășie cu „babacul meu", o să
mă omoare. Apoi a plecat șdiopătând.**

**- Și ceai făcut după ce a plecat? întrebă
Arden.**

**-M-am prăbușit direct, n-am mai putut
să fac nici un**

Prioritatea m»? ok«/J/..<-* a™ r* re orotejez
de ceea ce se

intâmplase deja și de ce ar fi purut să urmeze. După ce
mi-am recăpătat cât de cât stăpânirea de sine, am spălat
podelele și am aranjat lucrurile pe care Rusty le deranja-

n. Mai trimis

fc-Până te-ai trezit tu, totul arăta
normal.

-Doar că tata n-a coborât la micul dejun^{au}Pă el sus, știind clar
că nu era acolo.

P@«- Am încercat să asimilez șocul tuturor luciunlor are «întâmplaseră și să-mi dau seama ce-ar trebui să tac.-Tot așteptam să intre pe ușa din spate dintr-o în alta și să-și explice dispariția. Se uită la ușa din și hohoti fără nici o urmă de umor. Și-n zi_{Ua} 2J*«* tot aștept asta. își acordă un moment, după care tinuă: Noi două am făcut tortul ăla și ne-am ținut??' masa noastră de sărbătoare, dar tu erai tristă pe că tata nu era acasă. Ai cerut să mergem la cimitir, as^ te-am dus. Tata chiar fusese acolo în ziua precedentă P* mormântul mamei era un aranjament floral nou. La urât pentru gestul acela jalnic. Dacă ar fi iubi^S cât spunea, dacă ne iubea pe noi atât de mult, de ce mă lăsase să-i țin piept lui Rusty de una singură? Când avea să se strecoare înapoi acasă, de-abia așteptam să-i spun verde-n față că era un laș fără coloană vertebrală. Vedeți voi, încă mă agățam de iluzia că abandonul lui era doar unul temporar. Lăsa să-i scape un oftat Luni au venit detectivii de la postul de poliție. Dintru început, mi-a fost clar că tata era suspectul principal atât pentru jaf, cât și că ar fi fost implicat în moartea lui Foster. Puteți să vă închipuiți cum a fost să fiu interogată de tatăl lui Rusty? îmi venea să-i scuipe în față ce-i făcuse psihopatul de fiu-său bietului Brian Foster. Dar mi-era teamă că, dacă era să suflu vreo vorbă, Rusty avea să se țină de cuvânt și că o să-ți facă rău, Arden. Din ce mi-ați spus despre ce s-a întâmplat în ultima vreme, încă mai am

Sandra Brown

motive să mă tem de asta. Ca și tine, roști ea, uitându-se la Ledge. După un timp, Arden spuse: - Au găsit barca tatei prinsă în niște ^{rădăcini} chiparoși, într-un canal îngust. S-a organizat o adevărată vânătoare. Cu elicoptere, câini de urmă... Unde a dispărut⁷

Lisa își ridică brațele în lateral. - Și-acum e un mister cum a reușit să-și piardă u • -Poate că n-a făcut-o, zise Arden. Să-și niardă urn[^] adică. Poate că n-a mai apucat dimineața. în gra^{ba} fugă, poate că a căzut din barcă și s-a înecat.

ledge îi aminti că lacul fusese dragat *tn** •

încercare de a i se găsi corpul. ^{i oCmai}

¹ , Dar numai în zona în care i-au găsit barca și în în care au fost descoperite rămășițele lui Foste IZI d Rusty l-a găsit, pana la urmă, l-a omorât si i-a **ascun** cadavrul, care nu a fost găsit nici până acum

.Ar fi trebuit să facă totul foarte rapid, altfel sosirea lui la casa lui Crystai nu s-ar mai potrivi în linia de evenimente, spuse Ledge.

-Și era foarte grav rănit, zise Lisa. Cred că nu avea puterea necesară.

- De asemenea, adăugă Ledge, dacă Rusty l-ar fi prins din urmă pe Joe, ar fi recuperat banii. N-ar mai fi plin de ciudă că i-a pierdut.

-Nu m-ar fi hăituit ani la rând. Cuvintele Lisei o luură prin surprindere pe Arden - și pe Ledge, din câte se părea. Acesta spuse:

- Pune-ne și pe noi la curent!

-Am stabilit toate cele necesare pentru ca Arden și eu să ne mutăm de cum se încheia semestrul școlar. Asta era la aproape trei luni după Paște, și tot nici un semn de la tata. Cu câteva zile înainte de data la care trebuia să ne mutăm din oraș, Rusty a venit **aici**, acasa la noi, și a repetat jurămintele de a se răzbuna daca avea să

descopere că eu și tata complotasem să îl tragem pe sfoară și să-i luăm „câștigul”, așa cum îl numeau LAPo, timp de câțiva ani buni după ce ne-am mutat în UaUa . apăsarea din când în când, proferând aceleași amenințări. Dar vedea clar cât de modest trăiam, cel puțin m-am măritat cu Wallace. După aceea, cred că m-am renunțat pur și simplu. Și-a sistat vizitele și nu lua de mână pe Arden. **Măritându-mă** cu ea am avut un sentiment de siguranță, așa cum am avut și eu când eram copil. Căci, ciodată amenințările lui Rusty. Și știi, nu uitat. De-asta m-am opus atât de tare când mi-ai spus că să-ți faci niște reparații. **panicat** când mi-ai spus că să-ți faci niște reparații. înclină ușor capul. Lecker N-am vrut să aflăm nimic din toate

asta.
-Dar ar fi trebuit să știi, Lisa Am trăit cu jii' că nu era adevărat că tata luase ban» și fu gise. > mi-ai permis asta. M-ai lăsat să mă agăț de speranță e nevinovat.
-Nu m-a lăsat inima să-ți spun altceva și să-ți spun iluzia asta.

- Nu sunt atât de fragilă! M-am creat o imunitate de», mi de solidă la a mi se spulbera iluziile.

Se uită la Ledge, Deși ochii lui străluceau în albastru intens în camera cufundată în semiîntuneric, expresia lui era indescifrabilă. Lisa luă o gură de suc, care probabil se încălzise până acum.

-Acum, că am dat toate cărțile pe față, ce aveți de gând să faceți? -Să-i punem capac lui Rusty, zise Ledge.

- O să prezentăm toate astea la Procuratura Generală, o anunțăm Arden. Tot-tot Moartea lui Foster. Moartea lui Dwayne Hawkins.

Sandra Brown

-Jaful, rosti Lisa, cu o expresie resemnată, -îmi pare rău, zise Arden. Dar toate chestiile astea au început cu el.

- E timpul să plătesc prețul pentru greșeala mea deosebit de gravă.

- Nu poți să fii pusă sub acuzare.

- Nu, doar supusă oprobriului public. Ceea ce, zise ea, trăgând aer adânc în piept, reprezintă fix ce merit pentru că am fost atât de proastă.

-Amândoi suntem vinovați de asta, zise Ledge.

- Wallace știa? întrebă Arden.

- O, Doamne, nu! răspunse Lisa, părând tog1, țade această idee. Omul ăla m-a pus pe un pled»* ta ar fi aflat vreodată, n-aș fi putut să suport atât de dezamăgit Schiță un zâmbet nostalgic. ca toata povestea asta să devină informație V»^{hliC}**

^{ta} demisionez din funcția p_e care O dețin J spaniei, ca să-l scutesc p_e cei din C_{onsil}M l' administrație să-mi ceara demisia. Wallace m71^{de} U dar bogată. No să sufăr decât umilire a "fot_o hoată. Se întoarse către Ledge și îl privi câ^X lungi- Ma surprinzi.^{d cliPe}

-Cum adică?

_N-ai trădat pactul. Izbucni într-un râset plin de tensiune. Onoarea hoților?

Înainte ca Ledge să apuce să răspundă, telefonul lui începu să sune. Il scoase din buzunar.

- Bună, Don. Ascultă o clipă, după care spuse: Ei, rahat!

A zis... Stai, chestia asta poate să fie o capcană! Ai verificat numărul de pe care a venit apelul? Ești sigur? Apoi zise șuierător: Fir-ar al dracului! Da, da, plec chiar acum. Se uită la Arden, care se ridicase deja de pe

scaun. E bine. Da, da, așa o să fac. Promit! Tre' să închid. Apăsă pe ecran și încheie apelul. -Cee?

-O angajată de la centrul de îngrijire a sunat la bar, cerând să vorbească cu mine. A vorbit cu Don din partea lui George, care alerga spre ieșire încercând să-l prindă pe un tip care s-a prezentat ca fiind un prieten de familie venit să-l viziteze pe unchiul Henry. -Vin și eu cu tine, zise Arden. -Nu. Tonul lui nu permitea nici o contrazicere. Ue data asta, nu. Voi două rămâneți împreună, dar plecați de-aici, așa cum era planul inițial. De cum puteți, luați-o din loc!

Se uită la Lisa. Imperturbabilă ca de obicei, aceasta **spuse:**

-Am avut grijă de ea douăzeci de ani. Privind-o din nou pe Arden, Ledge zise: "O să te țin la curent dacă pot. Dacă nu, o sune Don. -Ledge..

„**Trăim** în sfârșit în Anon.
 în creșterea. Orii*?«^' L. 0Sa din spnrr, dar ca ieși după c|. |>,n,
 S'ovi'swb streășină «*,! culeagă cheile din pantalonilor. își
 ridică gulerul geo de denim. Ard*^{1,1} întrhesuise
 în spatele lui, pe treapta de sus. El se ?nr^{s:} si îi apucă
 mâna, strângându-i-o tare. ^{r>}
 ' - Dacă ai fost atentă în seara asta, știi tot ce tr_eb_lje să ?rii.
 Sublinie aceste cuvinte cu un sărut ferm, după car cobori în
 grabă treptele de jos și alergă prin potop la camioneta lui.
 Arden rămase pe loc și îl privi îndepărtându-se cu mașina
 înainte de a intra din nou în casă. Lisa stătea în picioare
 lângă chiuvetă, privind meditativ pe fereastră.
 - Toarnă cu găleata.
 Arden închise ușa cu putere.
 - Despre asta o să vorbim acum? Despre vreme? Lisa se
 răsuci, cu o mină defensivă.
 - Nu ti-a fost mai bine când nu știai? -Nu.'
 - Ce-ar fi contat să știi?
 - N-aș mai fi avut îndoieli. Aș fi depășit deja de mult
 faza asta în care sunt acum.
 - Ce fază-i asta?
 - Faza de furie.
 Lisa se cutremură ca și cum ar fi lepădat o haină care o
 apăsa.

-Avem multe lucruri de discutat. Mare parte din ele vor fi dureroase pentru amândouă. Dar ne-ar p^{"«^d} bine «â prezentăm un front unitar când o să pre^{*>*}" vorb N^{t a} în fața P^{rocur}orului general sau cu cine^{"*4}rden își întoarse capul într-o^{parte} isj în părul umed și murmură: ^{9 ec}" degetele p^{fi}. Mereu pragmatică. „Și tu ești mereu sentimentală, privindu-și din nou sora, Arden spuse- . Da. Pun tot la inimă, simt profund si refi,^{7 e} ,^{er} scuze pentru asta. Având în vedere că **ajunTeseSTâ** un moment de impas, u întoarse spatele. Mă apuc de împachetat.

.N-am mai fost la etaj de când te-ai mutat înapoi aici Mă duc să arunc o privire pe-acolo. Fără să-i pese dacă tonul îi era caustic, Arden spuse: -Simte-te ca acasă!

Se duse în camera ei, își luă valiza din dulap și o deschise pe pat. Puse în ea doar ce-ar fi avut nevoie pentru câteva zile, neavând nici cea mai mică intenție de a rămâne la Lisa la nesfârșit.

După ce împături câteva rânduri de haine și le puse în valiză, deschise dulapul și se aplecă să ia o pereche de încălțări. Când își îndreptă spatele și se întoarse, dădu nas în nas cu Rusty, care o privea pofticios.

înainte ca Arden să poată scoate vreun sunet, Rusty își ridică mâna până la nivelul tâmpiei ei și, dintrodată, totul se cufundă în întuneric.

capitolul 40

Ledge conducea cu o viteză care ar fi fost »"i»[^] dacă ar fi mers pe asfalt uscat. Era de-a dre^p« Pe un carosabil ud. Ștergătoarele îi erau pom i *[^] ^ maximă și era ca și cum ar fi trecutprin t^{fo}ltv călătorie. Ținea volanul cu stânga, ^{fora}

^{Sea} Pentru a apela numărul de mobil a. ⁱ ^

- ^{sa} ^agă prea multe speranțe că avea sa ^{pu} șocat și ușurat când George răspund -Salut, căpitane. Ești bine.⁷Da, dar cum stau lucrurile pe-acolo?

-Am situația sub control.

-L-ai prins?

-Pe cine să prind?

Inima lui Ledge începu să bată mai tare p făcându-și camioneta să acvplaneze și să o ia te. Ledge o trase pe banda de urgență și opri. ^{pai''}

- **Cineva de la centru a sunat la bar, a zis că aW. • tip spre ieșire, că...** ^{811 u«}

-Căpitane, eu stau aici cu unchiul tău. Ne uită reluarea unui meci de baseball pe BSPN. ^m

- **Drace! Adică... fir-ar să fie, mă bucur că sunteți bin amândoi, dar... ah, băga-mi-aș picioarele, George!** ⁶

-Te-a fraierii...

- **în stil mate. Tipul a pus pe cineva de-acolo de la voi să dea un telefon cu o urgență inventată.**

- **O să aflu cine și-o să-l fac să plângă după maică-sa.**

- **Momentan, rămâi cu unchiu-meu. Nu-l lăsa singur până nu își spun eu cu gura mea că pericolul a trecut.**

- **Recepționat.**

Ledge nu se lăsă distras nici de furia sa, nici de tentația de a se învinovăți. Se forță să gândească ca într-o situație de război și se concentrează asupra misiunii pe care o avea de îndeplinit

își întoarse camioneta, abia-abia evită să rămână blocat în șanțul de pe cealaltă parte a drumului și nu pe* mult mergea cu viteză excesivă în direcția din care veni se. Apăsă cu degetul mare pe ecranul telefonului flio^ să îl sune pe Don, care răspunse imediat Fără n® ^ preambul, Ledge îl întreabă dacă rangerii

texaru la P® erau prin apropiere. -Toți, până la unul. ^gcd
-Trimite-i la casa familiei Maxwell. În ® ^e
ăsta. O să am nevoie de martori care să depună că nu am avut de ales.

jg*ai aw«t de ales și...?

Și* tTebuit să-l omor **pe** Rusty.

„Arden? strigă Lisa.

pe unde zăcea Arden, cu urechea lipj_{ri}, (l_e , ,_a auzi și simți

vibrațiile stârnite de pașii sumând „ceasta mtră în

bucatare din direcția camerei d_e j

Revenindu-și în simțiri, încercă să se ridice în can.,1

oaselor, dar era năucită și nu-și putea tine echilibrul Avea

mâinile legate la spate. Cu un colier flexibil din plastic, își

dădu seama.

-Casa asta arată și mai jalnic la etaj, dacă se poate așa

cea, rosti Lisa traversând bucătăria spre ea.

Arden încercă să o avertizeze, dar nu reuși decât să-i

cârâie numele.

- Ești...

Când Lisa împinse ușa și o deschise, încremeni în prag și

se prinse de clanță, ca să nu se prăbușească.

- Bună, Lisa.

Sinapsele lui Arden funcționau cu încetineală. De unde

stătea întinsă pe o parte pe podea, se uită în sus **și** clipi,

reușind să clarifice imaginea lui Rusty. Purta mănuși de

latex. Pistolul ei de 9 mm părea foarte întunecat și

amenințător pe fundalul latexului albastru intens care

urmărea fidel contururile mâinii lui drepte.

Era amenințată cu propria armă? Cum și când puse* Rusty

mâna pe ea?

-Nu, Rusty. Te rog, nu face asta, rosti Lisa.

-Adică să nu apăs pe trăgaci?

- **Uită-teși tu, Arden!** Rusty o î»«'»^{lirj} "i_zî?

^rful pi_{acar} cu o_{te} | a | ci_z„ei. Credeai i«»^ „n^care căteaua asta

o să roage pe i" ^t¹ ^ Ju_l,j </H aplecă și o prinse cu mâna

Iii«'''^ ^ „duc ? tra=* fără menajamente în sus, ' „ j, ^ ln
Picioare cu o rapiditate care-' cauz

**aO împinse către marginea patului.
Arden se așe^i i nându-se, dar își ridică
bărbia și-i adresa cea mai f-L ^' privire
de care fu în stare.**

- **Ledge**
e în drum spre noi. Dacă ne iaci ceva o
facă de petrecanie. ' fl

- **Le**
dge merge cu viteză în direcția opusă, ca
să-l veze pe unchiu-său Henry, sărmanul
senil. O înghi ' cu țeava pistolului între
sâni. Dacă faci vreo mișca ** ești moartă.

Lisa își duse degetele la gură și
scânci.

-**Arden nu ți-a făcut nimic...**

- **Nu încă, dar ea și Burnet coc un**
plan care mie unul, nu-mi pică deloc
bine. Singurul motiv pentru care n-am
omorât-o încă e pentru că, mai înainte,
vreau să a spun ce cățea vicleană ești.

Spunând asta, băgă mâna în
buzunarul de la cămăși, după care
desfăcu palma, ca să le arate ce avea în
ea.

-**Afuriseniile astea mici sunt cea mai**
bună invenție de pe lumea asta. Le lipești
undeva, de exemplu sub masa de
bucătărie, și poți să auzi ce se discută la
fel de clar ca și cum ai fi acolo. Ei, nu
chiar la fel de clar, mai ales cu vremea
asta nenorocită. Dar destul de clar. Din
păcate, pe-asta n-am plasat-o destul de
demult ca să aflu tot ce-au discutat
Arden și Burnet în ultimele câteva zile,

**dar cred că au plănuit cum să mă
distrugă, ceva ce nu o să se întâmple.
Totuși, am reușit să pun microfonul ăsta
aici aseară, după ce m-am ocupat de altă
treabă, destul de urgentă. îi făcu cu
ochiul lui Arden, ca și cum ar fi fost
părtași la o glumă secretă. Dwayne ^{Hawkins}.**

- Cât am stat aici, m-am servit cu
ăsta. Flutur* pistolul. Așa că, atunci când
o să-i fac felul, zise, ara; tând spre Lisa, o
să pară c-ai facut-o tu, înainte de *v
zbura creierii.

Ce plan prostesc! rosti Arden.
Nimeni n-o să cr^dă că mi-am
omorât sora. N-am nici un motiv
sa așa ceva

„ Ba da, ai. Doar că nu știi tu încă
 Zâmk' i dtpse la ea. Apoi, concentrându-se
 din noT» 8uitât> - ** « * Unde rămăsesem? A,
 da, ^T^ cu el, aruncându-l în aer și
 prinzându-l, d u 2 t ,Ucă map0i în buzunar.
 Din fericire, l-am ^tZ Pentru că a2i te-am
 pnns mințind cu nerușinare
 - l«m măr^risit că eu am particiP« la jaf, nu tata '
 f?U* Am aUzlt f ost chiar impresionant Sincer.
 Dar nu... vezi tu, chestia la care mă refer
 eu a intervenit mai târziu în discuție, când
 le spuneai ei și lui Burnet că am venit aici,
 turuind și vorbind fără sens, ca un om
 posedat. Și așa mai departe,
 -Vrei să spui că n-a fost așa?
 -N-a fost Chiar deloc. Dacă l-aș fi găsit
 pe Joe cu banii în noaptea aia, probabil că
 i-aș fi făcut de petrecanie, și ție odată cu
 el, aș fi luat banii și aș fi fost fericit nevoie
 mare. Strânse din buze și se încruntă,
 uitându-se în jos către Arden. N-ar fi fost o
 dimineată de Paște deloc frumoasă pentru
 micuța Arden, totuși, nu-i așa? Apoi
 trăsăturile i se rigidizară malefic când se
 uită din nou la Lisa. Te-ai gândit vreun pic
 la binele surioarei tale când wi omorât
 tăticutf
 Stomacul lui Arden se întoarse pe dos.
 Trebui să înghită rapid, pentru a evita un
 val de lichid amar. Lisa făcu un pas înapoi,
 lovindu-se cu spatele de cadrul ușii suficient
 de tare pentru a isca un sunet sec.
 - Ești dement... U i inf i
 - Sunt la fel de nebun ca o vulpe, așa
 wm^ m P" repede. Cum ar fi când le-ai

**povestit ^cujtător^o * fascinați că am
intrat în bucătăria
K și în urma lui nu mai rămăseseră decâti*«
^ de noroi chiar lângă ușa din spate și o
pata u frsese geanta cu bani.**

Sandra Brown

Eu n-am văzut urme. Și nici o pată udă. Arden se uită la tisa, ale cărei buze se albiră la fî, tare ca degetele care strângeau în continuare clanța. ?

- Când am auzit asta, continuă Rusty, m-a fîcut,, mă gândesc că mată povestea asta despre cum hi mk intrînd, cum l-ai găsit în bucătărie cu banii și t^ apu< că trebuie să te predai și așa mai departe era praf în oc. Ki N-a mai ajuns înapoi în casă în noaptea aia, nu-i așa?

Gâtul Lisei își relua funcționalitatea.

- I-am spus adevărul lui Arden. Tata...

- Bine, zise el, întrerupînd-o. Cum vrei tu. întro privință ai spus adevărul, chiar te-am avertizat că o să o omor sub ochii tăi.

-Nu! exclamă Lisa întinzîndu-și brațele spre el.

Arden țâșni în picioare și își ridică genunchiul, încercînd să lovească pistolul din mîna lui Rusty, dar amețeala o făcu să nu-și poată coordona mișcările. Nici nu-l atinse pe Rusty, Acesta o prinse de talie cu brațul liber, o trase către el, lipind-o de pieptul lui și îi împinse țeava pistolului sub bărbie. începu să strige la Lisa:

- Sincer, chiar nu-mi pasă dacă i-ai făcut de petrecanie bețivanului bătrîn, eu vreau doar banii!

-Nu-i mai am, idiotule! I-am cheltuit

Aceste cuvinte ale Lisei îi înmuiară genunchii lui Arden. Se lăsă moale, lipită de Rusty, ceea ce-l făcu să-i fie greu să o mențină pe verticală.

-Stai în picioare, îi ordonă și o înghionti cu

țeava armei sub bărbie.

Arden făcu un efort să-și susțină greutatea pe picioare, dar acest scop era subordonat efortului de a pricepe și de a accepta că

Sandra Brown

Lisa era vinovată de lucrul de care o acuzase Rusty. Nu se putea să fie adevărat! Era oare cu puțință?

Da. Vinovăția era întipărită pe chipul surorii ei. Se vedea clar în poziția moale a corpului, era **evidenți** to ochii ei. Parcă îi emana din toți porii. Cum reușeam să ascundă asta atât de bine atâția ani?Începu să vorbească cu un glas ră . A fost un accident. Jur! Arden nu putea decât să o privească C ă? Lisa își umezi buzele. ' putea să spu-

— Eram atât de ușurată că am reușit să - - fără să se întâmple ceva îngrozitor ' Chi^rV^0? acasă M-am trezit când km auzit pe tata ieșind L T^0* te. M-am dus la parter, să văd ce ^cea. Pe^ereastT^Um văzut în depărate, mergând către pâlcu de chitwos? Am crezut ca e beat și m-am hotărât să-l las în pace Dar se lăsase ceața. Ploua mărunț și era întuneric. Mi-era teamă că o să se rănească, hoinărind pe-acolo. Așa că, până la urmă, m-am convins că trebuia să mă îmbrac și să mă duc după el. Deja se depărtase de mal când l-am ajuns din urmă și l-am întrebat ce dracu' credea că face, ieșind cu barca în toiul nopții-. Mi-a spus de telefonul primit de la Brian Foster. își ridică palma și începu să-și maseze fruntea. Știa că participasem la jaf. Mă simțeam umilită, rușinată. Nu m-a certat, dar mi-a zis că trebuia să facă totul pentru ca situația să nu se agraveze. Din moment ce era vina mea că fuseserăm implicați în asta, nu puteam să-l las să acționeze de unul singur. Trebuia să repar lucrurile personal. M-am urcat în barcă cu el.

- Erai acolo? întrebă Arden.

- I-am văzut pe Rusty și pe Foster bătându-se. Arden simți cum corpul lui Rusty se încorda. Înainte să apuce să o avertizeze pe Lisa să nu mai spună nimic, aceasta continuă:

R rinsă

Sandra Brown

Eu am fost cea care a zărit canoea lui. Kusty, ^ ^ >n niște crengi joase. Eu și tata am văslit spr' ^ ^ luat geanta de pe fundul ei. Am plecat de-a-îngă ^ să fim văzuți și am început drumul de m ^ ^ Rusty spunea tatei să se grăbească. Știam că, ^ ^ ^ por- avea să-și dea seama că banii dispăruseră; r, ^ ajungem nească pe urmele lui Joe Maxwell, ire ^ ^ ^ 'naintea lui acasă la noi. Tu erai singur privindu în ochi pe Arden. Eram atât de sperî ^ pățești ceva...

Arden nu dădu nici un semn că aceste cuvînte

îr

fi impresionat-o.

_ Ce i-ai făcut tatei? Lisa scoase un sunet strănutat

- **Pte tot drumul de întoarcere, a tot vorbit despre ^ o să îndrepte lucrurile, cum o să facă să nu intru în f chisoare. Aveam să dăm banii înapoi și să încheiem un târg cu procuratura, să fie indulgenți cu mine. Rusty rosti disprețuitor:**

- **Dar tu te gândeai că ce-ai găsit al tău să fie.**

Lisa nu îl luă în seamă și-și menținu privirea ațintită asupra lui Arden. _ Eu i-am sugerat niște variante alternative.

- **Cum ar fi fost să păstrați banii, zise Rusty. Lisa îi aruncă o privire cruntă.**

- **I-am sugerat că ar trebui să luăm în calcul consecințele predării mele. Și dacă rezultatele aveau să fie tocmai invers? Tata a început să-și piardă calmul... în câteva ore, aflase că fata lui cea mare comisese o infracțiune gravă îl văzuse pe Fbster murind într-un mod violent ?i îngrozitor. Trăsese la vâslele bărcii aceleia Dumnezeu știe pe ce distanță... Când am ajuns în crângul de chiparoși, încă ne mai contraziceam care să fie următoarea noastră mișcare. Eu am ținut geanta cu**

bani cât tata a tras barca pe uscat. Când a ieșit pe mal, a încercat să-mi ia geanta din mână. Am început să tragem amândoi de ea.

- Și tu ai câștigat, zise Arden.

-A căzut pe spate și s-a lovit cu capul de o aglomerat« de rădăcini aeriene. M-am gândit că o să-și revină singur între timp, eu trebuia să ajung acasă. Am venit în aburcat la etaj și m-am schimbat în pijama. De cum am ^mat, a sosit nebunul ăsta. Se uită urât la Rusty.

IA ** el> spuse Arden. Povestește-mi de tata!

„După ce a plecat Rusty, m-am dus în^{apoi în rre} gram epuizată.

P "n crâng.

„Mu-mi pasă! strigă Arden. Spune-mi de tata' „Era mort. Lisa rosti aceste cuvinte pe un ton de finitiv năucitor. Era exact în aceeași poziție în care îl lăsasem. Nu-mi venea să cred, dar... își ridică brațele în lateral, într-un gest neputincios. N-am mai putut face nimic, Arden.

-În afară de a-i lăsa pe toți să presupună ce-i mai rău despre el, în loc să creadă aceleași lucruri despre tine.

-Da! Mi s-a părut soluția perfectă. O soluție care era atât de... curată.

- Fără efort, fără consecințe.

- Dacă aș fi fost condamnată să fac închisoare, cum ar fi fost viața ta?

Arden nu putea răspunde la această întrebare. -Ce-ai făcut cu... el? înghiți cu greutate.

-L-am urcat în barcă. I-am pus greutateți. Apoi...

- Oprește-te! Nu vreau să știu.

Lisa păru gata să protesteze, dar apoi spuse încet: -Iubea lacul ăla...

După o clipă, Rusty scoase un fluierat. -Ai avut o noapte încărcată, fato. A trebuit să scapi de un cadavru și să **ascunzi** o geantă cu bani.

-Și tu te-ai învârtit în jurul ei, Rusty. Ai fost atât de aproape... Arată o distanță cam de doi centimetri între degetul mare și arătător. Chiar îmi țineam rasu

Lui Arden i se păru că temperatura co p^{cu} cu câteva grade în doar câteva secunde. -Și mai târziu? Ce-ai făcut cu el?

-Ti-am spus. I-am cheltuit. Zâmbi. Pana la mul cent. I

•

Rusty O luă în cătarea pistolului și trase. Pe chipu ei ^aPăru o expresie de șoc.Atden nici măcar nu-și dădu seama ce _{se} ^{le} până ce sora ei se prăbuși în față și se lăsă moa|J^S

dea. Apoi începu să țipe.

Conducând **cu o viteză nesocotit** de riscantă î sunase de ^{apelurile} **lui mai multe ori pe mobilul lui Arden** fuseseră preluate direct de mesageria vS Așa **că nu fu deloc surprins când, ajungând suftciem?** ^{aproape} **încât să vadă casa ei, zări mașina lui R_{Ustv} alee, blocând ieșirea mașinilor lui Arden și a Lisei ** Primul său impuls fu să vină cu mașina cât mai ap_{roa}. pe și să năvălească înăuntru. Totuși, neștiind ce grozăvii se întâmplau înăuntru, neștiind în ce fel de pericol se afla Arden, își lăsă camioneta chiar în gura aleii care ducea la garaj. Când se dădu jos, văzu alte vehicule care veneau în mare viteză din diferite direcții spre casa fa- miliei Maxwell. Cavaleria. Slavă Domnului că-l avea pe Don! Nu așteptă sosirea întăririlor, ci porni pe alee pe jos, cu revolverul scos. Era și acum încărcat, din seara ante rioară, când i-l lăsase lui Arden, să se apere cât trata el cu Hawkins.**

Singura lumină din casă răzbătea prin fereastra camerei unde dormea Arden. Alergând cu spatele încovoiat, se apropie de ea precaut, bucurându-se acum că ploaia deasă servea drept o formă de camuflaj.

Pe fereastră, îi văzu pe cei trei într-o dispunere car« aproape că-i făcu inima să explodeze. Rusty o ține» pe **Arden** lipită de el, cu un pistol de nouă lipit de țesutul moale de sub bărbie. Putea să moară, orice clipă. j

Totuși, de cum Ledge reuși să proceseze acest & Wor, Rusty îndreptă brusc arma spre Lisa ^ £ trăgaci. Udge reacționează așa cum fusese an«**' ^că. Trase. Proiectilul spulberă geamul și obț^

Pactul Menii

^KW:- *il sperie* pe Rusty, făcându-l^{lea d „} lui Arden.
""în Ț'P* in Care L edfe v/2U- r W" "nfinirezimal
Țnrrv ei. rr*se un al do.lea foc. Care nimeri exacr unde
fîlseye țintit.
R_{usty} era scos din joc.
Ledge se aruncă prin ceea ce mai rămăsese din
geam.
Rusty îi dădu drumul lui Arden atât de brusc că aceasta se
elărină și se izbi de perete, lovindu-și cotul. Dar nu înregistra
durerea și conștientiza doar vag celelalte două focuri de armă
ulterioare care reverberară în spațiul strâmt, zgomotul puternic
făcut de geamul spulberat, bufnetul de pași.
Se lansă împleticit către Lisa și se lăsă în genunchi, dar nu putu
să o atingă din cauza legăturilor de *la* mâini. Disperată, începu
să-și tragă mâinile, într-o încercare frenetică de a se elibera.
Un glas pe care ajunsese să-l cunoască bine se auzi din spatele
ei. - Stai *nemișcată!*
Se uită peste umăr. Ledge îngenunchease în spatele ei.
Tăie colierul de *plastic* cu cuțitul de **buzunar**. În secunda
următoare, Arden se răsuci cu blândețe și o întoarse pe Lisa pe
o parte. Când aceasta *clipi*, Arden suspină, ușurată.
Ledge, care *identificase* rana Lisei, își *ridică* ochii
spre ^{a1} lui Arden și ce văzu aceasta în ei o făcu *si* tremure. -
Ambulanța acum urcă pe alee, zise el. Arden se uită din nou la
Lisa, care își '»'Ți¹¹¹¹;nd liniștit, ca și cum ar fi încercat să apuce
ceva, pa ^ °«ăsi pe _a lui Arden. Dându-și seama ce imeru * •
^{ArJ}en își prinse degetul mic de al ei. Lisa J^{en}"-U O clipă, după
care îi redeschise tra« ?
^{de}«etul lui Arden. ^{h<1j} Jua.
Aceasta se aplecă peste ea, punându-i> ^w
ln dreptul buzelor Lisei, dar ce reușinu fu decât
o bolboroseală de neînțeles. Arde înapoi
pentru a-i privi chipul, dar ochii Lisei %
întredeschiși și absenți. ^{rau} dej,
Arden simți ceva mișcare agitată în
spatele • același moment, Ledge își puse
palmele p_e uiw^{1?i}. iff o trase în picioare. ^u ?
i

Pactul Menii

- Fă-le loc!

Paramedicii se înghesuită în spațiul creat
U începu imediat să-i administreze manevre
de r^{* nui} tare Lisei.

- Lisa? Arden sughiță, suspinând. Lisa?

Ledge își petrecu brațul pe după corpul
ei și o trase aproape.

Lisa era în continuare resuscitată când o
puseră pe o targă și o duseră în ambulanță,
Arden fu ajutată săutce și ea alături. Ușile se
închiseră, iar vehiculul pomi cu viteză pe
alee, spre drumul principal.

Ledge văzuse în ochii unuia dintre
asistenților care se ocupaseră de Lisa ceea
ce el știa deja. Fusese o rană în abdomen.
Șansele de supraviețuire erau foarte mia.
Voia să fie alături de Arden.

Dar ea s-ar putea să nu vrea să fie alături
de el. Ploaia se oprise. Bărbații pe care îi
trimisese Don să îl ajute dacă era nevoie
erau adunați într-un cetca curte, vorbind
între ei despre ce se întâmplase și dând
declarații polițiștilor care sosiseră în același
t^{imp}P,^{cu} ambulanța. Unii erau de la postul local
de poliție« o » subordinea șerifului. Alții, observă
Ledge cu ușurari, erau de la alte unități Și
aveau să fie imparțiali*

Unul dintre rangerii pensionați îl observă pe
UgJ[^] își trecu vârfurile degetelor de-a
lungul borului m , Ledge dădu din cap,
salutându-l înapoi, dar nu se* grupului.
Rămase pe treptele din fața ușii jP* ^ În
scurt timp, Rusty fu scos pe targă din I Pnn
bucătărie și pe ușa la ^ ^ tepta Ledge-^u

calibrul .357 îi zdrobise umărul lui R^{ust}v fă * 4 țandări.

Paramedian suturaseră vasele de sâVe afec^ jar Ledge știa ca

Pactul Menii

durea ca naiba. **Dar n**-avea Jin asta. **Exact** asta fusese și intenția lui Ledge Nu se uitase în ochii lui **Rusty**. Acesta îi înjura pe paramedicii care cărau targa. Când îl zări pe **Ledge**, încercă să se ridice în capul oaselor, forțând curelele de piele care îl țineau în poziție orizontală.

- **Dracii să te mănânce, Burnet. M-ai schilodit.**

- **Poate.**

-**Nu mi-am încheiat socotelile cu tine. -A, ba da, Rusty.**

- **O să te omor! . „ Ledge făcu ceva ce nu ar fi crezut în veci că avea sa facă în prezența lui Rusty Dyle. Zâmbi.**

-Nu prea cred

.epilog

O pereche de faruri trecu peste ferestrele camerei de zi înainte de a disparea. O ușă fu închisă. Pasi răsunară pe veranda, după care încuietoarea nouă a ușii din față *tu* deblocată cu un declic hotărât, iar usa se deschise

Ledge stătea drept, profilat pe fundalul cerului la amurg.

Arden rămase pe loc, așezată pe a doua treaptă a scării interioare, cu degetele de la picioarele goale curbate peste marginea treptei de mai jos. Pantofii ei cu toc înalt se aflau pe jos, unde îi descălțase. Întunericul din interior era îmblânzit doar de două lumânări, pe care ea le așezase de-o parte și de cealaltă a poliței căminului.

- Bună.

- De unde ai făcut rost de cheie?

- L-am mituit pe lăcătuș.

Ledge recunoscu asta fără nici o urmă de stânjenală sau de remușcare. Arden abandonează subiectul.

- De unde ai știut că o să fiu aici?

- Mi-am dat seama, pur și simplu.

Trecuseră patru zile de când decesul Lisei fusese Pronunțat, fără că manevrele de resuscitare să fi dat rezultate. În acest

Pactul Menii

timp, fuseseră ocupați cu formalități Legale și de altă natură, astfel că el și Arden nu putuseră ** se întâlnească. Ea nu îl căutase. El nu făcuse nici o încercare să o vadă. Nu vorbiseră nici măcar la teletext. Probabil că Ledge simțise că Arden avusese nevoie de el ^{li} P și de distanță față de el pentru a asimila tot ce i se dezvăluise în ultima oră a vieții Lisei

.Banda care delimita locul crimei fusese
în den, de pe casă chiar în acea zi. Lui Arden i
se p_{ert} ~^{tri} ** să se întoarcă și simțise că trebuia
să o facă 1^« după ce luase lumânările
dintr-un sertar din bucă⁰«1?» se dusesse în
camera de zi, deși era cea mai puțin ^ tabilă
cameră, neavând nimic pe care să se poată
a ^

Nu avea să mai intre niciodată în camera
aceea' b ■ la toate.
Când plecase cu Lisa în ambulanță, nu luase
nimic cu ea, cu excepția poșetei. Toate
hainele pe care le avj acum pe ea fusese
nevoită să și le cumpere. Rochia nea- gră pe
care o purta era adecvată stării ei funebre.
Ledge închise ușa din față a casei și veni
spre ea. Când se apropia, Arden îl surprinse
că se uita la picioarele ei. Tivul rochiei se
afla la câțiva centimetri buni deasupra
genunchilor îndoiți, dar nu voia să tragă în
jos de d și să atragă și mai multă atenție
asupra zonei i
Ledge se lăsă pe aceeași treaptă, lângă ea.
Nu se uitară unul la celălalt și nici nu
schimbară vreo vorbă un minut încheiat,
apoi Ledge spuse.* I

- Ai înmormântat-o azi?

- Ai auzit?

- În orașul ăsta, nimic nu se poate ține
secret

- Ba tu ai putut. Și-ai făcut-o. Și, clar, la
fel a făcut și Lisa.

Ledge expiră, plin de regret

- Am auzit despre cel mai îngrozitor
secret pe care w păstrat Doamne, îmi pare
atât de rău, Arden...

Ledge nu apucase să asculte acea dezvăluire
șocantă, care fusese rostită cu doar câteva

Sandra Brown

secunde înainte ca e să spulbere geamul camerei.

I

- Cine ți-a spus? întrebă Arden.

- Detectivul care mi-a luat declarația. O luase și F. ta înainte. Își întoarse capul pentru a se uita la ea - să vorbim despre asta?

-Nu. M-am săturat de subiectul ăsta.

- gine, nu insist.

Întinuară să stea acolo în tăcere. Apoi ea spus,. - întrevederea noastră cu procurorul general - Rămâne în așteptare. Un procuror din subordinea lui Rusty - tânăr, idealist care nu-l Egretă deloc pe fo* nil lui șef - se ocupă de demascarea publică a lui {J* ^ pasiunea unui cruciat. Deja k pus sub acuzare nerv tru două omoruri de gradul I - Lisa și Hawkins Asta firă să facă încă referire la moartea lui Brian Foster A declarat că Rusty a dus corupția la noi culmi și a pn> mis că vor cădea capete în poliția orașului și la tribunalul districtual. Și ăsta e doar începutul. în lumina tuturor acestor dezvăluiri, jaful de la magazinul Welch's, tocmai din 2000, e cam pe ultimul loc pe lista priorităților lui.

- El și procurorul general probabil că nu vor mai dori să redeschidă ancheta respectivă.

- Probabil. Dar vreau sa fie consemnată recunoașterea mea, chiar dacă e într-o simplă declarație. De asemenea, vreau să îmi cer scuze oficial față de tine. Aici și acum. O privi fix în ochi. Arden, îmi pare rău că nu ți-am mărturisit mai devreme participarea mea la jaf. Ar fi trebuit să-ți spun adevărul în ziua aceea în care ai venit la mine în atelier. Intențiile îmi erau bune, dar poate că modul în

care **m-am gândit** să procedez **n-a** fost **așa** strălucit.

Expresia lui serioasă era subliniată de **jocul de lumini și umbre proiectat de cele două lumânări pe trăsăturile lui.** i * i (i - Da, ar fi trebuit, spuse ea încet. Dar dacă nu ai t« ajuns aici când ai făcut-o, Rusty m-ar fi omorât și pe mine. în schimbul salvării vieții mele, pot și eu sa te pentru greșeala comisă.

, f, eruse , Ledge păru gata să mai spună ceva, dar î? cen, j* scuze, ea le acceptase, așa că, înainte să mai insiste, ^en schimbă subiectul. ^aAe demolări t.-Multumesc că ai luat legătura cu firma de demo "» numele meu.

Ai primit deja ceva vești de ta ei? f_n dimineața asta.

Maistrul vine mâine as, casa, să vadă de ce o să aibă nevoie Toate tn^S obiectele de gospodărie, plus lucrurile mele vo, ¥_k către o organizație de caritate. **Nu** vreau _nirn_c Oricum nu aveam mare **lucru** aici. ^a^<ci.

Ledge se uită la ea, prin pleoapele îngustate _o n • care-i arăta empatia de care era în stare. ' Privi*

-Nu e prea târziu să te răzgândești.

-Nu, casa asta trebuie dăruită.

Ledge se uită la pianină.

-Și asta?

- Am anunțat deja un centru de îngrijire de zi că p^ să vină să o ridice.

-Drăguț.

Arden trase aer adânc în piept, ostenită.

-Trebuie să mă ocup și de treburile Lisei din Dallas. Sunt o groază de lucruri de pus la punct

- Pentru asta are omul contracte cu birouri de avocatură.

- Știu. Dar vor fi atâtea lucruri de care trebuie să mă ocup personal. Să-i sortez lucrurile personale și ce-a mai rămas din cele ale lui Wallace. Casa va trebui să fie

Sandra Brown

vândută. Pot să apelez la ajutorul Helenei, dar, în mare parte, deciziile despre ce să se facă cu totul vor cădea în sarcina mea. Mă obosește extrem doar să mă gândesc la asta. -Atunci nu te mai gândi. Se vor face toate, fluxul de capital nu va fi o problemă pentru tine. O să fii boga»- -Da.

-încearcă să-ți ții fericirea în frâu. TMden recunosc că era ironic. ^{cunt}

i^{^m} f^{dotea cu} "doare să fie bogată, e u, ^{^ij} Sun^{^toare am 0 ^}anță financiară, -Hmm?^{neZ marc Parte din averea asta"}

- O să înființez o fundație care va ^{Res}ținⁿ.
^{ătre mai multe organizații de caritate} ^{' nat'}
^c .Da? Grozav. Pot să susțin cauza organizațiilor ajută veteranii?
^{* TMat,il,or care}

.Să-mi dai niște nume. Vor fi **primele** pe ^{lista dp K} neficiare îi zâmbi, dar gândurile îi erause^{TM ^' o} groaza de lucruri de învățat. Va fi ca un **servkiu** ^{cu} norma întreaga, dar întâmplător chiar am nevoie de un serviciu cu norma întreagă și să supervizez așa ceva mă umple de entuziasm. Îmi dă o senzație de bine, ca și cum asta ar fi misiunea pe care o căutam, ca și cum pentru asta aș fi fost făcută și nu o știam până acum. Gâtul i se contracta de emoție. Mi-aș fi dorit, totuși, să nu ajung să am această revelație așa. Ledge o lăsă câteva clipe, după care **îi** spuse:

- Ei bine, înainte să începi să-ți donezi în stânga și-n dreapta averea, nu uita că ai să-mi dai o sută de dolari.

-85.

- Cum așa?

- Îți scad 15 dolari pentru cheia la casă pe care ți-ai însușit-o. Își zâmbiră, după care Arden spuse: Am vorbit destul despre mine... Ai fost să-l vezi pe unchiul tău?

- Ieri, am stat la el aproape o oră. I-am dus o cutie de Blue Bell, din care n-a vrut să-mi dea și mie. Când vine vorba de înghețată, e tare lacom.

-Ai i aflat ceva de angajata care a sunat la bar, cu minciuna aia care te-a alarmat?
...

-George a descoperit-o în doi timpi și trei ^ _ Era tânără,
necoaptă. Rusty a flirtat cu ea n dmuneat _ aia în **care** a fost
acolo și a **impresionat-o**. așa când a sunat-o și a rugat-o să-l
ajute sa puna ⁰ farsă...
- O farsă?
știut ce face și nu a avut

...i intenția rele. Și^a -Hi, fata n-a
s5 se

Sanâra Brown

Învăţat lecţia, totuşi. George insistă ca să implementeze o politică de securitate mai încredere în Oeo^e că va[^]i.
poţi să^{fi} sigură.

Aidenşovăioclipă.

lui fi plăcut să-l cunosc pe unchiul tău Henry

tnai^şf^{eu}. Ţkr fi plăcut de el. Toţi îl plăceau. Mi-e dor de el

Expresia îi deveni nostalgică şi tristă, iar lui Arden i se frânse inima de mila lui. Ferindu-şi privirea, îşi mişcă umerii şi gâtul, pentru a-şi întinde muşchii. Era extrem de obosită.
- Crystal şi Marty s-au întors? Ştiu că s-a terminat cu Rusty?

- Da. Sărbătoresc în New Orleans.

- E pregătit New Orleansul pentru Marty? -
Mă îndoiesc. Şi-a făcut un *piercing*. -Unde?

- Mi-a fost frică să întreb.

Arden schiţă un zâmbet, după care întrebă uşor:

-Le-ai spus despre Lisa?

-Da.

-Totul?

- Da. M-am gândit că ai prefera să le spun eu decât să audă cine ştie ce versiune distorsionată prin reţeaua de bârfe din oraş.

- Da, aşa e. Mulţumesc.

- M*u rugat să-ţi transmit condoleanţele lor. Arden dădu aprobator din cap, iar privirea i se duse

către văpăile lumânărilor în continuu tremur de P« Poliţa căminului. îi aduceau aminte de altarul unei W-

[^] ceea ce o făcu să spună:

avâ~J?teG5ar ^buit să chem un preot azi.
Totuși. ^d vedere situația, nu mi părut potrivit.
-Nu cred că există reguli despre ce ^{P nU} într-o
situație ca a ta. Chiar și dară ^{Potrivit} tf cx. ^{îți}
aparține. ⁹ aca exi5tâ, decizia
- N-am fost decât trei. Directorul f

Sezonului¹¹ ^ ^sta a fost totTlaiu^R^^

Bra^^

vită capul sub bărbia lui. ^{P ^lui U}
- Ai întrebat de toți ceilalți. Dar tu cum
ești?
-ChS* aT^{UTOa}Să * ^făCUTapari*^a acum. -Da.
-N-am știut cum o să-ți pice venirea mea.
Acum câștii...
- îmi pică mereu bine să te văd, Ledge, li
îmbrățișa mai strâns.
-Da?
-în stil mare, chiar. -Slavă Domnului!
- jidva i^omnuui:

Ledge îi împinse ușor capul pe spate, își trecu degetul mate peste
buza ei inferioară, după cate o sărută de parcă viața lui ar fi depins
de asta. Arden își petrecu brațul pe după gâtul lui și, eliberându-și
gura de a lui, suspină: -Fă-mă a ta, Ledge!

Se **lăsară** pe podea, Ledge îi ridică **poalele rochiei** Peste
șolduri și îi dădu jos lenjeria intimă. Ajunsese abia la jumătate cu
nasturii de la șliț când Arden îi dadu nerăbdătoare mâinile deoparte
și se ocupă ea de restul. Se împreună iute și febril, iar când Arden
îi strigă nu- *ele, el se mai împinse o dată și se uni pe deplin cu ea. ,
Când se întoarseră amândoi la realitate, sW de Să, Ledge se cuibări
în ea. Treptat, tfi recăpăta ^{ra} controlul asupra simțurilor, ca și ritmul
normal ai ^pirației. Degetele ei începură să hoinărească leneșe P^m
părul lui și îi cuprinsă ceafa.

^ _Crezi **că sunt o persoană îngrozitoare?** ^

Obraji **din** cauza lacomilor.

**Ce s-a întâmplat' .Azi mi-am îngropat
sora. Dar, mai mult decât ot^{ici to}i doream...
aveam nevoie... de asta. -De sex.**

Sandra Brown

Aiden începu să plângă de-a dreptul. Ledge o trase la pieptul lui și o întoarse până ce ajunsese să stea peste el -Ai nevoie și de asta. Și o ținu lipită de el, cu palmele lui mari, îndemâna- tice și ferme alintând-o în timp ce ea jelea.

Trecu o oră până se ridicară, într-un final, și își aran- jară hainele. Arden își luă geanta și pantofii, după care se ridică pe vârfuri și îi dădu un sărut tandru. -Mulțumesc.

Cu un aer posesiv, el o cuprinse cu brațul pe după gât și își trecu ușor degetul mare de-a lungul maxilarului ei.

- Plăcerea a fost de partea mea. Arden își puse o palmă pe pieptul lui. -Ți-am udat cămașa.

- Sunt dispus oricând.

Ea își sprijini din nou obrazul pe pieptul lui. -Lisa a comis o faptă îngrozitoare, dar asta nu anulează toate lucrurile minunate pe care le-a tot pentru "une. Practic, a renunțat la tinerețea ei pentru mine u f Știu sigur că ște ea m-a iubit.

În „” 1 n”at” putea să te contrazică.

Ledge o săru

W g **care de a > lecă **pe s** pate'să o

-D* n^m/Se pare căbănuța aia în care stal^{7 6} Unde Apoi izbucni în răs. Nu
«» «■*MS Uși sS tc^{ac}uc - acasă la mine - sS-tj da,, iin burbon și
să-ți fac o baie? Am o cadă suficient de
rc pentru două persoane.⁰¹ chiar pentru mai multe. .Să-nțelep
că accepți? -Cu entuziasm, chiar. Ledpe ridică dintr-un
umăr. .Și, dacă-ți place în seara asta, ai putea rămâne pe
perioadă nedeterminată. Arden ridică din sprâncene.

- Asta e o invitație?

-Fără obligații. Doar că, în curând, n-o să ai nici un acoperiș
deasupra capului. Aruncă o privire către zona de luat masa.
Sper că vor începe operațiunea de demolare cu candelabrul
ăla.

Arden râse din nou, cu inima mai ușoară decât și-o simțise deo
groază de vreme.

-De fapt, sinceră să fiu, îmi place ideea de a avea obligații. -
Bine. Și mie. Hai să pornim! Ținându-se pe după mijloc, ieșiră
pe ușa casei. -**Ah**, lumânările...

Ledge se întoarse la cămin și își trecu palma peste Polița din
lemn șlefuit.

- Ești sigură că nu vrei să păstrezi asta? -Vrei tu? Dacă da,
poți să o iei.

-Mulțumesc. Mă ocup de renovarea unei case în ^{Care} cred că o
să adauge o tușă de farmec autentic. Se dădu un pas înapoi și
măsură din priviri hornul simplu, cărămidă. Restul e plictisitor,
n-arc nici un farm«* ^Aden îl privise cu ochi plin de adorație,
când din- ^{tr}*odată fu smulsă d i n atitudinea ei visătoare.

- **Hornul!**

Sandra Brown

He își pusese palma căuș după una dinirc Umu^{nar>},
pregătindu-se să o stingă. -Stai puțin! Led^e... A zis ceva
de horn.-Ce?

~-*Usa*. Chiar înainte să moară. Nu-^{tt} aduci
^{ath}. Mi-a șoptit ceva, dar nu am înțeles. își
ridică d Jî?^{*} mirt. A zis „horn”.

Se uitară unul la celălalt cu o mare
întrebare ^{5U} dată în spațiul dintre ei. Ledge
spuse; ^{spe} i-

- Aprinde lumina!

Arden se execută. Ledge se lăsă în genunchi
în ⁿ ^ deschise șuberul, stârnind o cascadă de
funingine![?]*' uită în *sus* pe coș. ^{si}

-Ai o lanternă?

- în bucătărie.

Arden se duse în mare grabă în bucătărie și
o luă din. tr-un sertar. Io duse lui Ledge,
care începu să lumineze coșul cu ea.

- E ceva pe-acolo?

Ledge nu zise nimic, dar își schimbă poziția,
înaintând mai mult și întinse brațul drept în
sus, strângând din dinți în timp ce se forța
să ajungă. Trase tare de ceva de mai multe
ori, după care își retrase brațul și sări afată
tocmai când o geantă din pânză
impermeabilă căzu în vatră. Scuturându-și
palmele de praf și funingine, Ledge se ridică
încet în picioare și zise printre dinți; -Să fiu
al dracului! Arden întrebă în șoaptă: -Asta
e?

-Asta e și e tot plină.

Se uitară amândoi la geantă ca și cum s-ar fi
așteptat să înceapă să respire.

- I-a spus lui Rusty că nu mai avea banii, că îi
^{cnei}; tuise. Până la ultimul cent, rosti Arden,
imitând ton" provocator al Lisei. Sigur a
vrut să-l ^{provoace} să ce-a făcut.

fiu"i?^{a*}A ^P^to imediat. Arden continuă să se
^

pa!b!TÎ-i^oprietarii ^ la Welch's și-au recup"
paguba de la firma de asigurări?

- Da. La momentul respectiv, asta mi derabil
conștiința, spuse el. ' UȘUtat coⁿsi-
" " întâmplă " banH ^ sunt

< * * * înflăcărat o

-Hmm... După o clipă, adăugă: închipuie*
numai câte formulare și referate vor trebui
făcute, plus că are și-așa o groază de muncă
de dus la capăt. Ledge se uită pieziș la ea.

- Ce-i în mintea ta?

Arden trase adânc aer în piept și expiră
încet

- Mă gândesc ce donație providențială ar
fi banii ăștia pentru a-mi lansa fundația.
Ceva ce-a iscat atâta suferință să fie folosit
pentru bine. Ar trebui gândiți special pentru
o cauză deosebit de meritorie. Aș zice... pen-
tru cercetarea și dezvoltarea de mijloace de
tratament
pentru Alzheimer. Ledge înghiți cu greu și
spuse, cu un glas răgușit
de emoție:

- îmi place cum gândești.

-Bine. Deci ne-am înțeles. ^i^{ane}ăel.

Ledge îi cuprinse talia; cu brațul și o

n m * -Așa se explică de ce Lisa nu a
vrut să se tac
fel de lucrări la casă.

- Se explică și mai mult de atât.

Ledge se uită întrebător la ea. ^ și chiar

j - N-am înțeles ultimii cuvântj* «J^
semnificafu>. dacă aș fi făcut-o, n-aș fi putut
sa Nu până în momentul acesta. -Ce cuvânt
a spus? încet, Arden spuse: -Ispășire.O M
A N T I C E
ULH

În noaptea dcdinaintea l'aștclul, patru persoane aparent fără
nici o kgkturi comit ceea ce păruse a fi jafi.il perfect, fugind de
la fața locului cu o jumătate de milion de dolari. Și totuși, până
dimineată, planul lor fusese făcut fărăme. Unul dintre ei era în
spital. Un altul în închisoare. Unul la morgă. Iar cineva fugise
cu prada.

Douăzeci de ani mai târziu, Arden Maxwell, fiica
bărbatului care dispăruse în aceeași noapte - și despre care
toți presupuneau că fugise cu prada, după ce-și omorâse
complicele - se întoarce în casa familiei sale de lângă
misteriosul lac Caddo, încercând să-și reclădească viața și să
găsească răspunsuri pentru întrebările care au chinuit-o
mereu.

În drumul ei către adevăr, ajunge să se alieze cu Ledge
Burnet, un erou de război plin de secrete, care o provoacă, o
salvează și o ispitește, conducând-o pe un traseu presărat cu
pasiuni surprinzătoare, minciuni spulberate și lecții de
dragoste.

Adevărul se dovedește a fi neașteptat și dureros, și, prin
el, Arden devine atât catalizatorul dezvăluirilor, cât și al unui
noi început.

„Un roman cu ritm alert, scene de acțiune pline de
inventivitate și o poveste de dragoste fierbinte, care se
dovedește, ca de fiecare dată, un câștigător.”

Publishers Weekly ♦

T I i

**Sandra Brown este una dintre cele mai cunoscute
autoare americane contemporane. Cărțile ei au fost
publicate în 33 de țări. în peste 80 de milioane de
exemplare.C/**

V/S 60

9786063375521

Book